திருக்கோயில்

மே - ஜூன் 1983 - விலை ரு. 4-00

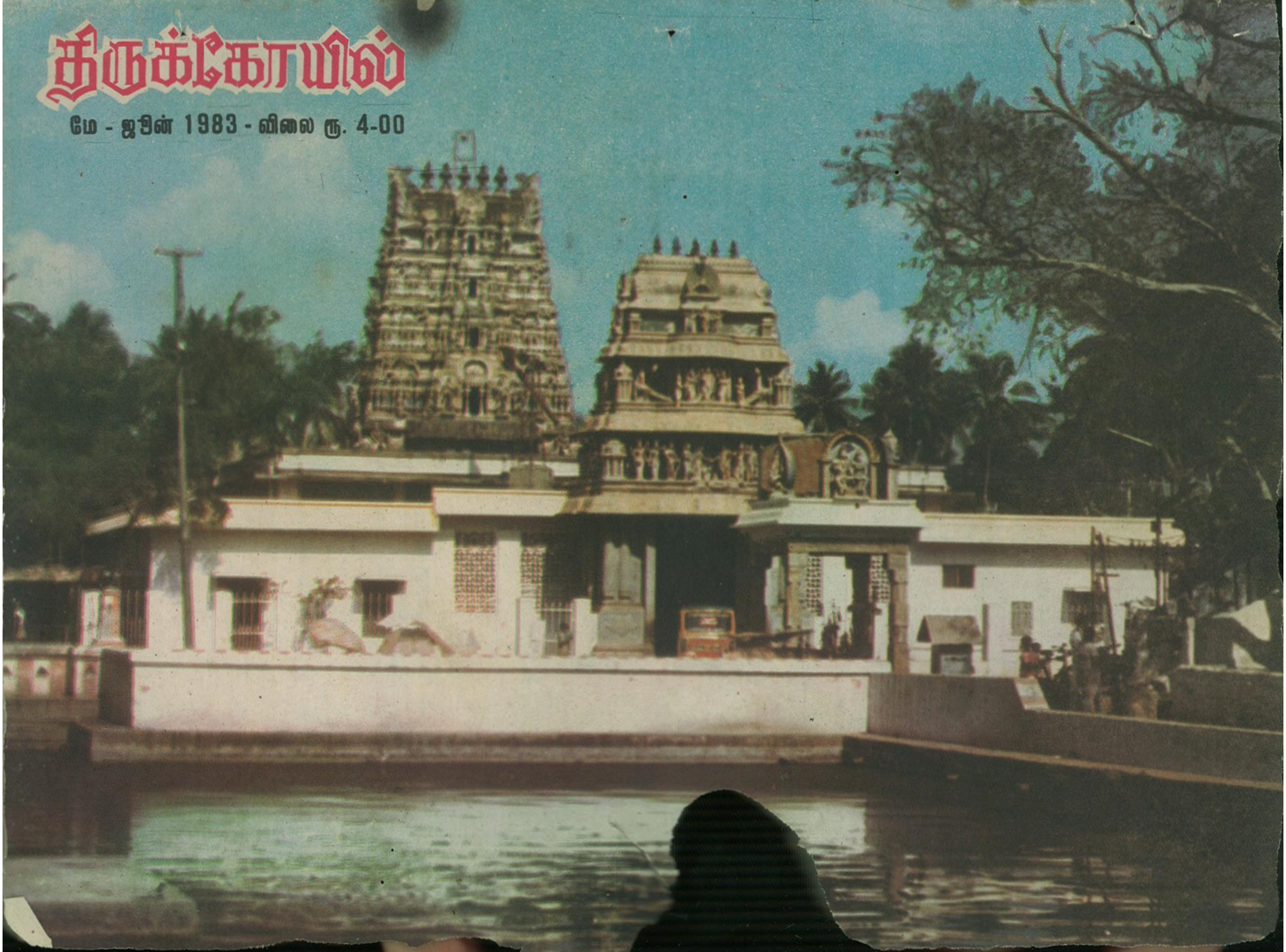

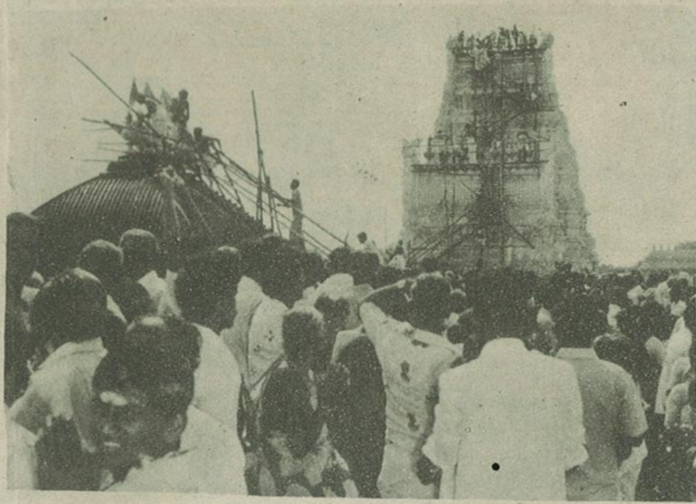

திருவாலங்காடு அருள்மிகு ஆலங்காட்டீசர் திருக்கோயிலில், திருக்குடநன்னீராட்டு விழா நிகழ்நத பொழுது, ஆலயத் தக்கார் பேரம்பாக்கம் திரு சண்முகம், M.L.A., அன்னதானசிவம் கருமாரி பட்டர் தவத் திரு ஐயப்பசுவாமிகள், அறநிலைய ஆணையர் திரு ஆர். ஷண்முகசிகாமணி, I.A.S., உள்துறைச் செயலர் திரு. டி. வி. வேங்கடராமன், I.A.S., ஆலய நிர்வாக அதிகாரி-உதவியாணையர் திரு த. நாகராசன், B.Sc., முதலிய பெருமக்கள் கலந்து கொள்ளுதல்.

முகப்பு

அருள்மிகு முருகன் திருக்கோயில்,
குமாரவயலூர்,
திருச்சி மாவட்டம்

திருக்கோயில்

ஆசிரியர், ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.

மாலை : 25	திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2014, ருத்ரோத்காரி ஆண்டு-வைகாசி & ஆனி மே & ஜூன் 1983 விலை ரூ. 4-00	மணி : 8 & 9

சந்தாதாரர்களுக்கு வேண்டுகோள்!

திருக்கோயில் திங்கள் இதழின் சந்தாதாரர்களாகச் சேர விருப்பமுள்ளவர்கள்,

ஆணையர் அவர்கள்,
அறநிலைய ஆட்சித்துறை,
சென்னை — 600 034

என்ற முகவரிக்கு மணியார்டர் மூலம் பணம் அனுப்பிச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரையுள்ள காலம், சந்தா ஆண்டு எனக் கணக்கிடப்படும்.

தனிப்பட்ட சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் நேரடியாக ஆணையர் அலுவலகத்திற்கே பணம் அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துவரும் தாள்விலை, அச்சகக் கட்டணம், அஞ்சல்தலைக் கட்டணம் காரணமாக, 1983 ஜனவரி முதல் ''திருக்கோயில்'' திங்கள் இதழின் ஆண்டுச்சந்தா உள்நாட்டிற்கு ரூ.15 விருந்து ரூ.24 ஆகவும், இலங்கை மலேசியா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு ரூ.25 -விருந்து ரூ.36 -ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆதலின், திருக்கோயில் இதழின் ஆண்டுச் சந்தா 1983 ஜனவரி மாதம் முதல், பின்வருமாறு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது:

உள்நாடு	**ரூ.**	**24.00**
வெளிநாடு	**ரூ.**	**36.00**

பழைய சந்தாதாரர்கள், கடிதம் எழுதும் பொழுதும், பணம் அனுப்பும்பொழுதும், தங்கள் சந்தா எண்ணையும் தவறாமல் தெரிவித்து உதவினால்தான், உடனுக்குடன் ஆவன செய்ய வசதியாக இருக்கும். புதிய சந்தாதாரர்கள் பணம் அனுப்பும் பொழுது மணியார்டர் கூப்பனில், புதிய சந்தா என்பதைக் குறிப்பிடுமாறும், சரியான முழு முகவரியைப் பின்கோட் (Pin Code) எண்ணுடன் தெரிவிக்குமாறும், கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

வெளிநாட்டுச் சந்தாதாரர்கள் அவ்வப்போது தங்கள் சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

பொருளடக்கம்

சிதம்பரத்தில் நிகழ்த்திய சிறப்புரை
—மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன் அ
அறநிலைய

திருவள்ளுவர் விளக்கும் தெய்விகச் செந
—ஆசிரியர்

தேவாரப் பாடல் பெற்ற
பாண்டியநாட்டுச் சிவத்தலங்கள் —ஆசிரியர்

திருமந்திரயோகம்
—தவத்திரு. சுத்தானந்தபாரதியார்

திருச்சந்த விருத்தம்
மூலமும் - உரையும் —ஆசிரியர்

சிவஞான போதச் செம்பொருள்
திரு. ந. ரா. முருகவேள்

இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை வெளியீடு

சிதம்பரத்தில் நிகழ்த்திய சிறப்புரை*

மாண்புமிகு இராம வீரப்பன் அவர்கள்,

அறநிலைய அமைச்சர்

முன்னுரை :

சிறப்புமிக்க இந்த விழாவின் தலைவர் [illegible]க. எஸ். இராமசாமி அவர்களே, தமிழ்ப் [illegible]ர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர் [illegible]க்குறளார் அவர்களே, தவத்திரு [illegible]கள் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப் [illegible] சுவாமிநாதன் அவர்களே, கே.ஆர் [illegible]வர்களே, வழக்கறிஞர் பாலசுப்பிர [illegible] அவர்களே, அருமைச் சகோதரர் முத்துக்கோவிந்தராசன் அவர்களே, இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சியை உருவாக்கி நடத்திக்கொண்டிருக்கும் மாணிக்கவாசகர் மன்றத்தின் தலைவர் பெரியவர் புலவர் முருகேசனார் அவர்களே, இங்கே நிதியைப் பெறுவதற்காக வந்து இருக்கிற தீட்சிதப் பெருமக்களே, இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியில் நள்ளிரவு நேரத்திலும் வந்து சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கிற சிதம்பரம் நகரத்துப் பெரியோர்களே, எங்களுடைய கழகத்தைச் சேர்ந்த கண்மணிகளே, பெரியோர்களே, நண்பர்களே!

மாணிக்கவாசகர் மன்றம்

தில்லை நகரத்தில் இதுவரை நடந்திராத ஒரு நிகழ்ச்சி இது. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக, தொன்மையான வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் கொண்டிருக்கிற நகரத்தில் நடந்திராத ஒரு நிகழ்ச்சியை, இன்றைக்கு மாணிக்கவாசகர் மன்றம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த மாணிக்கவாசகர் தம்முடைய திருவாசகத்தைப் பாடுகிற நேரத்தில், இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிற சபாநாயகர் ஆகிய தில்லை நடராசரே, அதைக் கேட்டு எழுதிக் கொண்டார் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கிறதோ அந்தத் தில்லை மாநகரத்தில், அந்த மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகத்தையே, தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் மேடையிலே பாடக்கூடாது என்று, விதிகள் வகுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தீட்சிதப் பெருமக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிற விதத்தால், பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிற தீட்சிதர்கள் ஐந்து பேருக்கு, அந்த மாணிக்கவாசகர் பெயராலேயே அமைந்திருக்கிற மன்றம், அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு முன்வந்திருப்பது, அவர்கள் தீட்சிதர்கள் ஆனாலும், அவர்களையும் தமிழ்தான் பாதுகாக்கும்; தமிழ்ச் சமுதாயம்தான் பாதுகாக்கும் என்பதற்கு, ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு என்பதை, நான் பணிவுடன் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஒரு வரலாற்று நிகழ்ச்சி :

'தில்லைவாழ் அந்தணர்' என்கிற சிறப்பைப் பெற்றிருக்கிற தீட்சிதப் பெருமக்கள், இன்றைக்கு இந்த மேடையில் வந்து உட்கார்ந்து, நம்முடைய அருமைப் பெரியவர் முருகேசனார் அவர்களும், நமது அருமை நண்பர் வி.வி. சாமிநாதன் அவர்களும், அவருடைய நண்பர்களும் பலபேர்களிடத்தில் கைநீட்டிப் பிச்சை எடுத்து, அவர்களுக்கு இன்றைக்கு இந்த நிதியை வழங்குகிறார்கள் என்றாலும், அதை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்வதற்காக இந்த மேடையில் வந்து அமர்ந்துகொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சி, வரலாற்றில் ஒரு புதிய இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சி என்பதை, நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

நிதி பெறுபவர் :

முன்னாலே பேசிய தவத்திரு ஊரன் அடிகள் அவர்கள், ஆலயத்திற்குள், மண்ட

---

* அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன் அவர்கள், தில்லைத் தீட்சிதர்கள் ஐவருக்கு உதவி நிதி வழங்கி, 8.6.'83 அன்று இரவு, சிதம்பரத்தில் ஆற்றிய சிறப்புரை, இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றது.
—ஆசிரியர்

பத்திற்குள் இருக்க வேண்டிய நிகழ்ச்சி, அம்பலத்திற்கு—நடுத்தெருவிற்கு வந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்று கருதுகிறேன்—என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால்—நான் இந்த அறநிலையத் துறைப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த சபாநாயகர் ஆலயத் திருப்பணி தாமதமாக நடைபெற்று வந்ததை, என்னுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்த நேரத்தில், ஆணையருக்கு ஆணை பிறப்பித்து, திருப்பணிகளை, விரைவில் முடிப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்ததற்குப் பிறகு, நான் இந்த சபாநாயகர் ஆலயத்திற்கு ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்தேன். ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிற நேரத்தில், என்னை அந்த ஆலயத்திற்குள் வரவேற்றவர், இன்று ரூபா 5,000-த்தை உங்களிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நடராச குஞ்சித தீட்சிதர் என்பதை, வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நடுத் தெருவுக்கு வருகை:

'பொதுத் தீட்சிதர்கள்' என்ற அந்தப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களில், ஒரு நிர்வாக டிரஸ்ட்டி என்று, அன்று கருதப் பெற்ற ஒருவருக்கே, இன்றைக்கு இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் இன்றைக்கு மக்கள் மன்றத்தின் முன்னால் வந்து நிற்கிற நிலையை, நம்முடைய பொதுத் தீட்சிதர்கள் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவு, ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட ஒரு அமைச்சர், இன்றைக்கு இந்தத் தில்லை நகரத்தில், நடுத்தெருவில் நின்று, மக்களுக்குச் செய்திகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளேன் என்பதை, நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு பொதுத் தீட்சிதர்-நிர்வாக டிரஸ்டியாக இருந்தவர் - இந்த இடத்திற்கு வந்ததை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திற்கு வந்த ஒரு அமைச்சர், நடுத் தெருவிற்கு, வந்து, மக்களைக் கூட்டி வைத்து, சான்றோர்கள் அடங்கிய இந்த மன்றத்தின் முன்னால், என்னுடைய வழக்கை எடுத்து வைக்க வாய்ப்புத் தந்துள்ள பொதுத் தீட்சிதர்களை, நான் நன்றியுடன்வணங்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நாத்திகர்கள் அல்ல:

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த ஆலயத்தின் வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், நாம் கண்மூடி, வாய் பேசாது மௌனிகளாக இருந்திருக்கிறோம். ஆலயத்திற்கு வருகிற நேரத்தில், நாம் நல்ல உணர்வுகளோடு வணங்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பலர் அதை நமக்குக் கற்றுத்தரவில்லை. அதனால் தான் ஆண்டவனை வணங்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியே, இந்தச் சமுதாயத்தில் எழுந்து விட்டது. ஆண்டவனை வணங்குகிற பக்தர்கள் பலகோடிக் கணக்கில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று, இங்கே தலைமை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பெரியவர், முன்னாள் அமைச்சர் கே. எஸ். இராமசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்; அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம்முடைய பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணைவேந்தர், ''நாங்கள் நாத்திகர்கள் என்று கருதிக்கொள்ளத் தேவை இல்லை. 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்ற திருமூலர் மந்திரத்தைக் கட்சியின் இலட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பேரறிஞர் அண்ணாவின் வழியில் வந்தவர்தான், இந்த மாநிலத்தை ஆளும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவருடைய தொண்டர்களும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த இலட்சியத்தை அறநிலையத்துறை அமைச்சரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்'' என்பதைச் சொன்னார்கள். அவ்வளவு தெளிவாக அப்படிப்பட்ட பெரியவர் என்னைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுவதற்கு, இ[illegible] படிப்பட்ட ஒருவாய்ப்புக் கிடைத்த[illegible] நான் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவர்களுக்[illegible] கூறுகின்றேன்.

பழிவாங்கப் பெற்ற ஐந்து தீட்[illegible]

ஏனென்றால், நாம் அனைவரும[illegible] இருளில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்; நி[illegible]லோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம்; யார் எதிரி என்று தெரியாமல், சில நேரத்தில் நமக்குள் நாமே மோதிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான், இன்றைக்கு ஒரு தெளிவான வழியைக் காட்டுவதற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், சமயத் துறையில் ஒரு மிகச் சிறந்த தத்துவத்தை, நம்முடைய முன்னோர்கள் சொல்லி வந்த தத்துவத்தை, நமக்கு அறிமுகப்படுத்திவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தத்துவத்தை நிலைநிறுத்துவதற்குத்தான் அத்தனை சமயங்களும், அத்தனை பிரிவுகளும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் சைவத்தைச் சார்ந்ததும், சைவம் என்றாலே, சைவர் ஆலயம் என்றாலே, அது தில்லையைத்தான் குறிக்கும் என்ற புகழைப் பெற்றிருப்பதும் ஆகிய இந்த ஆலயத்தின் தொடர்பாக, அரசு எடுத்த சில முயற்சிகளின் தொடர்பாகத்தான், இங்கே5,000 ரூபாயைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த ஐந்து தீட்சிதர்கள், பொதுத் தீட்சிதர்களால் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, உங்களுக்குத் தெரிவிக்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அபாண்டப் பழி:

முன்னாள் டிரஸ்டியாகப் பொதுத் தீட்சிதர் குழுவில் இருந்த நடராச குஞ்சித தீட்சிதர் அவர்கள், இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற சில முறைகேடுகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தார் என்பதற்காக, அவர் பழிவாங்கப்

பட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு, கிணற்றிலே போடப்படுகிற காணிக்கைகளை, காசுகளை, பவுன்களை, நகைகளைச் சிலபேர் இரவு நேரத்தில் போய் அள்ளிச் சென்ற நேரத்தில், அதைத் தடுத்து வெளியில் சொல்லி விட்டார் என்பதற்காக, அவர்மீது அநியாயமாகப் பழியைச் சுமத்தி, ஒரு பெண்ணைப் பலவந்தம் செய்தார் என்று ஒரு புகார் கொடுக்கச்செய்து, முறைகேடான காரியம் நடைபெறக் கூடாது எனத் தடுத்த குற்றத்திற்காக, அவர்மீது இப்படிப்பட்ட அபாண்டமான குற்றத்தைச் சுமத்திக் குற்றவாளி ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சப்-கலெக்டர் விசாரணை செய்து, அது பொய்யான, ஜோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு என்று சொன்ன பிறகும்கூட, அவர் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்.

கொத்தடிமை முறை :

இப்படித்தான், மற்ற மூவரும் ஏதோ முன் [illegible] சில காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள் [illegible] தவறி ஏதோ சில தவறுகளைச் செய்து [illegible]ள் என்று இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் [illegible] இருந்த காலம் வரை அவைகளை [illegible]வுமதித்து விட்டு, இன்றைக்கு [illegible] பழிவாங்குகிற நோக்கத்தில், [illegible]துத் தீட்சிதர்கள் குழுவில்இருந்து [illegible]திருப்பதன் காரணமாக, அவர் [illegible] வருமானம் இல்லாமல் வறுமையில் [illegible]பாடுகிற ஒரு சூழ்நிலைக்கு இவர்களைஆளாக்கி இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு நாம் கொத்தடிமை, கொத்தடிமை என்று கூறி, அதை ஒழிக்கத் திட்டம் போடுகிறோம். ஆனால் ஆண்டவன் பெயராலே, இந்தத் தில்லை நகரத்தில், இந்தத் திரு ஆலயத்தில் இப்படிப்பட்ட கொத்தடிமை முறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை, இந்த நாட்டிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான், மாணிக்கவாசகர் பெயரால் அமைந்திருக்கிற மன்றம், இந்தப் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

பெரியோர்களின் வேண்டுகோள் :

இவர்களுக்கு உதவி நிதியாக இன்றைக்கு 5,000 ரூபாயைக் கொடுக்கின்றோம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், அவர்களுடைய வாழ்நாளில் மொத்தமாக ஒரு 5,000 ரூபாயைப் பார்த்திருப்பார்களா என்பதே எனக்குச் சந்தேகம்; ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை அந்தத் தீட்சிதப் பெருமக்கள் அவர்களுக்குத் தேடித்தந்து இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் எண்ணக்கூடும்-முன்னால் பேசியவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களிலே மிகச் சிறந்த ஒரு தலைவராக, கண்ணியம்மிக்க தலைவராகப் போற்றப்படுகிற, முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கியிருக்கின்றார்கள். மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் பேரறிஞர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள்— இந்த நாட்டிலே ஆலயங்களைப் பாதுகாக்கப் பலகோடி ரூபாய்களைச் செலவழித்த நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் குடும்பத்தில் வந்தவர் — இந்த ஆலயத்திற்கே நகரத்தார் கோடிக்கணக்கிலே செலவழித்து இருக்கிறார்கள்; அந்த உரிமையின்பாற் பட்டாலும்கூட, அந்த உணர்வோடு அவர்கள் இங்கே வேண்டுகோளாக வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தவத்திரு. ஊரன் அடிகளார்அவர்கள், சமயப் பணிக்கென்றே தன்னை ஒப்படைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பெரியவர்; அவர்கள் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய திருக்குறளார் அவர்கள் நகைச்சுவையோடு—எப்படி குழந்தைக்குஇனிப்பிலே மருந்தைக் கலந்து தருகிறார்களோ அதைப்போல—அவர்களும் இந்த தீட்சிதர்களுக்கு வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறார்கள்!

பலரும் ஒன்று சேர்ந்த மேடை :

ஆனால், நான் வேண்டுகோள் வைப்பதற்காக இங்கே வரவில்லை. என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்; அதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்று கருதித்தான், தீட்சிதப் பெருமக்களுக்கு நிதி உதவி வழங்க வேண்டுமென்று, நண்பர் வி. வி. எஸ். அவர்களும், புலவர் முருகேசனார் அவர்களும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, என்னைஅழைத்த நேரத்தில், நான் ஒப்புதல் அளித்தேன். மேலவைத்தலைவர் டாக்டர் சிலம்புச்செல்வர் அவர்களும், வருவதற்கு ஒப்புதல் அளித்து இருந்தார்கள். உடல்நலம் சரியில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் வர முடியவில்லை. காரணம், நீண்ட தூரப் பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று, மருத்துவர்கள் அவருக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொள்ள மகிழ்ச்சியோடு ஒப்புதல் அளித்து இருந்தார்கள், தமிழகப் பிராமண சங்கத் தலைவர் பெரியவர் காசிராமன் அவர்கள். அவர்களும் நேற்று முன் தினம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட உடல்நலக்குறைவின் காரணமாக வர முடியவில்லை என்று நம்முடைய நண்பர் வி.வி.எஸ். அவர்களுக்குத் தொலைபேசியில் தகவல் தெரிவித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் வராதவர்கள் பட்டியலைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இதிலே எப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இந்த மேடையில் ஒன்றுசேர இருந்தார்கள் என்பதை, நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் தெரிவிக்கிறேன்.

ஆயிரம் ஆண்டுகாலப் பிரச்சினை :

சிதம்பரம் ஆலயத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை, ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிற பிரச்சினை என்பது, பல பேருக்குத் தெரியாது. நம்முடைய அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகுதான், இதைப் பற்றி மக்கள் மன்றத்திலே விவாதிக்கவே ஆரம்பித்தோம்; சட்டமன்றத்திற் பேசுவதற்குத் துவங்கினோம். இந்தச் சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு

''இந்த ஆலயத்தை ஏதோ அரசு எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறதாம்; எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறதாம்'' என்ற ஒரு பிரச்சாரத்தை முடுக்கி விட்டதால், நம்முடைய டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ''ஏதோ இந்த ஆலயத்தையே அரசு பெயர்த்து எடுத்துக்கொண்டுபோய், வங்காளக்குடாக் கடலில் போட்டுவிடுவதைப் போலப்'' பல பேர் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; மன்னிக்க வேண்டும் பலபேர் அல்ல, சிலபேர். நான் அவர்களுக்குப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்த சமயத்தை நழுவ விடாதீர்கள். இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே இந்தக் காரியங்கள், அமைதியாக சுமுகமாக நடைபெறவில்லை என்றால், ''பாடிக் கறக்கிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்க வேண்டும். ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும்; அதற்குப் பிறகு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்'' என்ற பழமொழியைக் கற்றவர்கள், தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத் தான், ஆத்திரமே வராத முன்னாள் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்களுக்கும், ஆத்திரம் வந்திருக்கிறது.

காட்டாட்சிக் கொத்தடிமை முறை :

தயவு செய்து இதிலே பிடிவாதம் காட்டுவதையோ, இவ்வளவுநாள் நாங்கள் ஆட்சி நடத்தி வந்திருக்கிறோமே, அதை எப்படிவிட்டுவிட்டுப் போய்விடுவது என்பதையோ, நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்பது தான், என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். இன்றைக்கு நீங்களே முடிவெடுக்க 5 பேரை நீக்குகிறீர்கள்; யாரும் கேட்க வரக்கூடாது என்கிறீர்கள்; இது இந்த நாட்டிலே, அரசியல் சட்டம் அமுல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒரு ஜனநாயக நாட்டிலே, இந்த 20ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிக் காலத்திலே, இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட காட்டாட்சி முறை, கொத்தடிமை முறை இருக்க வேண்டுமென்று இந்தத் தீட்சிதர்கள் விரும்புகின்றார்களா என்பதை, நான் இந்த நகர மக்கள் முன்பாக, பெரியவர்கள் முன்பாகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தெய்விகத் தமிழுக்கும் தடை :

இங்கே தமிழைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் இந்த ஆலயத்தின் வரலாற்றைப் பற்றிச் சுருக்கமாகப் பேசிவிடுகிறேன், காரணம் காலம் கடந்து விட்டதாலே! தமிழை இக்கோயிலில் தடுத்துவிட்டார்கள். யார் தடுத்து இருக்கிறார்கள்? சோழர் காலத்தில் எழுப்பப்பட்ட இந்தஆலயத்தில், தமிழ் நுழையக்கூடாதுஎன்று சொல்ல யார்துணிந்தார்கள்? எவருக்குத்துணிவு வரும்? உங்கள் அனைவருக்குமே ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 1840 அல்லது 1850ஆம் ஆண்டிலேதான், இந்தப் பொதுத் தீட்சிதர்கள் இதற்கென்று ஒரு பொதுவிதியை வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விதிகளில் ஒன்றுதான், அவர்கள் சொல்கிற மேடையின்மீது, அந்தச் சபையின்மீது, சமஸ்கிருதம் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் பயன்படுத்தக் கூடாது என்கிற விதி, அதிலே புகுத்தி நுழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தயவுசெய்து இதைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழுக்கு மாத்திரம் தடை என்று எண்ணிவிடாதீர்கள்!

பிற மொழிகளுக்கும் தடை :

இன்றைக்கு ஆந்திரமாநிலத்தில், தெலுங்கு மொழியில் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்று தெலுங்கு தேசக் கட்சியினர் கிளர்ந்து எழுந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இந்த நாட்டிலே தமிழ் தெரிந்தவர்கள், தெலுங்கு தெரிந்தவர்கள், கன்னடம் தெரிந்தவர்கள், மலையாளம் தெரிந்தவர்கள் அல்லது இந்த நாட்டின் தேசியமொழி, ஆட்சிமொழி [illegible] கித்தாப்போடு வழங்கிக்கொண்டிருக்கி[illegible] மொழி உட்பட, இந்த சந்நிதானத்தி[illegible] படுத்தக்கூடாது என்று 1850ஆம் [illegible] இவர்களாகவே உருவாக்கிக் கொ[illegible] விதியிலே, ஒரு விதிதான் சமஸ்[illegible] வேறு எந்தமொழியும் கூடாது எ[illegible] தமிழும் சேர்ந்து விடுகிறது. தி[illegible] வருகிறது, தேவாரமும் வருகிறது. இ[illegible] பட்ட சூழ்நிலையை இவர்களே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தச் சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் படித்துப் பார்த்தால், இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் வாழ்கிற ஆத்திகப் பெருமக்கள் அனைவருக்குமே, அவர்கள் தமிழ் மக்கள் என்ற உணர்வோடு அதைப் பார்ப்பார்களேயானால், இரத்தம் கொதிப்படைகிற வகையில், அதிலே சட்டதிட்டங்களை வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு அவர்கள் வாதாடுகிற ஒரு சட்டப் பிரச்சினையைச் சொல்கிறேன். இங்கே இருக்கிற பெரியவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தீட்சிதர்களின் ஆலயமா? :

இன்றைக்குச் சைவர்களுக்கு ஆலயம் என்றால், இந்தத் தில்லை நடராசர் ஆலயம்தான் என்று பெருமையோடு பேசுகிறீர்களே, ''இந்த ஆலயம் தீட்சிதர்களுடைய சொந்த ஆலயம்; அவர்களுடைய ஆத்மார்த்த பூசைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆலயம்'' என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலயத்திற்குள்ளே இங்கே இருக்கிற வாகீசம் பிள்ளை நுழைய வேண்டுமானாலும், அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் வி.வி. சாமிநாதன் நுழைய வேண்டுமென்றாலும், தமிழ்ப் பேரறிஞர், கோடிக் கணக்கில் கொட்டித் திருப்பணி நடத்தி இருக்கிறார்களே நகரத்தார், அவர்கள் சந்ததியில் இருந்து வந்த டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் நுழைய வேண்டுமென்றாலும், அல்லது இந்த நாட்டின் பரம்பரைக் குடிமகன்

என்று சொல்கிற யார் நுழைய வேண்டுமென்றாலும், ஏன் இந்த நாட்டினுடைய ஜனாதிபதியே நுழைய வேண்டுமென்றாலும் இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களே நுழைய வேண்டுமென்றாலும், தீட்சிதர்கள் அனுமதித்தால்தான் உள்ளே வர முடியும் என்று, அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் இதை உங்கள் பாதங்களில் பணிவாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஏமாந்த காலத்தில் புலி வேஷம் :

இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலயம், அங்கே இப்படிப்பட்ட ஒரு தீட்சிதர்கள், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டதிட்டம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; அதற்குக் கட்டுப்பட்டு இந்த நாட்டிலே இருக்கிற 5 கோடி தமிழ் மக்களும், ஏன் சிதம்பரம் ஆலயம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற இந்து சமயத்தவர்கள் அனைவருக்குமே சொந்தமான ஆலயம், இப்படி இருக்க [illegible]ண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா என் [illegible] நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள் [illegible] நாம் உள்ளே நுழைய வேண்டு [illegible] அவர்கள் சொல்கிறார்கள்; 'நாங்கள் [illegible]ல்தான் நீங்கள் உள்ளே வரலாம்; [illegible]ப்போது அனுமதித்துக்கொண்டு [illegible]ம். அதனால் நீங்கள் வந்து [illegible] இருக்கிறீர்கள்; நாங்கள் அனுமதிக்[illegible]டால், நீங்கள் வரமுடியாது'' என்று அவர்கள் இப்படித்தான் சட்டப்படி சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் யார் இயற்றியது? கேட்காதீர்கள்..அவர்களே இயற்றிக் கொண்டது. ''ஏமாந்த காலத்தில் ஏற்றம் கொண்டவர்கள், புலிவேஷம் போடுகிறார்கள் இந்த நாட்டில்'' என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாடினாரே, அதற்குப் பொருள் தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தால், நம்முடைய பொதுத் தீட்சிதர்களுடைய நடவடிக்கையை அருள்கூர்ந்து பார்த்து; அதன் பொருளைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் ஆன்மீகம் வளர வேண்டும்; அந்த ஆன்மீகம் நல்ல நெறியை உருவாக்க வேண்டும்; சமய உணர்வு இந்த நாட்டில் இளைஞர்களை, பெரியவர்களை நல்லநெறிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்; அதற்கு ஆலயம் வழிவகுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற கோடானு கோடி மக்களை நான் கேட்கிறேன். ஒரு ஆலயத்தில் மாத்திரம் இப்படி ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள், சட்ட திட்டங்களை ஒரு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, தாங்களாகவே தங்களுக்குள்ளாக ஏற்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு, அதற்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் நீங்கள் நடக்க வேண்டும் என்று நமக்குச் சொல்கிறார்கள்.

கணக்கு கேட்கக் கூடாதா ?

இந்தச் சிதம்பரம் கோயிலுக்கு, 2,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, கணக்கில் காட்டவில்லை; நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டளைகளை நமது முன்னோர்கள் எழுதி வைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்; அதற்கும் கணக்கே காட்டவில்லை. ரூ. 600 வருமானம் என்றார்கள் முன்னாலே. இப்போது ரூபா 3,000 வருமானம் என்கிறார்கள். ஆண்டு தோறும் தீட்சிதப் பெருமக்கள் வருகிற நேரத்தில் ரூபாய்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரியவர்களைக் கேட்கிறேன். மளிகைக் கடைகளிலும், மற்ற கடைகளிலும் சாமான்களைக் கொடுக்கச் சொல்லி, பணத்தை நேரில் கொடுக்கிறபக்தர்களை நான்கேட்கிறேன். இது சரியான நடைமுறை நிர்வாகம் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா? 2,000 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் இருக்கிற ஆலயத்திற்கு 300 ரூபா வருமானம் - 3,000 ரூபா வருமானம்; இன்றைக்கு நாம் ஒரு தனி அதிகாரியைப்போட்டுக் கணக்கு எடுக்கச் சொல்லிய பிறகு, இப்போது ரூ. 40,000-லிருந்து ரூபா 50,000 வருமானம் வருகிறது ! ஆனால் அதற்குள் நீங்கள் நுழையவே கூடாது. நிர்வாகத்தை நாங்கள் விடவே மாட்டோம் என்கிறார்கள்.

இது எங்களுக்கு ஆத்மார்த்த பூசைக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆலயம் என்று சொல்கிற தீட்சிதர்கள், 1976இல் கூடி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். ''அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து இந்த நிலங்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்துஇருக்கிறது; அதற்குப்பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறோம்; அந்த நிலங்களைக் கண்காணிக்க எங்களை நியமிக்கத் தேவையில்லை, வேறு தகுந்தவர்களை நீங்கள் நியமிக்கலாம்; அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு இந்த ஆலயச் செலவுக்கு நீங்கள் கொடுக்கலாம்'' என்று தீட்சிதர்கள் அன்று தீர்மானத்தைப்போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதன் விளைவாக இன்றைக்கு இந்த நடராசர் ஆலயத்தில் இருக்கிற மின் விளக்குகளுக்கான மின்கட்டணத்தை, அரசாங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிற நிலங்களின் வருமானத்திலிருந்து கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு கட்டின தொகை ரூ. 39,000த்தைத்தாண்டி இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் அந்த 39,000த்தைக் கட்டவில்லையானால், ஆலயம் இருளடைந்து கிடக்கும். இதற்கு மட்டும் யாரோ எழுதி வைத்த நிலம் வேண்டும்; அதைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு அரசு அதிகாரி வேண்டும்; அங்கே இருந்து வசூல் செய்ய அரசு அதிகாரி வேண்டும்; அந்த வசூல் பணத்தைக் கொண்டு மின்கட்டணம் செலுத்த அரசுவேண்டும் ; அரசுத்துறை வேண்டும்; ஆனால் என்ன கணக்கு வழக்கு நடைபெறுகிறது? என்று கேட்பதற்கு மாத்திரம், அரசுத்துறை வரக் கூடாது.

பக்தியின் பெயரால் அடிமையா ?

இன்றைக்கு நாம் எல்லாம், கள்ளப்பணம் கள்ளப்பணம் என்று பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோமே - கணக்கிலே காட்டாததற்குக் கள்ளப் பணம் என்று பெயர்! இங்கே இதைப்போல நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வரவு செலவு செய்து கொண்டு இருக்

கிறீர்கள்? யார் தருகிறார்கள்? எப்படி செலவு செய்கிறீர்கள்? இவைகளெல்லாம் இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? இந்த நாட்டு மக்கள் என்ன கூனா, குருடா, செவிடா, முடமா, ஆமைகளா, கோழைகளா? விவரம் அறியாதவர்களா? அதனால்தானே தந்தை பெரியார் அவர்கள் ''பக்தியின் பெயராலே உங்களை முட்டாளாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்; அடிமைகளாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்'' என்று கூறினார். இல்லையானால் அவருக்கு ஏன் இந்த ஆத்திரம் வந்தது? அவர் கேட்டு 60 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இந்த நிலைமைதான் என்று சொன்னால், எங்களைப் போன்றவர்கள் வந்து நடுநிலையோடு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று முயல்கின்றபொழுது, எங்கள் முதுகிலேயே நீங்கள் குத்த ஆரம்பித்தால், பிறகு என்ன நிலைமை ஆகும்?

நான் முதற் கூட்டத்திலே என்ன பேசினேன்? நீங்கள் என்ன வாழுகிறீர்கள்? நீங்கள் ஏதேனும் செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து வந்தால், அந்தச் செழிப்பை நாங்கள் குறைக்கப் போகிறோம் என்று நீங்கள் அஞ்சலாம். இன்றைக்குத் திருத்தணியிலே இருக்கிற ஒரு குருக்கள் அல்லது பழனியிலே இருக்கிற ஒரு குருக்கள், அல்லது வேறு ஒரு மாரியம்மன் கோயிலில் இருக்கிற ஒரு குருக்களுக்கு இருக்கிற வருமானம்கூட, இங்கு இருக்கிற பொதுத் தீட்சிதர்களுக்கு இல்லையே! அதையும் நாங்கள் அதிகப்படுத்தி விடக் கூடாது என்கிறீர்கள் நீங்கள். வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்தக் கூடாது; இருக்கிற சொத்தை எல்லாம் எவரோ சுருட்டிக் கொழுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் கண்டுபிடிக்கக் கூடாது என்று தடுக்கிறீர்கள்.

40 இலட்ச ரூபாய் திருப்பணி :

இன்றைக்கு 40 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் திருப்பணி நடைபெறுகிறது. இதற்கு முன்னால் இவ்வளவு பெரிய திருப்பணி, எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடைபெற்றது தெரியுமா? 1747 ஆம் ஆண்டிலேதான், இவ்வளவு பெரிய திருப்பணி நடந்தது. டச்சுக்காரர்கள் இருந்தபோது, அவர்களுடைய ஆணையைப் பெற்று இந்தப் பகுதியில் இருக்கிறவர்களிடம் பணம் வசூல் செய்து, 1747ஆம் ஆண்டுதான் 4 கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், பிராகாரங்கள், மதில்கள் உட்பட ஒட்டு மொத்தமான திருப்பணி நடைபெற்று இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு 230 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் இன்றைக்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பின்னாலே பச்சையப்ப முதலியார் சில திருப்பணிகளைச் செய்து இருக்கிறார். செட்டிநாட்டுக்காரர்கள் இதன் உள்ளே சில புதிய பகுதிகளைச் சேர்த்து இருக்கிறார்கள்; அவ்வப்போது சில திருப்பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன; ஆனால் ஒரு முழுமையான திருப்பணியாக, ஒரு 200 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்குத்தான் திருப்பணி நடைபெறுகிறது. அதிலே அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொன்னார்கள்.

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ரூ. 13 இலட்சம் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. ரூ. 4.5 இலட்சம் பழனி தேவத்தானத்திலிருந்து கொடுக்க ஆணை இட்டோம். ரூ. 25,000 இராமேசுவரம் தேவத்தானத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு ரூ. 3 இலட்சத்திற்கான காசோலையை நம்முடைய வாகீசம் பிள்ளை அவர்களிடத்தில் நான் கொடுத்தேன். அதைக்கூட நான் இந்த மேடையில் வைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பினேன். ஆனால் அவர்கள் உணர்வை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கொஞ்சம் ஜாடையாகக் கேட்டேன். என்ன நீங்கள் இந்தக் கூட்டத்திற்கு வரப்போகிறீர்களா என்று கேட்டேன். அவர்கள் இல்லை என்று மழுப்பி விட்டார்கள். நான் அவர்களைச் சங்கடத்திற்கு உள்ளாக்க வேண்டாம் என்று கரு
அதற்கு மேலே எந்த விஷயத்தையும்
மல், அந்த ரூபா 3 இலட்சத்
காசோலையை, நான் வந்து சே
நிமிடத்தில் அவர்களிடத்தில் கொ
இன்றைக்கு ரூபா 30 இலட்சம்
வேலைகள் நடந்து முடிந்து இருக்

நாட்டு மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்

இன்னும் சில வேலைகள் பாக்கி இருக்கின்றன. திருமதில்களைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் ரூபா 7 இலட்சத்திலிருந்து 10 இலட்சம் வரை வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். யாரிடத்திலிருந்து வாங்குவது? யார் வாங்குவது? இந்த 30—40 இலட்சம் ரூபாயில் உங்கள் பங்கு என்ன? தயவு செய்து நான் இந்த விஷயங்களை எல்லாம் நாட்டு மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, அவர்கள் மீது குற்றம் சுமத்துவதற்கு அல்ல. அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற எந்த நடைமுறையையும் நாங்கள் மாற்ற விரும்பவில்லை. அவர்கள் உள்ளே வைத்திருக்கிற வைதிக பூசை முறையில் நாங்கள் மாற்றம் செய்ய விரும்பவில்லை. சாதாரணமாக, சிவாலயத்தில் சிவாகம முறைப்படிதான் பூசை நடக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த ஆலயத்தைப் பொறுத்த வரையில் வைதிக முறையில் பூசை நடக்கிறது. தமிழகத்திலுள்ள பல ஆலயங்களில் பலமுறைகளில் பூசை நடைபெறுகிறது. நாங்கள் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. இன்னும் இந்த உள்துறைக் கட்டளையைப் பொறுத்தவரை, அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரை, உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? அதையும் சொல்லுங்கள். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நடைபெறுகிறது என்பது தெரிய வேண்டாமா? எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்று தெரியவேண்டாமா? எப்படி செலவு செய்கிறீர்கள் என்று தெரியவேண்டாமா? அதைத்தானே அரசாங்கம் சொல்கிறது?

இன்றைக்குத் திருப்பதியில் சட்டம் போட்டு, அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கேயும் மகந்துகள் இப்படித்தான் தங்களுடைய சொந்த சொத்தாகக் கருதி, அங்கு அனுபவித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்குப் புகழ் பெற்ற காசி விசுவநாதர் ஆலயத்தை உத்திரப் பிரதேச அரசு ஒரு ஆர்டினன்ஸ் போட்டு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் நம்முடைய சிதம்பரத்திற்கு ஈடான புகழ் பெற்ற ஆலயம். அங்கே யார் தவறுகள் செய்தார்கள்? இன்றைக்கும் யார் யாரோ, என்ன என்னவோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் அரசு கைகட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா?

இன்சூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்படுத்தியுள்ளோம் :

இங்கே ஏதோ நோட்டீஸ் அடித்துக் ...டு இருக்கிறார்கள். ''இங்கே தவறு ... தீட்சிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறீர்களே, ...லே தூக்கிலிட்டுக்கொண்டு மாண் ...ந்தக் குருக்களைக் கவனித்தீர்களா ...பாவம், அவர்களுக்குத் தெரியாது. ...கள் மாண்டதற்கு என்ன காரணம் ...ப்படி இங்கே நமது தீட்சிதப் பெரு...டிவாதம் பிடித்து நிர்வாகத்தில் அரசு ...யிடக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ, அதைப் போலத்தான் அங்கேயும் தஞ்சாவூரில் மகாராஜா மன்னர் பரம்பரையில் வந்தவர், பரம்பரை அறங்காவலர்; அவர் அங்கே நமக்கு எந்தக் கணக்கையும் சரியாகச் சொல்வது இல்லை. நாங்கள் நிர்வாக அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் முறையான கணக்கே கிடையாது. புகழ் பெற்ற தஞ்சை மாரியம்மன் கோயில் இடிந்து விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. திருப்பணி செய்வதற்கு நாதியில்லை. அவருடைய ஆளுகைக்குள் நூற்றுக்கணக்கான ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு ஆலயத்தில்தான் இந்தக் குருக்கள் இருந்தார். அவருக்குச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடியாமல் வேறு சில பிரச்சினை தோன்றி, அவர் மான உணர்வுடனே தன்னை மடித்துக் கொண்டார். ஆனால் இந்த அரசுதான் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து, அவரை இழந்து தவிக்கிற துணைவியாருக்கு ரூ. 5,000 வழங்கியது. இன்னும் சொல்கிறேன்; ஆலயங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற அர்ச்சகர்கள், ஆலய அலுவலர்கள், பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது சாகிறார்கள்; நாதியற்றுப் போகிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்களுக்கு இன்றைக்கு இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். இன்னும் 10 நாட்களுக்குள், ஒரு 15 பேர் அப்படி அகால மரணம் அடைந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு ரூபா 5,000 வழங்க இருக்கிறோம். யாரிடத்தில் கேள்வி கேட்கிறீர்கள்? ''புண்ணியத்திற்குக் கொடுத்த மாட்டைப் பிடித்துப் பல்லைப் பதம் பார்த்தான்'' என்ற ஒரு பழமொழி உண்டு. நாங்கள் இரண்டு பக்கமும் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறோம்.

வசிட்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி :

ஏதோ இங்கே நமது மாணிக்கவாசகர் மன்றத்தின் பெயரில் நடப்பதாலே, புலவர் முருகேசனார் அவர்கள் அதைக் கொஞ்சம் மறைத்தும், கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்தும் பேசினார்கள். இதுவே வேறு மேடையாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் எவ்வளவு ஆவேசத்தோடு பேசி இருப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இங்கே நல்ல வேளை, எனக்கு ஏற்கனவே ''வீரப்ப ஆழ்வார்'' என்று பட்டத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்னுடைய பங்காளிகள். ஆனால் நம்முடைய தமிழ்ப் பேரறிஞர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்களோ, 63 அடியார்களோடு என்னையும் சேர்த்தார்கள். ஆகவே 'வசிஷ்டர் வாயாலே பிரம்ம ரிஷி' என்ற பட்டத்தை நான் வாங்கிவிட்டேன். அதனால், இனிமேல் யாராவது என்னைத் தாக்கிப்பேசினால், நான் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்களைக் கையைக் காட்டி விடுவேன். அவரே என்னைப் பாராட்டி இருக்கிறார்; நீ வாயைத் திறக்காதே என்று.

அறநிலையத்துறையின் சாதனை :

ஆகவே, அந்த அளவுக்கு எவ்வளவு அமைதியோடும் பொறுமையோடும், எங்கேயோ திசை திரும்பிப் போய்க் கொண்டிருக்கிற இந்தச் சமுதாயத்தை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒருபுரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே இருக்கிறார். இப்போது செய்யவில்லையானால், எப்போது செய்வது என்று சொல்லுங்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அப்போது இருந்தது. பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள், அறநிலையத்துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தார். அவர் முதலமைச்சர் ஆன பிறகும்கூட, அவரிடத்தில்தான் இந்தப் பொறுப்பு இருந்தது. ஆனால் தயவு செய்து நடந்து இருக்கிற காரியங்களை எடுத்துப் பாருங்கள். இன்றைக்கு இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் நடந்து இருக்கிற காரியங்களை எடுத்துப் பாருங்கள். நான் இதைப் பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. 1977இல் இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை ஆலயங்களிலும், மிச்சப்படுத்தி வைத்திருந்த தொகை கிட்டத்தட்ட ரூ. நாலரைக் கோடி. இன்றைக்கு நாம் மிச்சப்படுத்தி வைத்திருக்கிற தொகை ரூபா 20 கோடி. எவ்வளவுக்குப் பிறகு? இந்த 4 ஆண்டுகளிலும் குத்தகை வசூல் செய்யாமல், ரூ. 25 கோடி பாக்கி இருக்கிற சூழ்நிலையில், 20 கோடி ரூபா மிச்சப்படுத்திச் சேர்த்து வைத்திருக்கின்றோம். தமிழக இந்து சமய அறநிலையத்துறையின் வரலாற்றிலேயே, இவ்வளவு சேர்த்து வைத்தது இல்லை.

யாருக்கு உரிமை :

நோட்டீஸ் போட்டு அச்சடித்திருக்கிற அந்த நண்பரைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் குட்

டையைக் குழப்பிக் கெடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். தயவு செய்து, காலம் எங்கேபோய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள். இன்றைக்கு அற நிலையத்துறையின் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி, நான் உங்களிடத்தில் இருந்து சர்டிபிகேட் பெறவேண்டியது இல்லை. எங்களுடைய கே. எஸ். இராமசாமி அவர்கள் சொன்னார். அதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். அவர் பச்சைமலை மீது ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டினார். அதைக் கட்டுவதற்காக அவர் பட்டபாட்டை என் கண்ணாலேயேபார்த்தேன். அவ்வாறு இருக்க, இந்த ஆலயத்திற்கு ஒரு துரும்பைக்கூட எடுத்துப் போடாத உனக்கு, என்னைக் குறை சொல்ல உரிமை ஏது? இதில் உரிமை கேட்பதற்கே உனக்கு உரிமை ஏது? யாரோ கொண்டு வந்து லட்சக் கணக்கில் கொட்டினால், அதை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் செய்வதற்கு நீ யார்? உனக்கு என்ன உரிமை? நாங்கள் மிகுந்த பண்போடு நடந்து கொள்ளக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்குக் கற்றுத் தந்திருக்கிற தாரக மந்திரம். ஆகவே இந்த நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டும்; இங்கே இருக்கிற தீட்சிதர்கள் வாழ்வையே செழிப்பாக்கிச் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று, நாங்கள் எடுக்கிற முயற்சியை நீங்கள் தடுக்கிறீர்கள்.

பால்ய விவாகம் :

பால்ய விவாகம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறதே, இன்றைக்கு அரசு விரும்பினால் அவர்களைக் கைது செய்ய முடியாதா? யார் தடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறீர்கள்? எந்தக் கோர்ட் வந்து தடுக்கும்? இன்றைக்கு நீங்கள் பால்ய விவாகம் செய்து கொண்டு, பொதுத் தீட்சிதர்கள் பட்டியலிலே மாறிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இதனை அரசு அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், நாங்கள் ஒன்றும் இளித்த வாயர்கள் அல்ல. நீங்கள் திருந்தி விடுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை எந்தக் கோர்ட்டிலும் போய், நீங்கள் தடை வாங்கிவிட முடியாது. தடை தடை என்று எல்லாவற்றிற்கும் தடை போட ஆரம்பித்து விட்டால், அப்புறம் வெடிக்கும். வெடிக்கிற சத்தத்தை இந்த நாட்டில் உண்டாக்க வேண்டாம் என்பதுதான், பேரறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சியம். அந்த இலட்சியத்தைப் பின்பற்றுகிறவர்தான், புரட்சித் தலைவர்!

மனிதப் பண்பு :

என்னைக்கூடச் சில பேர் கேட்டார்கள், என்ன தீட்சிதர்களுக்குப் போய் நிதி அளிக்கிறீர்களாமே? என்று. ஏன் தீட்சிதர்கள் மாத்திரம் மனிதர்கள் இல்லையா? அவர்கள் ஏழைகள் இல்லையா? அவர்களில் இல்லாதவர்கள் இல்லையா? அவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்து துரத்தப்பட வேண்டியவர்களா? யாராக இருந்தாலும் ஏழையாக இருந்தால், துன்பப்படுகிறவர்களாக இருந்தால், அங்கே கண்ணீர் சிந்தித் தன்னுடைய கருணையைக் காட்டுவதுதான் மனிதப் பண்பு. ஆகவே இங்கே சில தீட்சிதர்களுக்கு நிதியுதவி கொடுக்கிறோம் என்பது பிரச்சினை அல்ல. எப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம்? தண்டிக்கப்பட்டு, பழிவாங்கப்பட்டு, கொடுமைப் படுத்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அரசியல்வாதிகளுக்குத்தான் நிதியுதவிகொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இல்லை; நியதி இல்லை. ஏதாவது போராட்டத்தில் ஈடு பட்டவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் நியதி இல்லை. இவர்களும் நியாயத்திற்குப் போராடியவர்கள்தான்.

கணக்கில் வராத தங்கம் :

ஒரு தகவலை எங்களுக்குக் கொடு[illegible] தார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலை[illegible] காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும், [illegible] போய்ச் சோதனை போட்டார்கள் [illegible] இலட்சம் பெறுமானமுள்ள தங்கம் [illegible] வைத்து இருந்தார்கள். கணக்கில் [illegible] கேட்டால் எங்களுடைய சொந்த [illegible] என்கிறார்கள். சொந்தச் சொத்[illegible] லுக்கு ஏன் வருகிறது? வீட்டில் அ[illegible] இருக்க வேண்டும்? அப்படியானால் வீட்டில் இருப்பதைக் கோயிலுக்குள் வைத்தவர்கள், கோயிலுக்குள் இருப்பதை வீட்டிற்குக்கொண்டு போவீர்கள் என்பதுதானே பொருள், இது என்ன செயல்? என்றால், அப்படிக் கேட்கவே கூடாது என்கிறீர்கள். ஏனென்றால் அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அரசியல் சட்டம் எவ்வளவு நாட்களுக்கு உங்களுக்கு வளைந்து கொடுக்கும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நீதிபரிபாலனம் செய்பவர்கள் யார் என்பதைத்தான், தவத்திரு ஊரன் அடிகள் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

சட்டம் செல்லும் நெறிமுறை :

என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது? கற்பழிக்கப்பட்ட பெண் வந்து சாட்சி சொன்னால் போதும்; அதற்கு வேறுசாட்சியே தேவை இல்லை என்று, உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளிக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இப்படி நடந்தது உண்டா? கற்பழிக்கப்பட்ட ஒரு அபலைப் பெண் போய் நின்றால், அவளைக் கேட்காத கேள்வி எல்லாம் கேட்டு, எங்கே சாட்சி கொண்டுவா என்று கேட்பார்கள். ஒரு கயவன் ஒரு அபலைப் பெண்ணைக் கற்பழித்தால், சாட்சி வைத்துக் கொண்டா கற்பழிப்பான்; இந்த நியாயவாதிகள், வழக்கறிஞர்கள், கொண்டுவா சாட்சியை என்றனர். அதனால் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வெளியில் சொல்ல முடியாமல் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நாட்டிலே தீமை நடந்துகொண்

டிருந்தது காட்டுத் தீயைப்போல, இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி சொல்லிவிட்டார், பாதிக்கப்பட்ட அபலைப் பெண்—கற்பழிக்கப்படுகிறவள்-வந்து நீதிமன்றத்தில் ஏறிச் சொன்னால், அவள் சொல்வதே சாட்சி. வேறு சாட்சி வேண்டாம் என்று. என்ன ஆயிற்று? இன்னும் ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது. "என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று ஒரு கடிதம் போடுகிறார்கள். அதையே அவர்களின் ரிட்பெட்டிஷனாக எடுத்துக் கொள்கிறோம். கொண்டுவந்து நிறுத்து குற்றவாளியை'' என்கிறார்கள்.

சோழர்கள் கட்டிய கோயில் :

சட்டம் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று தெரியாமல், அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! என்ன இருக்கிறது அரசியல் சட்டத்தில்? இந்த நாடு ஒரு மதச் சார்பற்ற நாடு. ஒரு மதச் சார்[illegible]ற நாட்டிலே, எந்த ஒரு மதத்தைச் சார்ந்[illegible]வரும் தாங்கள் விரும்புகிறபடி, ஆல[illegible] அமைத்துக் கொள்ளவும், வழிபடவும் [illegible]குச் சுதந்திரம் உண்டு. அதற்குள் [illegible]லையிடக் கூடாது. இதுதான் அர[illegible]ஷரத்து. முன்னால் இருந்தவர்கள் [illegible]ரணத்தாலோ விட்டுவிட்டார்கள். [illegible]ளித்த வாயர்கள் அல்ல. சட்டம் [illegible]தவர்களும் அல்ல. அரசியல் சட்டம் என்ன சொல்கிறது? இந்த நாட்டின் குடிமகனாக இருக்கும் எவரும், தன்னுடைய விருப்பப்படி ஆலயத்தை அமைக்கவும், சமய வழிபாட்டை நடத்தவும், சமயத்தைப் பின்பற்றவும் உரிமை உண்டு; அதிலே குறுக்கிடக் கூடாது. அதில் யார் குறுக்கிடுகிறார்கள்? நீங்கள் கட்டி வைத்த கோவிலிலா நாங்கள் வந்து குறுக்கிடுகிறோம்? இந்தச் சிதம்பரம் கோயில், யார் கட்டி வைத்த கோயில்?

(1) முதலாம் ஆதித்த சோழன்—
கி. பி. 881—907

(2) முதல் பராந்தக சோழன்—
கி.பி. 907—953

(3) உத்தமச் சோழன்—கி. பி. 970—985

(4) விக்கிரமச் சோழன்—கி. பி. 1118—1136

(5) இரண்டாம் குலோத்துங்கச் சோழன்—
கி. பி. 1133—1150

(6) மூன்றாம் குலோத்துங்கச் சோழன்—
கி. பி. 1178—1218

இதன் பின்னர்த் தொடர்ந்து 1683 வரை விஜய நகர சாம்ராஜ்யம்; அதற்குப் பிறகு வருகிறார் நம்முடைய சரபோஜி மன்னர்; மற்றவர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் ஆதாரமாகக் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் உள்ளன. 400 ஆண்டுகள் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நம்முடைய அரசர்கள் செப்பேட்டில் எழுதி வைத்திருப்பவை, இந்த ஆலயத்தைப் பற்றிய சரித்திரங்கள்.

செப்பேடுகள் :

இன்றைக்கு இங்கே ஒரு மிகப் பெரிய போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கோவிந்தராஜப் பெருமாள் இருக்கிறார். நம்முடைய வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்கள் கூறினார்கள்: ''இங்கே தமிழே கூடாது என்கிறார்கள் ஒரு பக்கம்; மறுபக்கம் தமிழைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் தூங்குவேன் என்று கோவிந்தராஜர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்'' என்று. இதோ இருக்கிறது ஒரு செப்பேடு. இதில் நடராசர் சந்நிதியும் பொறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் கீழே கோவிந்தராசர் சந்நிதியும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற அமைப்போடு பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட செப்பேடுகள் இன்றைக்கு நம்முடைய திருவாரூர் ஆலயத்தில் உள்ளன. நம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கிற திருப்பனந்தாள் மடத்தில் இருக்கின்றன. வடமொழியிலும் இருக்கின்றன. தமிழிலேயும் இருக்கின்றன. நான் இதை முழுவதுமாக உங்களுக்குப் படிக்கிறேன்.

நம்முடைய ஆலயத்திலிருந்து நடராசப் பெருமான் ஒரு 37 ஆண்டுகள் இங்கே இல்லாமலே இருந்திருக்கிறார். 4 செப்பேடுகளில் இது இருக்கிறது. அது எங்கங்கோ கொண்டு செல்லப்பட்டுத் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. 24-12-1648 முதல் 14-11-1686 வரை, 37 ஆண்டுகள் 10 மாதங்கள் 20 நாட்கள் சிதம்பரத்தில் நடராசர் இல்லை. சிதம்பரம் நடராசர் 40 மாதங்கள் குடுமியான் மலையில் இருந்தார். மதுரை வெள்ளி அம்பலத்தில் இருந்தார். மராட்டிய மன்னன் சிவாஜியின் மூத்தமகன் சாம்பாஜி செஞ்சி அரசன், பரங்கிப்பேட்டை சுபேதார் பண்டித கோபாலதாதாஜி, சிதம்பரம் கோவில் திருப்பணி செய்து, நடராசரை மீண்டும் கொண்டு வந்து மானயங்களும் விட்டார். சிதம்பரம் திருச்சிற்றம்பல தவமுனி, குடமுழுக்கு செய்தார், சைவ ஆகமப்படி குடமுழுக்கும், பூசையும் நடந்தன. செஞ்சி மன்னர் சாம்பாஜி உதவி புரிந்தார். இதேபோலத் தில்லை நடராசர் அம்பலக் குடியில் சிலகாலம் இருந்தார். சோழ மண்டல சதகம் 99ஆம் பாடலில் உள்ள விவரம் இது. நான் இப்போது படித்துக் கொண்டிருப்பது இந்தச் செப்பேடுகளில் உள்ளது. உண்மை வரலாறு, வெறும் கதை அல்ல.

இந்தச் சிதம்பரம் கோயிலுக்குத் தஞ்சைச் சோழ மன்னர்கள் பல நன்கொடைகள், மான்யங்கள் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆலயத்தினை நிர்வகிப்பதற்கென்று அமைச்சர் அந்தஸ்தில் பொறுப்பாளர்கள் இருந்தார்கள். இதற்கு இங்கே கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. அதையும் தாண்டி, அதற்குப் பிற்காலத்தில் உள்ளவை தான் இந்தச் செப்பேடுகள். ஆகவே தஞ்சை மன்னன் முதலாம் சரபோஜி, தன் காலத்தில் நன்கொடை கொடுக்கிறார் இந்தச் சிதம்பரம் கோயிலுக்கு. அப்போது சிதம்பரம் கோவில் நிர்வாகிகளாக இருந்த

வர்கள் சிலபேர்; செப்பேடு கூறுகிறது; அகோர பண்டாரம், அரிச்சியப்ப முதலியார்; சரவணத் தம்பிரான்! சரவணத் தம்பிரான் சபாபதிகட்டளை நடத்துபவர் என்று செப்பேடு சொல்கிறது.

சண்முகத் தம்பிரான் :

இன்று அறநிலையத்துறையில், சில ஊர்களில் சிவன்கோயிலும், பெருமாள் கோயிலும், ஒரே நிர்வாகத்தில் இருப்பதைப் போல, அன்று தில்லை நடராசர் கோயிலும், கோவிந்தராசப் பெருமாள் கோயிலும், ஒரே நிர்வாகத்தில் இருந்துள்ளன. ஒரே செப்பேட்டில் ஒன்றாகவே நன்கொடையளிக்கப் பட்டுள்ளன. திருப்பனந்தாள் காசி மடத்துத் தமிழ்ச் செப்பேடு இரண்டு. 1747 ஆம் ஆண்டு பரங்கிப் பேட்டையிலுள்ள ஆலந்து தேசக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வியாபாரிகளிடம் மகமை வசூல் செய்து, சிதம்பரம் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தினையும், 4 கோபுரங்களையும், பஞ்சாட்சர மதிலையும் திருப்பணி செய்தனர். அப்போது மகமை வரியைப் பெற்றுக் கோயில் நிர்வாகம் செய்து திருப்பணி மேற்கொண்டவர் பெயர் சண்முகத் தம்பிரான். சண்முகத் தீட்சிதர் அல்ல என்று செப்பேட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே ஆண்டு 1749ல் பரங்கிப் பேட்டையில் உள்ள அனைத்து வணிகர்களும் மகமை வசூல் செய்து, திருப்பணிக்குக் கொடுத்த செய்தியை 2ஆவது செப்பேடு கூறுகிறது. இச்செப்பேட்டிலும் சண்முகத் தம்பிரான் பெயரே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 2-ஆவது செப்பேட்டில், காரியம் வேலாயுதம் செட்டி, காரியம் வேங்கடாசலம் ஆகிய பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இது சோழர் காலத்தில் இருந்த 'ஸ்ரீகாரியம்' என்னும் அலுவலர் போன்ற கோயில் நிர்வாக அலுவலர் பெயர். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் முதலாம் இராசராசன் காலத்தில், ஸ்ரீகாரியம் செய்தவன், பொய்கை கிழான் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்த வேளான் என்பவன். கல்வெட்டு, பிற வரலாறுகள் மூலம் இந்தக் கோயிலைத் துறையூர் ஜமீன்தாரும், வங்கா ரெட்டியாரும், 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் கோல்கொண்டா சுல்தான் சிறப்பதிகாரி இலங்கையனும், பட்டீசுவரத்தில் அடக்கமான சிவப்பிரகாசரும், நிர்வாகம் செய்ததாகவே தெரிகிறது.

உரிமைகளைப் பறிக்க மாட்டோம்

பொதுத் தீட்சிதர்கள் 1850-க்கு பின்னரே, இக்கோயிலின் நிர்வாகப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகின்றனர். நான் கேட்கிறேன்; இவ்வளவு பெரிய வரலாற்றை வைத்துக்கொண்டுள்ள நாங்கள் எல்லாம், எதுவும் தெரியாதவர்களா? இந்தக் கோயிலை எங்கள் சொந்தச் சொத்து என்கிறீர்களே! இது நியாயமா, தர்மமா, இல்லை இந்த ஆண்டவனுக்கே அடுக்குமா? இதுதான் நம்முடைய கேள்வி. நான் யாரையும் குறைசொல்ல முன்வரவில்லை. என்ன கேட்கிறோம்? நம்முடைய அடிகளார் அவர்களும் சொன்னார்கள்; நம்முடைய வ.சுப. மாணிக்கம் அவர்களும் சொன்னார்கள். உங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை அரசிடத்தில் கேளுங்கள் என்று.

சர். பி. எஸ். சிவசாமி ஐயர் :

இந்த மாநிலத்தில் 1924-1925இல் முதன் முறையாக அறநிலையத்துறை போர்ட் வருகிறது. அதற்கு முன்னால் அப்படிப்பட்ட ஓர் அமைப்பு இல்லை. பனகல் அரசர் முதலமைச்சராக இந்தநாட்டிலே இருந்தபோதுதான் அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு வருகிறது. அதனுடைய தலைவராக இருந்தவர் சர். பி. எஸ்.சிவசாமிஐயர் அவர்கள். ஆலய நிர்வாகங்களை எல்லாம் எடுக்கிறார்கள். அப்போது இந்தப் பொதுத் தீட்சிதர்கள் ஆளுநர்க்கும், முதலமைச்சருக்கும் மனுப் போடுகிறார்கள். எங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவி
அளிக்க வேண்டும் என்று. எப்படி? இது
பாட்டன் வீட்டுச் சொத்து என்றால்
என்ன கேட்க வேண்டும்? எப்ப
சட்டம்? எங்கே நீங்கள் விதிவி
டீர்கள்? விதிவிலக்கு கொடுக்க மு
றார்கள். அதற்குப் பிறகு சில
தருகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு
நீக்குகிறார்கள்.

சர். டி. முத்துசாமிஐயர் :

இந்த வழக்குத் தகராறே, எப்போது வருகிறது தெரியுமா அம்பலத்திற்கு? அம்பலம் என்றால் இந்த ஆலய அம்பலத்திற்கு அல்ல. வழக்கு மன்ற அம்பலத்திற்கு. 1860ஆம் ஆண்டிலோ அதை ஒட்டியோ, தீட்சிதர்களுக்குள் அடிதடிசண்டை நடக்கிறது. அப்போதுதான் வழக்கு மன்றத்திற்கு விவகாரம் வருகிறது. அப்போதுதான் இந்தியாவின் முதல் நீதிபதி என்ற பெருமை பெற்ற, தமிழ்மகன் சர். டி. முத்துசாமி ஐயர் நீதிபதியாக இருக்கிறார். அவர் அளித்த தீர்ப்பு இன்றும் இருக்கிறது. இது ஒரு 'பொதுக்கோயில்' என்று. அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. 1954-ஆம் ஆண்டு எப்படியோ நடைபெற்ற ஒரு சதியின் விளைவாக, நீங்கள் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம். நீங்கள் ஏதோ அரசியல் சட்டத்தைக் காட்டி, மத்திய அரசைக் காட்டி, எவ்வளவு காலம் மிரட்டிக் கொண்டிருக்க முடியும்? மத்திய சர்க்காரைக் காட்டி மிரட்டுகிறீர்கள். மத்திய அரசின் அனுமதியோடுதான், இன்றைக்கு உத்திரப் பிரதேசத்தில் காசி விசுவநாதர் ஆலயம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்டினன்ஸில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் உங்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம். உங்கள் செயல்களைப் பற்றிப் பேசுவது தவறு என்கிறீர்கள்.

உங்களுக்குள்ளேயே பழி வாங்குகின்றீர்கள் :

யாராவது ஏதாவது உங்களைப் பற்றிய தகவல்களைச் சொன்னால், அவர்களைப் பழி வாங்குவோம் என்று கூறி, இங்கே உங்களிலேயே 5 பேரைத் தள்ளி வைத்துத் தெருவில் நிறுத்திவிட்டீர்கள். தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய்விட்டபின் சாண்போனால் என்ன, முழம் போனால் என்ன? இவர்கள் துணிந்துவிட்டால், ஒரு இயக்கம் தொடங்கினால், உங்கள்நிலைமை என்னவாகும்? உங்களிடத்தில் இன்னும் எத்தனை தீட்சிதர்கள் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளைக்கே நமது மாணிக்கவாசகர் மன்றம், இப்படி உங்களால் தள்ளி வைத்துக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தீட்சிதர்களுக்கு எல்லாம் நாங்கள் வாழ்வு அளிப்போம் என்று இயக்கத்தைத் தொடங்கி, அதனை நம்முடைய வ. சுப. மாணிக்கம் தலைமையேற்று நடத்தினால், ஊரன் அடிகளார் அதைமுன்னின்று ...த்தினால், இந்தச் சமுதாயத்திற்குள்ளே ... 213 என்னும் எண்ணிக்கை இன்னும் ஒரு ...ண்டு கழித்தா குறையும்? நாளைக்கே ...ா? இப்போதுதான் என்ன வாழ்ந்து ...க்கிறது? சட்ட விரோதமான காரி... செய்வதற்கு நடராசருடைய அனு... ...ங்களுடைய நியாயமான உரிமை ...லாம் பறித்து விட வேண்டும் என்றா ... கேட்கிறோம்?

யார் யாரோ இதற்கு வக்காலத்துவாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் இன்றைக்குப் பேச வேண்டாம் என்றுதான் நினைத்து வந்தேன். ஆனால் நம்முடைய பெரியவர்கள் எல்லாம் இதை எழுப்பி விட்ட காரணத்தாலே, நாங்கள் சட்டமன்றத்திலே சொல்லி, அது பத்திரிகையில் எவ்வளவு போடுகிறார்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, இன்றைக்கு இந்தத் தில்லையிலே உங்களிடத்தில் சொல்லி விட்டால் அது நன்றாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். ஊருக்கு ஊர் கூட்டம் போட்டு இதைச் சொன்னால் என்ன ஆகும் என்றுகருதுகிறீர்கள்? செப்பேடு பொய்யாகிவிடுமா? இன்றைக்கு இருக்கிற கல்வெட்டுக்கள் பொய்யாகிவிடுமா?

குழு நியமனம் ?

எங்களுடைய காலத்தில், மாண்புமிகு தமிழகத்தின் தளநாயகர் புரட்சித் தலைவரின் காலத்தில், இந்தப் பிரச்சினை அமைதியாகத் தீர்க்கப்படவில்லையானால், வேறு எந்தச் சக்தியாலும் இதனை அமைதியாகத் தீர்க்க முடியாது. நீங்கள் இதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நாங்கள் இன்றைக்குக் கூடி முடிவெடுத்திருக்கிறோம். ஒரு குழுவை நியமிக்க இருக்கிறோம். உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்க இருக்கிறோம். அதிலே சட்ட வல்லுநர்கள், ஆன்மீக நெறியாளர்கள், வரலாற்று வல்லுநர்கள், தொல்பொருள்துறை ஆய்வாளர்கள், இவர்களை எல்லாம் அதில் சேர்த்து, இந்த நடராசர் ஆலயத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒரு முடிவைத் தெரிவியுங்கள் என்று கேட்க இருக்கிறோம். நான் தீட்சிதப் பெருமக்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள், என்ன சொல்கிறீர்களோ, உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ, என்னென்ன பாதுகாப்புக் கேட்கிறீர்களோ, அதை அந்தக் குழுவிடம் வேண்டுமானாலும் தெரிவியுங்கள். ''இல்லை இல்லை இது எங்களுடைய ஆலயம்தான். எங்களுடைய ஆத்மார்த்த பூசைக்குக் கட்டிய ஆலயம்தான்; எவனோ கட்டியது என்றாலும், நாங்கள்தான் உரிமை கொண்டாடுவோம்'' என்பதுதான் உங்கள் நிலை என்றால் அதற்குப் பிறகு அரசு, தான் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அந்தக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி எடுக்கும். அதைப் பற்றி இப்போது நான் விரிவாக கூற விரும்பவில்லை.

நியாயமான உரிமைகளை வழங்குவோம் :

நான் மீண்டும் மீண்டும் தெளிவாகச் சொல்வது, சட்டமன்றத்திலே சொன்னோம்; இங்கேயும் சொல்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த நடைமுறையிலேயும், உள்துறையைப் பொறுத்தவரை அரசோ அல்லது அறநிலையத்துறையோ ஒரு துளியும்ஈடுபடாது. இன்றைக்கு இருக்கிற தீட்சிதர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு வேண்டுமோ, அத்தனையும் அளிக்கத் தயார். அந்த நிர்வாகத்தில் என்னென்ன உரிமைகள் கேட்கிறீர்களோ, அந்த உரிமைகளை உள்துறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரை கொடுக்கவும், அரசு தயார்; அவை நியாயமாக இருந்தால். இவற்றைவிட நாங்கள் என்னதான் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள்? சிதம்பர ரகசியமாகஇருப்பது வேண்டுமானால், இரகசியமாக இருக்கலாமே தவிர, அது தீட்சிதர்களின் ரகசியமாக இருக்கக்கூடாது அல்லவா? என்ன நடைபெறுகிறது என்று தெரியாமலே இந்த ஆலயத்திற்கு வந்து பணத்தைக் கொட்டிவிட்டுப் போவதற்கு, நாங்கள் என்ன முட்டாள்களா? மூடர்களா? ஒன்றும் தெரியாதவர்களா? கண்ணற்ற கபோதிகளா? என்ன என்று கருதுகிறீர்கள்? 'இல்லை இல்லை. நீங்கள் எல்லாம் நாத்திகர்கள்' என்று கூறி, எங்களைத் தள்ளிவிட்டுப் போக முடியாது.

நாங்கள் நாத்திகர்கள் அல்ல :

நாங்கள்' நாத்திகர்கள் அல்ல. இதைப் பகிரங்கமாகவே சொல்கிறேன். 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்பதுதான் எங்களுடைய இலட்சியம். நாத்திகப் பட்டத்தைக் கட்டி எங்களை ஒழித்துவிட முடியாது. இங்கே இருக்கிற ஒரு உண்மையைச் சொன்னார்கள், நம்முடைய ஊரன் அடிகள். என்றைக்கோ ஆரம்பித்தார்கள் நம்முடைய சா. கணேசன் அவர்கள்.

நம்மிற் சிலர் நாத்திகப் பிரச்சாரத்தில் இறங்கி விட்ட நேரத்தில், நாமும் ஒரு பக்கம் போனால் அவர்களுக்குத் தானே வலு சேர்க்கும் என்பதாலே ஒதுங்கி இருந்தோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அந்தப் பிளவே எங்களிடத்தில் கிடையாது. தயவு செய்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இல்லையானால் இந்தக் கோயிலில் புலவர் முருகேசனாரையும் பார்க்கிறீர்கள்; டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் அவர்களையும் பார்க்கிறீர்கள்; ஊரன் அடிகளார் அவர்களையும் பார்க்கிறீர்கள்; பெரியவர் கே. எஸ். இராமசாமி அவர்களையும் பார்க்கிறீர்கள்; நம்முடைய காசிராமன் வந்திருப்பார்; ம. பொ. சி. யும் வந்திருப்பார்; இன்னும் பலரும் வந்திருப்பார்கள்; அமைச்சரையும் பார்க்கிறீர்கள். ஆகவே 'இவர்கள் நாத்திகர்கள், இவர்கள் எல்லாம் நம்பிக்கை அற்றவர்கள்' என்று, இப்படி எல்லாம் பொய்ப் போலிக் காரணம் சொல்லி, எங்கள் நற்செயல்களைத் தடுக்கின்றமுயற்சியில் ஈடுபட முன் வரா... "டாம். முயற்சிக்க வேண்டாம். அது தான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறவோராக இருங்கள் :

'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று சுந்தரர் பாடினாரே, அதில் அந்தணர் என்றால் யார்? அதற்கும் விடை சொன்னார்கள். 'அந்தணர் என்போர் அறவோர்' என்று. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அந்தணர்கள் இருந்தால், அவர்களை அறவோர் என்று இன்றைக்கும் ஏற்றுப் போற்றி, அந்த அறவோர்களை வணங்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அறவோர்களாக இருங்கள்; அந்தணர்களாக இருங்கள்; தயவு செய்து இப்படி அநீதிகள் செய்து, ஏழை பாழைகளை வயிற்றிலே அடிக்கிற கொடுமைக்காரங்களாக மாறாதீர்கள்; என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நன்றியும், வணக்கமும் :

இன்றைக்குத் தெருவிலே, வெளி வீதிகளிலே, மக்களைச் சந்தித்து, தீட்சிதப் பெருமக்கள் கூட்டத்திலிருந்து அநியாயமாக விலக்கப்பட்டுள்ள ஒரு 5 பேருக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியை, இந்தப் பக்தர்கள், ஆத்திகர்கள், சைவர்கள், இந்துமதத்தில் நம்பிக்கை உள்ள அனைவரும், கண்டிக்கிறோம் என்ற வகையில், இந்த நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொள்வதுடன், இந்த நிதி உதவி வழங்குகிற இந்த முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த அத்துணை பெருமக்களுக்கும், என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு முயற்சிஎடுத்த வி.வி. சாமிநாதன் அவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே. ஆர். கணபதி அவர்களையும், முத்து கோவிந்தராசன் அவர்களையும், புலவர் முருகேசனார் அவர்களையும் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

வேண்டுகோள் :

இந்தச் சமுதாயத்தைப் பிளவு... வேலையில் இனிமேலும் ஈடுப... இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை மதி... இருப்பவர்களுடைய உணர்வுகளை... எல்லோரும் ஒருவரை ஒருவர் மதிக்... கொண்டு, 'மாற்றான் தோட்டத்து ம... கும் மணம் உண்டு' என்று சொன்ன பேரறி... அண்ணா அவர்கள் வழியில் வந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில், இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் கண்டு, ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தைச் சமயத்துறையில் அமைப்பதற்கு, நீங்கள் உறுதுணையாகஇருக்க வேண்டுமென்று, என்னுடைய அன்புமிக்க வேண்டுகோளாக, இந்தத் தில்லைத் தெருவிலே நின்று, சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் அன்பார்ந்த வேண்டுகோள் வைத்து, விடைபெறுகிறேன்.

நன்றி, வணக்கம்!

நூல்அறிமுகம்

சேக்கிழார் வழியில் சிவத்தலங்கள்

இந்நூல், காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீசங்கரமடம் ஆஸ்தானத் தமிழ்ப்புலவர் 'செஞ்சொல்மணி' திரு.பு.மா.ஜெயசெந்தில்நாதன், எம்.ஏ., அவர்களால், பலநூல்களிலிருந்து அரிதின் முயன்றுதொகுக்கப் பெற்றது. இதன்கண் சைவ நாயன்மார் அவதரித்த-வழிபட்ட-முக்திபெற்ற சிவத்தலங்கள், அவைகளுக்குச் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் சென்று வழிபட்ட பெரியபுராண வரலாறுகள், அவர்கள் அவ்வத் தலங்களில் பாடின முக்கியமான தேவாரப் பாடல்கள், அத்தலங்களுக்குச் செல்லுதற்குரிய பேருந்து, புகைவண்டி முதலிய வழிவிவரங்கள், அவ்வத் தலங்கள் பற்றிய சிறப்புகள் ஆகியன அனைத்தும் ஒருங்கே தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. திருமுறைகள், அவற்றைப் பாடிய ஆசிரியர்கள், 63 நாயன்மார்களில் முறையே குரு லிங்க சங்கம வழிபாடு செய்தவர்களின் பெயர்கள், தலங்களின் பலவேறுவகைப்பட்ட பட்டியல்கள், நாயன்மார் திருநட்சத்திரங்கள், சிற்சில சந்நிதி விசேடங்கள் முதலிய பலவகை குறிப்புக்களும், விவரங்களும் இந்நூலில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. அழகிய படங்கள் சிலவும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன. சிவத்தல யாத்திரை செய்பவர்களுக்கு இந்நூல் பெரிதும் துணையாகப் பயன்படும். நல்ல தாளில் அழகுறத் திருத்தமாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. நல்ல சிறந்த பயன்மிக்க நூல். 472 பக்கங்கள், விலை ரூ. 21- .கிடைக்குமிடம்: ''இந்து சமய மன்றம், 'ஸ்ரீசங்கர மடம், காஞ்சிபுரம்-631502''.

—ஆசிரியர்

திருவள்ளுவர் விளக்கும் தெய்விகச் செந்நெறி

[ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.]

முன்னுரை :

ருவள்ளுவர் தமிழகத்தில் தோன்றி சான்றோர்கள் பலருள்ளும், தலை வராவர். திருவள்ளுவர் அருளிச் திருக்குறளின் கருத்துக்களையும் ள்களையும், அவருக்குப் பின்னர் றோர்கள் அனைவருமே, மிகவும் போற்றி உவந்து தழுவிக் கொண்டுள்ள அருளியற் சான்றோர்களாகிய ஆழ் வார்களும் நாயன்மார்களும்கூட, திருவள்ளுவ ரின் கருத்துக்களை ஆங்காங்குத் தத்தம் பாடல் களில் எடுத்துப் புகழ்ந்து போற்றிச் சிறப்பித் திருக்கின்றனர்!

திருவள்ளுவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர்; ஒப்பு யர்வற்ற நீதிநூல் ஆசிரியர்; மிகச் சிறந்த தத்துவஞானி; இலக்கியப் பேராசிரியர்; அர சியல் அறிஞர்; பொருளியல் மேதை; பல் கலைக் குரிசில்; உலகுக்கே ஒரு பெரும் வழி காட்டி! காலமும் இடமும் கடந்து சாலவும் நிலைபெற்று, ஞாலமே புகழ்ந்து வியக்கும் திருக்குறள் என்னும் செந்தமிழ்ப் பெருநூலை இயற்றி அளித்த பெருவள்ளல் அவர்! பழமைக் குப் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமை யாகவும், அவர் தம் அருளுரைகள் அமைந்து பொலிந்து விளங்குகின்றன.

பொதுமறை :

உலகப் பெரும் சமயத் தலைவர்களும், சான்றோர்களும் கூறியுள்ள சிறந்த கருத் துக்கள் எல்லாம், திருக்குறளில் செறிந்து கிடக்கக் காண்கின்றோம். திருவள்ளுவர் எல் லாச் சமயத்தவரும் உவந்து ஏற்றுக் கொள் ளும் வகையில், உயர்வற உயர்ந்த உண்மை களை, நடுநிலை பிறழாமல் நன்கினிது சுவை மிக விளக்கியருளுகின்றார். அவர்தம் நூல், நவில்தொறும் நயம் பயக்கின்றது; தொட் டனைத் தூறும் மணற்கேணி போலக் கற்ற னைத்தூறும் நற் கருத்துக்களை உடையதாக மிளிர்கின்றது. ஒருநாடு-ஒருகாலம்-ஒருமொழி ஓர் இனம்-என்பனவற்றிற்கே உரியதாகி விடா மல், எல்லாக் காலமும், நாடும் மொழியும் இனமும் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவருக்குமே உரிய, மாபெரும் பொதுமறை நூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கின்றது.

விழுமிய முழுநூல் :

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கூறுபற்றியே நூல்கள் எல்லாம் பொதுவாக விளக்கும். வாழ்க்கையின் பலதிறக் கூறுகளையும் முழுவ தாக ஒரு சேர, முன்னொடு பின் முரண் படாமல் விளக்கும் திறனில், திருக்குறளுக்கு இணையாக ஒரு நூலும் இல்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். இல்லறத்தான், துறவற தான், அரசன், அமைச்சன், நண்பன், பகைவன், போர்வீரன், கற்றான், கல்லாதான், கள்ளுண் பான், சூதாடுவான், இரவலன், புரவலன், உழவன், வணிகன், ஆண் பெண் முதலிய அனை வர்க்குமே அறிவுரைகள் கூறும் அரும்பெறற் சமுதாயப் பெருநூலாகத் திருக்குறள் சிறந்து திகழ்கின்றது. அறம் பொருள் இன்பம் என் னும் முப்பெருந் தலைப்பில், எப்பெரும் பொரு ளையும் உள்ளடக்கிக் குறைவிலா நிறைவாய் விளக்கும் துறையில், தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்க்கு நிகராவார் எவருமே இலர்!

சமரச ஞானச் சான்றோர் :

இத்தகைய ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் இயற் றிய திருக்குறளை, நாம் பல துறைகளிலும் ஆராய்ந்துணரும் கடப்பாடு உடையவர்கள் ஆவோம். ஆதலின், அவர் கடைப்பிடித்த சமயக் கொள்கைகள் யாவை? என ஆராய்ந் தறிய முற்படுதல் நம்மனோர் யாவர்க்கும் நலம் பயப்பதேயாகும்.

திருவள்ளுவர் தமது சமயத்தைச் சார்ந்த வரே என்றும், திருக்குறள் தமக்கே சிறப்பாக உரிய நூல் என்றும், பல்வேறு சமயத்தவரும் உரிமை கொண்டாடி வருகின்றனர். ஆனால் அவரோ, தமது நூலின்கண் எந்தச் சமயம் பற்றியும், குறிப்பாகவேனும், கிளந்து கூறக் காண்கிலோம். எந்த ஒரு சமயத்தையும் சாரா

மல், எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான அடிப் படைக் கொள்கைகளை மட்டுமே, அவர் கூறிச் செல்லக் காண்கின்றோம். அதனாலேயே,

> ''சமயக் கணக்கர் மதியழி கூறாது
> உலகியல் கூறிப் பொருளிது என்ற
> தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்''.

என்று, கல்லாடனார் என்னும் புலவர், கல்லா டம் என்னும் தமது நூலின்கண் திருவள்ளு வரைப் புகழ்ந்து போற்றினார்.

இந்நாளில் நம் இந்திய நாட்டில் எத் தனையோ பல சமயங்களும், சமயக் கோட் பாடுகளும், அவற்றிற்குரிய ஒழுகலாறுகளும், நிலவி வருகின்றன. திருவள்ளுவர் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றனையே சார்ந்தவராகத் தெரிய வில்லை. திருவள்ளுவரின் காலத்தில், இந் நாளைய சமயங்களும், சமயக் கோட்பாடு களும், ஒழுகலாறுகளும் இருந்தன என்று கூறு தற்குரிய சான்றுகள் ஏதும் இல்லை. இவைகள் யாவும் திருவள்ளுவருக்குப் பின்னரே, நாளடை வில் காலப்போக்கில் படிமுறையே வளரலுற் றன என்று தெரிகின்றது.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டிருந்த சமய நிலையும், இப்போது உள்ள சமயங்களின் நிலையும், தம்முள் ஒரு தன்மையுடையன அல்ல. உலக இயற்கைப் பொருள்களெல்லாம், காலந்தோறும் வேறு பட்டுச் செல்லுதல் போலவே, சமயங்களும் காலநிலைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு வகையில்வேறு பட்டுச் செல்லும்தன்மை வாய்ந்தவை. ஆதலின் இக்காலத்தில் உள்ள சமயங்களுள் ஒன்றன் பால் வைத்துத் திருவள்ளுவரின் சமயம்இதுவே என்று முடிவுகட்டித்துணிந்துரைத்தல் சாலாது. ஆயினும் திருவள்ளுவர் **நாத்திகர் அல்லர்** என்பது திண்ணம். திருவள்ளுவர் சமயங் கடந்த, சமயா தீத சமரசஞானச் சான்றோர் எனலாம்.

எனவே, திருவள்ளுவர் இயற்றியருளிய திருக்குறளின்கண், ஆங்காங்கே வரும் நுண் ணிய அரிய குறிப்புக்களைத் தெள்ளிதின் ஆராய்ந்தே, அவர் தம் சமயச் செந்நெறியின் சால்பினை, நாம் ஒருவாறு அறிதல்கூடும். ஆதலின், அம்முறை பற்றி, இங்கு ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும், இயன்றவரை முயன்று காண்போம்.

திருக்குறளில் சமயநுண் கருத்துக்கள்:

(1) திருவள்ளுவர் கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்னும் கொள்கையுறுதியுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். திருக்குறளில் உள்ள 'கடவுள் வாழ்த்து' எனினும் பகுதியால் மட்டுமேயன்றி, வேறு பிற சான்றுகளாலும் இவ்வுண்மை புலனாகின்றது. 'உலகு இயற்றி யான்' 'வகுத்தான் வகுத்தவகை' 'உலகத்தார் உண்டு என்பது இல்லென்பான்' 'முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்' என வரும் திருக்குறள்கள் இதனை வலியுறுத்தும்.

(2) கடவுள் ஒருவர் உண்டு என நில வும் ஒரு சான்றாகவே, அவர் 'வான் சிறப்பு' என்னும் ஒரு தலைப்பை அமைத்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ''மாரி வறப்பில் தருவாரும் இல்லை; சிறப்பில் தணிப்பாரும் இல்'' என்ற படி., மழை மிகுதியாகப் பெய்தாலும் நம்மால் தடுக்க இயலாது; பெய்யாமலே இருந்து விட் டாலும், நம்மால் அதனைப் பெய்விக்க முடி யாது. கடவுளின் அருளாற்றலை யுணர்த்து வனவற்றுள் மழையும் ஒன்று எனத் திருவள்ளு வர் கருதுகின்றார் எனலாம்!

(3) கடவுளின் உருவம் பற்றித் திருவள்ளுவர் ஏதும் விவரமாகக் கூறிற்றில ராயினும், கடவுளின் திருவடியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தலால், கடவுளுக்கு அருவ நிலையே யன்றி, உருவநிலையும் உண்டு எனத் திருவள்ளுவர் கருதுதல் புலனாகின்றது.

(4) 'சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது' என்பதனால், கோயில்களையும், அக்கோயில் களில் நிகழும் நித்தியம் நைமித்திகம் என்[illegible] வழிபாடு விழாக்கள் முதலியனவற்[illegible] திருவள்ளுவர் உடன்படுதல் காணலா[illegible]

(5) இறைவனின் அ[illegible] அவன் வகுத்தருளிய இயற்கை [illegible] ஒழுங்கு முறையினாலுமே, உலகம்[illegible] கின்றது. உயிர்களெல்லாம் வ[illegible] கின்றன; 'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அ[illegible] என்பதனைத் திருவள்ளுவரும் வற்புறுத்து[illegible] றார். 'ஊழ்' (Divinity, Fate, Destiny) என் றும் தலைப்பினை, அறத்துப்பாலுக்கும் பொருட்பாலுக்கும் நடுவில், தனித்த ஓர் இயலாகவே திருவள்ளுவர் அமைத்து வைத் திருத்தல் இவ்வுண்மையைத் தெளிவிக்கும். நாம் எவ்வளவு முயன்றாலும், நம்மை அறி யாமலே நம் வாழ்க்கையை உருவாக்கும் ஒரு தெய்விக சக்தி உள்ளது (''There is a Divinty that shapes our ends, rough hew them how we will'' —Shakespeare*)* என்பதனையே திருவள்ளு வர் ''ஊழியல்'' என்னும் பகுதியில் விளக்கு கின்றார்.

(6) இறைவனிடம் மட்டுமேயன்றி, அவனது அருள்பெற்ற சான்றோர்கள் மாட் டும், திருவள்ளுவர்க்கு மிக்க மதிப்பும் ஈடு பாடும் உள்ளமை, ''நீத்தார் பெருமை'' என்னும் தலைப்பால் அறியப்படும். 'நிறை மொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும்' என்னும் குறளால், 'தொண் டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே' என் பதனைத் திருவள்ளுவரும் உடன்படுகின்றனர் எனலாம்.

(7) பொருளையும் இன்பத்தையும் பற்றி மிகமிக விதந்துகூறி விளக்கியபோதிலும், அவை இரண்டும் அறத்தின் வழியாகவே வரு தல் வேண்டும் என்றும்; அறமே அவ்விரண்டி லும் மிக்க வலிமை யுடையதாகும் என்றும்; திருவள்ளுவர் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறு கின்றார். 'அன்பிலதனை அறம்காயும்' 'அறம்

(தொடர்ச்சி 54-ம் பக்கம்)

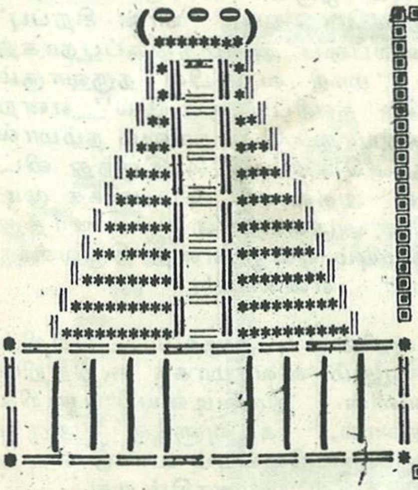

திருவரங்கம் இராசகோபுரத் திருப்பணி

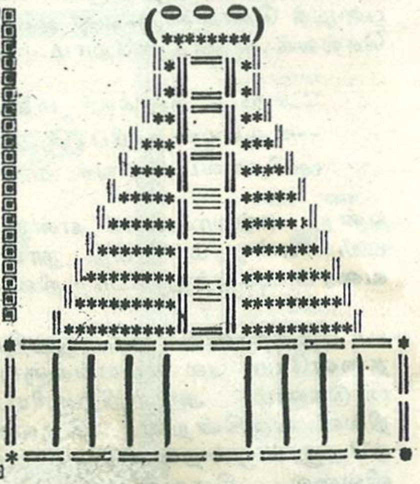

தமிழகத்தின் நடுவிடத்தில் திருச்சிராப் ...ள்ளிக்கு அருகில் விளங்கும் இத் திருத்தலம், ...னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திரு ...' என்று சிறப்பித்துப் புகழப்பெற்றது. ...களுக்குக் கோயில் என்றால் அது திரு ...யே குறிக்கும். வைணவத் தலங்கள் ...வே மிக்க முதன்மையும் சிறப்பும் ...ும். இதனைப் பெரியகோயில், ...வகுண்டம், போகமண்டபம் என் ...ம் பெரியோர்கள் புகழ்ந்து கூறுவர். ...யாழ்வார், ஆண்டாள், திருமழிசையாழ் வார், குலசேகராழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ் வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், நம்மாழ் வார் என்னும் ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் பாடிப் போற்றிய சிறப்புடையது திருவரங்கம். இங் கிருந்தே ஆண்டாள் நாச்சியார், குலசேகரஆழ் வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப் பாணாழ்வார், இராமாநுசர் முதலிய வைணவச் சான்றோர்கள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர் என்பது வரலாறு. வைணவச் சான்றோர்க ளாகிய பெரியநம்பிகள், பட்டர், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை முதலியவர் இங்கேயே திருவ வதாரம் செய்தருளினர். மேலும் இராமாநுசர் வேதாந்த தேசிகர், மணவாளமாமுனிகள் முத லிய ஆசாரியப் பெருமக்கள், இத் தலத்திலேயே சிறப்புற்று வாழ்ந்து வந்தனர். இத்தகைய பல பெருஞ் சிறப்புகள் திருவரங்கத்திற்கு உண்டு.

அரங்கநாதர் பிரமலோகத்தில் முதன்முத லில் பிரமதேவரால் பூசித்து வழிபடப்பெற்று வந்தார். தாம்வழிபட்டு வந்த அரங்கநாதரின் திருவுருவத்தை, சூரிய குலத்தைச் சேர்ந்தவ னும், அயோத்தி மாநகரை ஆண்டு வந்தவனும், இராமபிரானின் முன்னோனும் ஆகிய இட்சு வாகு அரசனின் தவத்திற்கு இரங்கி, பிரம தேவர் அவனுக்குக் கொடுத்தார். இட்சுவாகு வம்சத்தினர் அயோத்தியில் வழிவழியாகஅரங்க நாதரை வழிபட்டு வந்தனர். அந்நிலையில் இராமபிரானும் அரங்கநாதரைத் தம் குல தெய்வமாக வழிபட்டுக்கொண்டு வந்து, பின் னர்த் தமது அன்பைப் பெற்ற விபீடணனுக்கு அவரைக் கொடுத்தார். விபீடணன் அரங்க நாதரை அயோத்தியிலிருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டுசெல்லும்போது, வழியில் காவிரி, கொள்ளிடம் என்னும் இரு நதிகளுக்கு இடை யில் இருந்த நிலப்பரப்பில் (அரங்கத்தில்) வைத்து, அரங்கநாதரை வழிபட்டான். அப் போது அரங்கநாதர் தமக்கு இந்த இடமே மிகவும் விருப்பமாக இருக்கின்றது என்று கூறித் தங்கிவிட்டார். அதுவே திருவரங்கம் திருக் கோயில்.

இரண்டு ஆறுகளுக்கு நடுவில் அமைந் துள்ள மேட்டுப் பிரதேசம் 'அரங்கம்' எனப் படும். அம்முறையில் காவிரி - கொள்ளிடம் என்னும் இரு நதிகளுக்கு நடுவில் அமைந்துள்ள இந்தத் தலம் திருவரங்கம் எனப் பெயர் பெறு வதாயிற்று. அரங்கநாதர் தாம் விபீடணனுக் கும், அவனது நாடாகிய இலங்கைக்கும் என் றும் அருள்புரிந்து வருவதற்குரிய அடையாள மாகவே ,''குடதிசை''(மேற்கில்) முடியை வைத்து, குணதிசை (கிழக்கில்) பாதம் நீட்டி, வடதிசை பின்பு (முதுகு) காட்டி, தென்திசை இலங்கை நோக்கி'' எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்பது தலவரலாறு.

பழமையும் பெருமையும்

திருவரங்கம் கோயில் மிக்க பழமையும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் வாய்ந்தது. 1800 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்ட சிலப்பதிகாரம் என்னும் செஞ்சொற்காப்பியத்திலேயே, திருவரங்கத்தில் அரங்கநாதர் பள்ளிகொண்ட கோலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிறப்பினை, ''நீலமேகம் நெடும்பொற் குன்றத்துப், பால்விரிந்து அக லாது படிந்தது போல, ஆயிரம் விரித்து எழு தலையுடை அருந்திறற், பாயற் பள்ளிப் பலர் தொழுது ஏத்த, விரிதிரைக்காவிரி வியன்பெருந் துருத்தித் திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணம்'' என்று, ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் அழகுறப் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார். இக்கோயில் 156 ஏக்கர் ,அதாவது 631000 சதுரமீட்டர் பரப் பளவுள்ளது. இதன் சுற்றெல்லைப் பரப்பு 1116 கிலோமீட்டர் அல்லது 10710 சதுர அடியாகும்.

இந்தியாவிலேயே, இந்தத் திருவரங்கம் கோயில் தான், ஏழு பிரகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்பிராகாரங்கள்சிலவற்றில்மக்கள் குடியிருப்பு களும் வசதியுடன் அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு பிராகாரத்திலும், பல்வேறுசந்நிதிகள், கோபுரங் கள், மற்றும் பற்பல மண்டபங்கள், அவற்றில் அழகான அற்புதச் சிற்பங்கள் முதலியனஅமைந் திருக்கின்றன.

ஏழு திருவீதிகள்

7ஆம் பிராகாரத்தில் 'அடையவளைந்தான்' என்னும் திருமதில் உள்ளது. அதன் தெற்குக் கோபுரத்தின் அருகில் 'திருக்குறளப்பன்' (வாம னர்) சந்நிதி உள்ளது. மற்றும் இங்கே ஆண் டாள்நாச்சியார், துலுக்கநாச்சியார் சந்நிதி களும் உள்ளன. ஏழாம் பிராகாரத்தில் உள்ள கோபுரங்கள் முடிவு பெறவில்லை. அவை இராய கோபுரங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. இவ் ஏழாம் பிராகாரம் 'மாட மாளிகைகள் சூழ்திருவீதி' எனப்படும்.

6-ஆவது பிராகாரம், 'சோழன் திரிவிக்கிர மன் திருவீதி' என வழங்கும். இதனைச் 'சித் திரைத் திருவீதி' அல்லது 'கலியுகராமன்வீதி' என்றும் கூறுவர். இங்கு 4 கோபுரங்கள் உள் ளன. கிழக்குக் கோபுரமே கலியுகராமன் கோபு ரம். ஏனைய கோபுரங்களைவிட, இதுவே அள வில் மிகவும் பெரியது. இங்கு 13ஆம் நூற் றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டுக்கள் காணப்படு கின்றன. ஒய்சள அரசர்களும், பாண்டிய மன் னர்களும் (13-14ஆம்நூற்றாண்டு), இவற்றைக் கட்டியிருத்தல் வேண்டும்.

5-ஆம் பிராகாரம், 'அகளங்கன் திருவீதி' என்றும், 'உத்தர வீதி' என்றும் வழங்கும். இங்கே மணவாள மாமுனிகள் சந்நிதி உள்ளது. இப் பிராகாரமே இங்கு நடைபெறும் சமயச் சடங்குகள் எல்லாவற்றிற்கும் மையமாக விளங்குகின்றது.

4-ஆம் பிராகாரம், 'ஆலிநாடன் திருவீதி' என்றும், 'அரங்கவாசல்' அல்லது 'நான்முகன் கோபுரம்' என்றும் வழங்கும். இங்கு வேணு கோபாலர் சந்நிதிஉள்ளது. ஒய்சளஅரசர் காலத் தின் அழகிய சிற்பங்கள் பலவற்றை இங்கே காணலாம். திருவரங்கத்தில் உள்ள ஏனைய சந்நிதிகள் எல்லாவற்றையும்விட, வேணு கோபாலர் சந்நிதியே மிக்க கவர்ச்சியும் அழ கும் வாய்ந்தது.

வெள்ளைக் கோபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள இந்த 4ஆம் பிராகாரத்தில்தான், புகழ்மிக்க சேஷராயர் மண்டபம் அமைந்துள்ளது. அதன் முகப்பில் உள்ள எட்டுத் தூண்களிலும் முன்னங் கால்களைத் தூக்கிக் கொண்டு பாய்ந்தெழும் நிலையில் உள்ள குதிரைகளின் மீது போர் வீரர்கள் கம்பீரமாக அமர்ந்திருப்பது போன்று விளங்குகின்ற சிறந்த பெரிய சிற்பங்கள், மிக்க அற்புத வேலைப்பாடுகள் வாய்ந்தவை. இம் மண்டபத்திற்கு எதிரில் ஆயிரக்கால் மண்டபம் இருக்கின்றது. இதன் மேற்கில் சக்கரத்தாழ் வார் சந்நிதி, நாச்சியார் சந்நிதி முதலியன உள்ளன. அழகிய வசந்தமண்டபம் ஒன்றும் இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இங்குள்ள பலவேறு மண்டபங்களில் இராமாயணம், விஷ்ணுபுராணம் என்பவற்றின் கதைகள் அற் புதச் சிற்பங்களாக வடிக்கப் பெற்று விளங்கு கின்றன. 13, 14, 15, 16, 17ஆம் நூற்றாண்டு களில் இங்குள்ள பல மண்டபங்களும், சிற்பங் களும், பல்வேறு காலகட்டங்களில் அமைக்கப் பெற்றனவாகும்.

கார்த்திகைக் கோபுரத்தின் வழியாக, 3ஆம் பிராகாரத்தை அடையலாம். இது 'குல சேகரன் வீதி' எனவழங்கும். இங்குவரிசைக்குப் பதினாறு தூண்களாக, பதினான்கு வரிசைகள் கொண்ட கருடமண்டபம் உள்ளது. இக்கோயி லிலேயே மிகவும் அழகு வாய்ந்த மண்டபம் இந்தக் கருட மண்டபமேயாகும். இம் மண்ட பத்திலேயே மணவாள மாமுனிகள் திருவாய் மொழி விளக்கப் பெருவிரிவுரைகள் நிகழ்த்தி யருளினர் என்பர். இவ்வாறே இக்கோயி[illegible] கண் உள்ள மேட்டு அழகியசிங்கர் ச[illegible] தான், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் த[illegible] இராமாயணத்தை அரங்கேற்றி[illegible] பெரியவர்கள் கூறுவர்.

கி. பி. 17ஆம் நூற்றாண்டி[illegible] நாயக்க மன்னர்கள் அமைத்த அழ[illegible] களும், தேவகோஷ்டங்களும், கும்ப ப[illegible] களும் இங்கு அழகுடன் திகழ்கின்றன. ம[illegible] றும் திருமடைப்பள்ளிகளும், பெரிய உருளை வடிவில் அமைந்த கொட்டாரங்கள் என்னும் நெற்களஞ்சியங்கள் ஐந்தும், பரவாசுதேவர், முதலாழ்வார்கள், தன்வந்திரி ஆகியவர்களின் சந்நிதிகளும் இங்கே அமைந்திருக்கின்றன.

ஆரியபட்டர் கோபுர வழியாக 'இராச மகேந்திரன் வீதி' என வழங்கும் 2ஆம் பிரா காரத்தை அடையலாம். அதன் நடுவில் பரம பத வாசல் (சொர்க்க வாசல்) கோபுரத்தைக் காணலாம். வைகுந்த ஏகாதசிப் பெருவிழா நாளில் மட்டும், 'சொர்க்கவாசல்' எனப்படும் இதன் கதவுகள் திறக்கப்படுகின்றன. அப்போது இதன் வழியாகவே ,தெய்வத் திருவுருவங்கள் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் பெறும். இப்பகுதியில் சந்திரபுஷ்கரிணி, சூரிய புஷ்கரிணி என்னும் இரண்டு திருக்குளங்கள் வட்டவடிவில் அமைந்திருக்கின்றன. கிருஷ்ணர், அனந்தசயனர், தொண்டரடிப் பொடியாழ் வார் சந்நிதிகளையும் இங்கே காணலாம். இவை விசயநகர அரசர்களால் அமைக்கப் பெற்றவை.

ஆரியபட்டர் கோபுரம் அயலவர் படை யெடுப்பால் எரித்து அழிக்கப்பட்டது. அது பின் னர் 15ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர் காலத்துப் பாணியில் மீண்டும் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது. இங்குள்ள கொடிக்கம்பம் முதன்முதல் சுந்தர பாண்டிய மன்னரால் (கி.பி. 1251-1268), நிறு வப்பெற்றது. அயலவர் படையெடுத்து அதனை

அழித்தனர். பின்னர் மல்லிகார்ச்சுனராயர் என்னும் விசயநகர அரசர், கி.பி. 1461ஆம் ஆண்டில் அதனைச் செம்பினால் செய்து, தங்கத்தகடுகள் வேய்ந்த கொடிக்கம்பமாக நிறுவினார்.

1ஆம் பிராகாரம், முதன் முதல் இக்கோயிலை எழுப்பியவன் எனக் கூறப்பெறும் அரசனின் பெயரால், 'தர்மவர்மன் திருவீதி' என வழங்கும். இங்கே 'நாழிகேட்டான்' கோபுரம் அமைந்துள்ளது. கருவறைக்குச் சிறிது தள்ளி இக்கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. கருவறையின் வாயிலில், பத்திரர், சுபத்திரர் என்னும் வாயிற் காவலர்கள் இருவர் உள்ளனர். உட்புறமுகப்பில் சங்கு வடிவத்திலும், தாமரை மலரின் வடிவத்திலும், சங்கநிதி, பதுமநிதி என்பவற்றின் திருவுருவங்கள் விளங்குகின்றன.

இப்பிராகாரத்தின் தெற்கிலும் மேற்கிலும் சுவரை ஒட்டி நெடுக மேடைகள் அமைத்துச் ...க்கறைகள் கட்டப் பெற்றுள்ளன. ...பரிய நிலைக்கண்ணாடிகள் ஆங்காங்கே ...ில் வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. மேற் ...ந்து மேடையில் கண்ணாடி அறை ...சயரங்க சொக்கநாத நாயக்கர் ...1732) உருவமும், அவருடைய ...தல்வன், மருமகள் ஆகியவர்களின் ...ம் தந்தத்தால், இயற்கையளவில் ..., வண்ணந்தீட்டி வைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இம்முதற் பிராகாரத்தில் யாகசாலை, தொண்டைமான் மண்டபம், அர்ச்சுனன் மண்டபம், கிளி மண்டபம் ஆகியவற்றை, கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் உத்தமநம்பி என்பவர் கட்டினார் என்று தெரிகிறது.

இராய கோபுரத் திருப்பணி

இவ்வளவு பெருஞ் சிறப்புமிக்க திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் பிராகாரத்தின் தெற்கு வாயிலிலுள்ள, இராயகோபுரம் என்பது, சமீப காலம் வரையில் முற்றுப்பெறாத மொட்டைக் கோபுரமாக இருந்து வந்தது. இதனை 226 அடி உயரமும், 13 நிலைகளும் கொண்டதாக, சுமார் 1 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிப்பதற்குரிய செயல்கள் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இத் திருப்பணியை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும் என்று முதன்முதலில் சிந்தித்து ஸ்ரீஅகோபிலமடம் ஜீயர் சுவாமிகள் அவர்கள் பெரிதும் மனமுவந்து முன்வந்து, மிகவும் முயன்று வருகின்றார்கள். அவர்களின் அரும் பெரும் முயற்சியினாலும், அயரா ஆர்வத்தினாலும், இக்கோபுரத் திருப்பணி தொடங்கப்பெற்று, சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. இதுவரையில் 6 நிலைகள் கட்டி முடிக்கப்பெற்றுவிட்டன.

1ஆம் நிலையின் உயரம் 20 அடி, 6 அங்குலம். இதற்கான செலவுத் தொகை ரூபாய் 15 இலட்சமாகும். இதனை வழங்கியருளியவர், ஸ்ரீஅகோபிலமடம் ஜீயர் சுவாமிகள்.

2-ஆம் நிலையின் உயரம் 17 அடி, 9 அங்குலம். இதற்கான செலவுத் தொகை ரூபாய் 12 இலட்சம். இத்தொகையை அளித்து உதவியவர், ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சுவாமிகள்.

3ஆம் நிலையின் உயரம் 15 அடி, 6 அங்குலம். இதன் செலவுத்தொகை ரூபாய் 9 லட்சம். இதனைக் கொடுத்தருளியவர், ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடிபீடம் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

4-ஆம் நிலையின் உயரம் 14 அடி, 3 அங்குலம். இதன் செலவுத்தொகை ரூபாய் 8 இலட்சம். இதனை ஆந்திர அரசு அளித்து உதவியது.

5ஆம் நிலையின் உயரம் 13 அடி. இதன் செலவுத்தொகை ரூபாய் 8 இலட்சம். இதனைக் கர்நாடக அரசு ஏற்றுக்கொண்டு உதவியது.

6-ஆம் நிலையின் உயரம் 11 அடி, 6 அங்குலம். இதன் செலவுத்தொகை ரூபாய் 8 இலட்சம். இதனைத்திரைப்பட இசையமைப்பாளர் திரு இளையராஜா அவர்கள் தமது கலைநிகழ்ச்சிகளின் மூலம் திரட்டி அளித்து உதவினார்.

7-ஆம் நிலையின் உயரம் 10 அடி, 6 அங்குலம். இதன் மதிப்பீடு ரூபாய் 6 இலட்சம். இதனைத் திருச்சி மாவட்ட அன்பர்களும், திருவரங்கம் கோயிற்பக்தர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள இசைந்துள்ளனர். இந்த ஏழாவது நிலையின் திருப்பணி, நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இதுவரையில் இக்கோபுரத் திருப்பணிக்காக ரூ. 75 இலட்சம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

இக்கோபுரத்தின் 13-ஆவது நிலையைத் தமிழக அரசின் சார்பில் கட்டி முடித்துத் தருவதாக, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்அன்புடன் இசைந்து ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்கள். விரைவில் இந்த இராசகோபுரத் திருப்பணி அரங்கநாதப் பெருமானின் திருவருளால், மிகவும் சிறந்தமுறையில் நடைபெற்று நிறைவேறும் என்பது திண்ணம்.

—ஆசிரியர்.

தேவாரப்பாடல்பெற்ற

பாண்டியநாட்டுச் சிவத்தலங்கள்

4. திருஏடகம்

இது மதுரை மாவட்டத்தில் நிலக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ளது. மதுரையில் இருந்து நிலக்கோட்டைக்குச் செல்லும் சாலையில் பன்னிரண்டாவது கல்லில் இருக்கிறது. 'சோழவந்தான்' என்ற இருப்புப்பாதை நிலையத்திலிருந்து சுமார் 3 கல்தொலைவு. திருஞான சம்பந்தர் சமணர்களுடன் மதுரையில் வாது செய்தபோது 'வாழ்க அந்தணர்' என்னுந் திருப்பதிகம் எழுதி மதுரையில் வையை ஆற்றில் விட, அந்த ஏடு நீரை எதிர்த்துச் சென்றது. சம்பந்தப் பெருமான் 'வன்னியும் மத்தமும்' என்று தொடங்கும் பதிகம் பாடியவுடன் இத் தலத்து அருகில் நின்றது. ஆற்றிலிட்ட ஏடு எதிரேறிச் சென்று தங்கிய இடமானபடியால் 'ஏடகம்' என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. இதனைத் திருஞான சம்பந்தரே தமது தேவாரத்தில்,

''சோடு சந்தனம் அகில் கொண்டு இழி
வைகை நேர் ஏடுசென்று அணைதரும்
ஏடகத்து ஒருவனே''

என்று கூறியருளியுள்ளதால் உணரலாம். இது வைகையாற்றின் வடகரையில் அமைந்திருப்பதனை ''வைகையின் வடகரை மருவிய ஏடகம்' என்று தேவாரம் கூறுதல் கொண்டு உணர்கின்றோம்.

கோயில் கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது. ஒரு பிராகாரம் மட்டுமே உள்ளது. அதற்குள் சுவாமி சந்நிதி, அம்பாள் சந்நிதி இரண்டும் கிழக்கு நோக்கி இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றின் முன் வாயிலையும் ஐந்து நிலையுள்ள இரண்டு புதிய கோபுரங்கள் அழகு செய்கின்றன. வெளியே கிழக்கில் ஒரு இராயகோபுரமும், பின்புறம் ஒரு பழைய கோபுரமும் உள்ளன.

இத்தலத்து இறைவன் பெயர் ஏடகநாதர். ''பார்த்தப் பிரஹரம்'' என்னும் அடையாளமுள்ள இலிங்கமூர்த்தி. 'ஏலமார்தரு குழல் ஏழையோடு எழில் பெறும் கோலமார் தரு விடைக் குழகனார்' என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். வில்வமரம் தலவிருட்சம். வைகையாறு கோயிலுக்குப் பின்புறம் வடக்கேயிருந்து தெற்கு முகமாக (தட்சிண வாஹினியாக) ஓடுகிறது. அம்பிகை சன்னிதிக்கு எதிரில் உள்ளது பிரம தீர்த்தம். அதில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டால் சித்தப்பிரமை முதலிய நோய்கள் இப்போதும் நீங்குவதாகக் கூறுகின்றனர்.

இவ்வூரில் ''வாது வென்ற விநாயகர்'' கோயில் என்ற ஒன்றும் இருக்கிறது. இக்கோயிலின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் உள்ள கோபுரங்களின் வாயில்களிலும், மதிற் சுவர்களிலும் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. ''பாகனூர்க் கூற்றத்துத் திருவேடகம்'' என்றும், ''திருவேடகம் உடைய நாயனார்'' என்[illegible] குறிப்புக்கள் கல்வெட்டுக்களில் வருதல் [illegible] தக்கது.

5. திருக்கொடுக்குன்றம்

''கொடுக்கிலாதானைப் பாரி[illegible] கூறினும் கொடுப்பார்இலை'' என[illegible] மூர்த்தி சுவாமிகளும், 'மன்புகழ்ப் பா[illegible] என்றிசைவாது கூறி'' என்று அருணகிரிநாத[illegible] போற்றும் பாரி வாழ்ந்த இடமே, பிரான்மலை என வழங்கப்படுகின்ற திருக்கொடுக்குன்றம். இது பாண்டிய நாட்டுப் பாடல் பெற்ற பதினான்கு பதிகளில் ஒன்று. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்புத்தூர்ப் பகுதியிலிருக்கிறது. காரைக்குடியிலிருந்து 28 கல் தொலைவிலுள்ளது. மதுரையிலிருந்து 42 கல் தூரம். மதுரையிலிருந்தும், திருப்புத்தூரிலிருந்தும், பேருந்துகள் செல்லுகின்றன.

பிரான்மலை நாலா பக்கமும் நெடுந்தொலைவுக்கு நன்கு தெரியும். இதன் உயரம் 2450 அடி. மலையடிவாரத்திலுள்ள கோயில் தேவாரப் பாடல் பெற்றது. மலையின் மேல் வயிரவர் கோயிலும் சிவன்கோயிலும் இருக்கின்றன. அடிவாரத்திலுள்ள கோயிலுக்கு வெளிப்புறம் முன்னால் ஒரு ஆழமான திருக்குளம் இருக்கிறது. இறைவன் சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. அவர் திருப்பெயர்கள் கொடுங்குன்றீசர், கடோரகிரீசர், பாரீசுவரம் உடையநாயனார் என்பன. அம்பிகைக்குக் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியுடன் தனிக்கோயில் இருக்கிறது. தேவிக்குக் குயிலமர்ந்த நாயகி, அமிர்தேசுவரி என்ற திருநாமங்கள் உண்டு. இத்தலத் தேவாரத்தில்''தேனிற்பொலி மொழியாள்'' என்று குறிக்கின்றார் சம்பந்தப் பெருந்தகையார். அடிவாரக் கோயிலுக்குள்ளே இருக்கும் முருகன் சந்நிதி மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தது. திருப்புகழ்ப் பாடல் பெற்றது. மேற்கு முகமாக வள்ளி, தெய்வயானையுடன் உள்ள குமாரக் கடவுளின் காட்சி கண்கவர் வனப்புடையது. இந்த சந்நிதிக்கு எதிரில் உள்ள யானை உருவம் தனிச்சிறப்புடைய அழகிய சிற்பம்.

மலைமேல் கொஞ்சதூரம் ஏறிச் சென்று பிராகாரத்தை வலம் வரும்போது வயிரவர் கோயில் இருக்கிறது. தெற்கு நோக்கியசந்நிதி. இந்தக் கோயிலிலேயே விசாலாட்சி, விசுவ நாதர் சந்நிதிகள் கிழக்கு நோக்கியிருக்கின்றன. பிராகாரத்தை வலம் வந்து மறுபடியும் படிக் கட்டுகள் வழி மேலேறிச் சென்றால் இலட்சுமி மண்டபம், ஏகாந்த மண்டபம் என்ற இரண் டைப் பார்க்கலாம். அங்கிருந்து கொண்டு நாற்புறமுள்ள இயற்கைக் காட்சியின் எழிலைக் கண்டு களிக்கலாம். மண்டபங்களைக் கடந்து உட்சென்றால் மலையிற் கடைந்த கோயிலைப் பார்க்கலாம். முன்னால் உடையவர் இலிங்க மூர்த்தியும், பின்னால் பாறையில் செதுக்கப் பட்டிருக்கும் மங்கை நாயகரும், அம்பாளும் திருமணக்கோலத்துடன் காட்சி தந்தருள்கின் றார்.

இத்தலத்திற்குச் சிறப்பாக இரண்டு மரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று பேரில்லா மரம், மங்கைநாதர் கோயிலுக்கு ... மலைப்பாறையில் இருக்கிறது. அது ...ரம் என்று தெரியவில்லை. மற்றொரு ...சம் மங்காப்புளி, அது கீழ்க்கோயி ...ருக்கும் திருக்குளக் கரையில் இருக் ...

...ழயுள்ள திருக்குளத் தீர்த்தங்களே ...ன்றி மலையின்மேல், பல நல்ல தெளிந்த நீர்ச்சுனைகள் இருக்கின்றன. தலபுராணத்தில் இங்கு 108 தீர்த்தங்கள் இருப்பதாகச் சொல் லப்படுகிறது. இவைகளில் முக்கியமானவை குஷ்ட நிவாரண தீர்த்தம், தேனாபி என்ற மதுபுஷ்கரிணிதீர்த்தம், க்ஷீரதீர்த்தம், பைரவி தீர்த்தம், சித்த தீர்த்தம், இராமதீர்த்தம், ஆதித்திய தீர்த்தம் என்பன.

மலைமேலுள்ள கோயில் குடைவரைக் கோயிலாக இருத்தலின் பல்லவ மன்னன் காலத்திலேயே ஏற்பட்டதென்று கூற வேண் டும். மலைமேற் கோயிலில் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அவை, முதலாம் குலோத் துங்கசோழன், ஜடவர்மன், முதலாம் சுந்தர பாண்டியன் (கி.பி. 1216-35), மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் (கி.பி. 1251—64) பராக் கிரம பாண்டியன், வீரபாண்டியன், விஜய நகர மன்னர்களான சாளுவ நரசிம்மராயர், தேவராயர், கிருஷ்ணதேவராயர்முதலியவர்கள் காலத்தவை. கேரள சிங்க வள நாட்டிலுள்ள திருமலை நாட்டுத் திருக்கொடுங்குன்றமென் றும், விஜயநகராட்சியில் பிரான் மலைச் சீமை யென்றும் குறிக்கப்படுகின்றது. திருக்கொடுங் குன்றமுடைய நாயனார், மங்கை பாகமுடைய நாயனார் என்று கல்வெட்டுக்களில் இறைவன் பெயர் குறிக்கப்படுகிறது. பசுக்கள், விளக் கெரிப்பதற்குதவ ஆடுகள், குத்துவிளக்குகள், பூசைக்காகப் பொருள், நிலம் முதலியவை வழங்கப்பட்டதைக் குறிக்கின்றன. இத்தலத் தின் திருக்கோயில் அருட்டிரு குன்றக்குடி அடி களார் அவர்களின் மேற்பார்வையில் இருக்கின் றது.

6. திருப்புத்தூர்

இது பாண்டிய நாட்டில் பாடல்பெற்ற 14 சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. இது இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் உள்ளது. வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பத்தூர் இதனின் வேறாகும். இத்தலம் காரைக்குடி இரயில் நிலையத்திலிருந்து 15கல் தொலைவில்உள்ளது. மதுரைக்கு வடகிழக்கே 39வது கல்லில் இருக் கிறது. சிவகங்கையில் இருந்து 22 கல் தூரம்.

திருப்புத்தூர்க் கோயில், மதுரை-காரைக் குடி நெடுஞ்சாலை ஓரமாகவே அமைந்திருக் கிறது. ஊரைச் சுற்றிலும் பழையகோட்டை மதில்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. கோயில் ஊர் நடுவே கிழக்கு நோக்கி இருக்கிறது. சுவாமி சந்நிதிக்கு நேர் ஒரு கோபுர வாயிலும், அம்பாள் சந்நிதிக்கு எதிரில் ஒரு கோபுர வாயிலும் உள்ளன. இறைவன் திருநாமம் திருத்தளி நாதர்; தேவியின் திருநாமம் சிவகாமியம்மை என்பது. கோயிலின் வடக்குப் பிராகாரத்தில் வயிரவர் சந்நிதி மேற்கு நோக்கி உள்ளது. இது மிகவும் சக்தியுடைய தெய்வமாகப் போற்றப் படுகிறது. இக்கோயிலில் திருமால், திருமகள் சந்நிதி, அகத்தீசுவரர் சந்நிதி இவைகளும் உண்டு. அம்பாள் சந்நிதி தனியே வடபால் அமைந்துள்ளது. நடராசர், சிவகாமியம்மை, சிலை உருவங்கள் மிகவும் அழகானவை. இராமர் சீதை, இலக்குமணர், ஆகியோரின் செப்புச் சிலைகளும் இங்கு உள்ளன. உமாதேவியார், வான்மீகர், அகத்தியர், திருமகள், இந்திரனின் புதல்வனாகிய சயந்தன் முதலியோர் இத் தலத்துப் பெருமானை வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற னர் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது. சீதளி தீர்த்தம் கோயிலுக்கு வடமேற்கிலும்; சிவ கங்கைத் தீர்த்தம் கிழக்கில் சந்நிதிக்கு எதிரி லும் உள்ளன. தலவிருட்சம் கொன்றை மரம்.

திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், இருவரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். 'திருப் புத்தூரில் திருத்தளியான் காண் அவன் என் சிந்தையானே' என்று அப்பர் ஒவ்வொரு பாட்டி லும் குறிப்பிடுகின்றார். மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுள் தருமி என்ற அந்தணனுக்காகப் பொற் கிழி பெற்றளித்த செய்தியை அப்பர்சுவாமிகள்

''நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி
நற்கனகக்கிழி தருமிக்கு அருளினோன்காண்''

என்று தமது பாடலில் இத்தலத்தைக் குறிப்பிடு கின்றார். இதனால் இத்திருப்பதிகம் அறிஞர் களால் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது.

இக்கோயிலில் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப் படுகின்றன. தமிழ், கிரந்தம், வட்டெழுத்து ஆகியவற்றில் அக்கல்வெட்டுக்கள் அமைந் துள்ளன. மாறஞ்சடையன், பாண்டியன் ஸ்ரீவல்லபதேவன், பராக்கிரம பாண்டியன், பாண்டியன் குலசேகரதேவன், வீரபாண்டியன, மாறவர்மன் குலசேகரன், சுந்தரபாண்டியன், இராசராசசோழன், வீரராசேந்திர சோழன்,

கிருஷ்ண தேவராயர், அச்சுததேவ மகாராயர் முதலிய அரசர் பலரின் காலத்தனவாக அவைகள் உள்ளன.

இத்தலத்தைச் சுற்றியுள்ள நியமம், கூத்தக்குடி, சூரக்குடி, காரையூர், நாரணமங்கலம், சதுர்வேதமங்கலம், அருவியூர், பொன் அமராவதி முதலிய ஊர்களின் பெயர்கள் இக்கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வூர்கள் இப்பெயர்களுடன் திருப்புத்தூரைச் சுற்றி விளங்கி வருகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களால் பலவகைத் தானங்களைப் பற்றிய செய்திகள் அறியப்படுகின்றன. கோயிலில் மகம்மதியர் புகுந்து அசுத்தப்படுத்துவதைக் கும்பாபிஷேகம் செய்து தூய்மைப்படுத்திய செய்தியும் ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் மடம், திருத்தொண்டத் தொகையான் மடம் என்பவை விளங்கியமைக்கும் இக்கல்வெட்டுக்கள் சான்று பகர்கின்றன. திருப்புத்தூர்த் திருத்தளிநாதர் கோயிலின் ஆட்சி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் மேற்பார்வையில் உள்ளது.

7. திருப்புனவாயில்

அறந்தாங்கி இருப்புப் பாதை நிலையத்திலிருந்து சுமார் 30 கல் வழியில் திருப்பெருந்துறையும் மீமிசலும் இருக்கின்றன. காரைக்குடியிலிருந்தும் இதற்குப் போகலாம். திரு ஆடானைக்கு வடக்கே 12 கல். இத்தலத்திற்குப் பழம்பதி, விருத்தபதி எனவும்பெயர்கள் உண்டு.

''கற்குன்றும் தூறும்கடு வெளியும்கடற் கானல் வாய்ப்
புற்கென்று தோன்றிடும்எம் பெருமான் புனவாயிலே

என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடியவாறு, இத்தலத்திற்குச் செல்லுங்கால், கற்குன்றும் தூறும் கடுவெளியும் இன்றும் புற்கென்று தோன்றும் உண்மை உணரற்பாலது. இத்தலத்தின் கோயில் பெரியது. இங்கு நான்கு வேதங்களும் இறைவனை வழிபட்டன. நந்தியும், மூலலிங்கமும், ஆவிடையாரும் மிகப் பெரியன.

சுவாமிக்கு 3 முழமும், ஆவிடையாருக்கு 30 முழமும் உடைவேண்டும். அதனால் 'மூன்று முழமும் ஒருசுற்று முப்பது முழமும் ஒரு சுற்று' எனப் பழமொழி வழங்குகிறது. கோயிலின் எதிரில் லட்சுமி தீர்த்தமும் பிரம தீர்த்தமும் உள்ளன. பாண்டியநாட்டின் 14 தலங்களும் புனவாயிலிலேயே இருப்பதாக ஐதிகம். அதற்கேற்ப 14 இலிங்கங்கள் இக்கோயிலில் உள்ளன. ஊருக்குத் தெற்கில் பாம்பாறு (சர்ப்பநதி) ஓடுகின்றது. சம்பந்தர், சுந்தரர், பாடல்பெற்றது. சுவாமிபெயர் பழம்பதிநாதர். அம்மை பெயர் கருணைநாயகி தலவிருட்சம் புன்னை மரம். இவ்வூர்க்கோயிலில் பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவ்வூர் முத்தூர்க் கூற்றத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது.

''பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்
குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய''

எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடற் பகுதி, முத்தூர்க்கூற்றம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம்.

கோயிலின் நித்திய அமுதுபடி, கறியமுது, திருமஞ்சனம், திருமேற்பூச்சு, எண்ணெய்க் காப்பு, திருவிளக்கு எண்ணெய், திருப்பரிவட்டம் முதலியவற்றிற்காகக் கோச்சடையன் திருபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியதேவன் நிலங்கள் வழங்கியிருந்தான். இவ்வாறே அழகிய மணவாளப் பெருமாளான காலிங்கராயன் என்பவனும் தானங்கள் பல செய்துள்ளான்.

8. இராமேசுரம்

இராவணனைக் கொன்ற பெரும்பழி நீங்கும்பொருட்டு இராமபிரானால் எ
தருளுவித்து வழிபடப் பெற்ற கோ
லால், இஃது இப்பெயர் பெற்றது. ''
கண் செங்கண்மால் பூசை செய்த
மான்'' எனச் சேக்கிழார் குறிப்பி
திருஞானசம்பந்தர் இதனைத் தம
பாடல்களில் விரிவாக விளக்கியுள்ள

இத்தலம் இராமேசுவரம் இருப்புப்
நிலையத்திலிருந்து ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. இறைவனுக்கு இராமநாதன் என்றும், இறைவிக்கு மலைவளர் காதலி (பர்வதவர்த்தினி) என்றும் பெயர். இராமபிரான் வழிபடுவதற்காகக் காசியினின்று சிவலிங்கம் கொண்டு வரச் சென்ற அநுமான் திரும்பி வரக் காலம் தாழ்ந்தமையால், சீதைப்பிராட்டியார் மணலால் குவித்துச் செய்த இலிங்கத்தை இராமபிரான் பூசித்தார். அவரே இராமநாதர் எனப்பெயர் பெறுவர். அநுமான் கொண்டு வந்த விசுவலிங்கம் மூலலிங்கத்தின் வடபால் விளங்குகின்றது. இத்தலம் 12 சோதிலிங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. இலங்கைக்குச் செல்ல இராமபிரான் அணைகட்டிய இடம் சேது எனப் பெயர் பெறும். அங்கே இராமபிரான் தன் வில்லின் முனையால் தோற்றுவித்த தீர்த்தம் தனுஷ் கோடியாகும்.

''வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கிரும் பவ்வம் இரங்கும் முன்துறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக்கு அவித்த
பல்வீழ் ஆலம் போல
ஒலியவிந் தன்றிவ் அழுங்கல் ஊரே''

என அகநானூறு என்னும் சங்கநூல், இத்தலம் பற்றிக் கூறுகின்றது. இது இராமேசுவரத்திலிருந்து தெற்கே 12 கல்லில் உள்ளது. சேது ஸ்நானம் செய்பவர்கள் இங்குத்தான் செய்தல் வேண்டும். இத்தலத்திற்கு நிரம்ப அ. கிய தேசிகர் பாடிய சேதுபுராணம் சிறந்த இலக்கியநூலாகும்.

இக்கோயில் வீரபாண்டியதேவன், சுந்தர பாண்டியதேவன், விசுவநாத நாயக்கர், வீரப்ப நாயக்கர், வீரபூபதி, இராமநாயகர், சேதுபதி காத்த தேவர் முதலிய பலரின் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன.

9. திருவாடானை

இத்தலம் தேவகோட்டை இருப்புப்பாதை நிலையத்திலிருந்து 25 கல். உந்தூர்தி செல்லும். நல்ல பாதை. மானாமதுரை நிலையத்திற்கு வடகிழக்கில் 44 கல். காளையார் கோயிலுக்குக் கிழக்கே 21 கல். பரமக்குடி நிலையத்திலிருந்து 32 கல். இராமநாதபுரத்திலிருந்து 32 கல். அறந்தாங்கியிலிருந்து 30 கல். ஆனால் இம் மூன்றில் ஒரு வழியும் சரியான நல்ல வழியன்று. திருஆடானைக் கோயில் பெரியது. கோயிலுக்குச் சூரியதீர்த்தமும், வெளியிற் கீழ்ப் புறத்திற் வருண தீர்த்தமும் உள்ளன. நீல [illegible]க்தினத்தால் சிவலிங்கம் செய்து சூரியன் [illegible]த தலம். அதனால் சுவாமிக்கு ஆதி[illegible]சுவரர் என்று பெயர். வருணனு[illegible]ல்வர் ஆகிய வாருணி என்பவர் துரு[illegible]வருக்கு உரிய சிறப்புச் செய்யாமை [illegible]னிவரால் ஆட்டுத் தலையும், [illegible] உடலும் உள்ள வடிவம் எய்தும்படி [illegible]பற்றார். அந்தச் சாபம் இங்குச் [illegible]னை வழிபட்டதனால் அவருக்குத் [illegible]வதாயிற்று. ஆட்டுத் தலையும், யானையின் உடலும் கொண்ட வாருணியால் வழிபடப் பெற்றதனால், இத்தலத்திற்கு ஆடானை என்றும், இறைவனுக்கு ஆடானைநாதர் (அஜகஜேசுவர்) என்றும் பெயர் ஏற்பட்டது. அம்மை பெயர் சிநேகவல்லி, அன்பாயி அம்மை. தலவிருட்சம் வில்வம். இக்கோயிலில் 4 கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. இறைவனை அவைகள் 'ஆடானை நாயனார்' எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

10. திருக்கானப்பேர்

இத்தலம் இந்நாளில் ''காளையார் கோயில்'' என வழங்குகின்றது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது திருப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் ஈற்றிலும், 'கானப்பேருறை காளை' எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதனால், இதற்குக் காளையார் கோயில் என்னும் பெயர் ஏற்படுவதாயிற்று. இத்தலம் சங்க காலத்தில் மிகவும் புகழ் பெற்ற ஒரு கோட்டையாக விளங்கியது. அஃது உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டிய வேந்தனுக்கு உரியதாகத் திகழ்ந்தது. வேங்கை மார்பன் என்னும் சிற்றரசனிடமிருந்து உக்கிரப் பெருவழுதி இதனைக் கைப்பற்றினான் எனப் புறநானூறு கூறுகின்றது. இக்கோட்டையின் ஆழமான அகழியையும், உயரமான மதிலையும், விண்மீன் பூத்தாற் போன்ற சூட்டினையும், அடர்ந்த காவற் கட்டினையும் ஐயூர் மூலங்கிழார் பின்வருமாறு புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

''நிலவரை இறந்த குண்டுகள் அகழி
வான்தோய்வு அன்ன புரிசை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன உருவ ஞாயில்
கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
அருங்குறும்பு உடுத்த கானப் பேரெயில்''

என வரும் புறநானூற்றுப் பாடற்பகுதி, ஈண்டு நாம் அறிந்து மகிழ்தற்குரியது.

திருச்சிராப்பள்ளி-மானாமதுரை வழியில் உள்ள சிவகங்கை இரயில் நிலையத்தில் இருந்து 11 கல். நாட்டரசன் கோட்டை நிலையத்திலிருந்து 6 கல்.

சிவபெருமான் காளை போன்ற ஓர் அழகிய இளைஞனைப் போல வடிவங்கொண்டு, திருக்கரத்திற் பொற்செண்டும், திருமுடிமேற் சுழியமும் உடையவராகச் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தோன்றியருளி, நம்முடைய உறைவிடம் 'கானப்பேர்' என்றுகூறி, அவரையும் அவருடன் இருந்த சேரமான் பெருமாள்நாயனாரையும் திருச்சுழியல் என்னும் சிவத்தலத்தில் இருந்து அழைத்துச் சென்று, காட்சி கொடுத்தருளினர் எனப் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது.

''மானமா மடப்பிடி வன்கையால் அலகிடக்
கானமார் கடகரி வழிபடும் கானப்பேர்''

எனவரும் சம்பந்தர் தேவாரத்தால், முனிவர் ஒருவரின் சாபத்தினால் காட்டானையாகச் சமைந்த ஐராவதம் என்னும் தேவர் உலகயானை, இத்தலத்தில் இறைவனை வழிபட்ட செய்தி அறியப்படுகின்றது.

இத்தலத்தின் கோயில் பெரியதாகும். அதன்கண் மூன்று சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. சோமேசர்-சௌந்தரநாயகி; காளீசர்-சொர்ணவல்லி; சுந்தரேசுவரர்-மீனாட்சி. 'காளை தேட-சொக்கர் சுகிக்க-சோமர் அழிக்க' என்று ஒரு பழமொழி இப்பகுதியில் வழங்குகின்றது.

சிவகங்கைச் சீமையை ஆண்ட மருது பாண்டிய மன்னன் கட்டிய கோபுரம் சோமேசர் சந்நிதிக்கு நேரே இருக்கிறது. ஆங்கிலேயர்களால் வஞ்சகமாக வென்று தூக்கிலடப்பட்ட அம்மருது பாண்டிய மன்னனின் சமாதி, அவர் விரும்பி வேண்டிக் கொண்டபடி, கோயிலுக்கு எதிரில் அமைந்துள்ளது.

11. திருப்பூவணம்

பாண்டிய நாட்டில் இப்பதியொன்றே மூவர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தனிச் சிறப்புடையது. இப்பதி மதுரைக்குக் கிழக்கே பன்னிரண்டு கல் தொலைவில், வையை யாற்றின் கரையில் அமைந்திருக்கிறது. மதுரையிலிருந்து இராமநாதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலை இவ்வூர் வழியே போகிறது. ''திருப்புவனம்'' என்ற இருப்புப் பாதை நிலையத்திலிருந்து கோயில் அரை கல் தொலைவில் உள்ளது.

திருப்பூவணம் நான்கு பகுதிகளை யுடையது. பழையூர், புதூர், கோட்டை, நெல்முடிக் கரை என்பன. கோட்டை என்ற பகுதியில் தான் திருப்பூவணநாதர் கோயில் இருக்கிறது. இவ்வூருக்கருகிலுள்ள மணலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட குலசேகர பாண்டியன், இவ்விடத்தில் முடிசூட்டு விழாவில் நெற்கதிரை முடியாகச் சூட்டிக் கொண்டமையின் நெல் முடிக்கரை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. புஷ்பவனகாசி, பிதூர் மோட்சபுரம், பாஸ்கரபுரம், இலட்சுமிபுரம், பிரமபுரம், இரசவாதபுரம் என்றவேறு பெயர்களும் இத்தலத்திற்குஉண்டு.

வையையாறு இவ்விடத்தே சிறிது வடக்கு தெற்காக வளைந்தே ஓடுகிறது. சுவாமி அம்பாள் சந்நிதிகள் இரண்டும் கிழக்கு நோக்கியே இருக்கின்றன. இரண்டு சந்நிதிகளுக்கும் நேரே கோபுரங்களையுண்டய வாயில்கள் இருக்கின்றன. அம்பிகையின் கோயில் வெளிப்பிராகாரத்தில் இறைவன் சந்நிதிக்கு வலப்பக்கம் அமைந்திருக்கிறது.

பெருமானின் திருப்பெயர்கள் திருப்பூவணநாதர், புஷ்பவனேசுவரர் என்பன. தேவியின் திருநாமங்கள் மின்னனையாளம்மை, சவுந்தரநாயகி என்பவை. 'பொன்னனையாள்' என்னும் கணிகை மாதுக்காகச் சிவபெருமான் ஒரு சித்தராகி வந்து, இரசவாதம் செய்து பொன் கொடுக்க, அந்தக் கணிகை அப்பொன்னால் இறைவன் திருவுருவம் அமைத்தாள். அது மிகவும் அழகாக அமைந்திருந்தபடியால் 'அச்சோ அழகு' 'அச்சோ பூவணமே' என்று கூறி உருவத்தின் கன்னத்தைக் கிள்ளி அவள் முத்தமிட்டாள். ஆதலின் இறைவனுக்கு 'அச்சோ அழகிய பிரான்' எனனும் பேருண்டு. கிள்ளிய அடையாளமும் சிலையில் இருக்கிறது.

இவ்வரலாறு திருவிளையாடற் புராணத்தில் உள்ளது. அப்புராணத்தின் அர்ச்சனைப் படலத்தில் 'தவ சித்தர் இரதவாதம் செய்து சிவனுருவங் கண்ட எழில் நகரும்' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொன்னனையாள், சித்தர் இவர்களின் பெரிய திருவுருவச் சிலைகள் கண் கவர் வனப்புடன் இக்கோயிலில் திகழ்கின்றன. இங்குள்ள நடராஜர் சிலையுருவமும் அற்புதச் சிற்ப வேலைப்பாடுடையது.

இத்தலத்தின் தீர்த்தங்கள் ஆறு. பிரம தீர்த்தம் வையையின் வடகரையிலும், மணி கர்ணிகை அம்மன் சந்நிதியிலும், சூரிய தீர்த்தம் வடபிராகாரத்திலும், தேவிகுண்டம் அம்மன் கோயிலுக்குள்ளும், இலட்சுமி தீர்த்தம் தேரோடும் வீதியிலும் இருக்கின்றன. வையை யாற்றில் போடப்படும் எலும்புகள் மலர் அல்லது கல்லாகின்றது என்பது ஐதிகம். பல இடங்களிலிருந்து இறந்தவர்களுடைய எலும்புகள் கொண்டுவரப்பட்டுக் கோயிலுக் கெதிரில் வையையாற்றில் புதைக்கப்படும் வழக்கம் இன்றும் இருக்கின்றது. 'தர்மயக்ஞன' என்ற அந்தணனுடைய அஸ்தி புஷ்பமான தாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது. இத்தல விருட்சம் பலா. பங்குனியில் பிரம்மோற்சவமும், ஆடியில் அம்பாள் உற்சவமும் நடைபெறுகின்றன.

வையை யாற்றின் மணல் எல்லாம் சிவ லிங்கமாகத் தோன்றினமையின் அவற்றை மிதித்தற்கஞ்சி அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் மூவரும் அக்கரையிலிருந்தே சிவபெருமானை வழிபட்டனர். அவர்களுக்காக இறைவன் நந்திதேவரை சிறிது சாய்ந்திருக்கும்படிபணிக்க அவ்வாறே சிறிது சாய்ந்தனர். அத்தோற்றத்தை இன்றும் காணலாம். இப்பொழுதும் மூவர் மண்டபம் என்ற பெயரால் வையை யாற்றின் வடகரையில் ஒரு பழைய மண்டபம் உள்ளது. அதைச்சுற்றிலும் பல சிவலிங்கங்களும், நந்தியின் வடிவங்களும் புதையுண்டு காணப்படுகின்றன. பொன்னனையாள் மடம் என்றும், பொன்னனையாள் மண்டபம் என்றும் இரண்டு கட்டிடங்கள், இத்தலத்தில் உள்ளன. அவற்றுள் முன்னது, பொன்னனையாள் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்த இடமென்று[illegible] பின்னது அவள் பொருட்டு மதுரைச் [illegible] நாதர் வந்து இரசவாதம் செய்தருளி[illegible] என்றும் கூறுகின்றனர். இக்கே[illegible] கொடுங்கைகள் திருப்பெருந்துறை[illegible] பவை போன்று மிக அழகியவை.

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்[illegible] சுவாமிகள் ஆகிய மூவர் பாடிய பதிக[illegible] இத்தலத்திற்கு உண்டு. இத்தலத்தைத் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தர்களும் சேர்ந்து வழிபட்டுள்ளனர்.

12. திருச்சுழியல்

இத்தலம் மதுரையிலிருந்து 38 கல் தொலைவில் உள்ளது. விருதுநகர் இருப்புப் பாதை நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 19 மைல். இத்தலத்தில் பார்வதி தேவியார் தம்மைச் சிவபெருமான் மணந்தருளும் பொருட்டு வழி பாடு நிகழ்த்தினார். சதானந்த முனிவர் முதலிய பலரும் இங்கே இறைவனைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றனர். கோயிலுக்கு எதிரில் ஒரு தீர்த்தம் உள்ளது. அது சுந்தரர் தேவாரத்தில் அமைந்துள்ள 'கவ்வைக்கடல்' என்னும்தொடரால் பெயர் பெற்று வழங்கி வருகின்றது. சுவாமி பெயர் திருமேனிநாத ஈசுவரர், அம்பிகை துணைமாலையம்மை.

13. திருக்குற்றாலம்

இது 'குற்றாலம்' என்னும் ஒருவகை ஆலமரத்தைத் தலவிருட்சமாகக்கொண்டதாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இது தென்காசி இருப்புப் பாதை நிலையத்திற்கு 3½ கல் தொலைவில் உள்ளது. அகத்திய முனிவரால் இங்கு முன்பு இருந்த திருமாலின் திருவுருவமும், சிவலிங்க வடிவமாக மாற்றப் பெற்றது என்பர்.

''உற்றார் ஆருளரோ
உயிர் கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றாலத்து கூத்தன் அல்லால்
நமக்கு உற்றார் ஆருளரோ?''

''குற்றாலத்து அமர்ந்துறையும்
கூத்தா உன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம் போலக்
கசிந்துருக வேண்டுவனே''

எனவரும் திருமுறைப் பாடல்கள் குற்றால நாதரின் பெருமையை விளக்குவனவாகும். இத்தலத்தைச் சம்பந்தர், முதல் திருமுறையில் பாடியிருக்கின்றார். இங்குள்ள இறைவருக்குக் குற்றாலநாதர் என்பது பெயர். அம்மைக்குக் குழல்வாய் மொழியம்மை என்பது பெயர். மாணிக்கவாசகர், ''குழல்வாய்மொழி மங்கை பங்கன் குற்றாலம்'' எனத் தமது திருக்கோவை யார் செய்யுளில் (94) குறிப்பிடுகின்றார். இத் தலத்திலேயே, குற்றாலம் அருவியை அடுத்து ... கரையில் குறும்பலா என்னும் கோயில் ...ன்றது. குறும்பலா என்னும் ஒருவகை ...த் தலவிருட்சமாக உடைமையால் ...வுக்கும் குறும்பலா என்னும் பெயர் ... இதனைத் திருஞானசம்பந்தர்2ஆம் ... பாடியிருக்கின்றார்.

...தலம் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 550 அடி உயரத்தில் உள்ளது. திருக்குற்றால மலை யின் உயர்ந்த சிகரம் 5135 அடி உள்ளது. அதனைப் பஞ்சந்தாங்கி என்று வழங்குகின்ற னர். மூன்று சிகரங்களைக் கொண்டுள்ள தனால் குற்றாலத்திற்குத் திரிகூட மலை எனப் பெயர் வழங்கும். இங்குள்ள அருவிகளுள் தேனருவி என்பது 100 அடி வீழ்ச்சி கொண் டது. செண்பகதேவி என்ற இடத்தில் இரண் டாம் வீழ்ச்சியாக 30 அடி உயரத்தில் வீழ் கிறது. இறுதியில் குற்றால அருவி 200 அடி உயரத்திலிருந்து விழுகின்றது. இடையில் ஒரு துறைக்குப் 'பொங்குமா கடல்' என்பது பெயர் இதைத் தவிர ஐந்தருவி போன்ற வேறு சிற்ற ருவிகள் பலவும் உள்ளன.

திருக்கோயில் சங்கு வடிவமாக அமைந் துள்ளது. இக்கோயிலின் பரப்பளவு 376' 407' ஆகும். இக்கோயிலில் 10ஆம் நூற் றாண்டிலிருந்து 16ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் படர்ந்துள்ள 89 கல்வெட்டுக்கள் கிடைத் துள்ளன. அவற்றுள் 14 சோழருடையன. ஏனைய பாண்டிய மன்னருடையவை. இக் கோயில் முதலாம் இராசராசசோழன் காலத் தில் (கி.பி. 985-1014) பழுதுபார்க்கப்பட்டது. 1334-இல் பராக்கிரம பாண்டியன், பூசாரி களுக்கு இலவச நிலங்கள் வழங்கினான். 1408-இல் கோயில் கட்டிய குலசேகர பாண்டியன் வேத பாராயணத்திற்காக 11 பேருக்கு நிலங்கள் அளித்தான். மிகச் சிறந்த சுகவாசஸ் தலமாக விளங்கும் திருக்குற்றாலம் இந்நாளில் அகில இந்தியப் புகழ்பெற்று வருகிறது. மேல கரம் திரிகூட இராசப்பக்கவிராயர் இயற்றிய திருக்குற்றாலத் தலபுராணம், திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி என்பவை மிகவும் புகழ் பெற்ற சிறந்த இலக்கிய நூல்களாகும்.

இங்குக் கூத்தப் பெருமானுக்குரிய ஐந்து சபைகளில் ஒன்றாகிய சித்திரசபை அமைந் துள்ளது. அங்கு நடராசப் பெருமான் சித்திர வடிவத்தில் திகழ்கின்றார். இச்சபை கோயி லின் வடபால் சிறிது தொலைவில் உள்ளது. சபையின் முன் ஒரு தெப்பக்குளம் நடுவில் நீராழி மண்டபத்துடனும், ஓர் அழகிய கோபுர துடனும் விளங்குகின்றன. இதன் அருகில் ஆதிக்கோயில் என வழங்கும் 'கூத்தர் கோயில்' உள்ளது.

திருக்குற்றாலத்திற்கு 2 கல் தொலைவில் இலஞ்சி என்னும் திருப்புகழ் பெற்ற முருகன் கோயில் உள்ளது. அவ்வாறே 8 கல் தொலை வில் திருமலை என்னும் முருகன் தலம் வேறொன்றும் உள்ளது.

14. திருநெல்வேலி

வேதசருமன் என்னும் அந்தணர் இறை வனுக்குத் திருவமுதுக்கு வைத்திருந்தநெல்லை வெள்ளம் அடித்துச் செல்லாதவாறு, இறைவன் வேலியிட்டுக் காத்தமையால் இதற்குத் திரு நெல்வேலி என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இறை வன் மூங்கிற் புதரிலிருந்து தோன்றிய காரணத் தால் இதற்கு வேணுவனம் என்னும் வேறு ஒரு பெயரும் உண்டு. சுவாமி பெயர் நெல்லை யப்பர். 'நெல்லுக்கு வேலியிட்ட நெல்லை யப்பர்' என்பது உலக வழக்கு. வேயமுத்தர், வேணுவனநாதர் எனவும் பெயர்கள் வழங்கும். இறைவி காந்திமதியம்மை. வடிவம்மை என் றும் கூறுவர்.

''ஆய்முத்துப் பந்தரின் மெல்லணை
மீதுன் அருகிருந்து
நீமுத்தம் தாஎன் றவர்கொஞ்சும்
வேளையில் நித்தம் நித்தம்
வேய்முத்து ரோடென் குறைகளெல்
லாம்மெல்ல மெல்லச் சொன்னால்
வாய்முத்தம் சிந்தி விடுமோ
நெல்வேலி வடிவம்மையே''

எனவரும் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவ ரின் தனிப்பாடலால் இச்செய்தி அறியப்படும்.

திருஞானசம்பந்தர் தம் தேவாரத்தில் 'மதுத்திவலை சிந்து பூந்துறை கமழ் திருநெல் வேலி'' எனப்பாடிய தொடரால், இந்நகரில் சிந்துபூந்துறை என்று ஒரு பகுதிக்குப் பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. சிந்திய எலும்புகள் பூக்கள் ஆயினமையின், இப்பெயர் பெற்றது என்பர். கூத்தப்பிரானுக்குரிய ஐம்பெரும் சபைகளுள் இது தாமிரசபை. பிரமதேவர், திருமால் அகத்தியர் ஆகியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற தலம். 'பொருநை' என்னும் இலக்கியப் பெயர் பெற்ற தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையில் அமைந் துள்ள தலமாகும். கோயில் பெரிதாகும்.

திருமந்திர யோகம்

'கவியோகி' 'மகரிஷி'

தவத்திரு சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள், சிவகங்கை

(முற்றொடர்ச்சி)

பக்தி யோகம்

ஆன்மா சிற்றறிவுள்ளது. காட்டக் காண்பது. உணர்த்த உணர்வது. அது அன்பினால் அருள்பெற்று இறைவனை அடைந்தாலே இன்புறும். வேறெந்த வழியிலும் அதற்கு இன்பமில்லை. புலன்களாலும் மனசாலும் கலைகளாலும் வரும் இன்பமெல்லாம் சிற்றின்பமே. இறைவனுடைய அருளின்பமே பேரின்பம். அதற்காக ஆன்மா இடைவிடாமல் அன்பு செய்வதே பக்தி என்பது. வனாந்தர வெய்யிலில் களைத்தவன், குளிர்ந்த சோலையை நாடுவது போல, ஆன்மா இறைவனை நாடுக. இறைவன் அருட் பெருமைகளைக் கேட்டல், கற்றல், நினைத்தல், இறைவனை மலர்தூவி அர்ச்சித்து வழிபடுதல், திருநாமப்பெருமை பாடியாடுதல், திருக்கதைகள் சொல்லல், இறைவனாகவே கருதி ஆருயிர்களுக்கு அன்பு செய்தல், இறைவனுக்கே தன்னை அடைக்கலமாக்கிப் பக்தி செய்தல்-இவை படிப்படியாகச் சித்த சுத்தி தந்து, ஆன்மாவை இறைவனிடம் உய்க்கும். திருமூலர் பதியைப் பத்தி செய்வதே முத்தி மார்க்கம் என்கிறார்.

கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடையானஞானம், ஞானப்பயனான முத்தி, எல்லாம் இறைவன். அத்தன், மாயாதவன். என்றும் உள்ளவன். அமரர்பிரான், சுத்தமே அவன் தன்மை. அவன் பரமபரிசுத்தன். அவனே அன்பருக்கு சுத்தசன் மார்க்கமாய் நிற்கும் சோதி. அவன் ஒருவனே அன்பர் வணங்கத்தக்க பசுபதி. அவனையன்றி வேறு யாரும் பசுபதியாகார். அப்படிப்பட்ட கடவுளை அன்புசெய்யும் அடியார் பெருமை பெரிதே.

முத்திசெய் ஞானமும் கேள்வியுமாய் நிற்கும்
அத்தனை, மாய அமரர் பிரானைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறியாய் நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானன்றே

கடவுளை இதுதான் என்று யாரும் சுட்டிக் காட்ட முடியாது. அது பக்குவ ஞானத்தால் உள்ளே உணரும் பொருள். ''கடவுள் எங்கே? காட்டு என்முன்'' என்பது நாத்திகத் திமிராகும். ஓர் அரசனைக் காண்பதற்கே எத்தனையோ தகுதி வேண்டும். எல்லா உலகிற்கும் முதலான பரம்பொருளைக் காணவேண் னால் அதற்குரிய தகுதி, பக்குவம், யதை வேண்டும். முதலில் நம்பிக்கை கடவுளை அன்பறிவால் அருளாக அடியார்களை அடைந்து, அவ அன்பு வழிகண்டு, அருள் கண் அறிய வேண்டும். திருமூலர் சுந்தர தம்மையும் அடியார்க்கடிமை என்கிற யார் என்றால் இறைவன் அடிபற்றி தியைப் பற்றிச் சாதனம் செய்பவர் என்க.

அடியார் அருளால் அவனடி கூட
அடியான் இவனென் றடிமை கொண்டானே

உலகில் உள்ளன்புள்ள அடியார் கூட்டத்தால் பகையும் போரும் ஒழியும். பருவ மழை பொழியும், செழிப்போங்கும். கேடும் அகக் குறையும் நீங்கும். மிக மேலான துரியானந்தாதீத நிலையில் இருக்கும் இறைவனே ஞானம் படைத்தவன்; அவனை ஞாலங்கடந்த பற்றற்ற தீவிர ஞானியே மேலான துதியாதீத சேதனத்தில் உணர்வான்; அப்படிப்பட்ட பரமஞானியை அமரத்தன்மைபெற்ற திவ்ய ஜீவிகள் உணர்வார்கள்; இவர்கள் அனைவரையும் மேல் படிக்கேறி உணரத்தக்கவர் உண்மையடியாரே. உண்மையடியாரிடம் சென்று அன்பு செய்தால் சிவனை அணுகி அன்பு செய்தல் இயலும்.

அவன்பால் அணுகியே அன்பு செய்வார்கள்
சிவன்பால் அணுகுதல் செய்யவும் வல்லவர்,
அவன்பால் அணுகியே நாடும் அடியார்,
இவன்பாற் பெருமை இலயம தாமே

பரமபக்தர் நட்பினால், சாதனம் மேற்கொண்ட அன்பன் படிப்படியாகச் சிவசேதன மெய்தி உள்ளத்தில் இவன் என்று தொட்டுக் காட்டும் சிவனுடன் லயமாவார். சிவசாயச்சியம் பெறுவார். சிவயோக ஞானிகள் செறிந்த தேசம், அறிவும் கல்வியும் முத்தியொளியும் செறிந்த பரலோகமேயாகும்.

உலகோர் பரம்பொருளை அவரவர் மனப் பான்மைக் கேற்றபடி பெண் சக்தியாகவும், சிவ மாகவும், ஆண் பெண் வடிவமாகவும் வணங்கு கிறார்கள். ஆனால் பரம்பொருள் ஆண் பெண் அலி எதுவுமில்லை. சடமான உடலின் உள்ள ஜோதியே பரம்பொருள். அது கேவலம் மனத் தாலும் புத்தியாலும் அறியொணாதது. அது கண்ணில்லாமலே காணும், காதில்லாமலே கேட்கும். அனைத்திற்கும் அண்ணலான பெரி தான அதன் பெருமையை யாரறிவார்? அறிந் தவர் தலை சிறந்தவராவார்.

பெண்ணல்ல ஆணல்ல பேடல்ல மூடத்துள்
உள்நின்ற சோதி ஒருவர்க் கறியொணாக்
கண்ணின்றிக் காணும் செவியின்றிக் கேட்டிடும்
அண்ணல் பெருமையை ஆய்ந்தது மூப்பே

நீரிற் குளிர்வதும், நெருப்பிற் சுடுவதும் அதுவே. உலகில் பயனுள்ள அனைவரைக் காட்டிலும், நேர் நின்று பயனருளும் வள்ளல் ஆகிய அப் பரம்பொருளே தன் அருளுடன் கூ.. ஊரெங்கும் உமாபதியாய், சிவசக்தி ...ன் ஆண் பெண்ணாய் விளையாடுகிறது. உல ...த் ஒத்து முயன்று மூளையைப் புரட்டி ...பரம்பொருளின் இருப்பிடத்தை அறிய ...டலில் முத்துப் போன்று உள்ளது. ...க்தியில் ஈடுபட்டு, அன்புடன் தேடி ...லல்லாது, அதை இன்னபடி, இன்ன ...ன்று யார் சொல்ல முந்துவர்?

ஒத்துல கேழும் அறியா ஒருவனென்று
அத்த னிருந்திடம் யாரறிவார் சொல்லப்
பத்தர்தம் பத்தியின் பாற்படின் அல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துகின்றாரோ

கன்றுக்குட்டி தாய்ப்பசுவைத்தேடியழைத் துக் கதறுவது போல, நான் எனது நாதனை அன்னையே அப்பா என்றழைத்தேன், வானத்தில் கன்றாகிய இந்த உலகிற்கும் அப்பாலாய் மறைந்து நிற்கும் வேதப் பொரு ளான இறைவன், ஊனேந்திய பசுவாக, உயி ராக வந்து என்னுள்ளே புகுந்தான். அவனன்றி நானில்லை.

இறைவன் பக்தியில் ஆழ்ந்தவர்கள் அரு ளில் ஆழ்ந்து திளைப்பதே பணியாகும். உலகோர் வயிற்றுக்காகச் செய்யும் வேலைகள் அவர் களுக்கு இல்லை. பத்திப் பட்டவர்க்குப் பணி ஒன்றும் இல்லையே இறைவனுக்கே அவர்கள் அடைக்கலமாகுகிறார்கள். முத்தி நிலையிலும் இறைவனுடன் கலந்திருப்பதால் அவர்களுக்கு எந்த ஆசையும் காமிய கர்மமும் இல்லை. பெத் தம்முத்தமாதலும்அருளாலேவாய்கிறது. இகபர சுகமும் அருளாலே வாய்க்கும். பறவையிற் கற்பம் ஆகிய பரக்கும் சக்திகளும் ககன குளிகை யுண்டு. பரம்பாகிய குண்டலி சக்தியே உடலாக ஓங்காரமாகிய குறம் சிலம்பக் குளிர்ந்த சகஸ் ரார மலையேறி, தேனொழுகும் அன்புமலர் களைக் கொண்டு ''பசுபதியான பரம்பொரு ளைத் தவிர வேறெதையும் இறைவன் என்று மனம் இறைஞ்சி வழிபடாது''-வழிபாடாவது ஆன்மா பரம்பொருளை அடையும் அருள் வழி யில் நிற்றலேயாகும். குருமார்கள் அந்த வழி யைக் காட்டும் அறிஞர் ஆவார். அவர்களையே பரம்பொருள் என்று நாம் கருதிக் கொண்டிரா மல், காட்டிய வழியே சென்று கடவுளையே வழிபடுவேன் என்கிறர் மூலர். இதில் பறக்கும் கற்பமான குளிகையாவது தியான சக்தி யேயாம். தியானத்தினாலேதான் ஜீவாத்மா பரமாத்மா விண்ணிற் பறக்கமுடியும்.

பறவையிற் கற்பமும் பாம்பு மெய்யாகக்
குறவஞ் சிலம்பக் குளிர் வரையேறி,
நறவார் மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லால்
இறைவ னென்று என் மனம் ஏத்தகில்லாவே

பரமன் மகாகுண்டலிக் கனலாக நம்முள் இருக் கிறான்; அந்த உம்பர் பிரானைத் துணையாகக் கொண்டே பிறப்பையறுக்கவேண்டும்.

உறுதுணை நந்தியை உம்பர் பிரானைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின்

அவனை ஊனவன், ஊனில் உயிர்க்குயி ரானவன் என்று தியானித்தே ஒன்றுபட வேண் டும். ஊனதனுள் நினைந்து ஒன்றுபட்டாரே. என்னுயிர்த் தலைவனான பரம் பொருளை நாடி நான் மலை வான் உள்புறம் ஆதார குண்டம் எங்கும் தேடி உள்ளத்திலும் மூழ்கி னேன். முடிவில் பத்திநெறியிலேதான் பரன ருளை யுணர்ந்தேன். தத்துவ சுத்திபெற்று மனவிடுதலையால் முழுமையான அருளுணர்ச்சி பெற்று, மெய்த்தவம் செய்வதே தன் வினை யாகி, வேறு வினைகளை நீத்து, மெய்யான உடலில் உள்ளபடியிருக்கும் உண்மையறிந்து, பத்தியினால் ஜீவனிற்கலந்து உற்றோர், பரா னந்த போதராவர். மற்றோர் தற்போதரா வார்.

முத்தியில் அத்தன் முழுத்த அருள்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்ததவம் செய்கை; வினைவிட்ட
மெய்யுண்மைப்
பத்தியில் உற்றார் பரானந்த போதரே

தோத்திரம்

தோத்திரம் என்றால் துதி, புகழ்ச்சி. ''கடவுளே, நீயே பெரியவன்; எங்கும் நிறைந் தவன், உனக்குச் சமானம் உண்டா?'' என்று மனிதரை முகத்துதிசெய்வதுபோல் புகழ்ந்தால் மட்டும் தோத்திரமாகாது. நாம் புகழாமலே கடவுளின் பெருமை ஓங்கி நிற்கும். நமது முக மனால் கடவுள் மகிழ்ந்து போக மாட்டார். தோத்திரத்தைத் தமிழில், போற்றி செய்தல் என்பர். நாயன்மார்கள் அனைவரும் இறை வனைப்போற்றி செய்துபாடினார்கள். போற்றி செய்தல் என்றால் துதித்தல், ஆதரித்தல், பின் பற்றிநடத்தல், தழுவிநிற்றல் என்பது பொரு ளாம். சும்மா புகழ் மொழிகள் கூறிப் பய னில்லை. கடவுளின் குணாதிசயங்களைச் சொல்லி, நினைத்து, அக்குணங்களை முடிந்த

மட்டும் பயில வேண்டும். கடவுளே நீ சத்தியன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தான் அசத்தியம் பேசி னால் தோத்திரப் பயன் வராது. தெய்வீகத் தன்மைகளை நினைத்தொழுகலே,போற்றிசெய் தலும் தோத்திரமுமாகும். திருமூலர் அதையே சொல்லுகிறார்.

முத்திற்கு ஒளிதரும் முத்தாயிருப்பவன், இளஞ்சுடர் ஞாயிறு போன்றவன் இறைவன். எவ்வளவு பெரிய வானோரும் அவனையே ஏத் துவர். அவனே பெரியான். அவனைக் காணா மல் நான் முறையிடுகிறேன். மற்றோர், அன் பில்லாதவர் என்னைப் பித்தன் என்று கண்ட படி பேசுகிறார்கள்.

முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை,
எத்தனை வானோரும் ஏத்தும் இறைவனை
அத்தனைக் காணா தரற்றுகின் றேனைஓர்
பித்தன் இவனென்று பேசுகின் றாரே

புண்ணிய மூர்த்தியும் அறிவுப் பொருளு மான இறைவன், அடியார் நெஞ்சிற் புகுந்து நின்றான்; அவனையே நான் போற்றி செய்கி றேன்.

புகுந்து நின்றான் அடியார்தங்கள் நெஞ்சில்
புகுந்து நின்றானைப் போற்று கின்றானே

''நான் தொலைநோக்கியால் விண்ணும் மண்ணும் பார்த்தேன். பூதத் கண்ணாடி வைத் துப் பார்த்தேன். கடவுளைக் காணவில்லை'' என்று சில சடநூலறிஞர் கிண்டல் செய்கிறார் கள். அவர்களுக்குத் திருமூலர் பதில் சொல் கிறார். ''ஐயா, கடவுள் உங்கள் பூதக்கண் ணாடியில் புகமாட்டான். அவன், நெஞ்சமாகிய கமலத்தில் இருக்கிறான். வேதமாகிய அறிவுக் கண்ணாடியில் தனியாக வெளிப்படும் அத் யாத்ம நீதியை உட்கண்ணால் நாடி, நினைப்ப வர் மனத்தில் இருக்கிறான். தியான ஞானிகள் மனத்தில் இருக்கிறான். கீதப்பொருளான கண் ணாடியில் கேட்டு நிற்கிறான். எனது தோத்தி ரங்களில் அவன் புகழையே கேட்கிறேன்.

பூதக் கண்ணாடியிற் புகுந்திலன்; போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படும்
நீதிக் கண்ணாடி நினைவார் மனத்துள்
கீதக் கண்ணாடியிற் கேட்டு நின்றேனே

ஆயிரம் நாமங்களால் அவனை ஓதுமின். ஓம் ஓம் என்று ஆயிரத் தடவை ஓதியுணர்மின். அதனால் ஆயிரம் வகையாக வரும் காமங் களின் கட்டுகள் ஒழிந்து அன்பர் முத்தி பெறு வார்கள்.

ஓமமோர் ஆயிரம் ஓதவல் லாரவர்
காமமோ ராயிரம் கட்டொழிந் தார்களே

உண்ணீர்க் குளநீரை முகத்து அமைதியாக ஓரிடம் வைத்துவிட்டால், அது தெளிந்து நன் னீராகும். அதுபோல், மனதைத் தியானத்தில் இருத்தினால் அது தெளியும். அதுவே சிறந்த போற்றிச் செயல். மனிதர் இந்த நுட்பம் அறி யாமல் மண்ணிற் கலங்கிய நீர் போல எண் ணங்களில் கலங்கித் தெளிவில்லாமல், இறை வனையறியாமல் மாசுபடிந்திருக்கிறார்கள். அமைதியான தியானத்தில் மதி தெளிந்தால் அதுவே சிவமாகும். சீவன் தெளிந்தால் சிவ மாகும்.

உண்ணீர்க் குளத்தில் முகந்துஒருபால் வைத்துத்
தெண்ணிற் படுத்திச் சிவனவ னாமே

நான் இவ்வாறே தியானத்தில் அமைதி உண்டேன். அத்தனையே நாடினேன். அவன் சுத்தன், சுத்த தர்ம மார்க்கத்தில் ஒழுகும் திவ்விய புருஷரின் முதல்வன்; கடவுள். அவ னும் சுத்தன், அவனை அடையும் வழியும் சுத்தமே. அவனே மெய்த்தவத்தான். தன்னை விரும்பி அன்பு செய்பவருக்குக் கைத்தல நெல்லி போலத் தெளிவாகக் காண்பான்.

மெய்த் தவத்தானை, விரும்பும் ஒருவர்க்கு[illegible]
கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொத்[illegible]
சுத்தனை தூய்நெறியாய் நின்ற தேவர்[illegible]
அத்தனை நாடி அமைந் தொழிந்தே[illegible]

இவ்வாறு அவனில் அமைந்த [illegible] மூன ஞானம் சமைந்தேன்; மனத் தடு[illegible] இல்லை. இந்த உலகின் வகைவகைப் போ[illegible] களையும் அவனே, அந்தப் புண்ணியனே தரு கிறான். அந்த அருள் வள்ளலை, உயிர்த்தலை வனை, கங்கை வெள்ளத்தைத் தலையில் தாங் கும் கங்காதரனை, வேத முதல்வனை, கள்ளங் கரவுள்ள மனத்தால் காண்பது அரிது. அவர் கள் காணாமலேதானோ என்னவோ அவன் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிந்திருந்தே நம்மை ஆளுகிறான். கள்ளங் கபடில்லாது, தெள்ளிய உள்ளத்தரானால் அவனும் கரவில்லாது வெளிப்படுவான்.

வள்ளல் தலைவனை வான நன்னாடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேதமுதல் வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர் கொலோஎன்று
உள்ளத் தினுள்ளே ஒளித்திருந் தாளுமே

இத்தகைய சுத்த பரமாத்மனை வழிபட்ட வர் அவனருளால், கோளும் வினைக்கட்டும் அறுபட்டு முத்தியடைவார். பந்தமறுக்கும் குரி சிலான கடவுளின் ஞானவாளை என் மனத்தில் வைத்திருக்கிறேன். என்னை மனமாயம் துன் புறுத்தாது. அவனடியை அவனது சக்தியை வழுத்தி விரும்பி வாழ்த்தினால் அவனடியே தீர்த்தமாகும். அதுவே புண்ணிய லோகம். அவனடிமைத் தொண்டு செய்து செல்வதே வீர சுவர்க்கமாம். அவனே ஐந்தெழுத்துமன்னன். பஞ்சாட்சரபதி. உலகிறைவன் பராபரன், ஏழு லகும் அவனுருவே, அவன் சேவடி பாதாளத் தில் உள்ளது. உன்மத்தம் பிடித்த நாத்திகர் அவனை மகிழ்ந்து உணரமாட்டார்கள். முதல் இடை கடை எங்கும் அவனே. அனைத்திற்கும்

நடுக்கண்ட சாட்சியவனே. அண்டங் கடந்து, சர்வ வியாபியாய் இருக்கும் அவனே பிண்டத்தில் சிறு வடிவிற் சேதனனாயிருக்கிறான். பக்தி பரவச நடனம் புரியும் தொண்டரின் கனை கழல் கண்டதும், அவர்களைக் காக்கவே பரிசுத்த சன்மார்க்க வழியிலே காத்து நிற்கிறான். எச்சமயத்திற்கும்பொதுவானதெய்வம்அவனே. அவனுக்கு அன்னியமில்லை. அவனுக்குச் சமானமாகச் சொல்லி வணங்கத் தக்கவர் பிறர் எவருமில்லை. அவன் காற்றிலும் கலந்திருக்கிறான். ஏழுலக விளக்கான இவனே பொருள் என்று யோகிகள் உணரும் கடவுள் அவனே. ஆனால் அவன் மனவிசாரிகளால் எளிதில் உணரப் படான். அந்தச் சிவனே பலபல சீவனும் ஆனவன். உண்மையைச் சொன்னால் அவனே உலககுரு, உலகநாதன்.

அவன்றான் அகலிடம் ஏழுமொன் றாகி
இவன்றான் எனநின்று எளியனும் அல்லன்,
சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகி,
நவின்றான் உலககுரு நம்பனு மாமே

...லரை மணம் மருவியதுபோல், தேச...ம், நவகண்ட பூமியெல்லாம், அவனே ...மான ஆகாசத்திலெழும் ஓசைபோல் ...வி நிற்கிறான். 'தேசமொன்றாங்கே ...டம் ஒன்பதும் வாசமலர் போல் ...றானே'.

பரம்பொருளின் சொரூபத்தை ஒரு வேத வாக்கால் மூலமுனிவர் விளக்குகிறார். பரமன் இல்லாப் பொருளன்று. எங்கும் யாதுமாயிருக்கிறான்; ஆனால் அவன் மற்ற தூலப் பொருள் கள்போல் கண்காண உள்ளவனில்லை. அவனை அருள்வழியால் உணர்வான் அறிவாகவே அறியலாம். மேகத்தில் பிளந்தொளிரும் மின்னலைப் போல், எம் இறைவன் நல்ல அன்பர் நெஞ்சை மலர்த்தி எழுந்தொளிரும் காட்சியன்; அவன் வெகுதொலைவிலும் இருக்கிறான்; அவன் சுத்தன், தூயன், அசலன், துளக்கிலன், அழியா அச்சுதன், தூய மனமணி. சொல்லற்கரிய பரஞ்சோதி, அவன் நமக்குள் அருகே உயிருடன் தொடர்ந்து நிற்பவன்.

இல்லனும் அல்லன், உளனல்லன் எம்இறை
நல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடும் காட்சியான்
தொல்லையன் தூயன் துளக்கிலன் தூய்மணி,
சொல்லருஞ் சோதி தொடர்ந்து நின்றானே

பரமன் உள்ளத்தில் ஒடுங்கி நிற்கிறான்; புறத்தும் நான் என்று விரிந்து நிறைந்திருக்கின்றான். அவன் பெருமையை வழக்கமாக ஓதி, அவன் குணங்களை வழக்கமாகப் போற்றுமின், அவன் பந்தமறுத்து முத்தியின்பம் அளிப்பான். விண் வெளியெல்லாம் அவன் மேனி. கண்ணில் அவன் புலனாக மட்டும் இல்லை. அவனே கண்ணிலிருந்து காணும் காட்சியன். பண்ணில் பயன் அவனே. எங்கள்பிரான் எண்ணில்லா ஆனந்தமயமானவான். அவன் ஒரு உருவிலும் தன்மையிலும் கட்டுப்பட்டவன் அல்லன். அவன் எப்படியும் எவ்வண்ணமும் இருப்பான். எவ்வண்ணம் தியானித்தாலும் பாவித்தாலும் அவ்வண்ணம் அந்நிறமாக உள்ளே காட்சியாவான்; அவனை அடையும் அறவழிகள் பலவாகும். எந்த அறத்தைப் பின்பற்றுகிறோமோ அதன்படி இன்பமும் வாய்க்கும்.

நிறம் பலவண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன்
அறம் பலவண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம்

புலன் மனத்திற்கு எசமானன். இறைவன் இங்கே உள்ளத்தில் இருக்கிறான். அங்கே புறத்தில் இருக்கிறான். எங்கும் இருக்கிறான். புலன்களில் பொங்கி நிற்கிறான். அந்தப் புண்ணியனே கங்குல், பகல், கதிர், மதி, ஞாயிறு எங்கும் நின்றான். அவன் வான் மழைபோல் கருணை உள்ளவன். வான் மழையே உலகுயிர்களுக்கு ஆதாரமாய்ப் பயிராய் உல்காய் நிற்பது போல், இறைவனும் அருளால்எங்கும் யாதுமாய் இருக்கிறான்.

இங்கு நின்றான் அங்கு நின்றனன் எங்குமுளன்,
பொங்கி நின்றான் புவனாபதி புண்ணியன்
கங்குல் நின்றான் கதிர் மாமதி ஞாயிறு
எங்கும் நின்றான் மழைபோல் இறைதானே

அவனைக் கட்புலனால் காணமுடியாது. அவன் உணர்வாயிருக்கிறான். அருளுணர்வாலே தான் அவனைக் காணமுடியும். உணர்வாகிய சக்தி உடலால் அவன் அண்டமெல்லாம் தானாயிருக்கிறான். அவனை உணர்வதும் நுண்ணிய உள்ளறிவே, ஆயும் நூலறிவன்று.

உணர்வது நுண்ணறிவெம் பெருமானை
உணர்வுடல் அண்டமுமாகி நின்றானே

தன் அருள்வல்லபத்தினால், ஆணையால், இச்சா ஞான கிரியா சக்தியால் இறைவன் உலகேழையும் தரித்து அகண்டசரசனாக விளங்குகிறான். தன் வல்லமையாலேயே அவன் அணுவினும் நொய்யனாய் நுண்ணியனாய் ஆன்மாக்களுடன் கலந்திருக்கிறான்.

தன்வலியால் உலகேழுந் தரித்தவன்
தன்வலியாலே அணுவினும் தான்நொய்யன்

இப்படி எவ்வளவோ பெருமை பெற்ற இறைவன் மகாதேவன், பரமன், எம் இறைவன் ஊனாகிய சிற்றுடலில் உள்ளங்கலந்து உயிர்க்குயிராய் உள்ளான். வானோர்கூட அறியும் அளவல்லன். அவன் வான் கடந்த பரமாகாசன். தேவதேவன். பெரியசாமி; ஞானிகள் செய்யும் தவத்தின் அளவே அவன் தானே அறிய நிற்பான்.

ஏனோர் பெருமை யனாகிலும் எம்இறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந்து ஆங்குளான்,
வானோர் அறியும் அளவல்லன்; மாதேவன்
தானே அறியும் தவத்தின் அளவே

பக்தி நெறியும், பயனும்

இத்தகைய இறைவனை அடைய வழிகள் பலவாகும். குழந்தை தாயை வாஞ்சையுடன் நேசிக்கிறது. நண்பன் நண்பனைப் பிரியமாக நேசிக்கிறான். காதலன் காதலியைக் காதலால் அணைகிறான். உண்மையான ஊழியன் தலைவனை நன்றியுடன் பணிகிறான். அரசனைக் குடிகள் வணக்கமுடன் நேசிக்கிறார்கள். உலகில் இந்த உறவுகளெல்லாம் அன்பின் விளக்கங்களே, இவற்றைவிடத் தீவிரமாயிருக்கவேண்டும் இறைவனிடம் வைக்கும் அன்பு. அன்பு, நன்றி, அனுராகம், சரியை, கிரியைகளால் பக்தி செய்தவர் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம் சாயுச்சியம் ஆகியநான்கு பதவிகளைப் பெறுவார்கள். ஸா என்பது போன்றது என்ற பொருளுடையது. ஸாலோகம் என்றால் இறைவன் உலகைப் போன்றது, இறைவனிருக்கும் நிலை போன்ற நிலையம் என்பதாம். ஸாமீபம் கடவுளுக்கு அருகே நெஞ்சில் தொட்டிருத்தால், ஸாரூபமாவது கடவுள் உருவான அருளுணர்வுடனிருத்தல் . ஸாயுச்சியமாவது கடவுளைக் கலந்து சிவமயமாக சிவோகம்பாவனையிலிருத்தலாம்.

சரியை கிரியையாதிகளால் இந்தப் பதவிகள் படிப்படியாகக் கிடைக்கும். சரியை கிரியையால் சாலோகசாமீபம் சித்திக்கும். யோகத்தால் ஸாரூபம் எய்தும்; ஞானத்தால் ஸாயுச்சியம் எய்தும். இவையனைத்துக்கும் அடிப்படை பக்திதான். எல்லாச் சமயங்களும் சொல்லும் இந்நிலைகளை மூலமுனிவர் உள்ளத்திலேயே காணச் சொல்லுகிறார். கிரியையால் தன் மனமே கோயிலாகக் கொண்டு அதைப் பண்படுத்தலே நல்ல சமயானுட்டானமாகும். மனிதருக்குரிய முறையான அறவழியில் (மனுமுறை) நின்றொழுகலே சமயம். அதைவிட விசேடமானது சமயத்தின் மூலமான இறைவனைத் தன்னுள்ளே தேறுதல். சமயாபிஷேகமாவது தன்னைத்தான் ஆளும் சமாதியே.

சமயம் கிரியையில் தன்மனம் கோயில்
சமயம் மனுமுறைதானே; விசேடம்
மூலந்தனைத் தேடறல், மூன்றாம்
சமயா பிடேகந் தானருஞ் சமாதியே

பசுவைப் பாசம் மறைத்துப் பதியை அணுகவொட்டாமல் தடுக்கிறது. அந்தப் பாசத்தை பசு உணர்ந்து அதனாலேதான் பசுத் தன்மையிலிருப்பதாக அறிதலே சாலோகம். பசு தனது பசுத்துவத்தை உணர்தலே அது. பாசம் அருளாக மாறலே சாமீபம்; பாசம் சிரமான யோக நிலை சேரலே சாரூபம், பாசம் முற்றிலும் கரைந்து பதிநிலையெய்தலே சாயுச்சியமாகும். பாசம் கரை பதி சாயுச்சியமே. பரமபதிதான் சாயுச்சியம். அருளுருவானுமாவன். அட்டாங்க யோகத்தால் ஸாரூப்யம் சித்திக்கும். ஆனால் சன்மார்க்க ஒழுக்கமின்றி அது கை கூடாது.

தங்கிய சாரூபம் தானெட்டாம் யோகமாம்
தங்கும் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா

தக்க குருவிடம் பயின்றே இந்நிலைகளையறிதல் கூடும். அவனை அடைக்கலம் புகுந்தபோதே கயிலையிறைவனான சிவன் கதிர் வடிவாகத் துலங்குவான்.

பயிலும் குருவின் பதிபுக்கபோதே
கயிலை இறைவன் கதிர் வடிவாமே

ஸாரூபம் என்பது சிவஜோதிரூ[illegible] சோதி வடிவமாம், சிவசம்பந்தமே[illegible] தன்னையறிந்து சிவத்தைச் சாரு[illegible] னறிவே முன்னறிவு. தானே சிவனை[illegible] உருகி முறையிட்டடைய வேண்டும். [illegible] வலுவில் என்னை வந்தடையட்டும்; நானார் அவனார் என்று பேசாமல் அகங்காரத்தை முற்றிலும் நீவி உள்ளத்தைச் சிவாலயமாக்குவதே சைவம். சிவானந்தஞ் சேர்ந்தின்புறலே சிவ சாயுச்சியமாகும்.

சைவம் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது,
சைவந் தனையறிந்தே சிவஞ் சாருதல்
சைவம் சிவந்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல்
சைவம் சிவானந்த சாயுச்சிய மாமே

சாக்கிரா தீத உணர்வில், உபசாந்தமெய்தி சிவமாகி மனத்தில் ஆனந்த சக்தியைக் கூடலே சாயுச்சியமாகும்.

சாயுச்சியம் சிவம் ஆதல்; முடிவிலாச்
சாயுச்சியம் மனத்தானந்த சக்தியே.

(தொடரும்)

திருச்சந்த விருத்தம்

(மூலமும் — பொழிப்புரையும்)

[ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.]

அரங்கனே தரங்கநீர் கலங்க
அன்று குன்றுசூழ்
ங்கள் தேய மாநிலம் குலுங்க
மாசுணம் சுலாய்
ங்கநீ கடைந்த போது நின்ற
ரர் என்செய்தார்?
க ஆள் உகந்த எந்தை
று தேற வேறு இதே!

(பொழிப்புரை): வானரப் படைகளை ஆட்கொள்ளுதலை விரும்பிய எங்கள் தந்தையே! திருவரங்கப் பெருமானே! முன்னொரு காலத்தில் அலைகளையுடைய கடலானது கலங்கும்படியும், மந்தரமலையைச் சூழ்ந்திருந்த மரங்களெல்லாம் தேயும்படியும், இப்பெரிய உலகமானது அசைந்து குலுங்கும் படியும், வாசுகி என்னும் பாம்பினை அழுத்தமாகச் சுற்றிக்கட்டி, நீ கடலைக் கடைந்தருளிய காலத்தில், அங்கே அருகே நின்றுகொண்டிருந்த சூரர்கள் எனப்பட்ட தேவர்களும் அசுரர்களும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? இதனை நான் தெரிந்துகொள்ளுமாறு சிறப்புற எடுத்து விளக்கிக் கூறியருள்க.

(குறிப்புரை): தரங்கம்-அலை, குன்று-மலை, மந்தரம். மாசுணம்-பாம்பு, வாசுகி. சுலாய்-சுற்றி. சூரர்-பெருவீரர்கள். இஃது இங்கே இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததும், இராவணனை வென்று கொன்றதும் நின் செயல்களேயாகும், என்றாலும் தேவர்கள் கடைந்தார்கள் என்றும், வானர சேனைகள் போரிட்டுக் கொன்றன என்றும் உலகோர் கூறுவர். இஃது என்ன வியப்பு! என்பது கருத்து. (21)

பண்டும் இன்றும் மேலுமாய் ஓர்
பாலன்ஆகி ஞாலம் ஏழும்
உண்டு மண்டி ஆலிலைத் துயின்ற
ஆதி தேவனே!
வண்டு கிண்டு தண்டுழாய்
அலங்கலாய்! கலந்தசீர்ப்
புண்டரீக பாவை சேரும்
மார்ப! பூமி நாதனே!

(பொழிப்புரை) இறப்பு நிகழ்வு என்னும் மூன்று காலங்களிலும் காத்தருள்பவனாதலால், உலகங்களையெல்லாம் ஊழிகால வெள்ளம் அழித்துவிடாதபடி விரும்பி அமுது செய்து, ஒப்பற்ற ஒரு குழந்தையாகி, ஆலிலையின் மேற் கண்வளர்ந்தருளிய மூல முதல்வனே! வண்டுகள் தேனும் மணமும் கருதி வந்து குடைகின்ற குளிர்ந்த துளசிமாலையை அணிந்தவனே! அழகு பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் சேர்ந்து வாழும் திருமார்பினையுடையவனே! பூமிப்பிராட்டிக்குத் தலைவனே!

(குறிப்புரை) : பண்டு-படைப்புத்தொழிலுக்கு முற்பட்ட காலம். இன்று-படைப்புத்தொழில் நடைபெறும் காலம். படைப்புக்கு முன்பு தன் பக்கலிலே ஏறட்டுக் கொண்டும், படைக்குங்கால் கருவி கரணங்களைக் கொடுத்தும், பிரளய காலத்தில் தன்னுடைய வயிற்றிலே வைத்தும், எல்லா உலகுயிர்களையும் காப்பாற்றியருள்பவன் எம்பெருமான்! மூன்று காலங்களிலும், நல்லார் பொல்லார் ஆகியஅனைவரையுமே ஒக்கநோக்கும் இயல்பினனாதல் எம்பெருமானின் பண்பு என்பது கருத்து. (22)

வால் நிறத்து ஓர் சீயமாய்
வளைந்த வாள் எயிற்றுவன்
ஊன் நிறத்து உகிர்த்தலம்
அழுத்தினாய்! உலாயசீர்
நால் நிறத்த வேத நாவர்
நல்ல யோகினால் வணங்கு
பால் நிறக் கடல் கிடந்த
பற்ப நாபன் அல்லையே!

(பொழிப்புரை) : வெளுத்த நிறத்தையுடைய ஒப்பற்ற நரசிங்கம் ஆக வடிவம் கொண்டு, வளைந்து கொல்லுகின்ற பற்களையுடைய இரணியனின் ஊன் பொருந்திய மார்பிலே நகங்களை ஊன்றி அழுத்திக் கொன்றவனே! உலகம் எங்கும் பரவி உலவுகின்ற சிறப்பினையுடைய நான்கு வேதங்களையும் பயின்று நாவிலே வைத்திருப்பவர்கள் ஆகிய பெரியோர்கள், நலம் மிகுந்த யோகத்தினால்

வணங்குகின்ற, திருப்பாற்கடலிலே பள்ளி கொண்டருளிய பத்மநாபன் நீயேயன்றோ!

(குறிப்புரை) : சீயம்-சிங்கம். வால்நிறம்-வெண்மைநிறம். பெருமான் தன் திருவுருவை மாற்றிக் கொண்டு நரசிங்கம் ஆயினதற்கு ஏற்ப, காளமேகம் போன்று கரிய தன் நிறத்தினையும் மாற்றிக் கொண்டு வெண்ணிறம் ஆயினன். 'வான் நிறம்' எனக்கொண்டு 'உயர்ந்த தெய்வத்தன்மையுடைய' எனினுமாம். ஊன் நிறத்து-உடலில் மார்பின்கண். ஊன்-உடம்பு. நிறம்-மார்பு. உகிர்-நகம். நான்கு வேதம்-இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம்; அல்லது உதாத்தம், அனுதாத்தம், சுவரிதம், பிரசயம் என்னும் நான்கு சுவரங்களையுடைய வேதம் எனினுமாம். எம்பெருமான் ஒரு பகுதியில் மனிதவடிவ ம், பிறிதொரு பகுதியில் விலங்கு வடிவமும் அமையுமாறு ஓர் உடலம் கொண்டு, தூணிலே வெளிப்பட்டருளிய அற்புதத்தினை வியந்தபடி. (23).

கங்கைநீர் பயந்த பாத
பங்கயத் தெம் அண்ணலே
அங்கை யாழி சங்கு தண்டு
வில்லும் வாளும் ஏந்தினாய்!
சிங்கம் ஆய தேவ தேவ!
தேன் உலாவும் மென்மலர்
மங்கை மன்னி வாழும் மார்ப
ஆழி மேனி மாயனே!

(பொழிப்புரை) : கங்கைநீர் வெள்ளத்தினைத் தோற்றுவித்த திருவடித் தாமரைகளையுடைய எம்பெருமானே! அழகிய திருக்கையிலே சங்கு சக்கரம் தண்டு வில் வாள் என்னும் ஐந்து படைகளையும் ஏந்திக் கொண்டு இருப்பவனே! நரசிங்க ர்த்தியாக தோன்றியருளிய, தேவர்களு கெல்லாம் தேவனே! தேன் பொருந்திய மென்மையான தாமரைப் பூவிற் பிறந்த பிராட்டியார், அப்பூவைவிட்டு வந்து நிலையாகத் தங்கி வாழும் படியான திருமார்பை யுடையவனே! கடல் போன்ற நீல நிறமான திருமேனியையுடைய மாயனே!

(குறிப்புரை) : பாத பங்கயம்-திருவடித் தாமரை. செருக்கின் மிக்க உருத்திரனுக்கும், தன் திருவடியில் தோன்றிய கங்கை நீரினைத் தந்து அருள்புரிந்தார் திருமால். அடியார்களின் இடர் நீக்கிக் காப்பதில் காலதாமதம் நேராமைக்காகத் திருமால் எப்போதும் ஐம்படைகளைச் சுமையாகத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார். அடியார்களைப் பாதுகாத்தலில் பெருமாளுக்குள்ள அதிவேகத் தன்மையினை நரசிங்காவதாரம் புலப்படுத்தும். இத்தகைய குணங்களுக்குத் தோற்றே, பெரிய பிராட்டியாகிய திருமகள் எம்பெருமான் மார்பில் எப்போதும் மன்னி வாழ்கின்றாள். கருங்கடலைக் கண்டாற்போல, இறைவனின் திருமேனியைத் தரிசிக்கும் அளவில், கண்கள் குளிர்ந்து, எல்லா வெம்மைகளும் அகன்று குளிர்ச்சியுறுகின்றன. மாயன்-வியக்கத்தக்க பண்புகளும் செயல்களும் உடையவன். (24)

வரத்தினிற் சிரத்தை மிக்க
வாள் எயிற்று மற்றவன்
உரத்தினிற் கரத்தை வைத்து
உகிர்த் தலத்தை ஊன்றினாய்!
இரத்தி நீ! இதென்ன பொய்?
இரந்த மண் வயிற்றுளே
கரத்தி! உன் கருத்தை யாவர்
காண வல்லர்? கண்ணனே!

(பொழிப்புரை): பிரமன் கொடுத்த வரத்தின்கண் மிகுதியான நம்பிக்கையுடையவனாய், வாள் போன்று அஞ்சத்தக்க கோரைப் பற்களை யுடையவனான, அன்பனின் எதிரியான, இரணியனுடைய மார்பிலே திருக்கைகளை வைத்து நகங்களை அழுத்திக் கொன்றாய். இத்தகைய பேராற்றலும் பெருமையும் மிக்க நீ, முன்பு ஒருகால் மகாபலியிடம் சென்று இரந்து பெறுகின்றாய். இஃது எத்தகைய மாயச் செயல்? மேலும், அங்ஙனம் இரந்து பெற்ற உலகத்தினையே நின் திருவயிற்றுக் குள்ளே ஒளித்து வைக்கின்றாய்! கண்ண பிரானே! இங்ஙனமெல்லாம் செய்யும் நின்னுடைய திருவுள்ளத்தினை, யாவர்தான் ஆராய்[illegible] காண வல்லவர்கள் ஆவர்?

(குறிப்புரை): சிரத்தை-மிகு[illegible] பிக்கை. வாள் எயிறு-வாளைப் பே[illegible] மற்றவன்-பகைவன், இரணியன். உ[illegible] கரம்-கை. உகிர்த்தலம்-நகம். இ[illegible] கின்றாய். இரணியனைக் கொன்ற[illegible] பேராற்றலும், வாமனனாய் வந்து மாவலி[illegible] இரந்ததனால் நின் எளிமைத் தன்மையும், உலகங்களையெல்லாம் திருவயிற்றுக்குள் காத்தலால் நின் பெருங்கருணையும் வெளிப்படுகின்றன என்றபடி. அடியவனாகிய பிரகலாதன், பயனை விரும்புபவனாகிய இந்திரன், நின்னை விரும்பாமல் புறக்கணித்து ஒழுகுகின்ற உலக மக்கள் ஆகிய அனைவரையும், ஒருதன்மையில் வைத்துப் பாதுகாக்கின்ற நின்னுடைய திருவுள்ளக் கருத்து யாதோ? அதனை யாங்கள் அறிதல் இயலாது. தேவரீரே அருளிச்செய்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து. (25)

ஆணினோடு பெண்ணும் ஆகி
அல்ல வோடு நல்லவாய்,
ஊணொ டோசை ஊறும் ஆகி
ஒன்ற லாத மாயையாய்ப்
பூணி பே னும் மாயன் ஆகிப்
பொய்யி னோடு மெய்யுமாய்க்
காணி பேணும் ஆணியாய்க்
கரந்து சென்ற கள்வனே!

(பொழிப்புரை): ஆண் பெண் என்னும் இரண்டு பால்களையும் தோற்றுவிப்பவனாய், அவ்விரண்டிலும் சேராத அலிகளையும், ஆண் பெண் அலி என்னும் இம் மூவகைப் பாகுபாட்டிலும் சிறந்தனவாக உள்ளவைகளையும் நடத்துபவனாய்; சுவை ஒளி பரிசம் முதலிய உணர்ச்சிகளை அமைத்தருள்பவனாய்; உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களாகவும் தோன்றி வெளிப்படுகின்ற பிரகிருதியைச் செலுத்துபவனாய்; பசுக்களை மேய்க்கின்ற இடையனாய்; துரியோதனன் முதலிய பொய்யர்க்குப் பொய்யனாய்; பாண்டவர் முதலிய மெய்யர்க்கு மெய்

யனாய்; மூவடி நிலத்தினைவிரும்பிய வாமனப் பிரமசாரியாய் மாவலியின் வேள்விக் களத்திலே வஞ்சகமாக வடிவு கொண்டு சென்ற கள்வனே! உன்னை உள்ளபடி அறிந்து அளவிடக் கூடிய வர்கள் யார்?

(குறிப்புரை): வாமனாவதாரமும் கிருஷ்ணாவதாரமும் தம்முள் ஒருபுடை ஒத்திருக்கையினால், அவ்விரண்டினையும் இயைத்து ஒருங்கே எண்ணி ஈடுபடுகின்றார். மக்களை மிகுதிப்படுத்தி லீலாவிபூதியாகிய உலகத்தினை விரிவடையச் செய்ய, இறைவன் ஆணினோடு பெண்ணும்தோற்றுவிக்கின்றான். அல்ல-ஆணும் பெண்ணும் அல்லாத அலிகள். நல்ல-செல்வம் அழகு முயற்சி முதலியன; அல்லது ஆண் பெண் அலி என்னும் மூன்றிலும் சிறப்புற்று விளங்குவன. ஒன்றலாத மாயை—உலகிற் பலபொருள்களாகப் பரிணமிக்கக் கூடிய பிரகிருதி மாயை. பூணிபேணும் ஆயன்-பசுக்களை மேய்த்துக் காக்கும் இடையன். காணி-நிலம். மாணி-பிரமசாரி, வாமனன். (26)

கடந்த சோதியாய்
விளங்கும் ஞான மூர்த்தியாய்
ந்த தேசம் மேவு
வ நாச நாதனே!
ந்த யோகி னோடு
இரந்து சென்று மாணியாய்
ண கடந்த வண்ண! நின்னை
யார் மதிக்க வல்லரே?

(பொழிப்புரை) : வானத்தையும் கடந்து வீசும் பேரொளி மிக்கவனே! இயல்பாகவே விளங்குகின்ற ஞானத்தினைத் திருவுருவமாகக் கொண்டவனே! வேதங்களையும் கடந்த சிறப்பினையுடைய பரமபதத்தின்கண் எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்ற, பாவங்களை அழித்தொழிந்து அருள்கின்ற தலைவனே! எண்ண முடியாத அளவிறந்த சிறந்த பண்புகளோடு கூடி, வாமன வடிவினனாய் மூவடி நிலம் வேண்டும் என்று இரத்தற் றொழிலை மேற்கொண்டு போய், உலகினை அளந்து கடந்த சிறப்பினை உடையவனே! உன்னை அளவிடக்கூடிய ஆற்றலுடையவர்கள் யார்?

(குறிப்புரை) : விபுவான மூலப் பிரகிருதியும் தனக்குள்ளே யாகும்படியான ஸ்வரூப வைபவத்தையுடைய சுயம்பிரகாசப் பொருள் இறைவன் என்பதனை 'விண் கடந்த சோதியாய்' என்று குறிப்பிட்டார். விண்-மூலப் பிரகிருதி, சீவாத்மாவைச் சரீரமாக உடையவன் இறைவன் என்பது 'விளங்கு ஞான மூர்த்தியாய்' என்பதனாற் குறிக்கப் பெற்றது. யோகு-யோகம்; மங்கலப்பண்புகள். எண்-எண்ணம், எண்ணிக்கை. வண்ணம்-அழகு, சிறப்பு. 'வண்ண' என விளியாகவும் கொள்ளலாம். (27)

படைத்த பார்இடந்து அளந்து
அதுண்டு உமிழ்ந்த பௌவநீர்
படைத்து அடைத்து அதிற்கிடந்து
முன் கடந்த பெற்றியோய்!
மிடைத்த மாலி மாலிமான்
விலங்கு காலன் ஊர்புகப்
படைக்கலம் விடுத்த பல்படைத்
தடக் கை மாயனே!

(பொழிப்புரை): கடல்நீரினைத் தோற்றுவித்து, தோற்றுவித்த உலகத்தினை வராக மூர்த்தியாக அதன்கண் இருந்து பெயர்த்து எடுத்து, திரிவிக்கிரமனாக அளவிட்டு, ஊழிக் காலத்தில் திருவயிற்றில் வைத்து, பின்புவெளிப் படுத்தி, இலங்கை செல்லுதற்குக் கடலை அணைகட்டித் தூர்த்து, முன் ஒருகால் அக் கடலிற் கண்வளர்ந்தருளி, மற்றும் ஒருகால் அமிழ்தம் எடுப்பதற்காகக் கடைந்தருளிய பெருமைகளை யுடையவனே! எதிர்த்து வந்த மாலி, சுமாலி என்னும் அரக்கர்கள் கூற்றுவனின் ஊருக்குச் சென்று சேரும்படி படைக் கலங்களை ஏவியருளிய, பலவகைப்பட்ட சிறந்த புடைக்கருவிகளை விசாலமான திருக்கையிலே உடையவனாகிய பெருமானே! உன்னை யார் அளந்து அறியவல்லவர்கள்?

(குறிப்புரை) : 'மாலிதான்' என்பதனை 'மான்மாலி' என்று கொண்டு சுமாலி என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. 'மான்' என்றது 'மகான்' என்பதன் விகாரம். அன்றி 'மாலியவான்' என்பவனை மாலிமான் என்று கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். அல்லது மாலி, (சு) மாலி, மான்விலங்கு (மாரீசன்) எனும் கொள்ளுதல் பொருந்தும். (28)

பரத்திலும் பரத்தை ஆதி !
பௌவநீர் அணைக்கிடந்து,
உர்த்திலும் ஒருத்தி தன்னை
வைத்து உகந்த தன்றியும்,
நரத்திலும் பிறந்த நாத
ஞான மூர்த்தி ஆயினாய்
ஒருத்தரும் நினாது தன்மை
இன்ன தென்ன வல்லரே?

(பொழிப்புரை) : தலைவனே! ஞானத்தின் வடிவமாக விளங்குபவனே! மேலானவர்களிலும் மேலானவனாகத் திகழ்கின்றாய். ஒப்பற்ற பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே பிரியாமல் அணைத்து வைத்து மகிழ்ந்து, திருப்பாற்கடல் ஆகிய படுக்கையிலே கண்வளர்ந்து அன்பர்களைக் காத்தருள்கின்றாய். அது மட்டுமே யல்லாமலும், அடியார்களுக்குஅருள் வழங்குதற் பொருட்டு வெறுக்கத்தக்க மனிதக் குலத்திலும் வந்து பிறக்கின்றாய். உன்னுடைய அருளின் இயல்பினை, ஒருவரும் இத்தகையது என்று அளவிட்டுக் கூறவல்லவர்கள் அல்லர்.

(குறிப்புரை) : திருப்பாற்கடலிற்பள்ளி கொள்ளுதலும், திருமகள் நாதனாதலும் எம் பெருமானின் பராத்பரத் தன்மையினைவிளக்குதலால், 'பரத்திலும் பரத்தை ஆதி' என்றார். ஆதி-ஆகின்றாய்; முன்னிலை ஒருமை வினை முற்று. பரத்தை-பரமாக விளங்குகின்றாய்; இதுவும் 'பரம்' என்பதன் அடியாகப் பிறந்த முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. விலைமகளைக் குறிக்கும் 'பரத்தை' என்னும்பெயர்ச் சொல் இதனின் வேறாகும். இராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய திருவவதாரங்களை எடுத்த

ருளியமை பற்றி, இறைவனை, 'நரத்திலும் பிறத்தி' என்றார். உம்மை இழிவு சிறப்பு. பிறத்தி-பிறக்கின்றாய். 'நினாது' என்பது 'நினது' என்பதன் நீட்டல் விகாரம்; 'ஆது' என்பது ஆறாம் வேற்றுமை யுருபு எனினுமாம். (29)

வானகமும் மண்ணகமும்
வெற்பும் ஏழ் கடல்களும்
போனகம் செய்து ஆலிலைத்
துயின்ற புண்டரீகனே!
தேனகம் செய் தண்ணறு
மலர்த்துழாய் நன் மாலையாய்!
கூனகம் புகத் தெறித்த
கொற்ற வில்லி அல்லையே?

(பொழிப்புரை) : வானுலகத்திலுள்ளாரையும், மண்ணுலகத்திலுள்ளாரையும், ஏழு மலைக் குலங்களையும், ஏழு கடல்களையும் உணவுபோல உட்கொண்டு, ஆலிலையின்கண் கண்வளர்ந்தருளிய, தாமரை போன்ற அழகிய உறுப்புக்களையுடைய பெருமானே! தேன் நிறைந்த உட்புறத்தைக் கொண்டதாய், குளிர்ந்து மணங்கமழ்கின்ற திருத்துழாயினை நல்ல மாலையாக அணிந்தவனே! நீ, மந்தரையாகிய கூனியினுடைய கூனானது உள்ளே சென்று இல்லையாகும்படி விட்டெறிந்த வெள்ளி வில்லையுடையவன் அன்றோ?

(குறிப்புரை) : போனகம்-உணவு. போனகம் செய்தல்-உணவுபோலத் திருவாயினால் உட்கொள்ளுதல். துழாய்-துளசி, தெறித்தல்-விட்டு எறிதல், குறிவைத்து அடித்தல். கொற்றம்-வெற்றி. வில்லி-வில்லினையுடையவன். (30

கால நேமி காலனே!
கணக்கு இலாத கீர்த்தியாய்!
ஞாலம் ஏழும் உண்டு, பண்டுஓர்
பாலன் ஆய பண்பனே!
வேலை வேவ வில்வளைத்த
வெல் சினத்த வீர! நின்
பாலர் ஆய பத்தர் சித்தம்
முத்தி செய்யும் மூர்த்தியே!

(பொழிப்புரை) : காலநேமி என்னும் கொடிய அசுரனின் உயிரைப் போக்கிய கூற்றுவனைப் போன்றவனே! அளவு இல்லாத புகழ்ச் செயல்களைப் புரிந்தவனே! ஏழு உலகங்களையும் வயிற்றுக்குள்ளே வைத்துப் பாதுகாத்தருளுதற் பொருட்டு, அவற்றைத் திருவாயால் உண்டவனே? அங்ஙனம்உலகங்களையெல்லாம் ஒருங்கே உண்டருளியபோதும், முன்னொரு காலத்தில் மிகச் சிறிய குழந்தை வடிவம் கொண்டு விளங்கிய எளிமைப் பண்பினையுடையவனே! கடலானது வெந்து கொதிப்புறும்படி அதன் மீது வில்லை வளைத்த வெற்றி மிக்க சினத்தையுடைய வீரனே! நின்பக்கல் சேர்ந்து அடைக்கலம் புகுந்த பக்தர்களின் உள்ளங்களை, வீடுபேற்றின்பம் எய்தினாற்போலப் பெருமகிழ்ச்சியை இம்மையிலும் அடையச் செய்கின்ற அழகிய திருவுருவம் உடையவனே!

(குறிப்புரை): காலன்-உயிரைப்போக்குபவன், கூற்றுவன். கீர்த்தி-புகழ், புகழ்ச் செயல்கள். பாலன்-பால் உண்ணும் சிறு குழந்தை. வேலை-கடல். பால்-பக்கம். பாலர்-பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தவர்கள்; அடைக்கலம் புகுந்தவர்கள். சித்தம்-உள்ளம். முத்தி-வீடு பேற்றின்பம். மூர்த்தி-அழகிய வடிவம் உடையவன். (31)

குரக்கினப் படைகொடு
குரைகடலின் மீதுபோய்
அரக்கர் அங்கு அரங்க
வெஞ்சரம் துரந்த ஆதிநீ
இரக்க மண் கொடுத்தவற்கு
இருக்க ஒன்றும் இன்றியே
பரக்கவைத்து அளந்துகொண்ட
பற்ப பாதன் அல்லையே

(பொழிப்புரை) : குரங்குகள் ஆகிய திரளான படைவீரர்களைத் துணையாகக் கொண்டு, ஒலிக்கின்ற கடலின்கண் அணை கட்டி, அதன் மீது சென்று, அங்கே இலங்கையில் இருந்த இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் அழியும்படி, வெம்மையான அம்புகளை அவர்களின் மேற்செலுத்திய, வீரர்களில் தலை[illegible] நீயே! வாமனனாகச் சென்று நீ இ[illegible] றொழிலைச் செய்ய, நினக்கு மூவ[illegible] தினைக் கொடுத்தவன் ஆகிய [illegible] அவன் குடியிருப்பதற்கு ஒருசாண் [illegible] லாதபடி, நின் திருவடியை மிகவு[illegible] வைத்து, மூன்றுலகங்களையும் [illegible] நினக்கே உரிமையாகும்படி செய்து [illegible] தாமரை போன்ற திருவடிகளையுடைய[illegible] மானும் நீயேயன்றோ?

(குறிப்புரை): அரங்க-அழியும்படி. வெம்-கொடிய. சரம்-அம்பு. துரந்த-செலுத்திய, ஏவிய; பற்பம்-தாமரை, பாதன்-திருவடிகளையுடையவன். ''இரக்கம் ஒன்றும் இன்றியே'' என்றும் பாடம் உண்டு. பெரியவாச்சான் பிள்ளை அவர்களின் பேருரையில், ''பூமியில் அவனுக்கு ஒரு பதந்யாஸமும் சேஷியாதபடி'' என்று அருளிச் செய்யப் பெற்றிருத்தலால் ''இருக்க ஒன்றும் இன்றியே'' என்றும் பாடம் உண்டு எனத் தெரிகின்றது. (32)

மின்னிறத்து எயிற்று அரக்கன்
வீழ வெஞ்சரம் துரந்து
பின்னவற்கு அருள்புரிந்து
அரசளித்த பெற்றியோய்!
நன்னிறத்தொர் இன்சொல் ஏழை
பின்னை கேள்வ !மன்னுசீர்ப்
பொன்னிறத்த வண்ணன் ஆய
புண்டரீகன் அல்லையே!

(பொழிப்புரை): மின்னலின் நிறத்தை யுடைய பற்களைக் கொண்ட இராவணன் மாளும்படி, கொடிய அம்புகளை அவன்மேல் ஏவி, அவன் தம்பியான விபீடணனுக்கு அருளுதலைச் செய்து முடிசூட்டு விழாவை நிகழ்த்தி வைத்த பெருந்தகையே! நல்ல நிறத்தையும், ஒப்பற்ற இனிய சொல்லையும் உடைய பெண் ஆகிய நப்பின்னைப் பிராட்டியின் காதலனே! நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய, பொன் போன்ற நிறமும் அழகும் உடையவன் ஆகிய தாமரைக் கண்ணன் நீயேயாவாய்.

(குறிப்புரை) : மின்-மின்னல். எயிறு-பல். பின்னவன்-தம்பி. பெற்றி-இயல்பு, பெருமை. ஏழை-பெண், பின்னை-நப்பின்னை கேள்வன்-காதலன், கணவன். புண்டரீகம்-தாமரை. புண்டரீகன்-தாமரை போன்ற கண்களையுடையவன். திருவள்ளுவர், திரு மாலைத் ''தாமரைக் கண்ணான்'' (குறள் 1103) எனச் சிறப்பித்துக் குறிப்பிட்டிருத்தலும், இங்கு நினைவு கூர்தற்கு உரியது. (33)

ஆதி ஆதி ஆதி ஓர்
அண்டம் ஆதி ஆதலால்
சோதி யாத சோதிநீ
அதுண்மையில் விளங்கினாய்
வேதம் ஆகி வேள்வி ஆகி
விண்ணி னோடு மண்ணுமாய்
ஆதி யாகி ஆயன் ஆய
மாயம் என்ன மாயமே!

(பொழிப்புரை) : மூன்று வகையான [illegible]ங்களும் நீயே ஆகின்றாய். ஒப்பற்ற [illegible]டங்களையும் படைத்து, அவை [illegible]றையும் இயக்குபவனாயும் விளங்கு[illegible] ஆதலால், ஆராய்ந்தறிய வேண்[illegible]ளிப் பொருளாகநீ திகழ்கின்றாய். [illegible]ின் இயல்பு, உண்மை நூல்களில் [illegible]வெளிப்படும்படி, நீ என்றும் விளக்[illegible]றது நிற்கின்றாய். வேதங்களை நடத்து வனாய், வேள்விகளால் வழிபடப் படுபவனாய், விண்ணுலகையும் மண்ணுலகையும் விரும்பியபடி செலுத்தவல்லவனாய், இங்ஙனமெல்லாம் எல்லாச் செயல்களுக்கும் நீயே மூல முதற் காரணமாக விளங்கி நின்றும், நீ ஓர் எளிய இடையனாகப் பிறந்தருளிய மாயம், எத்தகைய வியக்கத்தக்கதொரு செயல்!

(குறிப்புரை): ஆதி-காரணம். 'ஆதி' என்னும் சொல்லை மூன்றுமுறை ஆழ்வார் வழங்கியிருத்தலால், இறைவன் உலகத்தின் தோற்றத்துக்குரிய மூவகைக் காரணங்களாகவும் விளங்குதல் சுட்டப் பெற்றது. மூவகைக் காரணங்களாவன: உபாதான காரணம், ஸஹகாரி காரணம், நிமித்தகாரணம் எனப்படும். இவற்றை முறையே முதற் காரணம், துணைக்காரணம், வினைமுதற் காரணம் எனவும் வழங்குவர். குடம் என்னும் பொருள் (காரியம்) தோன்றுவதற்கு, மண் உபாதான காரணம்; சக்கரம் கோல் தண்ணீர் முதலியன சஹகாரி காரணம்; குயவன் நிமித்த காரணம். இம்மூவகைப்பட்ட காரணங்களாகவும், உலகப் படைப்புக்கு இறைவன் விளங்குகின்றான் என்பது கருத்து. 'அண்டம் ஆதி ஆதலால்' என்புழி, ஆதி என்பது ஆகின்றாய் எனப் பொருள் படும். இதனை நிகழ்கால முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று என்பர். 'ஆகுதி' என்னும் சொல் 'ஆதி' என இடைக்குறைந்து வந்தது. 'உண்மையில் விளங்கினாய்' என்புழி, உண்மை என்பது ஆகுபெயரால் உண்மை நூல்கள் ஆகிய வேதங்கள் முதலியனவற்றைக் குறித்தது. மாயம்-வியப்பு, வியத்தகு செயல். (34)

அம்பு உலாவு மீனும் ஆகி
ஆமை யாகி ஆழியார்
தம்பி ரானும் ஆகி மிக்கது
அன்பு மிக்கது அன்றியும்
கொம்பு அராவு நுண் மருங்குல்
ஆயர் மாதர்பிள்ளையாய்
எம்பி ரானும் ஆய வண்ணம்
என்கொலோ எம் ஈசனே

(பொழிப்புரை): எங்கள் இறைவனே! தாங்கள் திருவாழியாழ்வானை யுடைய பரம புருஷனாய் இருந்து வைத்து, நீரில் உலாவி வாழ்கின்ற மீனாகியும், ஆமையாகியும் தோன்றியருளி வியப்பை விளைவித்தீர். மிகுந்த அன்பையும் காட்டியருளினீர். இதற்குமேலும் வஞ்சிக் கொடியைப் போன்ற நுட்பமான இடையுடைய இடைப்பெண்ணுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து, எங்களின் மேலான தலைவனுமாக நின்ற சிறப்பு, எத்தகைய அற்புதம்.

(குறிப்புரை) : அம்பு-நீர். 'ஆழியார் தம்பிரான்' திருவாழியாழ்வானை ஏந்திய மேலான தலைவன். திருவாழி ஏந்தி நிற்றல், பரத்துவத்திற்கும் அளவிலாற்றல் உடைமைக்கும் அறிகுறி. சிறப்புடைமை கருதி, 'ஆழியார்' என்றார். மிக்கது-இழி பொருள்கள் போலப் பிறந்தாலும் மேன்மையே விளங்க நிற்றல்: முன்னிலைப் பொருளில் வந்த படர்க்கை எனவும் கூறுவர். கொம்பு-வஞ்சிக்கொடி. அராவுதல்-தேய்த்தல், வருத்துதல் எனினுமாம். (35)

ஆடகத்த பூண்முலை அசோதை
ஆய்ச்சி பிள்ளையாய்
சாடு உதைத்து ஓர் புள்ளது ஆவி
கள்ள தாய பேய்மகள்
வீட வைத்த வெய்ய கொங்கை
ஐய பால்அமுது செய்து
ஆட கக்கை மாதர்வாய் அமுதம்
உண்டது என்கொலோ?

(பொழிப்புரை): பொன்னாற் செய்யப் பெற்ற அணிகலன்களை அணிந்த முலைகளையுடையவளாகிய யசோதை என்னும் இடையர் குல மகளுக்குப் புதல்வனாக உதித்தருளி, சகடாசுரன் என்பவனைத் திருவடிகளால் உதைத்துக் கொன்று, இளங்குழந்தைகளைப் பற்றி வருந்தச் செய்கின்ற ஒரு பறவையின் வடிவு கொண்டு வந்த,வஞ்சகி ஆகிய பூதனை என்னும் பேய்மகள் ஆனவள், நீ இறந்துபட வேண்டும் என்று, நின் உதடுகளில் கொணர்ந்து வைத்த நஞ்சு தீற்றிய கொடிய முலையிலுள்ள நுண்ணிய பாலைத் திருவாயினாற் பருகி, பொன் வளைகளை அணிந்த கைகளையுடைய இடைக்குல மாதர்களின் உதடுகளிலுள்ள அமிழ்தத்தினை அருந்தியது, எத்தகைய வித்தகச்செயல்!

(குறிப்புரை): ஆடகம்-பொன், பூண்-அணிகலன்கள். யசோதை எனற்பாலது, அசோதை என வந்தது. சாடு-சகடு, சகடாசுரன். புள்-பறவை. 'ஆவி கள்ளதாய பேய்மகள்'-பூதனை. வீட-இறந்துபோக. வெய்ய-கொடிய, ஐய-நுட்பமான, நுண்ணிய, பூதனையின் பாலையுண்ட நஞ்சு தீரும்பொருட்டு, ஆயர்

குல மகளிரின் அதரபானம் ஆகிய அமிழ்தத்தினை யுண்டனை போலும் என்றபடி. (36)

காய்த்த நீள் விளங்கனி உதிர்த்து
எதிர்ந்த பூங் குருந்தம்
சாய்த்து மா பிளந்த கைத்தலத்த
கண்ணன் என்பரால்;
ஆய்ச்சி பாலையுண்டு மண்ணை யுண்டு
வெண்ணெய் உண்டுபின்
பேய்ச்சி பாலை யுண்டு பண்டுஓர்
ஏனம் ஆய வாமனா!

(பொழிப்புரை): காய்கள் நிறைந்த நீண்டவிளாமரத்தின் கனிகளை உதிரச்செய்து எதிர்ப்பட்டபூக்களையுடைய குருந்த மரத்தினைக் கீழே தள்ளி, குதிரையினை இரு துண்டமாகப் பிளந்த திருக்கைகளையுடைய கண்ணன் என்று உன்னை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள். யசோதைப் பிராட்டியினுடைய முலைப்பாலை அருந்தி, வெண்ணெயைக் களவு செய்து தின்று, பூதனை என்னும் பேய்ச்சியின் முலைப்பாலைக் குடித்து, பிறகு ஊழி முடிவில் உலகம் ஆகிய மண்ணை உண்டு திருவயிற்றிலேயே வைத்துக் காப்பாற்றி, முன்பு ஓர் ஊழிக் காலத்திலே ஒப்பற்ற வராக வடிவம் கொண்டு அவதரித்த, வாமன மூர்த்தியே!

(குறிப்புரை): வாமனமூர்த்தியே! உன்னைக் கண்ணன் என்பர் என்று பொருள் முடிபு கொள்க. விளாமரமாகவும், குருந்த மரமாகவும் வடிவுகொண்டு அசுரர்கள் இருவர் நின்றமையின், விளங்கனி உதிர்த்தும், குருந்தம் சாய்த்தும் அவ்விரண்டு அசுரர்களையும் கண்ணன் கொன்றருளினான். கேசி என்னும் அசுரன் குதிரை வடிவம் கொண்டு போந்தனனாதலின், அவனைக் கொன்ற செய்தியை, 'மாபிளந்த' என்றார். மா-குதிரை, ஆய்ச்சி-யசோதை. பேய்ச்சி-பூதனை, ஏனம்-வராகம், வாமனன்-குள்ளன். (37)

கடம் கலந்த வன்கரி மருப்பு
ஒசித்து ஓர் பொய்கைவாய்
விடம் கலந்த பாம்பின்மேல்
நடம்பயின்ற நாதனே!
குடம் கலந்த கூத்தன் ஆய
கொண்டல் வண்ண! தண்டுழாய்
வடம் கலந்து மாலை மார்ப
காலநேமி காலனே!

(பொழிப்புரை): மதநீர் பெருகிய வலிமை வாய்ந்த யானையின் தந்தங்களை ஒடித்து, ஒரு மடுவின் துறையிலே விடம் நிறைந்த காளியன் என்னும் பாம்பின் தலைமீது நடனம் செய்தருளிய பெருமானே! 'குடம்' என்னும் திருக்கூத்தைச் செய்தருளிய, காளமேகம் போன்ற கரிய நிறத்தினை யுடையவனே! குளிர்ந்த திருத்துழாய் வடத்துடன் கூடிய மாலையை அணிந்த திருமார்பை யுடையவனே! காலநேமி என்னும் அசுரனுக்கும் காலனாக விளங்கியவனே!

(குறிப்புரை): கடம்-மதநீர். வன்கரி-கொடிய குவலயாபீடம் என்னும் யானை. மருப்பு-தந்தம். ஒசித்தல்-எளிதாக முறித்தல். பாம்பு - காளியன், கண்ணபிரான் காளிய நர்த்தனம் செய்த சிறப்பினை 'விடம் கலந்த பாம்பின்மேல் நடம் பயின்ற நாதனே' என்று போற்றுகின்றார். திருமால் குடம் என்னும் ஒருவகைக் கூத்தை ஆடினர் ஆதலின் 'குடம் கலந்த கூத்தன்' என்றார் ஆழ்வார். காலநேமி என்ற அசுரனுக்குக் காலனாக விளங்கி அவனை கொன்றழித்தமை பற்றிக் 'காலநேமி காலனே' என்று சிறப்பித்தார். காலன்-கூற்றுவன், இயமன். (38)

வெற்பு எடுத்து வேலைநீர்
கலக்கினாய்! அதன்றியும்
வெற்பு எடுத்து வேலைநீர்
வரம்புகட்டி, வேலைசூழ்
வெற்பு எடுத்த இஞ்சிசூழ்
இலங்கை கட்டு அழித்தநீ
வெற்பு எடுத்து மாரிகாத்த
மேகவண்ணன் அல்லையே?

(பொழிப்புரை): மந்தர மலையைக் கொண்டு கடல்நீரைக் கலங்கச் செய்தாய். அ[illegible]வும் அல்லாமல்; மலைகளைக் [illegible] கடலிலே அணையைக் கட்டும்படி [illegible] கடல் சூழ்ந்ததும் மலைபோன்ற [illegible] யுடையதும் ஆகிய இலங்கையினு[illegible] அழியுமாறு செய்த பெருமானே[illegible] கோவர்த்தன மலையைக் குடை[illegible] மழையைத் தடுத்து உயிர்க[illegible] மேகத்தின் நிறம் உடையவர் அ[illegible]

(குறிப்புரை): வெற்பு-மலை, முதலடியி[illegible] மந்தர மலையையும், மூன்றாம் அடியில் தி[illegible] கூட மலையையும், நான்காம் அடியில் கோவர்த்தன மலையையும் குறித்தது. இரண்டாம் அடியில் எல்லா மலைகளையும் பொதுவாகச் சுட்டியது. வேலை-கடல். வரம்பு-அணை, இஞ்சி-மதில். 'கட்டழித்தல்'-முற்றாக அழியச் செய்தல் எனினுமாம். கட்டு-அரண். கட்டு-களைபறித்து எனவுமாம். இராவணன் ஆகிய களையைப் பறித்து, விபீடணன் ஆகிய பயிரை வளரச் செய்தார் எனவும் கொள்ளலாம். மாரி-மழை. காத்தல்-இங்குத் தடுத்தல் என்னும் பொருளில் வந்தது. (39).

ஆனை காத்து ஓர் ஆனை கொன்று
அதன்றி ஆயர்பிள்ளையாய்
ஆனை மேய்த்தி ஆன்நெய் உண்டி;
அன்று குன்றம் ஒன்றினால்
ஆனை காத்து மையரிக்கண்
மாதரார் திறத்து முன்
ஆனை யன்று சென்றடர்த்த
மாயம் என்ன மாயமே!

(பொழிப்புரை): கஜேந்திரன் ஆகிய யானையைக் காப்பாற்றி, அது மட்டுமேயல்லாமல் இடையர்களில் வீட்டுப் பிள்ளையாகத் தோன்றி, குவலயாபீடம் என்னும் ஒரு யானையைக் கொலை செய்து, பசுக்களை மேய்த்தருளா நின்றாய்! பசுக்களின் நெய்யை உண்ணா நின்றாய்! இந்திரன் இடைவிடாமல் மழை பெய்யுமாறு செய்வித்த அந்தக் காலத்தில், கோவர்த்தனம் என்னும் மலை ஒன்றைக் கொண்டு, பசுக்களைக் காப்பாற்றி, மைதீட்டிய

நப் பின்னைப் பிராட்டியின் பொருட்டு, அக் காலத்திலே அவளுடைய எதிரிற் சென்று எருதுகள் ஏழையும் அடக்கி வென்ற நின் வீரச் செயல், எத்தகைய வியப்பான செயல்!

(குறிப்புரை): 'ஆனை' யானை எனவும், 'பசுக்களை' எனவும் ஏற்ற பெற்றியிற் பொருள் படுமாறு இச்செய்யுளிற் பயின்று வந்துள்ளது. யானையைக் குறிக்குங்கால் 'ஆனை' என்பது போலி. பசுக்களைக் குறிக்கும்பொழுது 'ஆன் ஐ' என இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு ஏற்று வந்த சொல். ஆனை மேய்த்தி-பசுக்களை மேய்த்தருளா நின்றாய். ஆநெய் உண்டி-பசுவின் நெய்யை உண்டருளினாய். 'உண்டி' என்னும் சொல் உணவு என்னும் பொருளைக் குறியாமல், 'உண் ட் இ' என இறந்தகால முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுப் பொருளில் வந்தது. 'உண்டருளினாய்' என்பது பொருள். 'மையரிக்கண் மாதரார்' என்றது நப்பின்னைப் பிராட்டியை. ஏழு காளைகளை அடக்கி வென்று [illegible]ச் செயல் நிகழ்த்தியே நப்பின்னையை [illegible]மையினால், அவ்வீரச் செயலை 'ஆனை [illegible]ன்று அடர்த்த மாயம்' என்று புகழ்ந் [illegible]ன்' என்றது ஈண்டுக் காளைகளை [illegible]. (40)

[illegible]கி ஆயர் மங்கை
[illegible]யதோள் விரும்பினாய்
[illegible] நின்னை யாவர் வல்லர்
[illegible] அம்பரத்தொ டிம்பராய்,
மாய! மாய மாயைகொல்!
அதன்றிநீ வகுத்தலும்
மாய மாயம் ஆக்கினாய்! நின்
மாயம் முற்றும் மாயமே!

(பொழிப்புரை): வியக்கத்தக்க சிறந்த பண்புகளை யுடையவனே! இடைப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்து, இடையர்குலப் பெண்ணான நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய மூங்கில் போன்ற தோள்களை விரும்பியவனே! மேலுலகத்திலும் இவ்வுலகத்திலும் உள்ளவர்களில், எவர்தான் நின்னுடைய இயல்பினை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்கு வல்லவர்கள்? இங்ஙனம் நின்னை அறியமாட்டாமை, பிரகிருதியைப் பற்றிய அறியாமையினால் அன்று. எத்தகையவர்களாலும் நின் இயல்பை அறிதல் இயலாது. அது அன்றியும், உன்னை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு உயிர்களுக்குக் கரணகளேபரங்களை அளித்திருந்தும், அவைகள் நல் வாழியில் ஒழுகி உய்யாமல் தாமே தமக்குக் கேடுகளைத் தேடிக் கொள்ள, நீ அக்கேட்டினைப் பொறுக்க மாட்டாமல், இனி இவர்களை ஒடுக்கியருளுதலே நலம் என்று கருதி, சம்ஹாரம் செய்தருளினாய். உன்னுடைய செயல்கள் யாவும் வியக்கத் தக்கனவாகவே விளங்குகின்றன.

(குறிப்புரை) : ஆயர்மங்கை-நப்பின்னை. வேயதோள்-மூங்கில்போன்ற தோள், அம்பரம் -வானுலகம், இம்பர்-இவ்வுலகம், மாய மாயை-பிரகிருதியைப் பற்றிய அஞ்ஞானம், வகுத்தலும்-கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்து உதவி புரிந்திருந்தும், மாய மாயம் ஆக்கினாய்-மாய்ந்து ஒடுங்கிப் போகும்படி சம்ஹாரம் செய்தருளினாய், மாயம்-சங்கற்பம், செயல். மாயமே-வியக்கத்தக்கனவே. (41)

வேறு இசைந்த செக்கர் மேனி
நீர் அணிந்த புன்சடைக்
கீறு திங்கள் வைத்த வன், கை
வைத்தவன் கபால் மிசை,
ஊறு செங்கு ருதியால்
நிறைத்த கார ணந்தனை
ஏறு சென்று அடர்த்த ஈச !
பேசு கூசம் இன்றியே!

(பொழிப்புரை): நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக எருதுகளை வலியடக்கின பெருமானே! வேறாக அழித்தற் றொழிலுக்கு ஏற்ற சிவந்த உடலையுடையவனாய், திருநீற்றை யணிந்தவனாய், புல்லிய சடையிலே பிறைச் சந்திரனை வைத்திருப்பவனாய் உள்ள உருத்திரன், தன் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்த வலியமண்டை ஓட்டினை, நின் திருமேனியினின்று பெருகிய சிவந்த இரத்தத்தினால் நிறையும்படி செய்தருளிய காரணத்தினைக் கூறியருள்க.

(குறிப்புரை): உருத்திரன் யாசிக்கவும், நீ அவனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவும் நேர்ந்த சிறப்பு என்னே என்று பரத்துவத்தை வியந்தபடி. நீ ஏழு பசுக்களை அடர்த்தும் ஈசுவரத்துவம் நிறம் பெற நின்றாய், உருத்திரன் தன் ஈசுவரத்துவத்தால் வந்த மேன்மை பெற்றிருந்தும் தாழ நின்றான் என்பது கருத்து. கபால்-கபாலம், மண்டைஓடு. குருதி-இரத்தம். (42)

வெம் சினத்த வேழ வெண் மருப்பு
ஒசித்து உருத்தமா
கஞ்சனைக் கடிந்து மண் அளந்து
கொண்ட காலனே
வஞ்ச னத்து வந்த பேய்ச்சி
ஆவி பாலுள் வாங்கினாய்!
அஞ்ச னத்த வண்ணன் ஆய
ஆதி தேவன் அல்லையே!

(பொழிப்புரை): கொடிய கோபத்துடன் வந்த குவலயா பீடம் என்னும் யானையினுடைய வெள்ளைத் தந்தத்தை ஒடித்து, சினமும் பலமும் வாய்ந்த கம்சனை வதை செய்து, வஞ்சனையால் வந்த பூதனையின் உயிரைப் பா லுண்ணுகின்ற பாவனையில் கவர்ந்து கொண்டவனே! திரிவிக்கிரமனாய்ப் பூமி எல்லாம் அளந்து கொண்ட திருவடியை உடையவனே! நீ மையைப் போன்ற பேரொளியை யுடைய ஆதி தேவன் அன்றோ?

(குறிப்புரை): மருப்பு-தந்தம், ஒசித்து-ஒடித்து, உருத்த-கோபம் கொண்ட, கடிந்து-வதைத்து, வஞ்சனத்து-வஞ்சனையோடு. பேய்ச்சி-பூதனை, அஞ்சனத்து வண்ணன்-மை போன்ற நிறம் உடையவன். (43)

பாலின் நீர்மை செம்பொன் நீர்மை
பாசியின் பசும்புறம்
போலும் நீர்மை பொற்புடைத் தடத்து
வண்டு விண்டுலாம்

நீல நீர்மை என்றிவை நிறைந்த
காலம் நான்குமாம்
மாலின் நீர்மை வையகம் மறைத்தது
என்ன நீர்மையே!

(பொழிப்புரை): பாலின் வெண்மையும், பொன்னின் செம்மையும், பாசியின் பசுமையும், அழகிய தடாகத்தில் உள்ள வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நெய்தற் பூக்களின் கருமையும் ஆகிய நிறங்களையுடைய நான்கு யுகங்களுக்கும் தலைவனான, எம்பெருமானுடைய எளிமைத் தன்மையினை, இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் அறியாமல் புறக்கணித்தது, என்ன இயல்பு!

(குறிப்புரை): கிரேதாயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம் என்னும் நான்கு யுகங்களிலும், சேதநர்களின் சத்துவம் முதலிய குணங்களுக்கு ஏற்ப, எம்பெருமான் வெண்மை முதலிய நிறங்களோடு முகங்காட்டி அருள் செய்தும், உலகத்தவர் பயன்கொள்ள மாட்டாமற் கெடுகின்றார்களே. ஈதென்ன தான், தீவினையோ என்பது கருத்து. *(44)*

மன்னு ளாய் கொல் விண்ணு ளாய்கொல்
மண்ணுளே மயங்கி நின்று
எண்ணும் என் அகப் படாய்கொல்
என்ன மாயை? நின்தமர்
கண்ணு ளாய்கொல் சேயைகொல்
அனந்தன்மேற் கிடந்தஎம்
புண்ணியா புனத் துழாய்
அலங்கல் அம் புனிதனே.

(பொழிப்புரை): திருவனந்தாழ்வானின் மேலே சாய்ந்தருள்கின்ற புண்ணிய வடிவினன் ஆகிய எம்பெருமானே! திருத்துழாய் மாலையை அணிந்த அழகிய புனிதம்மிக்கவனே! நித்திய விபூதியில் எழுந்தருளி யிருக்கின்றாய்! உலகில் பிறந்து அறியாமையில் மயங்கிக்கிடக்கும் மக்களின் எண்ணங்களுக்கு அகப்படாமல் அப்பாற்பட்டு நிற்கின்றாய். உன்னுடைய அடியவர்களுக்கு மட்டும் கண்களிற் புலப்படுகின்றாய். மற்றையோர்க்குத் தொலைவிலுள்ளவனாகத் திகழ்கின்றாய்! இஃது என்ன வியப்பு! *(45)*

தோடு பெற்ற தண்துழாய்
அலங்கல் ஆடு சென்னியாய்!
கோடு பற்றி ஆழி ஏந்தி
அஞ்சிறைப் புள் ஊர்தியால்
நாடு பெற்ற நன்மை நண்ணம்
இல்லையேனும் நாயினேன்
வீடு பெற்று இறப்பொடும்
பிறப்பு அறுக்குமா சொலே

(பொழிப்புரை) இதழ்களையுடைய கு. குளிர்ந்த திருத்துழாயினால் ஆகிய மாலையானது விளங்கப் பெற்ற திருமுடியையுடையவனே! பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கினைப் பிடித்து, சுதரிசனம் என்னும் சக்கரத்தினை ஏந்திக்கொண்டு, அழகிய சிறகையுடைய கருடாழ்வான் என்னும் பெரிய திருவடியை வாகனமாகச் செலுத்துகின்றாய். நாட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் பெற்ற நன்மையை நான் பெறவில்லை என்றாலும், நாய் போன்ற நீசன் ஆகிய நான், முத்தியை அடைந்து இறப்பும் பிறப்பும் ஆகிய இரண்டினையும் அறுத்துக் கொள்ளும் வழியினைக் கூறியருளுதல் வேண்டும்.

(குறிப்புரை); தோடு-இதழ், துழாய்-துளசி, அலங்கல்-மாலை, சென்னி-தலை, கோடு-சங்கு, சிறை-சிறகு, இறக்கை, புள்-பறவை, கருடன், நண்ணம்-பெற்றிலோம், 'நண்ணலம்' என்பது 'நண்ணம் என வந்தது. *(46)*

காரொடு ஒத்த மேனி நங்கள்
கண்ண விண்ணின் நாதனே
நீரிடத்து அரா அணைக் கிடத்தி
என்பர் அன்றியும்
ஓரிடத்தை யல்லை எல்லை யில்லை
என்பர் ஆதலால்
சேர்வு இடத்தை நாயினேன் தெரிந்து
இறைஞ்சுமா சொலே

(பொழிப்புரை): காளமேகத் போன்ற திருமேனியையுடைய எங்க பிரானே! நித்திய சூரிகளுக்குத் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ் படுக்கையிலே கண் வளர்ந்தருளுகி ஞானிகள் கூறுவர். அதுவல்லா குறிப்பிட்ட இடத்தை இருப்பிடமா டவன் அன்று. நீ உறையும் இட எல்லை இல்லை என்றும் பெரியோர்கள் கூ வர். ஆதலால் மிகவும் நீசனாகிய அடியேன் சேர்ந்து வழிபட்டு ஒழுகுதற்குரிய ஒருதலத்தை யான் இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டுபணிந்து உய்யுமாறு அருள்செய்க. *(47)*

குன்றில் நின்று வான் இருந்து,
நீள்கடற் கிடந்து, மண்
ஒன்று சென்றது ஒன்றை யுண்டு
அதொன்று இடந்து பன்றியாய்
நன்று சென்ற நாள் அவற்றுள்
நல்லுயிர் படைத்து அவர்க்கு
அன்று தேவு அமைத்து அளித்த
ஆதி தேவன் அல்லையே

(பொழிப்புரை) : திருவேங்கடமலையில் நின்றும், பரமபதத்தில் வீற்றிருந்தும், திருப்பாற்கடலில் கண் வளர்ந்தும், திருவிக்கிரமனாய் உலகத்தை அளந்தும், மற்றொரு கால் உலகத்தை விழுங்கியும், பிறிதொரு கால் வராகமாய் உலகைத் தோண்டியும், நல்ல முறையிற் கழித்த நாட்களிலே நல்ல உயிர்கள் ஆகிய மனிதர்களைப் படைத்தும், அப்போது அந்த மனிதர்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் குணங்களுக்குத் தக்கபடி வணங்குதற்குரிய தேவதைகளை ஏற்படுத்தியும், நன்மை செய்தருளிய ஆதிதேவன் ஆகிய பரமபுருஷன் நீயே ஆவாய்.

(குறிப்புரை) குன்று-திருவேங்கடம், வான் பரமபதம், கடல்-திருப்பாற் கடல், இடந்து-தோண்டி, நல்லுயிர்-மக்களாகிய நல்லஉயிர்கள். அன்று-அக்காலத்தில், ஆதிதேவன்-பரமபுருஷன், முழுமுதற்பெருங்கடவுள். *(48)*

தொண்டை கொண்ட கோதை மீது
தேன் உலாவு கூனிகூன்
உண்டை கொண்டு அரங்க ஓட்டி
உள் மகிழ்ந்த நாதன் ஊர்
நண்டை யுண்டு நாரை பேர
வாளை பாய நீலமே
அண்டை கொண்டு கெண்டை மேயும்
அம் தண் நீர் அரங்கமே

(பொழிப்புரை): தலைமுடியின்கண் அணியப் பெற்ற மாலையிலே வண்டுகள் உலாவப் பெற்ற கூனியினுடைய வளைந்த முதுகை, வில்லிலே உண்டையை வைத்து எறிந்து போக்கித் திருவுள்ளம் மகிழப் பெற்ற எம்பெருமானுடைய திருத்தலம், நாரையானது நண்டைத் தின்று அசைந்து வர, அது கண்டு வாளைமீன் அஞ்சித் துள்ளி எழுந்து இங்கும் அங்கும் பாய்ந்து ஓட, கெண்டை மீனானது கருநெய்தல் மலர்களை அரண் ஆகிய பாது காப்பாகக் கொண்டு, மேயப் பெற்ற அழகிய குளிர்ந்த நீர்வளத்தை யுடைய திருவரங்கம் ஆகும்.

...றிப்புரை): நாரை நண்டைத்தின்று ...வர, வாளைமீன் அஞ்சி இங்கும் ...ய்ந்துஓட, நெய்தல் மலர்களை அர ...ண்டு கெண்டை மீன்கள் இனிது ...ரங்கம் என்ற வருணனைப் பகுதி, ...ளுறைப் பொருள் குறிப்பதாக ...றது

''இத்தால் ஸம்ஸாரிகளை நலிகிற அஹங் காரத்தை கண்டு பீதராய், முமுட்சுக்சளாய் உபாஸநத்திலே இழிந்த ஸாதகரைக் கண்டு, இவையிரண்டும் பயஸ்தானம் என்று ஸர்வேச் வரனையே உபாயமாகப் பற்றி நிர்ப்பயராய் ஸ்வரூபாநுரூபமான பகவத் குணானுபவமே யாத்ரையாய் வர்த்திக்கும் ப்ரபந்தர்க்கு ஸ்மா ரகமாய் இருக்கிறதாய்த்து கெண்டை களி னுடைய யாத்ரை''

என்பது பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச் செய்யும் சவாபதேசம். நண்டு-சம்சாரிகள், நாரை - அகங்காரம், வாளை - உபாசகர், கெண்டை-பிரபந்நர். நெய்தல்-பகவத் பாதார விந்தம், நாரையையும் வாளையையும் கண்டு கெண்டை அஞ்சுதல்-பிரபந்நர்கள் அகங்காரத் துக்கும் உபாசநத்துக்கும் இறாய்த்தல் என உள்ளுறைக் குறிப்புக் காண்க. (49)

வெண் திரைக் கருங்கடல் சிவந்து
வேலை முன்ஓர் நாள்
திண் திறற்சிலைக் கைவாளி விட்ட
வீரர் சேரும் ஊர்
எண் திசைக் கணங்களும் இறைஞ்சி
ஆடு தீர்த்த நீர்
வண்டு இரைத்த சோலை வேலி
மன்னுசீர் அரங்கமே

(பொழிப்புரை): முன்பொரு காலத்திலே வெண்மையான அலைகளையுடைய கருங் கடலானது தீப்பற்றி வேகும்படி, மிக்க வலிமை யையுடைய சார்ங்கம் என்னும் வில்லினின்றும் அம்புகளை ஏவிய பெருவீரரான எம்பெருமான் தங்கி வாழ்கின்ற திருத்தலம், எட்டுத் திக்கு களிலும் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் தொழுது நீராடி மகிழ்கின்ற புண்ணிய தீர்த்தங்களை யுடையதாய், வண்டுகள் பாடுகின்ற சோலை களை வேலியாக உடையதாய், சிறப்பின் மிகுந்த திருவரங்கம் ஆகும். (50)

சரங்களைத் துரந்து வில் வளைத்து
இலங்கை மன்னவன்
சிரங்கள் பத்து அறுத்து உதிர்த்த
செல்வர் மன்னு பொன் இடம்,
பரந்து பொன் நிரந்து நுந்தி
வந்து அலைக்கும் வார்புனல்
அரங்கம் என்பர் நான்மு கத்து
அயன் பணிந்த கோயிலே!

(பொழிப்புரை): வில்லை வளைத்து அம்பு களை ஏவி இராவணனுடைய பத்துத் தலை களையும் வெட்டி உதிரும்படி செய்த செல்வர் ஆகிய பெருமாள், நிலைபெற்று விளங்குகிற சிறந்த தலம், மிகவும் நீண்டு பரவிப் பொன் துகள்களைக் கொழித்துக் கொண்டு வந்து, அலைகள் வீசுகின்ற காவிரியாற்றை யுடைய தாய், நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனால் வணங்கப் பெற்ற கோயில் ஆகிய, திருவரங்கம் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

(குறிப்புரை): சரம் - அம்பு, துரந்து - செலுத்தி. மன்னு-நிலை பெற்ற, பொன்இடம்-சிறந்த தலம். பரந்து-பரவி, நிரந்து-வரிசைப் பட்டு, நுந்தி வந்து-கொழித்துக் கொண்டுவந்து. அலைக்கும்-அலைகள் வீசுகின்ற. அரங்கம்-திருவரங்கம். இரண்டு ஆறுகளுக்கு இடைப் பட்ட நிலப்பகுதிக்கு வடமொழியில் 'ரங்கம்' என்பது பெயர்.

பொற்றை யுற்ற முற்றல் யானை
போர் எதிர்த்து வந்ததைப்
பற்றி யுற்று மற்றதன் மருப்பு
ஒசித்த பாகன் ஊர்;
சிற்றெயிற்று முற்றல் மூங்கில்
மூன்று தண்டர் ஒன்றினர்
அற்ற பற்றர் சுற்றி வாழும்
அந்தண் நீர் அரங்கமே

(பொழிப்புரை): மலையைப் போன்ற வலிமை முதிர்ந்த குவலயாபீடம் என்னும் யானையானது, போருக்கு எதிர்ப்பட்டு வர, அதனைச் சென்று பிடித்து அதனுடைய தந் தங்களை முறித்து எறிந்த பாகனைப் போன்ற கண்ணபிரானுடைய தலம், சிறிய கணுக்களை யுடைய முற்றிய மூங்கிலினாற் செய்யப்பட்ட திரிதண்டம் என்னும் முக்கோலையுடைய பகவர்களும், ஏகதண்டம் ஏந்திய துறவிகளும், உலகியற் பற்றுக்களை அறுத்தொழித்த பக்தர் களும் ஆகிய பலரும் சூழ்ந்து வாழ்ந்து வரு கின்ற, அழகிய குளிர்ந்த தீர்த்தத்தையுடைய திருவரங்கம் ஆகும்.

(குறிப்புரை): பொற்றை-மலை. முற்றல்-வலிமை, முதிர்தல். மருப்பு-தந்தம். ஒசித்தல்-எளிதாக ஒடித்தல். அற்ற பற்றர்-பற்று அற்ற வர்கள்; 'அருங்கேடன்' என்றாற் போல நின் றது. சுற்றி-சூழ்ந்து; வலம் செய்து வழிபட்டுக் கொண்டு எனினுமாம். (52)

மோடி யோடு இலச்சையாய
சாபம் எய்தி முக்கணான்
கூடு சேனை மக்களோடு
கொண்டு மண்டி வெஞ் சமத்து
ஓட வாணன் ஆயிரம்
கரம் கழித்த ஆதிமால்
பீடு கோயில் கூடு நீர்
அரங்கம் என்ற பேரதே.

(பொழிப்புரை): காளியுடன் நாணம் அடையத் தக்க சாபம் எய்தியவனும், மூன்று கண்களையுடையவனுமான உருத்திரன், தன் பரிவாரங்களுடன் திரண்ட படைகளை அழைத்துக் கொண்டு, கொடுமை நிறைந்த போர்க் களத்தினின்று பெயர்ந்து வேகமாக ஓடிப் போக, வாணன் என்னும் அசுரனது ஆயிரம் கைகளையும் வெட்டித் தள்ளிய முதல்வன் ஆகிய திருமாலின் பெருமை மிக்க கோயில், காவிரி யாற்றுடன் கூடிய திருவரங்கம் என்ற பெயரை யுடையதாகும்.

(குறிப்புரை): மோடி-காளி. இலச்சை - நாணம். 'சாபம் எய்தி'-சாபத்தை எய்தியவன்; வினையால் அணையும் பெயர். மண்டி - விரைந்து. சமம்-போர். 'ஆதிமால்' ஆதியாகிய திருமால்; இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத் தொகை. ஆதி-முதல்வன். பீடு-பெருமை, பேரது-பெயரையுடையது. (53)

இலைத் தலைச் சரம் துரந்து
இலங்கை கட்டு அழித்தவன்
மலைத் தலைப் பிறந்து இழிந்து
வந்து நுந்து சந்தனம்
குலைத்து அலைத்து இறுத்து எறிந்த
குங்குமம் குழம்பி னோடு
அலைத்து ஒழுகு காவிரி
அரங்கம் மேயஅண்ணலே

(பொழிப்புரை): இலைபோன்ற நுனியை யுடைய அம்புகளைச் செலுத்தி, இலங்கை மாநகரின் மதில்களை அழித்தருளிய இராம பிரான், மலையின் உச்சியிலே தோன்றி அங்கு இருந்து கீழே இறங்கிப் பெருக்கெடுத்து வந்து, சந்தன மரங்களைத் தள்ளிக், குங்குமக் கொடிகளை அறுத்து, அலையும்படி செய்து மறித்து வீசிய குங்குமத் துகள்களினாலாகிய குழம்பினோடுகூட, பெரிய அலைகளை எழுப்பிக் கொண்டு பெருகி வழிகின்ற காவிரியையுடைய திருவரங்கம் என்னும் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பெருமான் ஆவர்.

(குறிப்புரை): இலைத்தலை-இலையைப் போன்றநுனியையுடைய. சரம்-அம்பு. கட்டு-மதில். 'கட்டு அழித்தவன்'-கட்டோடு முழுதாக அழித்தவன். நுந்துதல்-தள்ளுதல், அடித்துக்கொண்டு வருதல். 'குலைத்து அலைத்து'-குலையவும் அலையவும் செய்து.

ஒவ்வொரு நாளும் நீராடும்பொழுதும் இப்பாடலை அநுசந்திப்பது வைணவர்களின் சம்பிரதாயம் ஆகும். (54)

மன்னும் மா மலர்க் கிழத்தி
வைய மங்கை மைந்தனாய்
பின்னும் ஆயர் பின்னை தோள்
மணம் புணர்ந்தது அன்றியும்,
உன்ன பாதம் என்ன சிந்தை
மன்ன வைத்து நல்கினாய்
பொன்னி சூழ் அரங்கம் மேய
புண்டரீகன் அல்லையே.

(பொழிப்புரை): சிறந்த தாமரைப் பூவில் பொருந்திய திருமகளுக்கும், நில மகளுக்கும் காதலனாய், மேலும் இடையர் குலத்தில் கும்பருடைய மகளாகத் தோன்றிய நப்பின்னைப் பிராட்டியின் தோள்களை மணத்தினாற்கூடி, அதற்கு மேலும் உன்னுடைய திருவடிகளை என்னுடைய நெஞ்சினுள்ளே நிலைபெற வைத்து அருள் செய்தாய். காவிரி யாறு சூழ்ந்த திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தாமரை மலர் போன்ற அழகிய உறுப்புக்களை யுடைய பெருமான், நீயே யன்றோ?

(குறிப்புரை): பெரிய பிராட்டி [illegible] பிராட்டி, நப்பின்னைப் பிராட்டி, [illegible] திறத்திற் காட்டிலும், எளியேன் [illegible] தும் தண்ணளி காட்டியருளினை [illegible] கருத்து. மலர்க்கிழத்தி-திரும[illegible] மங்கை-நிலமகள், மைந்தன்-காத[illegible] உன்னுடைய. புண்டரீகன்-தாமரை [illegible] உறுப்புக்களையுடையவன். அல்லையே அல்லவா? (5[illegible])

இலங்கை மன்னன் ஐந்தொடு ஐந்து
பைந்தலை நிலத்து உகக்
கலங்க அன்று சென்று கொன்று
வென்றி கொண்ட வீரனே
விலங்கு நூலர் வேத நாவர்
நீதி யான கேள்வியார்
வலங்கொளக் குடந்தையுள்
கிடந்த மாலும் அல்லையே.

(பொழிப்புரை): இலங்கை நகரின் அரசன் ஆகிய இராவணனின் பத்துப் பெரிய தலைகளும் தரையில் உதிரும்படியும், அவன் அஞ்சிக் கலக்கம் அடையும்படியும், முற்காலத்தில் இலங்கையிற் புகுந்து அவனைக் கூட்டத்தோடு கொலை செய்து வெற்றி பெற்ற பெருவீரனே! உடம்பிலே அசைகின்ற பூணூலையுடையவரும், வேதங்களை ஓதும் நாவினையுடையவரும், முறையான ஆராய்ச்சியையுடையவர்களுமான, பெரியோர்கள் வழிபடும்படியாகத் திருக்குடந்தைப் பதியில் கண் வளர்ந்தருள்கின்ற திருமாலும் நீயே அன்றோ?

(குறிப்புரை): பைந்தலை, பசுந்தலை-பெரிய, வலிய தலைகள். உக-உதிர. விலங்கு நூல்-அசைகின்ற பூணூல். விலகுதல், விலங்குதல் என எதுகை நோக்கி வந்தது. நீதி-முறை. கேள்வி-ஆராய்ச்சி. வலங்கொள-வழிபட்டுய்ய.

சங்கு தங்கு முன்கை நங்கை
கொங்கை தங்கல் உற்றவன்
அங்கம் மங்க அன்று சென்று
அடர்த்து எறிந்த ஆழியான்
கொங்கு தங்கு வார்குழல்
மடந்தைமார் குடைந்தநீர்
பொங்கு தண் குடந்தையுள்
கிடந்த புண்ட ரீகனே!

(பொழிப்புரை): சங்கு வளைகள்பொருந்திய, முன் கைகளையுடைய பிராட்டியின் திருமார்பிலே தங்குதலை விரும்பிய, கொடியவன் ஆகிய இராவணனுடைய உடலானது அழியும்படி, முற்காலத்தில் இலங்கைக்குச் சென்று போர் இட்டு வெற்றி கொண்ட, கடல்போன்ற நீலமேனியையுடைய இராமபிரான், வாசனை பொருந்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய அழகிய தெய்வப் பெண்கள் மூழ்கித் திளைத்த தீர்த்தமானது பெருகுகின்ற, குளிர்ந்த திருக்குடந்தையிற் பள்ளி கொண்டுள்ள புண்டரீகன் ஆவான்.

(குறிப்புரை): சங்கு-சங்கினாற் செய்த ...ளையல்கள். நங்கை - சீதைப்பிராட்டி. ...ஙகை தங்கல் உற்றவன்-மோகம் கொண்ட ...ன். ஆழியான்-கடலைப் போன்றவன் ...ாசனை. வார்குழல்-நீண்ட கூந்தல். ...- அழகியமேனியன், சுந்தராங்கன்.

...ட நடந்து அடர்த்து
...த்த யானை மத்தகத்து
...ரங்கெடப் புடைத்து ஓர்கொம்பு
ஒசித்து உகந்த உத்தமா!
துரங்கம் வாய்பிளந்து, மண்
அளந்த பாத! வேதியர்
வரங்கொளக் குடந்தையுள்
கிடந்த மாலும் அல்லையே

(பொழிப்புரை): மருதம் குருந்தம் ஆகிய மரங்கள் அழியும்படி நடை கற்று, குவலயாபீடம் என்னும் மதங்கொண்ட யானையை அடக்கி, அதன் மத்தகத்தின்மீது வலிமை குன்றும்படி அடித்து, அதன் ஒப்பற்ற தந்தத்தை ஒடித்து எறிந்து மகிழ்ந்த உத்தமனே! குதிரை வடிவம் கொண்டு வந்த கேசி என்னும் அசுரனுடைய வாயைப் பிளந்து, அவனை அழித்ந பெருமானே! உலகங்களை அளந்து கொண்ட திருவடிகளை யுடையவனே! வேதம் ஓதும் அந்தணர்கள் தங்கள் விருப்பங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு, திருக்குடந்தையம் பதியின்கண் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமாலும் நீயே யல்லவா!

(குறிப்புரை): மரம்-நளகூபரன், மணிக்கிரீவன் என்னும் குபேர புத்திரர் இருவரும் சாபத்தினால் நின்ற இரட்டை மருத மரங்கள். கம்சன் ஏவலினால் அசுரன் ஒருவன் கண்ணனைக் கொல்வதற்காக நின்ற குருந்த மரம். யானை-குவலயாபீடம். துரங்கம்-குதிரை, கேசி என்னும் அசுரன். வாய்பிளத்தல்-கொல்லுதல். (58)

சாலி வேலி தண்வயல்
தடம் கிடங்கு பூம்பொழில்
கோல மாடம் நீடு தண்
குடந்தை மேய கோவலா!
கால நேமி வக்கரன்
கரன் முரன் சிரம் அவை
கால னோடு கூட வில்
குனித்த விற்கை வீரனே!

(பொழிப்புரை): செந்நெற் பயிர்களை வேலியாக உடைய குளிர்ந்த கழனிகளையும், பெரிய அகழிகளையும், பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளையும், அழகு மிகுந்த மாட மாளிகைகளையும் உடைய குளிர்ந்த திருக்குடந்தையில் எழுந்தருளியுள்ள கண்ணபிரானே! காலநேமி, தந்தவக்ரன், கரன், முரன் என்னும் அசுரர்களுடைய தலைகள் எமனுலகம் போய்ச்சேரும்படி, வில்லை வளைத்த அழகிய திருக்கையையுடைய ஒப்பற்ற வீரனே! நின் வல்லமைக்கும் ஓர் எல்லையுண்டோ?

(குறிப்புரை) : சாலி - செந்நெற்பயிர். கோவலன்-பசுக்களைக் காப்பவன். காலநேமி-இராவணனின் மாதுலன். வக்கரன்-தந்த வக்கரன் என்னும் அரசன். கண்ணபிரான் ருக்மிணிப் பிராட்டியைக் கவர்ந்து சென்றபொழுது எதிர்த்து வந்து போர் புரிந்த அரசர்களில் ஒருவன். முரன்-முரன் என்னும் அசுரன், நரகாசுரனின் அமைச்சன். முரனை அழித்ததனால் திருமாலுக்கு முராரி என்று பெயர் வழங்கும். கரன்-சூர்ப்பணகைக்குக் காவலாய் அமைந்த ஓர் அரக்கன்; தண்டகாரணியத்தில் இராமபிரானாற் கொல்லப்பட்டவன். வேற்றுமையின்மை கருதி இராமன் கண்ணன் ஆகிய இருவர் செயல்களும் கலந்து கூறப்பெற்றுள்ளன. (59)

செழும் கொழும் பெரும்பனி
பொழிந்திட உயர்ந்த வேய்
விழுந்து உலர்ந்து எழுந்த விண்
புடைக்கும் வேங்கடத்துள் நின்று,
எழுந்திருந்து தேன் பொருந்து
பூம்பொழில் தழைக் கொழும்
செழும் தடம் குடந்தையுள்
கிடந்த மாலும் அல்லையே.

(பொழிப்புரை): செழித்த கொழுத்த பெரிய பனியானது மிகுதியாகப் பெய்ய, அங்ஙனம்பெய்ததனால் முன்பு நிமிர்ந்து நின்று கொண்டிருந்த மூங்கிற் பணைகள், அப்பனியின் கனத்தினால் தரையிலே சாய்ந்து, பின்பு சூரியனின் கதிர்களாலே அப்பனி உலர்ந்த பிறகு, அம் மூங்கிற் பணைகள் உயரக் கிளம்பி விண்ணுலகத்தை முட்டும்படியான, உயர்ச்சியையுடைய திருவேங்கட மலையிலே நின்றருளி, வண்டுகளானவை மேலே எழுதலும் கீழேபடிதலும் ஆகிய நிலைமகளோடு பொருந்தியிருக்கப் பெற்ற, மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் தழைத்துக் கொழுவியனவாய் விளங்க, செழுமை வாய்ந்த நீர் நிலைகளையுடையதாகத் திகழும் திருக்குடந்தையிலே, பள்ளி கொண்டருளியுள்ள பெருமாள் நீ அன்றோ?

(குறிப்புரை): திருவேங்கடத்துள் நின்ற வண்ணமாயும், திருக்குடத்தையுள் கிடந்த வண்ணமாயும் எழுந்தருளி, அடியார்களின் பக்கல் தான் கொண்டுள்ள வியாமோகத்தினை வெளியிடும் பெருமாளின் சிறப்பினை வியந்தவாறு. (60)

''நடந்த கால்கள்நொந்தவோ?
நடுங்க ஞாலம் ஏனமாய்
இடந்த மெய் குலுங்கவோ?
விலங்கு மால் வரைச்சுரம்
கடந்த கால் பரந்த காவிரிக்
கரைக் குடந்தையுள்
கிடந்த வாறு எழுந்திருந்து
பேசு! வாழி கேசவனே!

பொழிப்புரை:

குறுக்கே தடையாக உள்ள பெரிய மலைகளையும், அரிய வழிகளையும் கடந்து பெருகி வருகின்ற, விரிவான கால்வாய்களை உடைய காவிரி யாற்றின் கரையில் விளங்கும் திருக்குடந்தை என்னும் தலத்தில், நீர் பள்ளி கொண்டருளியிருக்கும் தன்மை, உலகத்தை அளந்த திருவடிகள் நொந்ததனாலோ? அல்லது பூமிப் பிராட்டியானவள் பாதாளத்தினின்று நம்மை எடுத்துக் காக்க வல்லவர் உண்டோ என்று நடுங்கிய காலத்தில், வராக அவதாரம் எடுத்து விடுவித்துக் காப்பாற்றிய திருமேனி களைப்புற்றதனாலோ? கேசவனே! எக்காரணம் பற்றி என்று நீ எழுந்திருந்து அருளிச் செய்க! இங்ஙனம் பள்ளி கொண்டருளும் நின் சிறப்பு வாழ்க!

குறிப்புரை:

ஞாலம்-உலகம்; ஏனம்-பன்றி; இடத்தல்-தோண்டுதல்; விலங்குதல்-குறுக்கே கிடத்தல்; சுரம்-செல்லுதற்கரிய வழி; கேசவன்-கேசி என்னும் அசுரனைக் கொன்றவன், திருமால்.

திருமழிசைப்பிரான், திருக்குடந்தை ஆராவமுதப் பெருமாளை வழிபடச் சென்றார். அவரைக் கண்டு பேசாமலும், கை நீட்டி அணைக்காமலும், பெருமாள் வாளா பள்ளி கொண்டருளியிருந்தார்; ஆதலின் ஆழ்வார், பெருமாள் ஏதேனும் களைப்புற்றிருக்கிறார் போலும் என்று கருதி, இங்ஙனம் வினா நிகழ்த்தி எழுந்திருந்து பேசியருளும்படி பெருமாளை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார். பெருமாளும் அதற்கு இசைந்து கிடந்தவாறு எழுந்திருந்து பேச முற்பட்டார். அக்காரணம் பற்றியே ஆராவமுதப் பெருமாளுக்கு 'உத்தான சாயி' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

(61)

கரண்டம் ஆடு பொய்கையுள்
கரும் பனைப் பெரும்பழம்
புரண்டு வீழ வாளைபாய்
குறுங் குடி நெடுந்தகாய்!
திரண்ட தோள் இரணியன்
சினங்கொள் ஆகம் ஒன்றையும்
இரண்டு கூறு செய்துகந்த
சிங்கம் என்பது உன்னையே!

பொழிப்புரை

நீர்க் காக்கைகள் உலாவுகின்ற நீர்நிலைகளில் கறுத்த பெரிய பனம் பழங்கள் விழுந்து புரள, அவற்றைக் கண்டு அஞ்சி வாளை மீன்கள் துள்ளி ஓடி ஒளிக்கின்ற, வளம் நிறைந்த திருக்குறுங்குடி என்னும் தலத்தில் விளங்குகின்ற நெடுந்தகையே! திரண்ட தோள்களையுடைய இரணியனது பகைமை மிகுந்த மார்பு ஒன்றினையே, இரண்டு கூறுகளாகப் பிளந்து மகிழ்ச்சியுற்ற நரசிங்கம் என்று கூறுவது உன்னையோ?

குறிப்புரை:

கரண்டம்-நீர்க் காக்கை; நெடுந்தகை-பெருந்தன்மை பொருந்தியவன்; சினம்-பகை, பகைமை; ஆகம்-மார்பு; ''உன்னையே'' என் பதில் ஏகாரம் வினா.

திருக்குறுங்குடி என்னும் தலத்தில் உள்ள திருக்குளத்திற்குக் 'கரண்டம் ஆடு பொய்கை' என்று இப்பாடலால் பெயர் வழங்குகிறது. மேலும் இப்பாடலில் 'கரும்பனைப் பெரும் பழம்' என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருப்பதற்கு ஏற்ப, அத் திருக்குளத்தின் கரையில் ஒரு பனைமரம் இன்றும் விளங்கி வருகின்றது. மென்மைத் தன்மை உடைய உன்னைக்கொடிய முரட்டுச் சிங்கம் என்று கூறுவது பொருந்துமோ? என்பது கருத்து.

''நன்றிருந்து யோக நீதி
நண்ணு வார்கள் சிந்தையுள்
சென்றிருந்து தீவினைகள்
தீர்த்த தேவ தேவனே!
குன்றிருந்த மாடம் நீடு
பாடகத்தும் ஊரகத்தும்
நின்றிருந்து வெஃகணைக்கிடந்தது
என்ன நீர்மையே?

பொழிப்புரை:

யோகப் பயிற்சிக்குரிய நிலைகளில் நன்றாக நிலைத்திருந்து, யோகமாகிய நெறிமுறையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்ற, ஞானிகளின் உள்ளத்தினுள்ளே சென்று தங்கியிருந்து, அவர்களின் தீவினைகளைப் போக்கியருளிய, தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான தேவனே! மலைகள் போல அமைந்த பெரிய மாடமாளிகைகளையுடைய திருப்பாடகம் என்னும் தலத்திலும், திருவூரகம், திருவெஃகா என்னும்தலங்களிலும், தேவரீர் முறையே இருந்தும் நின்றும் கிடந்தும் எழுந்தருளியிருப்பது எத்தகைய நீர்மையுடையது!

குறிப்புரை:

பாடகம் ஊரகம் வெஃகணை என்னும் தலங்கள் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளன. பாடகம் என்பது பாண்டவ தூதர் கோயில். ஊரகம் என்பது உலகளந்த பெருமாள்கோயில். ஆதிசேடனைக் குறிக்கும் உரகம் என்னும் சொல், ஊரகம் என நீண்டுள்ளது. வெஃகணை என்பது வேக அணை என்பதன் திரிபு. இதனை வடமொழியில் . வேகா ஸேது என்பர். இத்தலம் யாதோக்தகாரி சந்நிதி என்றும், சொன்ன வண்ணம் செய்தபெருமாள் கோயில் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

''ஆடவர்கள் எவ்வா றகன்றொழிவார்
வெஃகாவும்
பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் இதுவன்றோ
மன்றார் மதிற்கச்சி மாண்பு''

என்னும் பாடல் ஈண்டு நினைவு கூர்ந்து இன்புறத்தக்கது.

மேற்பாடலில் தன் மென்மையைக் கருதாமல், அன்பனாகிய பிரகலாதனைக் காத்தற்கு அருள் காரணமாகக் கொடிய நரசிங்க அவதாரம் எடுத்ததைக் குறிப்பிட்டார். இப்பாடலில் எல்லாவகையாலும் தன்னை மறந்து புறக்கணித்துஒழுகும் உலக மக்களைக் காத்தற்காகத் தன் மேன்மையைப் பாராது, கோயில்களில் இருந்தும் நின்றும் கிடந்தும் எழுந்தருளி விளங்கும் இறைவனின் பெருங் கருணையை வியக்கின்றார். **(63)**

''நின்றது எந்தை ஊரகத்து;
இருந்தது எந்தை பாடகத்து;
அன்று வெஃகணைக் கிடந்தது,
என் இலாத முன்எலாம்;
[illegible]ன்று நான் பிறந்திலேன்;
பிறந்தபின் மறந்திலேன்;
[illegible]தும் இருந்ததும் கிடந்ததும்
[illegible]ன் நெஞ்சுளே!

[illegible]ர;

[illegible]து தந்தையாகிய பெருமான் நின்றருளியது திருவூரகத்தில்; வீற்றிருந்தது திருப்பாடகத்தில்; பள்ளிகொண்டருளியது திருவெஃகாவில். இவையெல்லாம் நிகழ்ந்தது நான் பிறவாதிருந்த முற்காலங்களிலேயாம். அப்போது நான் அறிவாகிய பிறவியைப் பெற்றேன் இல்லை. அது பெற்ற பின்னை யான் மறக்க வில்லை. ஆதலின், ஊரகம் பாடகம் வெஃகணை என்னும் தலங்களிற்போல, நீர் நின்றதும் இருந்ததும் கிடந்ததும் என் நெஞ்சின் உள்ளேயே யாகும்.

குறிப்புரை:

உலகத்தில் ஒருவன் மற்றொருவனுக்குக் கடன் கொடுத்திருந்தால், அக்கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகப் பலவகைகளில் முயற்சிசெய்தலைக் காண்கிறோம். அதுபோல எம்பெருமானும் உலகமக்கள் தனக்குச் செலுத்துவதற்குரிய கைங்கரியம் ஆகிய கடனைத் தான் பெறுதற் பொருட்டும், அடியவர்களைப் பாதுகாத்தருளுதற் பொருட்டும், நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் முயலும் கருணையை வியந்தவாறு. **(64)**

''நிற்பதும் ஓர் வெற்பகத்து,
இருப்பு விண், கிடப்பதும்
நற்பெருந் திரைக் கடலுள்,
நான் இலாத முன்எலாம்;
அற்புதன் அநந்த சயனன்
ஆதிபூதன் மாதவன்
நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதும்
என் நெஞ்சுளே''

பொழிப்புரை:

அற்புத குணங்கள் பல உடையவனும், அனந்தன் என்னும் ஆதிசேடன் மீது பள்ளி கொள்பவனும், உலகப் படைப்பிற்கு முதற் காரணமானவனும், திருமகளின்கணவனுமாகிய பெருமாள், ஒப்பற்ற திருவேங்கடமலையில் நின்றருள்வதும், விண்ணுலகம் என்னும் திருநாட்டில் வீற்றிருப்பதும், நல்ல பெரிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டருள்வதும், யான் அறிவின்றிக் கிடந்த முற்காலத்திலேயேயாம். இப்பொழுதோ என்றால் எம்பெருமான் நிற்பதும் கிடப்பதும் என் நெஞ்சிலேயேயாகும்.

குறிப்புரை:

வெற்பு-மலை; திருவேங்கடம்; விண்-வானுலகம்; வைகுந்தம்; ஆதி பூதன்-உலகின் தோற்றத்திற்கு முதல்வனாக விளங்குபவன்; மாதவன்-திருமகள் கேள்வன். **(65)**

''இன்று சாதல், நின்று சாதல்
அன்றி, யாரும் வையகத்து
ஒன்றி நின்று வாழ்தல் இன்மை
கண்டும், நீசர் என்கொலோ?
அன்று பார் அளந்த பாத
போதை உன்னி வானின்மேல்
சென்று சென்று தேவராய்
இருக்கி லாத வண்ணமே?

பொழிப்புரை:

பிறந்த கணத்திலேயே இறந்துபோதல், அல்லது சிலகாலம் இருந்து பின்னர் இறந்து போதல் என்னும் இவ்விரண்டில் ஒன்று தவிர, எத்தகையவர்களும் இவ்வுலகத்தில் நிலையாகச் சேர்ந்திருந்து வாழ்தல் இல்லாமையைத் தெரிந்து வைத்திருந்தும், அறிவில்லாத நீசர்கள், முற்காலத்தில் உலகத்தை யளந்த இறைவனின் திருவடி மலர்களைச் சிந்தித்து அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் சென்று பரமபதத்தில் ஏறப்புகுந்து, நித்திய சூரிகளாக இருக்க முயலாத தன்மை ஏனோ?

குறிப்புரை:

உலக வாழ்வின் நிலையாமையைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்து இருந்தும், மக்கள் இறைவனின் அருளைப் பெற முயற்சி செய்யாமல் வீணில் கெடுகிறார்களே என இரங்கியவாறு. **(66)**

''சண்ட மண்டலத்தின் ஊடு
சென்று வீடு பெற்றுமேல்
கண்டு வீடில்லாத காதல்
இன்பம் நாளும் எய்துவீர்!
புண்டரீகபாத புண்ய
கீர்த்தி நும் செவிமடுத்து
உண்டு நும் உறுவினைத்
துயருள் நீங்கி உய்ம்மினோ!''

பொழிப்புரை:

சூரிய மண்டலத்தின் நடுவழியாகப் போய்ப் பரம பதத்தை அடைந்து, அவ்விடத்தில் ஒரு காலத்தும் அழிவில்லாத பக்தியின் பயனான பணிவிடையின் இன்பத்தை நிலையாகப் பெற விருப்பமுடையவர்களே! தாமரை போன்ற திருவடிகளையுடைய இறைவனின் புண்ணியம் மிகுந்த புகழ்களை உங்களுடைய காதுகளிலே நிரம்பத் தேக்கி அனுபவித்து உங்களுடைய கொடிய வினைகளின் பயனான துன்பங்களி லிருந்து விடுபட்டு ஈடேறுவீர்களாக.

குறிப்புரை:

சண்டன்-சூரியன்; புண்டரீகம்-தாமரை; காதல்-பத்தி; இன்பம்-கைங்கர்ய சுகம்.

உலக மக்களின் நிலைமை குறித்து வருந்தி ஆழ்வார் இதுமுதல் ஏழு பாடல்களால் உலக மக்களுக்கு உபதேசம் செய்கின்றார். (67)

முத்திறத்து வாணியத்து
இரண்டில் ஒன்றும் நீசர்கள்
மத்தராய் மயங்கு கின்றது
இட்டதில் இறந்து போந்து,
எத்திறத்தும் உய்வதோர்
உபாயம்இல்லை; உய்குறில்
தொத்து உறுத்த தண்டுழாய்
நன்மாலை வாழ்த்தி வாழ்மினோ!

பொழிப்புரை:

சாத்துவிகம் இராஜசம் தாமசம் என்னும் மூன்றுவகைப்பட்டபயன்களுக்குள், சாத்துவிகம் தவிர்த்த மற்ற இரண்டு பயன்களில் விருப்ப முடைய நீசரான மனிதர்கள், முன் பிறவியில் செய்த வினைகளின் பயனை ஒழித்து, அவற்றை அனுபவிப்பதற்காக மேற்கொண்ட உடம்பை முடித்து, மீண்டும் இவ்வுலகில் வந்து பிறந்து, ‘உடலே உயிர்’ என்கின்ற மயக்கத்தை உடைய வர்களாய் மயங்கும் தன்மை என்னோ? இத் தகையவர்கள் ஈடேறத் தகுந்த ஓர் உபாயம் எவ்வழியாலும் இல்லை. உய்வதற்கு விருப்ப முண்டாயின் கொத்துக் கொத்தாகச் செறிந்து குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை அணிந்த நல்ல திருமாலைத் துதித்து வாழ்ச்சி பெறுவீர் களாக.

குறிப்புரை:

முத்திறம்-மூவகைக் குணங்கள்; வாணியம்-பயன்கள்; மத்தர்-மயக்க அறிவுடையவர்கள்.

திருத்துழாய் மாலை யணிந்த திருமாலை வாழ்த்தி வாழ்மின் என்பது கருத்து. (68)

காணிலும் உருப் பொலார்;
செவிக்கு இனாத கீர்த்தியார்:
பேணினும் வரம் தர
மிடுக்கு இலாத தேவரை
ஆணம் என்று அடைந்து வாழும்
ஆதர்காள்! எம் ஆதிபால்
பேணிநும் பிறப்பு எனும்
பிணக்கு அறுக்க கிற்றிரே!

பொழிப்புரை:

காண்பதற்கும் உருவம் அழகில்லாதவர் கள்; கேட்பதற்கும் இனிமையில்லாத புகழை உடையவர்கள்; வழிபட்டாலும் வரம் தருவ தற்கு ஆற்றல் இல்லாதவர்கள், ஆகிய பிற தெய்வங்களை அடைக்கலம் என்று புகல் அடைந்து கெட்டுப் போகின்ற குருடர்களே! எம்முடைய முதல்வனாகிய திருமாலினிடத்தில் வழிபாடுகளைச் செய்து, உங்களுடைய பிறப்பு என்கின்ற பெரிய புதரை அறுத்து ஒழிக்க முற் படுவீர்களாக.

குறிப்புரை:

உரு-வடிவம்; பொலார்-அழகில்லாதவர் கள்; கீர்த்தி என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; பேணு தல்-வழிபடுதல்; மிடுக்கு-ஆற்றல்; ஆணம்-அடைக்கலம்; ஆதர்கள்-குருடர்கள், அறிவில் லாதவர்கள்; வாழும் என்பது கேடுறும் என்னும் பொருளில் வந்தது; விபரீத இலக்கணை. பிணக்கு-பெரும் புதர்.

இப்பாடற்குத் திருமால் கா[illegible] இனிய அழகுடையவர்; செவிக்கினி[illegible] யுடையவர்; வழிபடுவோர்க்கு [illegible] மிடுக்குடையவர்; அவரை வழிப[illegible] பிறப்பு இறப்பு ஆகியவற்றை அற[illegible] லாம் என்பது கருத்து

“குந்தமோடு, சூலம் வேல்கள்
தோமரங்கள் தண்டு வாள்
பந்தம் ஆன தேவர்கள்
பரந்து வானகம் உற,
வந்த வாணன் ஈரைஞ் ஞூறு
தோள்களைத் துணித்த நாள்
அந்த அந்த ஆகுலம்
அமரரரே அறிவரே!

பொழிப்புரை:

குந்தம் சூலம் வேல் தோமரம் தண்டு வாள் என்னும் ஆயுதங்களுடன் பெருந்திரளாக உள்ள பிற தெய்வங்கள், பல திசைகளிலும் சிதறிப்போய்த், தங்கள் தங்கள் மேல் உலகங் களைச் சென்று அடைந்து ஒளிந்துகொள்ள, எதிர்த்துவந்த வாணன் என்னும் அசுரனுடைய ஆயிரந்தோள்களையும் அறுத்துத் தள்ளிய காலத்தில், அத் தெய்வங்கள் அடைந்த முடி வில்லாத துன்பங்களை அந்த அந்தத் தெய் வங்களே அறிவார்கள்.

குறிப்புரை:

குந்தம்-ஈட்டி; தோமரம்-இரும்பு உலக்கை; தண்டு-கதை; பந்தம் ஆன-பற்றியிருந்த, சம் பந்தம் உடைய; பரந்து-பரவி, சிதறி. ஆகுலம்-துன்பம். அமரர்-தேவர்கள். (70)

வண்டு உலாவு கோதை மாதர்
காரணத்தினால் வெகுண்டு
இண்ட வாணன் ஈரைஞ்ஞூறு
தோள்களைத் துணித்தநாள்

முண்டன் நீறன் மக்கள் வெப்பு
மோடி அங்கி ஓடிடக்
கண்டுநாணி வாணனுக்கு இரங்கினான்
எம் மாயனே

பொழிப்புரை:

வண்டுகள் உலாவுகின்ற மலர் மாலைகளை அணிந்த உஷையின் நிமித்தம், சினம் கொண்டு எதிர்த்து வந்த வாணன் என்னும் அசுரனுடைய ஆயிரம் தோள்களையும் வெட்டிய காலத்தில், மொட்டைத் தலையனாய் நீறு பூசினவன் ஆகிய உருத்திரனும், அவனுடைய புதல்வர்களும், வெப்பு நோய்க் கடவுளும், பிடாரியும், அக்கினி தேவனும் புறமுதுகு காட்டி ஓடிப்போக, அதனைக் கண்டு, இத்தகைய கோழைகளுடனோ நாம் போர் செய்யப்போந்தோம் என்று வெட்கப்பட்டு, அவர்களால் பாதுகாக்கப் பெறாமல் கைவிடப்பட்ட வாணாசுரனுக்கு அருள் புரிந்தவன், எங்களுடைய மாயவனேயாவன்.

றிப்புரை:

னன் என்னும் அசுரனின் மகள் உஷை. பேரன் அநிருத்தன். அநிருத்தனும் ருவரை ஒருவர் காதலித்து, கள இன்புற்று வந்தனர். அதனை னன், அநிருத்தனைப் பிடித்துச் டான். அநிருத்தனைச் சிறையி விடுவிக்கக் கண்ணபிரான், வாணாசுர மீது படையெடுத்துப் போர் செய்யப் பாந்தார். அதுகண்டு, வாணனுக்குத் துணை ம் காவலுமாக இருந்த உருத்திரன் முதலிய தெய்வங்கள் அஞ்சிப் புறமுதுகு காட்டி ஓடி ஒளிந்தன. அந்நிலையிலும் தயங்காது, தன்னை எதிர்த்த வாணனை மன்னித்துக் கண்ணபிரான் அவனுக்கு நான்கு தோள்களையும், உயிரையும் கொடுத்து அருள் புரிந்தான். காப்பதாக உறுதி கூறி உருத்திரன் கைவிட, எதிர்த்த வாணனுக்கு இரங்கி இன்னுயிர் அளித்த கண்ணபிரானே, உண்மையில் காக்கும் கடவுளாவான் என்பது, இப்பாடலின்கருத்து. இண்ட-எதிர்க்க. துணித்த-வெட்டிய; மோடி-துர்க்கை, பிடாரி. எம்மாயன்-எங்களுடைய மாயன், எங்களுடைய ஆயன் (கண்ணன்). (71)

போதின் மங்கை பூதலக் கிழத்தி
தேவி அன்றியும்
போது தங்கு நான்முகன்
மகனவன்மகன் சொலில்
மாது தங்கு கூறன் ஏறதூர்தி
என்று வேதநூல்
ஓதுகின்றது உண்மை அல்லது
இல்லை மற்று உரைக்கிலே.

பொழிப்புரை:

மலர் மகளான இலக்குமியும், மண் மகளான பூமிபிராட்டியும் நினக்குத் தேவிமாராவர். மேலும் தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகனாகிய பிரமன் நின் புதல்வனாக விளங்குகின்றான். மற்றும் சொல்லத் தலைப்பட்டால், ஒரு பக்கத்தில் பார்வதியை உடையவனாய் எருதை வாகனமாக உடைய சிவன், நினக்குப் பேரனாகத் திகழ்கின்றான், என்று வேத நூல்கள் கூறுவது உண்மையே யாகும். இவ்வாறு அல்லாமல் வேறு வகைகளில் கூற முற்பட்டால், அவைகள் உண்மை யல்லாதவையே யாகும்.

குறிப்புரை:

திருமாலின் பரத்துவ ஏதுவான பெருமைகளை, ஆழ்வார் தம் பாடலில், குறிப்பிட்டுள்ளார். மகனவன் மகன்-பேரன். 'மாது தங்கு கூறன்', 'ஏறு அது ஊர்தி' என்னும் தொடர்கள் சிவபிரானைக் குறித்தன. (72)

மரம் பொதச் சரம் துரந்து
வாலி வீழ முன்ஓர்நாள்
உரம் பொதுச் சரம் துரந்து
உம்பர் ஆளி எம்பிரான்
வரம் குறிப்பில் வைத்தவர்க்கு அலாது
வானம் ஆளிலும்
நிரம்பு நீடு போகம்
எத்திறத்தும் யார்க்கும் இல்லையே

பொழிப்புரை

முன்னொரு காலத்தில் ஏழு மராமரங்கள் துளைபடும்படி அம்பைச் செலுத்தியும், வாலி இறந்துபட அவனது மார்பில் துளைகள் உண்டாக அம்பைச் செலுத்தியும் அருளிய தேவாதி தேவனான எம்பெருமான், தன்னுடைய சிறந்த திருவுள்ளத்தில் ஏற்றுக் கொள்பவர்களைத் தவிர, மற்றையோர்களுக்கு அவர்கள் வானுலகம் ஆளுபவர்களாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு எத்தகையவர்களாயினும், நிரம்பிய நிலையான சிறந்த இன்ப நுகர்ச்சியானது எவ்வழியாலும் எக்காலத்தும் கிடைக்க மாட்டாது.

குறிப்புரை:

எம்பெருமானின் திருவுள்ளத்தில் இடம் பெற்றவர்கள் மட்டுமே, இன்ப நுகர்ச்சிகளைப் பெறுதல் இயலும்; ஏனையோர்க்கு ஒரு சிறிதும் இயலாதுஎன்பதுகருத்து. பொத பொத்துப்பட, துளை உண்டாக; சரம்-அம்பு; உம்பர் ஆளி-தேவர்களை ஆளும் தலைவன். (73)

அறிந்து அறிந்து வாமனன்
அடியிணை வணங்கினால்
செறிந்து எழுந்த ஞானமோடு
செல்வமும் செறிந்திடும்;
மறிந்து எழுந்த தெண்டிரையுள்
மன்னும் மாலை வாழ்த்தினால்
பறிந்து எழுந்து தீவினைகள்
பற்று அறுதல் பான்மையே

பொழிப்புரை:

வாமனன் ஆகிய உலகளந்த பெருமாளினுடைய திருவடிகளை, உபாயம் என்றும் உபேயம் என்றும் தெரிந்து கொண்டு பணிந்தால், நிரம்பித் ததும்பிய மெய்யுணர்வாகிய ஞானமும், பக்தியாகிய செல்வமும் குறைவிலா நிறைவாய்க் கிடைக்கும். மீண்டும் மீண்டும் எழுகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்

கடலிலே நிலைபெற்று வாழ்கின்ற திருமாலைத் துதித்தால், நம்மைப் பற்றிக் கொண்டு ஓங்கி வளர்ந்து வருகின்ற கொடியபாவங்கள் எல்லாம் வேரோடே பறிக்கப்பட்டு, இருந்த இடமும் தெரியாமல், அழிந்துபோதல் நிச்சயமேயாகும்.

குறிப்புரை;

இறைவன் தன்னுடைமையாகிய நம்மைப் பெறுவதற்குத் தானே யாசகனாய் நிற்பவன். அடியார்களை ஆட்கொள்ளுங்கால், உயர்வு தாழ்வுகருதாமல், எல்லோரையும், ஒக்கநோக்கி ஆட்கொள்ளுபவன். இதனை நூல்முகமாகவும் குருமுகமாகவும் உணர்ந்து, இறைவனை வணங்கி வந்தால், ஞானச் செல்வமும் பக்திச் செல்வமும் நிரம்பக் கிடைக்கும். எம்பெருமானின் திருநாமங்களை வாயாற் சொல்லித் துதித்து வந்தால் ,நம்முடைய பாவங்கள் பாவும் அழிந்தொழிந்துபோம் என்பது இப் யாடலின் கருத்து. (74)

ஒன்றி நின்று நற்றவம் செய்து
ஊழிஊழிதோறு எலாம்
நின்று நின்று அவன் குணங்கள்
உள்ளி உள்ளம் தூயராய்
சென்று சென்று தேவ தேவர்
உம்பர் உம்பராய்
அன்றி எங்கள் செங்கண் மாலை
யாவர் காண வல்லரே

பொழிப்புரை:

மனம் ஒருமைப்பட்டு நிற்க, நல்ல தவத்தைப் பற்பல பிறவிகளிலே தொடர்ந்து பல ஊழிக் காலங்களாகச் செய்து, அப்பெருமானுடைய திருக்குணங்களை, இடைவிடாமல் ஈடுபட்டுத் தியானித்து, உள்ளம் தூய்மையுடையவர்களாக ஆகப் பெற்று, முத்தி நெறியில், கேட்டல் சிந்தித்தல் முதலிய மேன்மேற் படிகளிலே ஏறிப்போய், பரபக்தி பரஞானம் பரமபக்தி என்னும் இவற்றையெல்லாம் அடையப் பெற்றவர்களாக ஆனால் அல்லது, தேவ தேவர்களாக இருந்தாலும் எங்களுடைய செங் கண்மாலை எவரும் காண வல்லவர்கள் அல்லர்.

குறிப்புரை:

இறைவனை, முறைப்படி வழிபட்டுவரும் அடியவர்களைத் தவிர, மற்றையவர்கள் காண்டல் இயலாது. இப்பாடலில் எங்கள் பெருமானை என்றோ, அல்லது எங்கள் ஈசனை என்றோ அருளிச் செய்யாமல், ''எங்கள் செங் கண் மாலை யாவர் காண வல்லரே'' என்று அருளிச் செய்தது, இறைவன்பால் உண்டாகும் தொடக்கநிலை ஈடுபாடு முதல், மிக மேலான பரமபக்தி ஈறாக உள்ள அனைத்தும், ஆன் மாக்களின் முயற்சியால் அன்றி, இறைவனின் சிறந்த பெருங் கருணையினால்தான் விளையக் கூடும் என்பதனை உணர்த்துகின்றது. (75)

புன்புல வழி அடைத்து
அரக்கு இலச்சினை செய்து
நன்புல வழி திறந்து
ஞான நற்சுடர் கொளீஇ
என்பில் எள்கி நெஞ்சுருகி
உள்கனிந்து எழுந்ததோர்
அன்பில் அன்றி ஆழியானை
யாவர் காண வல்லரே?

பொழிப்புரை:

இழிந்த நுகர் பொருளிலே செல்லுகின்ற பொறிகளின் வழியை அடைத்து, அவற்றிற்கு அரக்கினால் முத்திரையிட்டு, நல்ல நுகர் பொருள்களில் செல்லுகின்ற வழியினைத் திறந்துவிட்டு, ஞானமாகிய நல்லஒளி விளக்கினைக் கொளுத்தி, எலும்பினால் இயன்ற வீடாகிய உடம்பும் நெகிழ்ந்து, நெஞ்சம் கரைந்து, மனமானது கனிபோலப் பழுத்துப் பக்குவமடைந்து மேலே பொங்கி யெழுந்த ஒப்பற்ற அன்பினால் அல்லாமல், சுதர்சனம் என்னும் சக்கரத்தை ஏந்திய திருமாலைத் தம் முடைய முயற்சியினால் யாவர்தான் காண வல்லவர்கள் ஆவர் ?

குறிப்புரை:

'சென்றவிடத்தாற் செலவிடா
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு' என
வர் அருளியதுபோல, நாம் பு
வழியை அடைக்கவும், நன் புல
யைத் திறந்து விடவும், அறியா
நம் உள்ளத்தில் ஞான நற்சுடர் ஓ
திகழப் பெறுதல் வேண்டும். என்பு
நெஞ்சு உருகி, உள் கனிந்து, இறைவன்பா
அன்பு எழப் பெறுதல் வேண்டும். அப்போது தான் நாம் இறைவனைக் காணமுடியும் என் பது இப்பாடலின் கருத்து. உயிர்களாகிய நம் மிடம் இருவகையான பாவங்கள் உள்ளன. ஒன்று இறைவனைத் தவிர்ந்த புல்லிய புறப் பொருள்களில் ஈடுபடுவதற்கான பாவம்; மற் றொன்று இறைவன் திறத்தில் ஈடுபடாமல், அவன்பாற் கருத்தின்றிப் புறக்கணித்துக் கெடு வதற்கு உரிய பாவம். இவ்விரண்டு பாவங் களையும் இரு துண்டமாக வெட்டி எறிந்து, பெருமான் கையும் திருவாழியும் சேர்ந்த சேர்த் தியைக் காட்டித் தன்பால் பக்தியை நமக்கு வளரும்படி செய்தருள்கின்றான் என்பது. ஆழி யான்என்னும் சொற்குறிப்பால் புலனாகின்றது. இலச்சினை-முத்திரை. (76)

எட்டும் எட்டும் எட்டுமாய்
ஓர்ஏழும் ஏழும் ஏழுமாய்
எட்டும் மூன்றும் ஒன்றும் ஆகி
நின்ற ஆதி தேவனை
எட்டின் ஆய பேதமோடு
இறைஞ்சி நின்று அவன்பெயர்
எட்டு எழுத்தும் ஓதுவார்கள்
வல்லர் வானம் ஆளவே

பொழிப்புரை:

இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள், ஏழு தீவு கள், ஏழு உலகங்கள், ஏழு கடல்கள், பன்னி ரண்டு சூரியர்கள் ஆகிய அனைத்தையும் படைத்து நடத்துபவனாய் உள்ள, தேவர்க ளுக்கு எல்லாம் தேவனாகிய திருமாலை, எட்டு

வகை உறுப்புக்களும் நிலத்திற்படிய விழுந்து வணங்கி, அவனது திருப்பெயராகிய எட்டெழுத்து மந்திரத்தை இடைவிடாமல் ஓதி வழிபடுபவர்கள். பரமபதமாகிய வைகுண்டத்தை ஆளவல்லவர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை:

வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்னும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், சோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்நுவை ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்னும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு என்னும் பூதங்கள் ஐந்தும், மனசு மகான் அகங்காரம் பிரகிருதி என்னும் நான்கும் ஆகிய இவை இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் எனப்படும்.

நாவலந்தீவு, சாகத்தீவு, குசத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதகத் தீவு, புட்கரத்தீவு என்பன ஏழு தீவுகள்.

...ர்க்கடல் பாற்கடல் தயிர்க்கடல் நெய்க் ...ப்பஞ்சாற்றுக்கடல் மதுக்கடல் சுத்த ...என்பன ஏழு கடல்கள்.

...ம் புவலோகம் சுவலோகம் ...சனலோகம் தவலோகம் சத்திய ...என்பன ஏழு உலகங்கள்.

அம்சன் தாதா இந்திரன் சவிதா விச்சுவா பகவன் பருச்சனி துவஷ்டா மித்திரன் விட்டுணு வருணன் பூடா என்பவர் பன்னிரண்டு சூரியர்கள்.

தலை (1), கைகள் (2), காதுகள்(2), நெற்றி(1), கால்கள்(2) ஆக எட்டு உறுப்புக்களும் நிலத்திற் பொருந்துமாறு வணங்குதல். 'எட்டினாய பேதமோடு இறைஞ்சிநிற்றல்' ஆகும். (77)

சோர்வு இலாத காதலால்
தொடக்கு அறா மனத்தராய்
நீர் அராவணைக் கிடந்த
நின்மலன் நல்அம் கழல்
ஆர்வ மோடு இறைஞ்சி நின்று
அவன்பெயர் எட்டு எழுத்தும்
வாரம் ஆக ஓதுவார்கள்
வல்லார் வானம் ஆளவே

பொழிப்புரை:

திருப்பாற் கடலிலே, ஆதிசேடனாகிய படுக்கையிலே பள்ளி கொண்டு அருளுகின்ற எம்பெருமானுடைய நல்ல திருவடிகளை அன்புடன் அடைந்து தொழுது, தளர்ச்சியில்லாத பக்தியாகிய பெரும் காதலினால் இடையறாத ஒருமைப்பாடுடைய மனம் உடையவர்களாய், எம்பெருமானுடைய திருப்பெயராகிய எட்டெழுத்து மந்திரத்தை அன்பு மிகுதிப்பட ஓதி வழிபடுபவர்களே, பரமபதம் ஆகிய வைகுந்தத்தை ஆளுவதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை:

இறைவன்பால் நமக்கு அன்பு மிகுந்து காதலாக வளர்தல் வேண்டும். அது தானும் இடையில் தளர்ச்சி யடையாத, சோர்விலாத காதலாக விளங்குதல் வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய மனம் பிற பொருள்களில் ஈடுபடாமல் இறைவனிடத்திலேயே இடையறாமல் ஈடுபடும் ஒருமைப்பாடுடையதாக விளங்க வேண்டும். அதன் பொருட்டு நாம் இறைவனை ஆர்வமுடன் இறைஞ்சவும், அவன் திருப்பெயராகிய எட்டெழுத்தை அன்புடன் ஓதி வழிபடவும் வேண்டும். அங்ஙனம் வழிபட்டால் நாம் பரமபதம் அடைந்து உயய்ந்து உயரலாம் என்பது கருத்து. வாரம் -அன்பு, பற்று. (78)

பத்தி னோடு பத்துமாய்
ஓர் ஏழினோடுஓர் ஒன்பதாய்
பத்து நால் திசைக்கண் நின்ற
நாடு பெற்ற நன்மையாய்
பத்தின் ஆய தோற்ற மோடு
ஓர் ஆற்றல் மிக்க ஆதிபால்
பத்தராம் அவர்க்கு அலாது
முத்தி முற்றல் ஆகுமே

பொழிப்புரை:

பத்து திசைகளுக்கும், பத்து திசைகளின் காவலர்களுக்கும், ஏழு சுரங்களுக்கும், ஒன்பது வகைச் சுவைகளுக்கும் தலைவனாய், பதினான்கு வகைப்பட்ட உலகங்களில் உள்ளவர்களும் பெறகூடிய நன்மையின் பொருட்டு, பத்து வகையான தோற்றங்களிலே வெளிப்பட்டு ஆற்றல் நிறைந்த ஒப்பற்ற ஆதி முதல்வனாகிய திருமாலினிடத்தில், பக்தியுடையவராய் வாழ்பவர்களுக்கு அன்றி வீடுபேறு அடைதல் என்பது இயலுமோ?

குறிப்புரை:

எட்டுத் திசைகளுடன், மேல் கீழ் என்ற திசைகளைக் கூட்டத் திசைகள் பத்தாகும். ஏழு சுரங்களாவன: குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரம் (சரிகமபதநி)என்பன. நகை அழுகை இளிவரல் மருட்கை அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகை நடுவுநிலை என்பன, ஒன்பது வகைச் சுவைகளாகும். பூலோகம் புவலோகம் சுவலோகம் மகலோகம் சனலோகம் பவலோகம் சத்திய லோகம், அதல விதல சுதல மகாதல தராதல ரசாதல பாதல என்பன பதினான்கு உலகங்கள். இறைவன் கிறத்தில் பக்தியுடையவர்களுக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு வீடுபேறு எய்துதல் இயலாது. (79)

வாசிஆகி நேசம் இன்றி
வந்து எதிர்ந்த தேனுகன்
நாசம் ஆகி நாள் உலப்ப
நன்மைசேர் பனம் கனிக்கு
வீசிமேல் நிமிர்ந்த தோளின்
இல்லை ஆக்கினாய் கழற்கு
ஆசையாம் அவர்க்கு அலால்
அமரர் ஆகல் ஆகுமே

பொழிப்புரை:

தேனுகன் என்னும் அசுரன், கோவேறு கழுதையின் வடிவம் கொண்டு, அன்பில்லாதவனாக வந்து எதிர்ப்பட, அவனுடைய வாழ்நாள் அழிந்து முடிவடையும்படி மேலே உயரமாக நிமிர்க்கப்பட்ட தோளினால் அவனை அழகிய பனம் பழங்களின் மேலே தூக்கி எறிந்து அழித்து ஒழித்த, நின்னுடைய திருவடிகளை விரும்பி நேசிப்பவர்களே அல்லாமல், மற்றையவர்கள் நித்திய சூரிகளோடு ஒப்புடையராதல் கூடுமோ?

குறிப்புரை:

கண்ணபிரானைக் கொல்லக் கம்சனின் கட்டளைப்படி கழுதைவடிவம் கொண்டு வந்தவன் தேனுகன் என்னும் அசுரன். கண்ணபிரான் அவனது கால்களைப் பற்றித் தூக்கி எறிந்து அவனைக் கொன்றொழித்தான் என்பது வரலாறு. வாசி-கோவேறு கழுதை; இல்லையாக்கினாய்-அழித்தாய்; அமரர் -நித்தியசூரிகள்.

தேனுகாசுரனைக் கொன்ற வரலாறு, இறைவன் ஆச்ரித விரோதி நிவர்த்தகன் என்னும் உண்மையை உணர்த்தும். (80)

கடைந்த பாற்கடற் கிடந்து
காலநேமியைக் கடிந்து
உடைந்த வாலி தன்பினுக்கு
உதவ வந்து இராமனாய்
மிடைந்த ஏழ் மரங்களும்
அடங்க எய்து வேங்கடம்
அடைந்த மால பாதமே
அடைந்து நாளும் உய்ம்மினோ

பொழிப்புரை:

கூர்மாவதாரத்தில் கடையப்பட்ட திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருந்தும், காலநேமி என்னும் அசுரனை வதைத்தும், தோல்வியால் மனமுடைந்த வாலியின் தம்பியான சுக்கிரீவனுக்கு உதவி செய்ய, இராமபிரானாக வந்து தோன்றி, ஒன்றோடொன்றாகப் பிணைந்து கிடந்த ஏழு மராமரங்களை ஒருசேர அம்பினாலே துளைத்தும், திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளி விளங்குகின்ற திருமாலினுடைய திருவடிகளையே நாடோறும் புகலிடமாக அடைந்து வழிபட்டுக் கடைத்தேறுங்கள்.

குறிப்புரை:

உடைந்த-தளர்ச்சியுள்ள. 'வாலிதன் பின்' எனற்பாலது 'வாலி தன்பின்' என மருவி வந்துள்ளது. 'தன்பின்' என்பதே, 'தம்பி' என இந்நாளில் வழங்கி வருகின்றது. அடங்க-ஒருசேர, முழுவதும். 'மால' மால்—அ; அகரம் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு. திருமாலினுடைய என்பது பொருள். (81)

எத்திறத்தும் ஒத்து நின்று
உயர்ந்து உயர்ந்து பெற்றியோய்!
முத்திறத்து மூரி நீர்
அராவணைத் துயின்ற நின்
பத்துறுத்த சிந்தையோடு
நின்று பாசம் விட்டவர்க்கு
எத்திறத்தும் இன்பம் இங்கும்
அங்கும் எங்கும் ஆகுமே

பொழிப்புரை;

எந்தப் பகுப்பில் வந்து தோன்றினாலும், அவ்வப் பகுப்பைச் சேர்ந்த உயிர்ப் பொருள் உயிரில் பொருள்களோடு ஒப்புமை விளங்கத் திகழ்ந்தாலும், பண்பின் சிறப்பினால் மேன்மேலும் உயர்ந்து ஒளிரும் சிறப்பை உடையவனே! ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மழைநீர் என்னும் மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைய பழம்பெரும் திருப்பாற் கடலிலே ஆதிசேடனாகிய படுக்கையின்மீது பள்ளி கொண்டருளிய நின்பால், பக்தி மிகுந்த நெஞ்சத்துடன் கூடியிருந்து பிற பொருள்களில் பற்றுக்களை விட்ட மெய்யடியவர்களுக்கு, எல்லா வகையான இன்[illegible]களும், இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்தி[illegible]றும் எவ்வுலகத்திலும் எளிதாகக் கி[illegible]

குறிப்புரை:

எத் திறத்தும்-எல்லாவகையா[illegible] திறம்-மூன்றுவகை. மூரி-பழமை, [illegible] பத்து உறுத்த சிந்தை-பக்தி மிகுந்த நெ[illegible]சம். (82)

மட்டு உலாவு தண்துழாய்
அலங்கலாய்! புலன் கழல்
விட்டு வீழ்வு இலாத போகம்
விண்ணில் நண்ணி ஏறினும்,
எட்டினோடு இரண்டு
எனும் கயிற்றினால் மனந்தனைக்
கட்டி வீடுஇலாது வைத்த
காதல் இன்பம் ஆகுமே?

பொழிப்புரை:

தேன் நிறைந்து விளங்குகின்ற குளிர்ந்த துளசிமாலையை அணிந்தவனே! நின்னுடைய சிறந்த திருவடிகளை இவ்வுலகத்திலேயே அநுபவிப்பதைத் தவிர்த்து, பரமபதத்தில் சென்று அழிவு இல்லாத இன்ப நுகர்ச்சியை அடையப் பெற்றாலும், பக்தி என்ற கயிற்றால் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, விடுதல் இல்லாதபடி அமைக்கப்பட்ட காதலினால் விளையக்கூடிய இன்பத்திற்கு ஈடாகுமோ?

குறிப்புரை:

இறைவனை மனம் ஒருப்பட்டுப் பக்தி செய்தலினால் அடையும் இன்பத்திற்குப் பரமபத இன்பமும் ஈடாகாது என்பதுகருத்து. புலன் கழல்-நுகர்ச்சிப் பொருளாதலின் சிறப்புடைய திருவடிகள். பக்தியை 'எட்டினோடு இரண்டு எனும் கயிறு' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதின் நுட்பம் பெரிதும் சுவைத்து மகிழ்தற்குரியது. 'பத்

துடை அடியவர்க்கு எளியவன்' என்று நம் மாழ்வார் அருளிச்செய்திருத்தலும் காணலாம். (83)

பின் பிறக்க வைத்தனன்கொல்?
அன்றி நின்று தன்கழற்கு
அன்பு உறைக்க வைத்தநாள
அறிந்தனன் கொல் ஆழியான்?
தன் திறத்துஓர் அன்பு இலா
அறிவு இலாத நாயினேன்
என் திறத்தில் என்கொல்?
எம்பிரான் குறிப்பில் வைத்ததே!

பொழிப்புரை:

கையில் திருவாழியை உடையவனான எம் பெருமான், யான் இன்னும் சில பிறவிகள் பிறக்கும்படியாகத் திருவுள்ளம் கொண்டிருக் கின்றானோ? அல்லது தன் திருவடிகளிலே நிலைத்து நின்று எனக்கு அன்பு உறுதியாகும் படி செய்து, பரம் பதத்திலே சென்று யான் இன்புறும் நாளைத் திருவுள்ளம் பற்றி யிருக் கின்றானோ? தன்னிடத்தில் அன்பு சிறிதும் [illegible]ாதவனும், அறிவு இல்லாதவனும், நாய் [illegible]வனும் ஆகிய என்னைக் குறித்து, எம் [illegible] தன் திருவுள்ளக்குறிப்பில் வைத் [illegible]துவோ? எனக்குத் தெரிகின்றிலது.

[illegible]மைப்பற்றி இறைவனின் திருவுள்ளக் [illegible]ருத்து எவ்வாறு உளதோ? என்று நினைந்த ஆழ்வார், இப்பாடலில் அலமருகின்றார். ''பின் பிறக்க வைத்தனன் கொல்'' என்பத னையே, ''பின்பு இறக்க வைத்தனன் கொல்'' எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம். இறைவனை மறந்திருத்தல் இறப்புக்குச் சமான மாகும். ஆதலின் அம்மறப்பினையே ஈண்டு இறப்பு என ஆழ்வார் குறித்தருளினார் எனலாம். தன்பால் எனக்கு ஞானம் பிறந்த பின்பும், தன்னை யான்மறக்கும்படியாக இறை வன் செய்தருள்கின்றானோ? என ஆழ்வார் மனம் வருந்துகின்றார். (84)

நச்சு அராவணைக் கிடந்த
நாத! பாத போதினில்
வைத்த சிந்தை வாங்குவித்து
நீங்கு விக்க நீஇனம்
மெய்த்தன் வல்லை ஆதலால்
அறிந்தனன் நின் மாயமே
உய்த்து நின் மயக்கினில்
மயக்கல் என்னை மாயனே

பொழிப்புரை:

கொடியவர்களின்மீது நஞ்சைக் கக்கு கின்ற ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் பள்ளி கொள்கின்ற பெருந் தலைவனே! நின்னுடைய திருவடித் தாமரைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ள என் னுடைய மனத்தை அவற்றினின்றும் வேறு செய்திகளில் போகும்படி செய்ய, எல்லா ஆற்றலும்மிக்க நீ, இன்னமும் உண்மையாகவே வல்லவனாக விளங்குகின்றாய் என்பதை நான் அறிந்திருக்கின்றேன். வியக்கத்தக்க பண்புகள் உடையவனே! எளியேனை நின்னுடைய மாயச் செயலையே செலுத்தி, உலகியல் மயக்கச்செய்தி களில் விடுத்து மயக்குதல் வேண்டா.

குறிப்புரை:

'உலகியல் வாழ்க்கையாகிய மயக்கத்தில் தள்ளித் தம்மை மயங்கி வருந்தும்படி செய்தல் வேண்டா' என்று இறைவனை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றார் ஆழ்வார். மயக்கல்-மயக் காதே. (85)

சாடு சாடு பாதனே!
நலம் கலந்த பொய்கைவாய்
ஆடு அரவின் பிடர்
நடம் பயின்ற நாதனே!
கோடு நீடு கைய! செய்ய
பாதம் நாளும் உள்ளினால்
வீடன் ஆக மெய்செயாத
வண்ணம் என்கொல்? கண்ணனே

பொழிப்புரை:

சகடாசுரனை உதைத்து ஒழித்த பாதங் களை உடையவனே! நஞ்சு கலந்த பொய்கை யின்கண் படமெடுத்து ஆடிக் கொண்டிருந்த காளியன் என்னும் நாகத்தினுடைய வலிமை மிக்க கழுத்தின்மீது நடனம் செய்ததலைவனே! பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கு விளங்குகின்ற திருக்கையையுடையவனே! கண்ணபிரானே! நின் சிவந்த திருவடிகளை நாடோறும் தியா னித்துக்கொண்டிருந்தாலும், என்னை உண்மை யிலேயே விடுதலை பெற்றவனாகச் செய்யாத தன்மை ஏனோ?

குறிப்புரை:

'சாடு சாடு பாதன்' என்பதில் முன்னை யது பெயர்ச் சொல். பின்னையது வினைச் சொல். அவைமுறையே, சகடு (சக்கரம், வண்டி) எனவும்; சாடு-அழிக்கின்ற, அழித்த எனவும் பொருள்படும்.' சலம் கலந்த பொய்கை' என் பது இரட்டுற மொழிதல்; இதன்கண் 'சலம்' என்பது நீரையும், நஞ்சையும் குறித்து நின்றது. 'பிடர்' என்பது இங்கே தலையைக் குறித்தது. கோடு-சங்கு. உள்ளினால் - நினைத்தால், தியானித்தால். 'உள்ளினாலும்' என்பதுஉம்மை தொக்கு 'உள்ளினால்' என வந்தது. வீடன்-வீட்டைஅடைந்தவன், விடுதலை பெற்றவன் (முக்தன்). (86)

நெற்றி பெற்ற கண்ணன், விண்ணில்
நாத னோடு, போதின் மேல்
நற்ற வத்து நாத னோடு
மற்றும் உள்ள வானவர்
கற்ற பெற்றியால் வணங்கு பாத!
நாத! வேத! நின்
பற்று அலால்ஓர் பற்று மற்று
அது உற்றிலேன் உரைக்கிலே

பொழிப்புரை:

நெற்றியிலே கண்ணைப் பெற்ற உருத்தி ரனும், வானுலகத்திற்குத் தலைவனான தேவேந்திரனும், தாமரை மலரின்மேல் நல்ல தவத்தைப் புரியும் தலைவனாகிய பிரமனும்,

மற்றுமுள்ள தேவர்களும் தாங்கள் தாங்கள் அறிந்த முறைமைக்கு ஏற்பவந்து வணங்குகின்ற திருவடிகளையுடையவனே! தலைவனே! உண்மையைச்சொல்லின், நின்னுடைய துணையைத் தவிர வேறொரு துணை எதையும், யான் நெஞ்சாலும் நினைப்பதில்லை.

குறிப்புரை:

இறைவனைத் தவிர வேறொரு பற்றும் புகலிடமும் இல்லை என்பது கருத்து. ''களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்'' என்பதும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கது. (87)

வெள்ளை வேலை வெற்பு நாட்டி
வெள் எயிற்று அரா அளாய்
அள்ளலாக் கடைந்த அன்று
அருவரைக்கு ஓர் ஆமையாய்
உள்ள நோய்கள் தீர் மருந்து
வானவர்க்கு அளித்த எம்
வள்ள லாரை அன்றி மற்றுஓர்
தெய்வம் நான் மதிப்பனே.

பொழிப்புரை;

வெண்ணிறமுடைய திருப்பாற்கடலிலே மந்தர மலையை நிலைபெறுவித்து, வெண்மையான பற்களையுடைய வாசுகி என்னும் பாம்பினைக் கடைகயிறாகச் சுற்றி, அலைகள் எழும்படி கடைந்தருளிய காலத்தில், தாங்க முடியாத அம்மலையை ஒப்பற்ற ஒரு ஆமையாகித் தாங்கி, தேவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த நோய்களைத் தீர்க்கவல்ல அமிர்தமாகிய மருந்தை உண்டாக்கிக் கொடுத்தருளிய வள்ளலாகிய, எங்கள் திருமாலை அல்லது வேறுஎந்த தெய்வத்தையும் நான் ஒரு பொருளாக மதிக்க மாட்டேன்.

குறிப்புரை:

'உள்ள நோய்கள்' எனும் தொடர் பெயரெச்சமாகவும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். 'இருக்கின்ற' எனப் பொருள் கொள்ளின் பெயரெச்சமாம்; 'உள்ளத்தின் கண் உள்ள' எனப் பொருள் கொள்ளின் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையாம். 'மதிப்பனே' என்பதில் ஏகாரம் வினா; மதிக்க மாட்டேன் என்பது கருத்து. (88)

பார் மிகுத்த பாரம் முன்
ஒழிச்சுவான் அருச்சுனன்
தேர் மிகுத்து மாயம் ஆக்கி
நின்று கொன்று வென்றிசேர்
மாரதர்க்கு வான் கொடுத்து
வையம் ஐவர் பாலதாம்
நீர் மிகுத்த நின் அலால்ஓர்
தெய்வம் நான் மதிப்பனே

பொழிப்புரை:

முற்காலத்தில் உலகத்தில் மிகுதிப்பட்ட சுமையாகிய தீயவர்களின் கூட்டத்தை அழிப்பதற்காக, அருச்சுனனுடைய தேரை நன்றாகச் செலுத்தி, வியத்தகு செயல்கள் பலவற்றைச் செய்து பகைவர்களைக் கொல்வித்து, வெற்றி பெறலாம் என்று கற்பனை செய்து கொண்டிருந்த மாரதர்கள் ஆன துரியோதனன் முதலியவர்களுக்கு வீர சுவர்க்கத்தைக் கொடுத்து, உலகத்தைப் பஞ்ச பாண்டவர்களுடையதாகச் செய்தருளிய, புகழ் மிகுந்த உன்னைத் தவிர மற்றொரு தெய்வத்தை நான் சிறிதும் மதிக்க மாட்டேன்.

குறிப்புரை;

தீயவர்களின் கூட்டத்தைப் 'பார் மிகுத்த பாரம்' என்றார். 'ஒழிச்சுவான்' என்பது ஒழிப்பதற்காக என்னும் பொருளில் வந்த வானீற்று வினையெச்சம். அதிரதர் மகாரதர் சமரதர் அர்த்தரதர் எனத் தேர் வீரர்கள் நால் வகைப் படுவர். துரியோதனன் முதலிய கவுரவர்களை ஈண்டு மகாரதர் என்றார். மகாரதர் என்பது மாரதர் என வந்தது. போரில் இறக்கும்படி செய்ததை நயமாக, 'வான் கொடுத்து' என்றார்; இது மங்கல வழக்கு எனப்படும். ஐவர் பஞ்சபாண்டவர்கள். 'வென்றிசேர் மாரதர்' என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. (8[illegible]

குலங்கள் ஆய ஈர் இரண்டில்
ஒன்றினும் பிறந்திலேன்:
நலங்கள் ஆய நற்கலைகள்
நாவிலும் நவின்றிலேன் ;
புலன்கள் ஐந்தும் வென்றிலேன்
பொறியிலேன்; புனித நின்
இலங்கு பாதம் அன்றி மற்றுஓர்
பற்றிலேன் எம் ஈசனே

பொழிப்புரை:

தூய்மை வடிவினனே! எங்கள் பெருமானே! அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர் என்னும் நான்கு குலங்களுள் ஒரு குலத்திலும் நான் பிறக்கப் பெற்றிலேன். நன்மைகளைத் தருகின்ற சிறந்த கலைகளாகிய நான்கு வேதங்களிலும் மிக்க பயிற்சி பெற்றிலேன். ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி வெற்றி கொண்டிலேன். இங்ஙனம் அறிவில்லாதவனாகிய நான் உன்னுடைய ஒளிமிக்க திருவடிகளைத் தவிர வேறு ஒரு பற்றுக் கோடும் இல்லாதவன் ஆவேன்.

குறிப்புரை:

வேறு பற்றுக்கோடு எதுவும் இல்லாத எனக்கு, நீயே பற்றுக் கோடும் துணையுமாக இருந்து அருள்புரிதல் வேண்டும்என்பதுகருத்து. முன் பாட்டில் தான் வேறு கதியற்றவர் என்றார். இப்பாட்டில் தமக்கு வேறு உபாயம் ஒன்றும் இல்லை என்கின்றார். (90)

பண் உலாவும் மென்மொழிப்
படைத் தடம்கணாள் பொருட்டு
எண்இலா அரக்கரை
நெருப்பினால் நெருக்கினாய்
கண்அலால் ஓர் கண்இலேன்
கலந்து சுற்றம் மற்றுஇலனே
எண்இலாத மாய நின்னை
என்னுல் நீக்கல் என்றுமே

பொழிப்புரை:

பண்ணின் இனிமை பொருந்திய மென்மையான சொற்களைப் பேசுபவளும், வாள்போன்று பெரிய கண்களை உடையவளுமான பிராட்டியின் பொருட்டு, அளவு இல்லாத அரக்கர்களைக் கணைகளின் நெருப்பினால் அழித்தருளியவனே! எனக்குக் கண் போன்ற நின்னைத் தவிர, யான் வேறொரு துணையை உடையவன் அல்லேன். உள்ளம் கலந்த உறவும் எனக்கு நின்னைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை. அளவு இல்லாத மாயைச் செய்கைகளை உடையவனே! உன்னை எக்காலத்திலும் என் உள்ளத்தினின்று பிரித்து விடாதே.

குறிப்புரை;

கண்-கண்போன்றவன்; கண்இலேன்-களை கண் இலேன்; களைகண்-துன்பத்தை நீக்கும் துணைவன் ; நீக்கல்-நீக்கிவிடாதே, நீக்கற்க. 'நீக்கல்' என்புழி 'அல்' ஈறு, 'மகன் எனல்' என்னும் திருக்குறளிற் போல, எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. (91)

...டைக் குலங்கள் ஏழ் அடர்த்து
...வென்றி வேற்கண் மாதரார்
...லந்த தோள் புணர்ந்த
...ாலிஆய! வேலை நீர்
...து அடைத்து அதில்கிடந்து
...ன் கடைந்த நின்தனக்கு
...க்கலம் புகுந்த என்னை
அஞ்சல் என்ன வேண்டுமே

பொழிப்புரை:

கடல் நீரைப் படைப்புக் காலத்தில் தோற்றுவித்தும், இராமாவதாரத்தில் அக்கடல் நீரை அணை கட்டியும், தத்தம் குறைகளை முறையிட்டுக் கொள்பவர்களுக்கு முகம் கொடுப்பதற்காக அக்கடலில் பள்ளி கொண்டருளியும், முன்னொரு காலத்தில் தேவர்களின் பொருட்டு அக்கடலைக் கடைந்தும், (இவ்வாறெல்லாம் செய்ததும் அல்லாமல்), பலவகை நிறங்களுடைய ஏழு சிறந்த காளைகளையும் அடக்கி வெற்றி கொண்டு, வேல் போன்ற கண்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியின் நறுமணம் கமழும் திருத்தோள்களை அணைத்து மகிழ்ந்த கோபாலகிருஷ்ணனே! நின்னிடத்தில் அடைக்கலமாக வந்து புகுந்த எளியவனாகிய என்னை, 'அஞ்சாதே' என்று கூறி ஆட்கொண்டு காத்தருளல் வேண்டும்.

குறிப்புரை:

வேலை-கடல்; அடர்த்து-அடக்கி; கடிகலந்த-நறுமணம் மிகுந்த ;காலி-பசுக்கள்; காலிஆயன்-பசுக்களை மேய்க்கும் இடையன்; கோபாலகிருஷ்ணன்; அஞ்சல்-பயப்படாதே. (92)

சுரும்பு அரங்கு தண்துழாய்
துதைந்து அலர்ந்த பாதமே
விரும்பி நின்று இறைஞ்சுவேற்கு
இரங்கு; அரங்க வாணனே
கரும்பு இருந்த கட்டியே
கடல் கிடந்த கண்ணனே
இரும்பு அரங்க வெம்சரம்
துரந்த வில் இராமனே.

பொழிப்புரை:

கரும்புச் சாற்றினின்று செய்யப் பெற்ற கட்டியைப் போன்று இனிமையானவனே! திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டருளும் பெருமானே! அரக்கர்களின் இரும்புபோன்ற வலிய உடல்கள் அழியும்படி கொடிய கணைகளைச் செலுத்திய வில்லை உடைய இராமபிரானே! திருவரங்கம் என்னும் பெரிய கோயிலில் வாழ்பவனே! வண்டுகள் படிகின்ற குளிர்ந்த திருத்துழாய் நெருங்கி மலர்ந்துள்ள நினது திருவடிகளையே மிகவும் ஆசைப்பட்டுத் தொழுகின்ற அடியேனுக்கு, இரக்கம் காட்டி அருள்வாயாக !

குறிப்புரை:

இரும்பு-இரும்பைப் போன்ற வலிய உடல்; உவமை ஆகுபெயர், அரங்க - அழியும்படி; துரந்த -செலுத்திய; சுரும்பு அரங்கு-வண்டுகள் படிகின்ற. (93)

ஊனின் மேய ஆவிநீ
உறக்கமோடு உணர்ச்சி நீ
ஆனின்மேய ஐந்தும் நீ
அவற்றுள் நின்ற் தூய்மை நீ
வானினோடு மண்ணும் நீ
வளம்கடற் பயனும் நீ
யானும்நீ அது அன்றி
எம்பிரானும் நீ இராமனே

பொழிப்புரை:

இராமபிரானே! உடம்பில் பொருந்தியுள்ள உயிரை இயக்குபவன் நீ. அறியாமையும் அறிவும் நீ. பசுக்களிடத்து உண்டாகின்ற பஞ்சகவ்வியமும் நீ. அவற்றுக்குள் அமைந்த தூய்மையும் நீயே. நித்திய விபூதி என்னும் மேலுலகமும், லீலா விபூதியான மண்ணுலகமும் நீ. வளம் நிறைந்த கடலில் தோன்றும் பயன்களும் நீ. யானும் நின் அடிமை. அதுவல்லாமல் எங்களுக்குத் தலைவனாக இருப்பவனும் நீயே.

குறிப்புரை:

இறைவன் உயிர்களுக்கு எல்லாமாகவும் இருந்து உதவிபுரிந்து வரும் பெருங் கருணைச் சிறப்பை வியந்து துதித்தது, இச்செய்யுள். (94)

அடக்கரும் புலன்கள் ஐந்துஅடக்கி
ஆசை ஆம் அவை
துடக்கு அறுத்து வந்துநின்
தொழிற்கண் நின்ற என்னைநீ
விடக்கருதி மெய்செயாது
மிக்கஓர் ஆசை ஆக்கிலும்
கடற்கிடந்த நின் அலால்ஓர்
கண்இலேன் எம் அண்ணலே

பொழிப்புரை:

எங்கள் தலைவனே! அடக்குவதற்கு அரிய ஐந்து புலன்களையும், தீய வழிகளில் செல்லாத்

படி தடுத்து அடக்கி, நல்லவைகளிலேயே செல்லும்படி செய்து, நுகர்ச்சிப் பொருள்களில் உண்டாகும்ஆசைகளின்தொடர்பைஅறுத்தொழித்து, நின்னைப் புகலிடமாக வந்து சேர்ந்து, நினக்குத் தொண்டு செய்தலில் ஈடுபட்டு நிற்கும் எளியவனாகிய என்னை, ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விலக்கிவிட வேண்டுமென்று நீ எண்ணி, என்பால் உண்மையான அருளைச் செய்யாமல் எனக்கு உலகப் பொருள்களிலேயே மிகுந்த பேராசைகளை உண்டாகும்படிச் செய்தாலும், திருப்பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டுள்ள நின்னைத்தவிர, வேறொருகடவுளை யான் விரும்ப மாட்டேன்.

குறிப்புரை:

துடக்கு-தொடர்பு: நின் தொழிற்கண்-நின்னுடைய தொண்டின்பால், விடக்கருதி-நீக்கிவிட எண்ணி. (95)

வரம்பு இலாத மாயமாய!
வையம் ஏழும் மெய்ம்மையே
வரம்புஇல் ஊழி ஏத்தினும்
வரம்பு இலாத கீர்த்தியாய்
வரம்புஇலாத பல்பிறப்பு
அறுத்து வந்து நின்கழல்
பொருந்துமா திருந்த நீ
வரம்செய் புண்டரீகனே

பொழிப்புரை:

அளவு இல்லாத மாயச் செய்கைகளை உடைய மாயனே! ஏழு உலகங்களிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் கூடி, உண்மையாகவே அளவு இல்லாத பல ஊழிகளின் காலம் துதித்தாலும், எல்லை காண இயலாத பெரிய புகழை உடையவனே! தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடையவனே! முடிவு இல்லாமல் பெருகக்கூடிய பற்பல பிறவிகளையும் அறுத்துப் போக்கி, யான் நின்னுடைய திருவடிகளை அடைந்து சேரும் வண்ணம், திருந்திய முறையில் எனக்கு நீ அருள் புரிவாயாக.

குறிப்புரை:

என் பிறவி வேரை அறுத்து, யான் நினது திருவடிகளை அடைந்து சேரும் வண்ணம், எனக்கு அருள் புரிவாயாக என்பது கருத்து. (96)

வெய்யஆழி சங்கு தண்டு
வில்லும் வாளும் ஏந்துசீர்க்
கைய! செய்ய போதில் மாது
சேரும் மார்ப! நாதனே!
ஐயில் ஆய ஆக்கை நோய்
அறுத்து வந்து நின்அடைந்து
உய்வதுஓர் உபாயம் நீ
எனக்கு நல்க வேண்டுமே

பொழிப்புரை:

அரக்கர்களுக்குக் கொடுமையான சுதர்சனம் என்னும் சக்கரத்தையும், பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கையும், வலிமை மிகுந்த கதையையும், சார்ங்கம் என்னும் வில்லையும், நாந்தகம் என்னும் வாளையும் ஏந்துகின்ற சிறந்த கைகளை உடையவனே! செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் வாழும் மார்பினை உடையவனே! எல்லாவற்றிற்கும் எல்லோருக்கும் தலைவனே! கோழை முதலியவற்றினால் உண்டாகும் உடலின் நோய்களைப் போக்கிக்கொண்டு, நின்னை வந்து அடைந்து யான் உய்வதற்குரிய ஒரு சிறந்த வழியினை எளியேனுக்கு நீயே கூறி அருளுதல் வேண்டும்.

குறிப்புரை:

வெய்ய-கொடிய; ஆழி-சக்கரம்; தண்டு-கதை; செய்யபோது-செந்தாமரை மலர்; ஐ-கோழை, சிலேத்துமம். (97)

மறம்துறந்து வஞ்சம் மாற்றி
ஐம் புலன்களின் ஆசையும்
துறந்து நின்கண் ஆசையே
தொடர்ந்து நின்ற நாயினேன்,
பிறந்து இறந்து பேரிடர்ச்
சுழிக்கண் நின்றும் நீங்குமா
மறந்திடாது மற்று எனக்கு
மாய !நல்க வேண்டுமே

பொழிப்புரை:

வியத்தகு பண்பும் செய்கையு மாயனே! கோபத்தை ஒழித்து, வஞ்ச ணங்களை நீக்கி, ஐம்புலன்களின் ஆசைகளை எல்லாம் ஒழித்து, நின்னிடத்தில் ஆசையாகிய பக்தி மேன்மேலும் பெருகி வரப்பெற்று, நாயினும் கடைப்பட்ட நான், பிறந்தும் இறந்தும் துன்பமாகிய சுழியில் அகப்பட்டுக்கொண்டு வருந்துதலினின்று நீங்கும் வழியையும், அதற்கு மேற்பட்ட பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறும் வழியையும், அடியேனுக்குத் தங்கள் மறவாமல் அருள் செய்தல் வேண்டும். (98)

காட்டி நான்செய் வல்வினைப்
பயன்தனால் மனந்தனை
நாட்டி வைத்து நல்லஅல்ல
செய்ய எண்ணினார் எனக்
கேட்டதன்றி என்னது ஆவி
பின்னை கேள்வ நின்னோடும்
பூட்டி வைத்த என்னை நின்னுள்
நீக்கல் பூவை வண்ணனே.

பொழிப்புரை:

நப்பின்னைப் பிராட்டியின் கணவனே! காயாம் பூப்போன்ற நிறம் உடையவனே! எமதூதுவர்கள் நான் செய்த கொடிய தீவினைகளை நினைவுபடுத்தி, அப்பாவங்களின் பயன்களை அனுபவிக்குமாறு என்னுடைய மனத்தை அவற்றில் வற்புறுத்தி ஈடுபடச் செய்து, கொடுமையான தண்டனையைச் செய்யக் கருதினார்கள் என்று நான் கேட்டிருப்பது நிகழாதபடி, என்னுடைய உயிரை நின்பால் சேர்த்து அடைக்கலமாகப் புகுத்தியுள்ள என்னை, நின்னிடமிருந்து நீக்கி விடாதே. (99)

பிறப்பினோடு பேர்இடர்ச்
சுழிக்கண் நின்றும் நீங்குமஃது
இறப்பவைத்த ஞான நீசரைக்
கரைக் கொடு ஏற்றுமா
பெறற்கரிய நின்ன பாதம்
பத்தி ஆன பாசனம்
பெறற்கு அரிய மாயனே
எனக்கு நல்க வேண்டுமே

பொழிப்புரை:

ஒருவராலும் தாமே முயன்று பெறுவதற்கு இயலாத மாயனே! பிறப்பு முதலிய பெரும் துன்பமாகிய சுழிகளிலேயிருந்து நீங்கி, உய்வதற்கு உரிய சிறந்த மெய்யுணர்வை மறக்கும்படிசெய்த, ஞானமில்லாத நீசர்களைக்கரையிலே கொண்டு சேர்க்கும்படியாகப் பெறுதற்கரிய நின்னுடைய திருவடிகளில் கொள்ளும் பக்தி என்னும் தெப்பத்தை எனக்குத் தேவரீர் அருள வேண்டும்.

குறிப்புரை:

...றைவன் பெறுதற்கரியவன். அவனை ...யினாலேயே உயிர்கள் துன்பமுறு ...றவிக் கடலில் விழுந்து துயருறும் ...ப் பக்தி உணர்வானது தெப்பம் ...ன்படும். அப்பக்தி உணர்வு கை ...ல் எளிய செயலன்று. இறைவன் ...தான், ஒருவனுக்குப் பக்தி உணர்ச்சி ...கும் என்னும் சிறந்த கருத்துக்கள், இப் ...டலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஞான நீசர்-...னமில்லாத நீசர்கள். நீசராயிருந்தும்தம்மை ஞானிகளாகக் கருதிக் கொண்டிருப்பவர்கள். பிற துறைகளில் எவ்வளவு தான் சிறப்புற்றவர்களாயிருப்பினும், இறையுணர்வாகிய ஞானமில்லாதவர்களை நீசர்கள் எனவே ஆழ்வார் கருதுதல் மனங் கொள்ளத்தக்கது. பாசனம்-ஓடம், மரக்கலம், தெப்பம். இறைவன் தமக்கு பக்தி உணர்ச்சியைக் கொடுத்தால், அதனால் தாம் மட்டுமேயன்றி நீசர்கள் பலரையும் கூடப் பிறவிக் கடலில் நீந்திக் கரையேறும்படி செய்வேன் என ஆழ்வார் குறிப்பிடுகின்றார். *(100)*

இரந்து உரைப்பது உண்டு வாழி,
ஏமநீர் நிறத்தமா!
வரம் தரும் திருக்குறிப்பில் வைத்தது
ஆகில் மன்னுசீர்
பரந்த சிந்தை ஒன்றிநின்று நின்ன
பாத பங்கயம்
நிரந்தரம் நினைப்பது ஆகநீ
நினைக்க வேண்டுமே

பொழிப்புரை:

கடல்நீர் போன்ற நிறத்தையுடைய இறைவனே! தங்கள்பால் யான் பெரிதும் மன்றாடிச் சொல்லிக் கொள்ளும் செய்தி ஒன்று உள்ளது. பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்க. உயிர்களுக்குச் சிறந்தவரங்களைக்கொடுத்தருள்வதையேஇயல்பாக உடைய தங்கள் திருவுள்ளத்தில், அடியேனுக்கு ஏதாவது வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டருளினால், உலகப் பொருள்களில் பரவி அலைந்து, திரிகின்ற என்னுடைய மனமானது தங்கள் திருவடிகளிலேயே ஈடுபட்டுக் கலந்து, தங்களுடைய திருவடித் தாமரைகளை இடைவிடாமல் நினைத்துத் தியானிக்கும்படி, தாங்கள் எளியேன்பால் திருவுள்ளம் பற்றி அருளுதல் வேண்டும்.

குறிப்புரை:

ஏமநீர்-கடல்நீர்; நிறத்தமா-நிறத்து அம்மா. அம்மா என்னும் விளி, அமா எனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று. அவனருளாலேயே அவன் தாள் வணங்குதல் வேண்டும். ஆதலின் ‘நின்ன பாத பங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்’ என்று ஆழ்வார் இறைவனை வேண்டிக் கொள்கின்றார். *(101)*

விள்வு இல்லாத காதலால் விளங்கு
பாத போதில் வைத்து
உள்ளுவேன் அது ஊனநோய்
ஒழிக்குமா தெழிக்கும்நீர்ப்
பள்ளிமாய! பன்றியாய
வென்றிவீர! குன்றினால்
துள்ளுநீர் வரம்பு செய்த
தோன்றல் ஒன்று சொல்லிடே

பொழிப்புரை:

கொந்தளிக்கின்ற திருப்பாற் கடலில் பள்ளி கொண்டருள்கின்ற மாயவனே! வராக அவதாரம் எடுத்து அருளிய வெற்றி வீரனே! அலைகள் பொங்குகின்ற கடல் நீரில் மலைகளைக் கொணர்ந்து அணைகட்டிய பெருமானே! நீக்கம் இல்லாத அன்பினால், விளக்கம் மிகுந்த நினது திருவடித் தாமரையில், எனது மனத்தை ஒப்படைத்து அத்திருவடிகளையே புகலிடமும் அடைக்கலமுமாக நம்பியுள்ள என்னுடைய உடற் பிணிகளை ஒழிக்கும் வழிகளில், ஒரு வழியை எனக்குத் தாங்கள் அருளிச் செய்வீராக.

குறிப்புரை:

விள்வு-நீக்கம். காதல்-அன்பு, பக்தி. பாத போது-திருவடித் தாமரை. உள்ளுவேன்-தியானிப்பேன். ஊனநோய்-உடல் துன்பம். (102)

திருக் கலந்து சேரும் மார்ப;
தேவ தேவ தேவனே:
இருக் கலந்த தேவ நீதி
ஆகி நின்ற நின்மலா;
கருக் கலந்த காளமேக
மேனி யாயநின் பெயர்
உருக்கலந்து ஒழிவு இலாது
உரைக்குமாறு உரை செயே!

பொழிப்புரை:

திருமகள் இடைவிடாமல் கலந்து சேர்ந்து வாழ்கின்ற திருமார்பை உடையவனே! பிரமன் முதலியவர்களுக்கும் மேற்பட்ட நித்திய சூரிகளுக்கும் தலைவனே! பலவகைப்பட்ட இருக்கு என்னும் செய்யுள் வகைகள் சேர்ந்திருக்கின்ற, வேதங்களால் புகழ்ந்தோதப்படுதலை இயல்பாக உடைய குற்றமற்றவனே! பொன்னுடன்

சேர்ந்த காளமேகம் போன்ற திருமேனியை உடைய கண்ணபிரானே! நினது திருப்பெயர்களை இடைவிடாமல், நினது சிறந்த தெய்விக வடிவுடன் சேர்த்துத் தியானித்துப் புகழும் வழியினை, எனக்குத் தாங்கள் அருளிச் செய்தல் வேண்டும்.

குறிப்புரை:

திரு-திருமகள், மகாலட்சுமி. 'இருக்கு கலந்த' என்பது 'இருக் கலந்த' எனத்தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று. நின்மலன்-குற்றமற்றவன். கரு-பொன், மின்னல். திருமகளோடு கூடிய திருமாலின் அழகிய தோற்றத்தைத் 'கருக் கலந்த காளமேக மேனி' என்று ஆழ்வார் புகழ்ந்து போற்றினார். இறைவனின் திருப்பெயர்களை நாம் இடைவிடாது சொல்லித் தியானித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்; அது போது இறைவனின் தெய்விகத் திருமேனியின் அழகையும் நாம் நம் மனத்தின் கண்ணால்கண்டு தொழுதல் வேண்டும். இதனை 'நின்பெயர் ஒழிவிலாது உருக் கலந்து உரைக்குமாறு உரை செய்' என ஆழ்வார் குறிப்பிட்டிருத்தல் கொண்டு உணரலாம். (103)

கடும் கவந்தன் வக்கரன்
கரன் முரன் சிரம் அவை
இடந்து கூறுசெய்த பல்படைத்
தடக்கை மாயனே;
கிடந்த இருந்து நின்று இயங்குபோதும்
நின்ன பொற் கழல்
தொடர்ந்து விளவு ிலாததுஓர்
தொடர்ச்சி நல்க வேண்டுமே?

பொழிப்புரை :

கொடியவர்களான கவந்தன், தந்தவக்கரன் கரன் முரன் என்னும் அசுரர்களுடைய தலைகளை அறுத்துப் பல துண்டங்களாகும்படி செய்த, பலவகைப்பட்ட படைக்கருவிகளை ஏந்திய பெரிய கைகளை உடைய பெருமானே! படுத்தல் இருத்தல் நிற்றல் திரிதல் முதலிய எந்தத்தொழிலைச் செய்தாலும், தங்களுடைய பொன்போன்ற திருவடிகளையே இடைவிடாமல் தொடர்ந்து தியானிக்கும் வழிபாடாகிய தொடர்பை எனக்குக் கொடுத்து அருள்வீராக.

குறிப்புரை;

கவந்தன், வக்கரன், கரன், முரன், என்பவர்கள் கொடிய அசுரர்கள். அவர்களைத் திருமால் அழித்தருளினார். ஆதலின் 'சிரம் அவை இடந்து கூறு செய்த மாயன்' என ஆழ்வார் குறிப்பிட்டார். தீயவர்களை அழித்தலும், நல்லவர்களைக் காத்தலுமே இறைவனின் தொழில் என்பது குறிப்பு. இத்தகைய இறைவனை நாம் எப்போதும் எந்நிலையிலும் சிறிதும் மறவாது வழிபட்டு வருதல் வேண்டும் என்தனை இப்பாடலால் ஆழ்வார் வலியுறுத்தியுள்ளார். 'நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நினை என்றும் இறைதாள் இணை' என்று ஆழ்வார் இப்பாடலால் நமக்கு அறிவுறுத்தி அருளினார். தொடர்ச்சி என்னும் சொல், இடையறாது நிகழ்தற்குரியது என்னும் கருத்தில் ,வழிபாடு என்னும் பொருளை உணர்த்திற்று. 'துஞ்சிருள் காலை மாலைத் தொடர்ச்சியை மறந்து இராதே' எனவரும் தேவாரப் பாடலில் இப்பொருளைக் காணலாம். (104)

மண்ணை உண்டு உமிழ்ந்த பின்இரந்து
கொண்டு அளந்து, மண்
கண்ணுள் அல்லது இல்லை என்று
வென்ற காலம் ஆயினனாய்!
பண்ணை வென்ற இன்சொல் மங்கை
கொங்கை தங்கு பங்கயக்
கண்ண! நின்ன வண்ணம் அல்லதில்லை
எண்ணும் வண்ணமே

பொழிப்புரை:

பிரளய காலத்தில் உலகத்தை வயிற்றிலே வைத்துக் காப்பாற்றியு கழிந்த பிறகு வெளிப்படுத்தியு யின்பால் உலகத்தைத் தானமாக றுத் திருவடியால் அளந்தும், இவ் நமது திருவருட்பார்வையாலன்றி நின ருக்க இயலாது, என்று திருவுள்ளம் உலகம் முழுவதையும் நினக்கு உரிமையாக்கி கொண்டும் போந்து, எல்லாக் காலத்துக்கு தலைவனாகத் திகழ்பவனே! பண்ணின் இசையையும், வெற்றிகொண்ட இனிய சொற்களை உடைய பிராட்டியின் திருமார்பில் பிரிவறத் தங்கி வாழ்கின்ற செந்தாமரை மலர் போன்ற அழகிய சிவந்த கண்களை உடையவனே! நின் வடிவழகைக் தவிரத் தியானிக்கக் கூடிய வழிகள் வேறு எதுவும் இல்லை.

குறிப்புரை:

உலகம் இறைவனின் திருவருள் நோக்கத்தினாலேயே இயங்கி வருகின்றது. ஆதலின் 'மண் கண்ணுள் அல்லது இல்லை' என்று ஆழ்வார் குறிப்பிட்டார். 'மண் கண்ணுள் உள்ளது' என்றே கூறினும் அமையுமாயினும், 'கண்ணுள் அல்லது இல்லை' என்று எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமையை விளக்குதற்கு. இறைவன் தமக்கு அருளினும், அருளாது அவனுடைய திருவுருவை இடைவிடாது நினைந்து தியானிப்பது ஒன்று மட்டுமே தமது நெஞ்சின் இயல்பாக உள்ளது என்பதனை, 'நின்ன வண்ணம் அல்லது இல்லை' என எதிர்மறை முகத்தாற் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம். (105)

—தொடரும்

(15-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து' என்பனபோன்ற குறள்களால், அறத்தையே கடவுள் என்றும்; அறவாழ்வே சமய வாழ்வு என்றும்; அறவோர் ஆகிய அந்தணரே சமயச் சான்றோர்கள் என்றும்; திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார் எனலாம்.

(8) 'வானோர்' 'அமரர்' 'இமையார்' 'புத்தேளிர்' 'தேவர்' என்பன போன்ற சொற்களால், முழுமுதற் கடவுளின் வேறாக, அவர் தம் அருளைப் பெற்ற தெய்வ கணங்கள் ஆகிய தேவர்கள் பலர் உளர் என்பதும்; அவர்கள் வாழும் உலகம் வானுலகம் முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்படும் என்பதும், புலனாகின்றன.

(9) 'உயிர் உடம்பின் நீக்கியார்' 'உடம்போடு உயிரிடை நட்பு' என்பன போன்ற குறள்களால், உடம்பே உயிர் என்பாரை மறுத்து, உடம்பின் வேறாக உயிர் என்ப தொன்றுண்டு, உடம்பும் உயிரும் வெவ்வேறு இயல்புடையன, என்பன போன்ற கருத்துக்களைத் திருவள்ளுவர் உணர்த்துகின்றார்.

(10) 'எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து' [illegible] றப்பும் தீயவை தீண்டா' என்னும் [illegible] ல், பிறந்த உயிர் மீளப் பிறவாது [illegible] மறுத்து, உயிர்க்குப் பல பிறவிகள் [illegible] வரும் என உணர்த்துகின்றார். [illegible] sis, Transmigration)

(11) 'இருள்சேர் இருவினை' 'வினைப் பகை வீயாது பின்சென்று அடும்' 'தவமும் தவ்முடையார்க்கு ஆகும்' என்பனவற்றால், நல்வினை தீவினைகளாகிய பாவ புண்ணியங்களையும், அவற்றிற்கேற்ப உயிர்கள் இன்ப துன்பங்களை வழுவாது அடைதலையும்; திருவள்ளுவர் தெற்றெனத் திறம் தெரிந்து விளக்குகின்றார்.

(12) 'மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்' 'எழுமையும் தான்புக்கு அழுந்தும் அளறு' 'பெறுவர் பெருஞ் சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு' என்னும் குறள்களால், சுவர்க்கம் நரகம்-இம்மை மறுமை ஆகியவற்றையும் திருவள்ளுவர் உடன்படுதல் உணரலாம்.

(13) 'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்' 'ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம்' என்பனவற்றால் உயிர்கள் பல என்பதும், 'மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி' 'மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வார்' என்பனவற்றால், அவ்வுயிர்கள் அழியாத் தன்மையன என்பதும், பிறவும் தெளியப்படும்.

(14) 'ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' என்பதனால், கடவுளே உலகம் அன்று (Pantheism); உலகம் வேறு, கடவுள்வேறு என்பது தெளிவிக்கப் பெறுகின்றது.

(15) 'காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம்கெடக் கெடும் நோய்' 'அவா என்ப தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து' என்பனவற்றால், உயிர்களின் பிறப்பிறப்புகளுக்குக் காரணமாவன பலவும் சுட்டப் பெற்றுள்ளன.

(16) 'சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரும் நோய்' என்பதனால், உயிர்களைப் பற்றியுள்ள மல மாசுகள் ஆகிய குற்றங்களும், அவைகளினின்று நாம் தப்பியுய்தற்குரிய சரியை கிரியை யோக ஞானம் முதலிய பலவகைச் சமய ஒழுகலாற்று முறைகளும், அவற்றைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதனால் உயிர்கள் எய்தும் நலங்களும், குறிப்பிடப்படுகின்றன.

(17) 'பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தேநகும்' 'சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை தெரிவான் கட்டே யுலகு' என்னும் குறள்களால், நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு என்னும் இயற்கை முதற் பொருள்களும், அவற்றிற்குக் காரணமான நுண்பொருள்கள், அறிகருவிகள், தொழிற்கருவிகள், அகக்கருவிகள் முதலிய தத்துவ ஆராய்ச்சிச் செய்திகளும், அனுபவங்களும் உண்டு என, உணர்த்தப் பெறுகின்றன.

(18) 'பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி' 'ஐந்தவித்தான் ஆற்றல்' என்பனவற்றால், ஒழுக்க நெறியாகிய சமய வாழ்வும், அதனால் விளையும் ஆற்றலாகிய பயனும் பிறவும் தெளியப்படும்.

(19) 'ஐயத்தின் நீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வானம் நனிய துடைத்து' என்னும் குறளால், மெய்யுணர்வு பெற்ற மேலோர்கள் ஆகிய சீவன் முத்தர்கள் நிலை, செவ்விதின் விளக்கப் பெற்றது.

(20) 'ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும் எண்ணில் தவத்தான் வரும்' என்பதனால், தவவாழ்வினால் விளையும் பேராற்றல் விளங்கும்.

(21) 'உண்ணாமை வேண்டும் புலால்' 'அருளாட்சி ஆங்கில்லை ஊன் தின்பவர்க்கு' என்பவற்றால், புலால் உண்ணாமை சமய வாழ்விற்கு இன்றியமையாத ஒரு பண்பாதல் வற்புறுத்தப்பட்டது.

(22) இல்லறம் துறவறம் என்னும் இருவகை நெறியாலும், இறையருளைப் பெறலாம். இவை இரண்டும் தம்முள் ஒன்றினொன்று முரண்படுவன அல்ல; இல்லற வாழ்வின் வளர்ச்சிப் பயனே துறவறம்; எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்தி நலம் புரியும் பெரும் செயலும் பண்புமே, செந்தண்மை (சீவ காருண்யம்) எனப்படும்.

(23) சமய வாழ்வுக்கு ஒரு ஞானாசிரியனின் துணை இன்றியமையாதது. 'குருவருள் இன்றித் திருவருள் இல்லை'. அது பற்றியே 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை' என அறிவுறுத்துகின்றார் திருவள்ளுவர். 'பற்றற்றான்' என்றும் சொல், ஞானாசிரியனாகிய குருவினைக் குறிப்பதாகும். குருவின் உபதேசமாகிய திருமொழியால் நாம் பெறுவதற்குரிய பேற்றினையே 'இழுக்கலுடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்' என்பதனால், திருவள்ளுவர் குறித்தருளினார் எனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

(24) மக்களின் வாழ்க்கையில் சமய ஒழுகலாறு அல்லது கடவுள் வழிபாடு என்பது மிகமிக இன்றியமையாதது. மனக்கவலைகளை மாற்றுதற்குரிய ஒரே வழி, கடவுளை வழிபடுவதுதான் எனக் கட்டுரைக்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

(25) எவ்வுயிர்க்கும் சிறு தீங்கும் செய்யாமல் இருத்தல், சிறந்த சமய நெறிப் பண்பாடாகும். 'உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்கு உரு' என்பது திருக்குறள். இதனையே 'மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்தல்' எனப் பிறிதோர் இடத்தும் சிறப்புறக் கூறுவர் திருவள்ளுவர். சிற்றுயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமை மட்டுமன்றி, அவைகளுக்கு நலஞ் செய்து பாதுகாத்தலும் இன்றியமையாதது என்பது கருத்து. (Reverence for Life—Albert Schweitzer)' 'மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல்' என்றதும், இத்தகைய உயர்ந்த சமய வாழ்வேயாகும்.

(26) எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவனைக் காண்டல் என்பது, சமய வாழ்வில் மிக மேலான உயர்ந்த சிறந்த பெருநிலை. ஞானிகள் எல்லாப்பொருள்களிலும் கடவுளைக் காண்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இறைமயமாய், தெய்வ வடிவமாகக் காணப்பெறும். இத்தகைய இறையருளனுபவ ஞானப் பெருநிலையையும் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். 'எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்பது திருக்குறள். 'எப்பொருளின் கண்ணும் மெய்ப்பொருளைக் காணப் பெறுவது ஞானம்' என்பது கருத்து. (1).

(27) திருக்குறள் ஒரு நீதிநூல், ஒழுக்க என்பதனை யாவரும் அறிவர்: அவ்வளவில் மட்டுமே, அதன் பெருமை அமைவதன்று. உயரிய நீதிகளையும் ஒழுக்கங்களையும் புத்தர் பெருமானும் கூறிச் சென்றார். ஆனால் அவர் இறைவனின் இயல்பு பற்றியோ, உயிரின் இயல்புகள் பற்றியோ ஏதும் விளக்கிக் கூறினார் இல்லை. 'உயிர் இரக்கம்' ஆகிய சீவகாருண்யம் என்பதனை மட்டுமே பெரிதும் அறிவுறுத்திப் போந்தார். ஆதலின் பௌத்தம் முதலியன, ஒரு நல்லொழுக்க நெறியேயன்றிச் சமயம் ஆகாது என்பர் அறிஞர். சமுதாய சேவை (Social Service) என்பது, சமய வாழ்வின் பகுதியேயன்றி, அதுவே முழுச் சமய விழுமிய வாழ்வு ஆகிவிடாது.(2).

(28) ஒரு சிலர் கடவுளும் சமயமும் எதற்கு ? நல்லவர்களாக, ஒழுக்கமுடையவர்களாக இருந்தால், அதுவே போதாதா?' என வினவுகின்றனர். ஒழுக்கம் சமய வாழ்விற்கு வேண்டப்படுவதேயாயினும், ஒழுக்கமே சமய வாழ்வு அன்று. ஒழுக்கம் தரும் உயர்வினும், ஒழுக்கத்துடன் கூடிய சமய வாழ்வு தரும் உயர்வு, மிக மிகப் பெரியது என்பது அறிதற்குரியது.(3).

(29) திருவள்ளுவர் வெறும் நீதி நூலாசிரியர் மட்டுமேயல்லர். அவர் ஒரு பெருஞ் சமய நூல் ஆசிரியரும் ஆவார். கடவள் உயிர் உலகம் நல்வினை தீவினை பிறப்பு இறப்பு அறம் மறம் தவம் ஞானம் துறக்கம் நிரயம் தேவர் முனிவர் நரகர் முதலிய பல்வேறு சமயத் துறைப் பொருள்களையும் பற்றி, அவர் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை :

இத்தகைய பெருஞ் சிறப்புடை[illegible]
பற்றியே, திருவள்ளுவரை எல்லா[illegible]
வரும், தத்தமக்குரிய சான்றோரா[illegible]
முற்படுகின்றனர். இங்ஙனம் எல்ல[illegible]
தவரும் ஏற்றுப் போற்றும் வண்ண[illegible]
தமது திருக்குறளின்கண் விளக்கியருளிய [illegible]
விகச் செந்நெறி, சிறப்புற்றுத் திகழகின்றது. அச்செந்நெறியின் அருமை பெருமைகளையுணர்ந்தும், உள்ளபடியே அதனைக் கடைப்பிடித்தொழுகியும், நலம்பலவும் எய்தி, நாம் அனைவரும் உய்ய முயலுவோமாக!

---

(1) " To perceive all that is unusual and exceptional, all that is wonderful in the midst of the ordinary things of everyday life, is the beginning of philosophy or religious consicionsness."

—**Joseph Piper,**
The Philosophical Act.

(2) " Pure religion and undefiled, before God the Father, is this. To visit and help the orphans and diseased in their affliction, and above all these to keep onself unspotted in the World. Mere Social Service alone cannot be equated with real religious life and spiritualism."

—**Prof. William James,**
Varieties of Religious—Experience.

(3) ' Call it what you will, there is in most human lives an attitude toward the Detrminer of Destiny which simply is not to be identified with social righteousness or any other kind of morality.... Religion, if taken sericusly and rationally will be deeply moral; but is not mere morality."

—**Prof. J. B. Pratt,**
The Religious Consciousness.

சிவஞானபோதச் செழும்பொருள்

[ந. ரா. முருகவேள், M.A., M.O.L.]

மெய்கண்டார்:

''தண்டமிழின் மேலாம் தரம்' என்று புகழ்ந்து போற்றத் தகுந்த, தலை சிறந்த தமிழ் நூல்களின் வரிசையில், தத்துவத்துறை தலைமணியாகப் புகழோங்கித் திகழ்வது, ர் மெய்கண்டார் என்னும் அருந்தமிழ்ப் ன்றோர், அருளிச் செய்த சிவஞான ன்னும் ஒப்புயர்வற்ற சிறந்த நூலாகும். கி. பி. 13-ஆம் நூற் முற்பகுதியில், நடுநாடு என்னும் ப்பாடி நாட்டில் (தென்னாற்காடு த்தில்), பெண்ணாகடம் என்னும்சிவத் ல் வாழ்ந்து வந்த அச்சுதகளப்பாளர் என்னும் சிவநெறி வேளாண்குல திலகருக்கு அருந்தவ மைந்தராக, ஆசிரியர் மெய்கண்டார் தோன்றியருளினார். கம்பரை ஆதரித்த திரு வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ள லாரின், பெண் வயிற்றுப் பேரர் ஆவார் என, ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் இவரைக்கூறுவர். இவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வளர்ந்து வாழ்ந்து வந்தமையால், இவரைத் 'திருவெண்ணெ மெய் கண்டார்' என்றும் வழங்குவர்.

சைவசித்தாந்தம்:

இந்நாளில் நம் தென்றமிழ் நாட்டில் செழித்தோங்கிப் பரவி வளர்ந்து திகழ்ந்து வரும் 'சைவசித்தாந்தம்' என்னும் தமிழர் தத்துவநெறிக் கொள்கையானது, தொன்று தொட்டே தமிழகத்தில் நிலவி வந்ததாயினும், இவர்காலம் முதலாகத்தான் பெரும் செல் வாக்குப் பெற்று, ஆலமரம்போல் தழைத்துப் படர்ந்து வளர்ச்சியுறலாயிற்று என்று துணிந்து கூறலாம். இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல நூற்றுக்கணக்கான சிவநெறித் திருக்கோயில் களும், திருவாவடுதுறை தருமபுரம் மதுரை காஞ்சிகுன்றக்குடிதிருப்பனந்தாள்முதலியசைவ ஆதீனத் திருமடங்களும் பிறவும், சைவ சித் தாந்த தத்துவநெறிக் கொள்கையையே பின் பற்றி ஒழுகி வருவனவாகும். இத்தகைய சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறிக்குச் சைவத்திரு முறை கள் பன்னிரண்டும், சைவசித்தாந்த சாத்திரங் கள் பதினான்கும், முதன்மையும் பெருமையும் மிக்க பிரமாண நூல்கள் ஆகும். அவைகளில் ஒன்றாய்ச் சிறப்பு முதன்மையிடம் பெற்றுத் திகழ்வது சிவஞானபோதமாகும் எனின், அதன் அளப்பரும் சிறப்புகளையும், அதன் அருமை பெருமைகளையும், யாவரும் இனிது ஓர்ந்து உணரலாம். இனைய பெருமை மிக்க சிவ ஞானபோத நூலின் செழும்பொருட் பெற் றிமைகளை, இங்கு ஒரு சிறிது இயன்ற வரை முயன்று காண்போம்.

சிவஞானபோதம்:

''சிவஞானபோதம்'' என்னும் தொடர், ஒப்பற்ற பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தேர்ந்துணர்ந்து, அங்ஙனம் தேர்ந்து உணர்ந்த தனை எல்லோருக்கும் தெளிவிக்கும் நூல்எனப் பொருள்படும். இதனைக் கடவுளமாமுனிவர், தமது வாதவூரடிகள் புராணத்தில் ''நின்ற சிவம் ஒன்று; அதனைத் தேர்தல் ஞானம்; நிகழ்போதம் தேர்ந்ததனைத் தெளிதல் ஆம்'' என்று விளக்கிப் பாடியிருத்தல் கொண்டு, அறிந்து கொள்ளலாம். சிவஞான போதப் பேருரை வகுத்தருளிய ஆசிரியர் சிவஞான சுவாமிகள், ''சிவஞானம் - சிவாகமங்கள்; போதித்தல் - அவற்றின் நிச்சயப் பொருள் இதுவென உணர்த்துதல்; சைவ ஆகமங்களின் பொருள் நிச்சயம் உணர்த்துவது சிவஞான போதம் எனக் காரணக்குறியாயிற்று'' என்பர்.

மங்கல வாழ்த்து:

சிறந்த பெருநூல்களின் தொடக்கத்தில் வரும் காப்புச் செய்யுட்கள், வாழ்த்து-வணக் கம்-வருபொருள் உரைத்தல் என்று மூவகைப் படும். இவற்றை முறையே ஆசி, நமஸ்காரம், வஸ்துநிர்த்தேசம் என்பர். இவற்றுள் வஸ்து நிர்த்தேசம் என்பதே, மங்கல வாழ்த்து எனத் தமிழில் வழங்கப் பெறும். ஒருநூலின்கண் சொல்லப்படும் பொருளின் இயல்புகளையெல் லாம், ஒருவகையில் குறிப்பினால் தன்னி டத்தே பொதிந்து கொண்டு அடக்கி நின்று, தொடக்கத்திலேயே நுண்ணிதிற் புலப்படுத்தி அறிவுறுத்தும் செய்யுள்தான், மங்கலவாழ்த்து எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படும். ஆசிரியர் மெய்கண்டார் பெருமான் அருளிய சிவஞான போதத்தின்கண் வருகின்ற,

''கல்லால் நிழல்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே''

என்னும் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள், அன்பர்கள் அனைவரும் அறிந்ததொன்று. அதனை மங்கல வாழ்த்துச் செய்யுள் என்றும், நூல் நுதல் பொருள்களையெல்லாம் குறிப்பால் தன்னகத்து அடக்கி நிற்றல் மங்கல வாழ்த்துக்கு இலக்கணம் என்றும் குறிப்பிட்டு, ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள், இதன் குறிப்புப் பொருள்நுட்பங்களையெல்லாம்பிறர் எவரும் இதற்கு முன்னர் ஒரு சிறிதும் உணர்த்தாத வகையில், அழகுற எடுத்து விளக்கியருள்கின்றார்.

நுண்பொருள்கள் :

(1) சிவஞானபோதம் என்னும் இந்நூல், மிகவும் குறுகிய சிறிய அளவுடையது என்பதனை உணர்த்த, இதன் கடவுள்வாழ்த்து மிகவும் குறுகிய சிறிய 'வஞ்சித்துறை' என்னும் செய்யுளால் அமைந்தது. *(2)* இச்செய்யுள், கல் என்பது முதல் ஏ என்பது வரையில் பன்னிரு சொற்களால் கூறப்படவே, இந்நூல் பன்னிரு சூத்திரங்களால் செய்யப்பட்டது. *(3)* மும்மூன்று சொற்கள் ஒவ்வொரு அடியாக வைத்து நான்கு அடியாகக் கூறவே, இந்நூலும் மும்மூன்று சூத்திரம் ஒவ்வோர் இயலாக வைத்து நான்கு இயலால் செய்யப்பட்டது. *(4)* இவற்றுள் முன்னிரண்டடியும் ஒரு வினைமுடிவும், பின் இரண்டு அடியும் பிறிதோர் வினைமுடிவுமாக இருவகைப்படும்படி செய்யவே, முன் ஆறு சூத்திரமும் ஓர் அதிகாரமும், பின் ஆறு சூத்திரமும் ஓர் அதிகாரமும் ஆக, இந்நூல் பொதுவதிகாரம் சிறப்பதிகாரம் என இரண்டு அதிகாரத்தால் செய்யப்பட்டது. *(5)* இரண்டாம் பகுதியின் முதற் சூத்திரம் 'இதுவும் அது' என முதற் பகுதியின் இறுதிச் சூத்திரத்தோடு மாட்டெறியப்படும் என்பது உணர்த்துதற்கு 'மலைவு' என்பது, ஈரடியிலும் சார அமைந்தது; *(6)* கல்லால் நிழல் என இடம் கூறவே, முதற் பகுதி பிரமாணம் கூறுவது. *(7)* இரண்டாம் அடியில் 'சூலைவில்லார் அருளிய' எனச் செய்கை கூறவே, இரண்டாம் பகுதி இலக்கணம் கூறுவது; *(8)* மூன்றாம் அடியில் 'பொல்லார் இணைமலர்' எனத் திருவடி கூறவே, மூன்றாம் பகுதி சாதனம் கூறுவது; *(9)* நான்காம் அடியில் 'நல்லார் புனைவர்' எனக்கூறவே நான்காம் பகுதி பயன்கூறுவது:—என்னும் பற்பல கருத்துக்கள், எண்ணியுணரும்படியாக நுண்ணிதிற் புலப்படுத்தப் பெற்றன.

''இறங்குதுறையே நீத்தாயிற்று'' என்பது போல, நமது சிவஞானபோதச் செந்தமிழ் நூலின் தொடக்கமே, இங்ஙனம் மிகவும் சிறப்புடையதாக ஒப்புயர்வற்று அமைந்து விளங்குதல் காணலாம்.

அவையடக்கம்:

''அவையடக்கம்'' என்பது நம்முடைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும், 'கடவுள் வாழ்த்து' என்னும் பகுதியை அடுத்து வருகின்ற, ஒரு சிறப்பான சுவைமிக்க நல்ல பகுதியாகும். தொல்காப்பியம் திருக்குறள் சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை போன்ற நூல்களில், 'அவையடக்கம்' என்று ஒரு பகுதி தனியாக அமைந்திருக்கக் காண்கிலோம். எனினும், திருத்தக்கதேவர் இயற்றியருளிய சீவக சிந்தாமணி முதலிய பழைய விழுமிய தமிழ் இலக்கியங்களில், அவையடக்கம் என்பதொன்று பயின்று வரக் காண்கின்றோம். தாம் இயற்றப்புகும் நூலில் பலவகைக் குற்றங்குறைகள் காணப்படினும், அவற்றைப் பொறுத்தருளி, அறிவுடைய பெருமக்கள் தம்முடைய நூலை எள்ளி இகழாமல் ஏற்றுக்கோடல் வேண்டும் என்று பணிந்து வேண்டிக் கொள்ளும் முறையில், கவிஞர்கள் தம்மைப் பெரிதும் தாழ்த்திக் கொண்டு, இப்பகுதியிற் பல பாடல்களை அமைப்பது வழக்கம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர்:

'' அவையடக் கியலே அரில்தபத் தெரியின்
வல்லா கூறினும் வகுத்தனர் கொண்மின் என்று
எல்லோ ருக்கும் வழிமொழிந் தன்றே''

எனத் தொல்காப்பியத்தின்கண் கூறியிருத்தலால், இம்மரபுமுறை தொன்றுதொட்டே க... றிஞர் உலகில் உலவி நிலவி வந்தமை ... பெறும். 'பிறரும் சான்றோர் சென்... என்று ஆசிரியர் மெய்கண்டார்பெ... இம்மரபு நெறிமுறையினைத் தவ... போற்றித் தழுவினராயினும், பலரும் போலத் தம்மைக் கழி மிகத்... பழித்து இழித்துரைத்துக் கொள்ளா... நிலையில் தாழாமலும், சான்றோர்களு... தம் பணிவுடைமை தோன்றவும், சால்பும் தகவுமிலாதாரைப் பொருள்படுத்தாமலும், அவையடக்கம் கூறியிருக்கும் அருமைப்பாடு பெரிதும் அறிந்து வியந்து போற்றுதற்குரியது.

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமைஇகழார்!-தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து, தம்மிற்
புணராமை, கேளாம் புறன்!

எனவரும் சிவஞானபோத அவையடக்கச் செய்யுளின்கண், ''இறைவனுக்கு உடைமைப் பொருளாகிய தம் இயல்பினைக் குருமுகத்தாலும், தத்துவ ஞான நூல்களாலும் அறிந்து, தம்மை உடைமைப் பொருளாகக் கொண்ட தலைவனாகிய இறைவனை உணரும் பேறு பெற்ற சிவஞானச் செல்வர்கள், எம்மை உடைமைப் பொருளாகக் கொண்டவர்கள்ஆதலால், எம்முடைய குற்றங்களைக் குணமாகக் கொண்டு, கோதாட்டுவதுஅன்றி, இகழ்ச்சிசெய்யாமல் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்; தம்முடைய இயல்பினையே இன்னதென்று உணரமாட்டாத அறிவிலிகள் ஆகிய கீழ்மக்கள், எல்லா உலகுயிர்களுக்கும் தலைவனாகிய இறைவனையும், அவனது அருளியல்புகளையும் ஒரு சிறிதும் உணரமாட்டார்கள்; அத்தகைய கீழ்மக்கள் தம்முள் ஒருங்கே கூடிக்கொண்டு, தங்களுக்குள் தாங்களே ஒன்று சேராது இகலிப் பூசலிட்டு முரண்பட்டு நிற்பராதலின், அக்கீழ்மக்கள் எம்மையும் எம் நூலையும், தம்முடைய புறச்சமயக் கோட்பாடு பற்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறும் பழிமொழிகளை, யாம் ஒரு பொருளாக மதிக்க மாட்டோம்'' என்று பெருமித

உணர்வு தோன்றும்வண்ணம், சிவஞானபோத அவையடக்கச் செய்யுள் அமைந்திருக்கும்திறம், அறிஞர்களுக்கெல்லாம் அறிவு விருந்தாகும். 'அவையடக்கம்' என்னும் சொற்றொடர், அவைக்கு அடங்குதல் என்றும், அவையை அடக்குதல் என்றும், இருவகையிற் பொருள் படும். சான்றோர்கள் கூடிய அவைக்குஅடங்கு தலும், அவரல்லாத ஏனைய பிற இழிசினர்கள் கூடிய அல்லவை புல்லவை என்பன போன்ற வற்றை அடக்குதலும், விரும்பற்பாலனவாம். ஆதலின் ஆசிரியர் மெய்கண்டார் முதல் இரண்டு வரிகளால் நல்லவைக்குப் பணிவும், அல்லவை புல்லவைகளின் செருக்கை அடக்கும் பெருமிதமும், ஆகிய இரண்டும்ஒருங்குதோன்ற, இவ்வவையடக்கத்தினைச் செவ்விற் செய்த ருளினார்.

பன்னிரண்டு சூத்திரங்கள்

சிவஞானபோதம் பன்னிரண்டு சூத்திரங் ...ல் அமைந்து திகழும் அரும்பெரும் நூலா ... உலகின் புறஇருளை நீக்கச் சூரியர் ...வர் உளர் எனப் புராணங்கள் புகலும். ...யில் ஒருவராலும் போக்குதற்கு இய ...கமக்களின் அகஇருளைப் போக்கி ...ன, இச்சிவஞானபோதத்தின் பன்னி ...த்திரங்கள் ஆகும் என்பது சான்றோர் ...ன்னும். ஆதலின் இனி முறையே, இப்பன்னிரு சூத்திரங்களின் இனிய செழும்பொருள் நலனை இங்கு ஒரு சிறிதளவு ஒருங்கு தொகுத்துநோக்க முயன்று காண்போம்.

தாயுமானவர்;

மெய்கண்டதேவர், தமது சிவஞான போத நூலின் தொடக்கத்தில், தாம் எடுத்துக் கொண்ட பதிபசுபாசம் என்னும் முப்பொருள் களின் வரிசை முறைமைக்கு ஏற்ப, முதற்கண் இறையுண்மை நிறுவ முற்படுகின்றார். நம் போன்ற எளிய அறிவற்ற பாமர மக்களுக்கு இறையுண்மையில் போதிய தெளிவு இருப்ப தில்லை யாதலின், இறைவன் ஒருவன் உளனோ இலனோ என்று ஐயுற்றுத் தடுமாறி வருகின் றோம். ஆனால் ஞானிகளுக்கு அத்தகைய ஐயம் சிறிதும் ஏற்பட வாய்ப்பேயில்லை. அவர்கள் நனவிலும், கனவிலும் இறைவனோடு கலந்து பழகி இன்புற்றுத் திளைத்து நிற்பவர்கள். அத னாலேயே தாம் அனுபவித்து இன்புற்ற இறை யருள் நலங்களை வியந்து விதந்து விவரித்துப் பாடி மகிழ்ந்தருளிய ஞானிகள் எவரும், கடவுள் உண்மைக்குக் காரணங்கள் தேடிக் கண்டுபிடித்து உரைக்க முற்பட்டிலர். பிறவிக் குருடருக்குச் சூரியன் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆனால் ஏனையோருக்குச் சூரியன் ஒருவன் உளன் என்று காரணங்கள் சொல்லி விளக்கிக் காட்ட வேண்டுவதில்லையன்றோ? '' காணா தாற் காட்டுவான் தான் காணான்; காணாதான் கண்டானாம் தான் கண்டவாறு'' என்பது திருவள்ளுவர் அளிக்கும் அறிவுரை. ''கட வுளை நம்புபவர்களுக்கு எத்தகைய விளக்க மும் தேவையில்லை. கடவுளை நம்பாதவர் களுக்கு எவ்வளவுதான் விளக்கங்கள் கூறினா லும் பயனில்லை''(1). மேலும் கடவுள் என்பது நாம் நம் எளிய அறிவினால் சுட்டி அறியக்கூடிய பொருளன்று. நாம் அவனை அவனருள்கொண்டே சுட்டிறந்து நின்று அநு பவித்து உணர்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் சுட்டி றந்து அநுபவித்து உணர்வதற்கு நமக்குத் தகுந்த பக்குவநிலை அமைதல் வேண்டும். இதனையே தாயுமான சுவாமிகள்,

''கன்னிகை ஒருத்தி சிற்றின்பம் வேம்பெனினும்
கைக்கொள்வள் பக்குவத்தில்;
கணவன் அருள்பெறின் முனே சொன்னவாறு
என்? எனக் கருதி நகையாவள்''

என அருளிச் செய்தார். இதனாலேயே ஞானிகள் எவரும் இறையுண்மை நிறுவுவ தற்குக் காரணகாரிய விளக்கங்களைக் கூற முற்படுவதோ முயல்வதோ இல்லை. ஆயினும் மெய்கண்டார் பெருமான் நம்மீது வைத்த கருணையினால், இறையுண்மை நிறுவுவதற்கு ஏற்றபெற்றி ஒரு சில காரணங்களும், நம் அறிவு நிலைக்கேற்ப ஒருசிறிது காட்டியருள முற்படுகின்றார். அவர் தம்முடைய உள் ளொளியாலும், உயரிய அருள் அனுபவத்தி னாலும் செவ்விதில் தெளிந்திருந்த இறை யுண்மையினை, நம்மாட்டு அவர் கொண்ட இரக்கம் காரணமாகத் தருக்கநெறி முறையில் வைத்துக் காட்டி அறிவுறுத்துகின்றார்.

முதற் சூத்திரம் :

உலகிலுள்ள பல்வேறு வகைத் தத்துவச் சிந்தனையாளர்களுள், பலர் கடவுளுண் மையை மறுப்பர். வேறு சிலர் உயிர் என்ப தொன்று இல்லை என்பர். மற்றும் சிலரோ உலகமேயில்லை என்பர். உலக வாழ்க்கை யையேவெறும் கனவு, மாயை, மித்தை, பொய்த் தோற்றம் என்றெல்லாம் சிலர் குறிப்பிடுவர். மெய்கண்டார் மனிதகுல வாழ்வின் அடிப்படை யில், தத்துவநுட்பங்களை உணர்த்த வந்தவர். ஆதலின் முதலில் இயற்கையின் வாயிலாக இறைவனை உணர்த்தும் முறையில், உலகம் ஒன்று உண்டு என்பதனை அனைவருக்கும் நடைமுறையிற் காட்டி உடன்படுவித்து, அங் ஙனம் காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொண்டு, காணப்படாத கடவுள் உண்மையினை நிறுவி உணர்த்த முற்படுகின்றார். இவ்வுலகமானது பல்வேறு வகைத்தாய்க் காணப்படுகின்றது. பல பாகுபாடுகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றது; அறி வற்ற சடப்பொருளாக உள்ளது; சுட்டியுணரப் படுகின்றது. மேலும் தோன்றுதல், நிலைபெறு தல், மறைதல் என்னும் முத்தொழில்களை உடையதாகத் திகழ்கின்றது. இத்தொழில்கள் தாமே நிகழ்வன அல்ல. அறிவற்ற சடப் பொருள்களில் நிகழும் இத்தொழில்களை, அறிவுடைய ஒருவன் முறைப்படி நிகழ்த்து வித்தல் வேண்டும். 'செய்வோரையின்றிச் செய்வினை இல்லை'. இவ்வுலகம் தானே

---

1. ''For those who believe in God, no explanation is necessary ; for those who do not believe, no explanation is possible''.

தோன்றியதன்று. அறிவுடைய ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதே ஆதல் வேண்டும். இங்ஙனமெல்லாம், பகுத்தறிவுக்கும், தருக்க நெறிமுறைகளுக்கும் முற்றாகப் பொருந்தும் வகையில், தெற்றென விளக்கிச் செல்கின்றார், மெய்கண்டார்!

''அவன்அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமை
மையின்,
தோற்றிய திதியே; ஒடுங்கி மலத்துஉளதாம்;
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்''

என்னும் சிறிய நூற்பாவில், மிக விரிவான பொருள்களைச் செறித்து வைத்து, அவர் சிறப்புற விளக்கியருளியிருக்கின்றார். இம் முதற்சூத்திரத்தின் பொருளாவது:

முதற் சூத்திரப்பொருள் :

''ஆண்(அவன்), பெண்(அவள்), அலி(அது) என்றாற்போலும் உலகத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் முத்தொழில்களை உடையது; ஆதலால் இவ்வுலகத் தொகுதி ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு நின்று உள்ளதே யாகும். அங்ஙனமாயின், இவ்வுலகத்தொகுதி எவரால் உளதாகும் எனின், தான் ஒடுங்குதற்கு நிலைக்களமான கடவுளினிடமிருந்தே வெளிப்பட்டுத் தோன்றி உளதாகும். வெளிப்படும் எனவே முன்பு இவ்வுலகத் தொகுதி கடவுளிடமே ஒடுங்கியிருந்தமை உணரப்படும். அங்ஙனம் ஒடுங்கியிருந்த உலகம், தான் ஒடுங்குவதற்கு நிலைக்களமான கடவுளிடமிருந்தே வெளிப்பட்டு உளதாகும். அங்ஙனமாயின் ஒடுங்கிய உலகம் ஒடுங்கியவாறே கிடவாமல் மீள வெளிப்பட்டு உளதாவது எற்றுக்கு எனின், தன்னோடு உடனாகிய ஆணவ மலம் தீர்ந்து ஒடுங்காமையால் மீள உளதாகும். அற்றேல் அங்ஙனம் வெளிப்பட்டு உளதாகும் உலகம், அவ்வாறே கிடவாமல் மீண்டும். ஒடுங்குமோ? ஒடுங்குமா'யின், அவ்வாறு ஒடுங்குதற்குக் காரணம் என்னை எனின், கன்ம மலம் பரிபாகமாதற் பொருட்டு, வெளிப்பட்ட உலகம் மீண்டும் முறையே ஒடுங்கும். இவ்வாறாதலின் வெளிப்படுதலும், சிலகாலம் நிலைபெறுதலும், பின்னர் ஒடுங்குதலும்ஆக, இவ்வுலகமானது முத்தொழிற்பட்டு நிற்கும். இம்முத்தொழிலுள் ஒடுக்குதலாகிய சங்காரத் தொழிலைச் செய்யும் கடவுளே முதற் கடவுள் என்று கூறுவர், அறிவுடையோர்'' என்பது, இம்முதற் சூத்திரத்தின் பொருள் ஆகும்.

இம் முதற் சூத்திரத்தின்கண் பதியுண்மைக்குப் பிரமாணம், கூறப்படுகின்றது. கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதனைக் கட்டுரைத்து அறிவுறுத்துவது இம் முதற் சூத்திரத்தின் கருத்தாகும். காணப்படுகின்ற உடலின் இயக்கத்தைக் கொண்டே, உயிர் உண்மையினை உணர்கின்றோம்; அதுபோலக் காணப்பட்ட உலகத்தின் இயக்கத்தைக் கொண்டே, காணப்படாத கடவுளின் உண்மையை நாம் உணர்தல்வேண்டியுள்ளது. இது பற்றியே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரும் 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம்; ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு' எனக் காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொண்டு, காணப்படாத கடவுள் உண்மையினை வலியுறுத்துவாராயினர். அவர்தம் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி ஆசிரியர் மெய்கண்டாரும், இம் முதற்சூத்திரத்தால் பதியுண்மைக்குப் பிரமாணம் கூறுகின்றார்.

உலகம் ஆண் பெண் அலி என்னும் அவயவப் பகுப்புடையது. அவன் அவள் என்னும் உயர்திணைப் பகுப்பும், அது என்னும் அஃறிணைப் பகுப்பும், இவ்வுலகின்கண் காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகமானது, இங்ஙனம் அவயவப் பகுப்புடையதாகவும், சுட்டியுணரப்படுவதாகவும், சடமாய்ப் பலவாகவும் இருத்தலால், இவ்வுலகம் தோன்றல் நிற்றல் அழிதல் என்னும் முத்தொழில்களை உடையது. அவயவப் பகுப்புடைய பொருள்களெல்லாம் முத்தொழிற்படும். சடமுமாய்ப் பலவுமாய் உரைக்கப்படுவனவாகவும், அவயவப் பகுப்புடையனவாகவும், சுட்டியறியப்படுவனவாகவும் உள்ள பொருள்களெல்லாம் தோன் நின்று அழியும். ஆணவ மலம் சடமா பலவன்று ; ஆன்மாக்கள் பலவ சடமல்ல. இவ்வாற்றால் சடமாய்ப் உள்ள இந்த உலகமானது முத்தெ என்னும் உண்மை நன்கு உணரப்ப

மீமாம்சை நூலாரும் உலகாய நூ உலகம் தோன்றுதலும், அழிதலும் இ என்றும் இவ்வாறே நிலை பெறும் என்பர். உலகம் காரியப் பொருள் ஆதல் இல்லை என்பது, அவர்களின் கொள்கை. உலகில் ஒரு பொருள் தோன்றுதலையும், சிலகாலம் இருத்தலையும், பின்னர் அழிதலையும் நாம் காண்கின்றோம். ஆதலின் உலகமும் இவ்வாறு ஒரு காலத்தில் தோன்றி நின்று அழியும் என்பது ஒரு தலை. உலகில் முத்தொழிலும் ஒரே காலத்தில் நிகழ்தலை நாம் யாண்டும் கண்டிலேம் என்பர் சிலர். உலகின் முத்தொழிலையும் ஒருங்கே நாம் காணாதொழியினும், அதன் வெவ்வேறு பகுதிகள் தோன்றி நின்றழிதலை நாம் காண்கின்றோமாதலின், ஒரு பொருளின் பகுதிக்குப் பொருந்துவது, அதன் முழுப் பகுதிக்கும் பொருந்துவதேயாகும் ஆதலின், உலகத்திற்கு முத்தொழில் உண்டு என்பதனைத் தெள்ளிதின் அறியலாம்.

ஒருவனோ டொருத்தி ஒன்றென்
றுரைத்திடும் உலக மெல்லாம்,
வருமுறை வந்து நின்று
போவதும் ஆத லாலே,
தருபவன் ஒருவன்வேண்டும்
தான்முதல் ஈறும் ஆகி,
மருவிடும் அனாதி முத்த
சித்துரு மன்னி நின்றே!

என்பனபோலவரும் சிவஞான சித்தியார் செய்யுட்கள், இச்சிவஞானபோத முதல் நூற்பாவின் அடியொற்றி, மிக விரிவாகப் பல பாடல்களில், வினா விடை முறையில், சிறந்துயர்ந்த கவிதை நடையில் விளக்கிச் சென்றிருத்தல், தக்கோர்பால் பல்கால், பயின்றுணர்ந்து தெளிந்து மகிழற்பாலது. அவையிற்றையெல்

லாம் இங்கு விவரித்து எடுத்து விளக்குதல் இயலாதாதலின், இவ்வடிப்படையினைத் தழுவிச் சில பொதுவான தற்காலச் சிந்தனைகளை மட்டும் இங்கு ஒரு சிறிது கண்டமைதல் சாலும்.

சிற்சில சிந்தனைகள் :

உலகில் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாகக் கடவுள் உணர்ச்சியென்பது என்றுமே இருந்து வந்திருக்கின்றது. மனிதனுக்குரிய உணர்ச்சிக் கூறுகள் பலவற்றுள், கடவுள் பற்றிய உணர்ச்சிக் கூறும் இயல்பாகவே அமைந்து கிடக்கின்றது. நாகரிகம் எய்தப் பெறாத காட்டு மக்கள் முதல், நாகரிகத் துறையில் நனிசிறந்த மேன்மக்கள் ஈறாக, அனைவருக்குமே அவரவர்களின் நிலைக்கும் பண்பாட்டுக்கும் ஏற்பக் கடவுள் உணர்ச்சி அமைந்து விளங்கிவரக் காண்கின்றோம். மனித குலம் தோன்றிய காலம் முதல் இயல்பாகவே எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா இனத்தினர் ...இடையும், கடவுளுணர்ச்சியும் வழிபாடும் ... வருகின்றன.

...வுலகில் உள்ள சூரியன், சந்திரன், ...வானப் பெருவெளி, அங்கு ஒளிரும் ...லாத விண்மீன்கள், கடல்கள், ...தீ, ஓங்கியுயர்ந்த மலைகள், நெருப் ...ல் காற்றும் போன்ற பூதங்கள், மற்றும் எத்தனையோ சரம் அசரம் என்னும் இயங்கியல் நிலையியற் பொருள்கள், என்பவற்றின் இயல்பையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால், கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்னும் உணர்வு கட்டாயம் உண்டாகும். உலகப் படைப்பின் திறமும் இயற்கையும் எத்துணை வியக்கத் தக்கனவாக இருக்கின்றன! சூரியன் காலையிலும் சந்திரன் மாலையிலும், விண்மீன்கள் இரவிலும் தோன்றித் தத்தம் ஒழுங்குமுறைகள் தவறாமல் ஒளிவீசி உழன்று கொண்டு வருகின்றன. பரந்த பெருங் கடலின் நீரை முகந்து கொண்டு பல இடங்கட்கும் பரவிச் சென்று மேகங்கள் மழை பொழிந்து பயிர்களை வாழ்விக்கின்றன. கடல் தன் எல்லையிற் கடந்து பொங்கி விடாமல் ஒரு வரம்புக்குள் அடங்கி நிற்கின்றது.

காலம் என்பது, பகலும் இரவுமாக மாறி மாறி வருவதுடன், இளவேனில் முதுவேனில் கார்காலம் குளிர்காலம் முன்பனிக்காலம் பின்பனிக்காலம் எனப் பல்வேறு பருவங்களாகவும் அமைந்து, அவ்வக் காலங்களுக்கு ஏற்ற மரம் செடி கொடி மூலிகை வகைகளை உண்டாக்கி வளர்த்தும், இயற்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்தும், காய்கனி பயிர் வகைகளை அளித்தும் உதவி புரிகின்றது.

பாம்பு முதலிய நச்சு உயிர்கள், மந்திரம் முதலியவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டுவசமாகின்றன. உயிர்க்கூட்டங்கள் தம்முடைய இனவளர்ச்சியுற்றுப் பெருகி, வழி வழியே தம் பண்புகள் மாறாமல் விளங்கி வருகின்றன. யானை முதல் எறும்பு ஈறாக உள்ள, எண்ணில்லாத கோடிக் கணக்கான உயிரினங்கள் யாவும், ஆணும் பெண்ணுமாக அமைந்து கூடிக் கலந்து வாழ்ந்து பெருகி வருகின்றன. இங்ஙனமே செடி கொடி வகைகளில் ஒவ்வொன்றும் தமக்கென ஒவ்வொரு தனித்தனி அமைப்பும் பண்பும் பயனும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன.

மக்களில் சிலர் குருடு செவிடு ஊமை முடம் முதலிய குறைபாடுகள் உடையவர்களாக உள்ளனர். ஒருசிலர் தீராப் பிணியாளர்களாயும், மற்றும் சிலர் காண்பதற்கே அருவருப்பை விளைவிக்கும் குரூபிகளாகவும் உள்ளனர். வேறு சிலர் பெருஞ் செல்வராக விளங்குகின்றனர். ஒருசிலர் வறுமையிலேயே வாடி வதங்குகின்றனர். ஒரு சிலர் பேரறிஞர்களாக விளங்குகின்றனர். மற்றும் சிலரோ அறியாமையிற் கிடந்து அழிகின்றனர். சிலர் நல்லொழுக்கம் தலைநிற்கின்றனர். பிறர் சிலரோ தீயொழுக்கமே கன்றி வாழ்கின்றனர்.

நம் உடலில் ஒன்பது பெருந்துளைகளும் பல சிறுதுளைகளும் உள்ளன. ஓட்டைக் குடத்திற்குள் அடங்கியுள்ள காற்றுப்போல், நம் உயிர் அதன்கண் ஒருவாறு தங்கியிருக்கின்றது. நம்முடைய உடம்பில் ஓர் உறுப்புக் குறைந்தால் அதனை நாமே மீட்டும் படைத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. ஒவ்வோர் உடம்பிலும் உயிராகிய காற்று, தங்கி இயங்கி வருகின்றது. உயிர்களின் பிறப்பும் இறப்பும் அவற்றின் வசத்திலில்லை. நாம் விரும்பும்போது இறக்கவோ இறக்காமலிருக்கவோ இயலுவதில்லை. அங்ஙனமே நம் முன்பின் பிறவிகளும், நாம் இறந்த பின் இருக்கும் நிலைகளும், மறை பொருளாகவும் வியப்பாகவும் உள்ளன.

நாம் நினைப்பது போலவோ, விரும்பி மகிழ்வது போலவோ எதுவும் நடப்பதில்லை. சில சமயங்களில் நாம் சிறிதும் எதிர்பாராத நன்மை தீமைகள் ஏற்படுதலைக் காணுகின்றோம். நம் வாழ்க்கையின் போக்கு நமக்கே விளங்குவதில்லை. மகப்பேறு வேண்டுவோர்க்கு அது கிடையாமையும், வேண்டாதார்க்கு அது மிகுதியாகக் கிடைத்தலும், ஆண் மகவு வேண்டுவோர்க்குப் பெண்மகவு பிறத்தலும், பெண் மகவு வேண்டுவோர்க்கு ஆண்மகவு உதித்தலும், சில சமயங்களில் இரண்டுமல்லாத அலித்தன்மையில் குழந்தைகள் தோன்றுதலும் போன்ற, பலப்பல நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கின்றோம்.

உலகப்பொருள்களெல்லாம் சடம் சித்து என்று இருவகைப்படும். சடம் என்பது உயிரில் பொருள். சித்து என்பது உயிருடைய பொருள். சடப்பொருள்கள் உயிரும் உணர்வும் உடையன அல்லவாதலின் தாமே இயங்க மாட்டா. சித்துப் பொருள்களோ உயிரும் உணர்வும் உடையனவாயினும், சிற்றறிவும் சிறு தொழிலும் உடையவை. தமக்கெனச் சுதந்திரமில்லாதவை. ஆதலால் இவையிரண்டிற்கும் வேறாக உள்ள பேரறிவும் பேராற்றலும் உடைய பரம்பொருளே, இவ்வுலகைப் படைத்து இயக்குவதாதல் வேண்டும். குடத்தைக் காணுங்கால் அதனை வனைந்த குயவன் ஒருவன் உண்டெனக் உணர்வோம். நல்ல அணி

கலன் ஒன்றைக் காண நேர்ந்தால் . அதனைச் செய்த கம்மியன் ஒருவன் உளன் எனத் தெளி வோம். ஓர் அழகிய ஆடையைக் காண்பின் அதனை நெய்த நெசவாளன் ஒருவன் உண்டு எனக் கொள்வதில் நமக்கு ஐயம் ஏற்படுவ தில்லை. அவ்வாறே இவ்வுலகத்திற்கும் ஒரு கடவுள் உண்டு என நாம் உறுதியாக நம்பலாம்.

பரந்த உலகத்தை நோக்கியுணருந்தோறும், இதனைப் படைத்த கடவுள் ஒருவர் உண்டு என நம்புவது அறிவிற்கு ஏற்றதேயாகும். அக் கடவுட் பொருளே, நமக்குத் தனு(உடல்)கரண (கருவி) புவன(உலகம்) போகம் (நுகர்பொருள்) ஆகியவற்றைக் கொடுத்து, நம்முடைய நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை நல்கி, நம்மைக் காத்து ஆட்கொண்டு வரு கின்றது. இவ்வுண்மையை உணர்ந்து நம்பி வாழ்வதனால் நமக்கு நம் உலகியல் வாழ்வில் நன்மையே ஏற்படும் என்பது திண்ணம். "நம்பி னோர் கெடுவதில்லை; இது நான்கு மறைத் தீர்ப்பு'' என்பர் பாரதியார். நம்பிக்கை யினால் விளையும் நலங்கள் பல.

காந்தியடிகள் :

''இன்னதென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத மறைவான ஏதோ ஒரு பேராற்றல் எல்லாப் பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்கின் றது. அதனை நாம் காணாவிட்டாலும் உள்ள தென்று உணருகின்றோம். காணப்படாத இந்த ஆற்றல்தான், தன்னை நாம் உணர்ந்து கொள்ளும்படிப் புலப்படுத்துகின்றது. நாம் நம் புலன்களால் உணர்கின்ற உலகியற் பொருள்களைப் போல இல்லாமல், அவற்றிற்கு வேறுபட்டதாக அது விளங்குகின்றது. அத னாற்றான் எந்தச்சான்றுகளும் காட்டி விளக்கி, அதனை நாம் நிறுவ முடியவில்லை. அது நம் அறிவுக்கும் சான்றுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டுக் கடந்து நிற்கின்றது."

''அப்பேராற்றலே கடவுள். கடவுட் பொருள் வெளிப்புறச் சான்றுகளால் அறியப்படுவதன்று. தமது உள்ளத்தினுள்ளே அதன் உண்மை இயல்பு விளங்குதலைக் கண்டு தெளிந்து உணர்ந்ததனால், புனிதமடைந்த ஞானிகள் அல்லது அருளாளர்களின் வாழ்க்கைப் பண்பி னாலும் ஒழுக்கத்தினாலுமே, அதன் இருப்புப் புலனாகும். எல்லா நாடுகளிலும், எல்லாக் காலங்களிலும், வாழையடி வாழையாக இடை யறாமல் தொடர்ந்து தோன்றிவரும் மெய் யுணர்வாளர்கள் அல்லது முனிவர்களின் அனு பவங்களிலேயே கடவுளை விளக்கும்சான்றுகள் காணப்படும். அச்சான்றுகளை மறுதலிப்பது, ஒருவர் தன்னைத் தானே மறுதலித்துக் கொள் ளுதற்குச் சமமாகும்''.

''கடவுள் என்பது காரண காரியங்களைக் காட்டி, வெறும் சொற்போர் செய்வதன் வாயி லாக அறியப்படக் கூடிய பொருளன்று. சொற் போர் புரிவதன் மூலம், கடவுளுண்மையை நிறுவும்படி நீங்கள் என்னைக் கேட்பீர்களே யாயின், நான் தோல்வியடைதல் திண்ணம்.

ஆனால் நான் உங்களுக்கு இதனை உறுதியாகக் கூற முடியும். இந்த அறையில் நீங்களும், நானும் அமர்ந்திருக்கின்றோம் என்பதை எவ் வளவு தெளிவாக யான் உணர்கின்றேனோ, அதனைவிட மிகமிகத் தெளிவாகக் கடவுள் இருத்தலை யான் உணர்கின்றேன்.''

''காற்றில்லாமலும் நீரில்லாமலும் நான் வாழ்தல் கூடும். ஆனால் கடவுளின்றி என் னால் வாழ்தல் இயலாது. நீங்கள் என் கண் களைப் பறிக்கலாம், என் மூக்கைத் துண்டிக்க லாம். அவற்றால் என்னைக் கொல்ல முடி யாது. ஆனால் கடவுளிடம் யான் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகளைச் சிதறிப்போகச் செய்யுங்கள்! அப்போதே யான் இறந்துபடுவேன்'' எனக் காந்தியடிகள் கூறியிருத்தல், இங்கு நாம் பெரி தும் கருதுதற்குரியது.

ஏதுக்கள் :

'தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்' இயல் பாகவே அமையப் பெறாதவர்களுக்கு, அஃது உண்டாகும் வண்ணம், நம் தமிழ்ப் பெ[illegible] சான்றோர்கள் எத்தனையோ அறிவுரை[illegible] அருளுரைகளும் வழங்கியுள்ளனர். சி[illegible] நம் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்[illegible] ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் [illegible] சோதித்துக் காட்டி, நமக்குத் தெய்வ[illegible] யினைத் தெளிவுறுத்துகின்றன.

இந்நாளில் மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் மனித வாழ்க்கைக்குத் தெய்வக் கொள்கையின் இன்றியமையாமையினை உணர்ந்து வற்புறுத்தி வருகின்றனர். (1)இயற்கையமைப்புக் காரணம் (2) சமய வாழ்வியல் அனுபவக் காரணம்; (3) ஒழுக்கநெறிக் காரணம், (4) குறிக்கோள்வகைக் காரணம், (5) தொழிற்படு முறைமைக்காரணம் (7) நம்பிக்கை யுரிமைக் காரணம் முதலிய பலவற்றைக் காட்டி, மேலை நாட்டுஅறிஞர்கள் கடவுளுண்மையினை நிறுவுவர்.

வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் :

ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் வாழ்க்கையிலும் சிலபல நிகழ்ச்சிகளோ, அனுபவங்களோ, இன்றியமையாமைகளோ ஏற்பட்டு, எங்ஙன மேனும் சமய உணர்வையும் கடவுள் நம்பிக்கை யையும் எழுப்பியே விடுகின்றன. முடி சார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும், முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பர் ஆகியே ஒழிகின்றனர். நிலைபேறு உடையன போலத் தோன்றும் பொருள்களெல் லாம் முடிவில் நிலைபேறின்றி அழிந்து மறைந்து போதலை நாம் நாடோறுங் கண்டு வருகின்

1. The teleological and evolutionary argument.
2. The religious experience argument
3. The moral argument
4. The idealistic argument
5. The pragmatic argument
6. The realistic argument
7. The right to believe argument

றோம். மனிதனின் செருக்கும் பெருமிதமும் முனைப்பும் நாளடைவில் தேய்ந்து மாய்ந்து போகின்றன. பெருத்த துன்பங்களும், நோய்களும், தொல்லைகளும் நேருங்காலெல்லாம், மனிதன் தன்னுடைய சிறுமையினை உணர வேண்டியவன் ஆகின்றான். எல்லோரையும் அடக்கியாண்டு, யாவும் தம்மாலேயே நடப்பன வாகக் கருதித் தருக்கிக் களித்து நிற்போரும், பின்னொரு ஞான்று 'அந்தோ வினையே' என்று அழுங்கித் துன்பம் உழக்கக் காண்கின்றோம். தன்னுடைய அறிவும், முயற்சியும், ஆற்றலும் பிறவும் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டனவே என்று உணர்கின்றபோது, வரையறைக்கு உட்படாத பேரறிவும் பேரின்பமும் உடைய முழுமுதற் பெரும் பொருளின் துணையைத் தேடி அடைய, மனிதன் பெரிதும் ஆவலுற்று அலைகின்றான்.

உலகியல் நிகழ்ச்சிகள்:

பரந்துபட்ட இவ்வுலகியல் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் கூர்ந்து ஆராய்ந்து காணுந் [illegible]றும், அவற்றிற்கெல்லாம் மூல முதற் [illegible]மாக இருந்து இயங்கிவரும் ஒப்புயர் [illegible]முழுமுதற் பெரும் பொருளின் உண்மை [illegible]வரும் இனிது உடன்படவே வேண்டி [illegible] நாம் நினைப்பது ஒன்றாக இருப்ப, [illegible] பிறிதொன்றாக முடிகின்றது. எத் [illegible]தகுயர்ந்த இன்பங்களை நுகர்வோரும், [illegible]னாளில் அவற்றினை வெறுத்தொதுக்கி, இனையதென்று கூற இயலாத வேறேதோ ஒரு பேரின்பத்தினை விழைந்து நின்று, உள்ளம் அமைதி யிழப்ப ஏக்கற்று அலமந்து உழல்கின்றனர். நமக்குத் துணை என நம்மால் நம்பப் பெறுபவர்கள் பலரும் நம்மைக் கைவிட நேரும் நிலையில், "நான் இந்த எட்டாம் ஹென்றிக்கு ஊழியஞ் செய்ததற்குப் பதில் இறைவனுக்கு ஊழியம் செய்திருப்பின், அப்பெருமான் என்னை இத் தள்ளாத வயதில் இங்ஙனம் கைவிட்டிருக்கமாட்டான்" (2)எனக் கார்டினல் உல்சி என்பார் கதறிப் புலம்பியது போல, இறைவனின் துணையை எதிர்நோக்கியே நாமும் வருந்திக் கதறி அலறும் நிலையை அடைகின்றோம். இனையசெய்திகள் பலவும் கருதுவார்க்குத் 'தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்' உண்டாதல் திண்ணம்.

வியத்தகு அமைப்பு:

"நமது மனித உடம்பில் 600 தசை நார்கள், 1,000 மைல் நீளமுள்ள இரத்தக் குழாய்கள், 550 இரத்த நாளங்கள், 16 சதுர அடிப்பரப்புடைய தோல், 15 லட்சம் வியர்வைக் கோளங்கள், மூச்சுப் பையில் தேன்கூடு போன்ற 70 கோடி கண்ணறைகள், 3x10'' நரம்புக் கண்ணறைகள். 300 லட்சம் வெள்ளை அணுக்கள், 18x10'' சிவப்பணுக்கள் 2½ லட்சம் தலைமயிர்கள் ஆகியவை உள்ளன. 70 ஆண்டுகளில் நமது இதயம் 250 கோடி தடவைகள் துடிக்கின்றது. 5,00,000 டன் ரத்தத்தை வெளியேற்றி உடம்பிற் பரவச் செய்கின்றது. நாள்தோறும் 36 அவுன்ஸ் அளவு உமிழ்நீர் சுரந்து விழுங்கப்படுகின்றது. 120 முதல் 240 அவுன்ஸ் வரை வயிற்றிற் செறிநீர் ஊறி, உணவைச் செறிப்பித்துக் கிருமிகளைக் கொல்லுகின்றது"(3). இதுபோன்ற செய்திகளை அறிந்து எண்ணுந்தோறும் நாம் பெரிதும் இறும்பூது எய்துகின்றன அல்லமோ? நம் உடலாகிய பிண்டத்தின்கண் நிகழும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் போலவே, அண்டத்தின் கண்ணும் எத்தனையோ பலப்பல வியத்தகு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஒரு சிறிதேனும் உன்னித் துணரவல்லார், கடவுள் உணர்ச்சிடையவராகாமல் இருத்தல் ஒல்லுமோ?

சார்லஸ் எலியட்:

சர் சார்லஸ் எலியட் என்னும் பேரறிஞர் "யாராவது கடவுள் இல்லை என்று கூறினால், இறந்தொழியக் கூடிய, பரமாணுவினும் மிகச் சிறிய, ஓர் அற்ப மனிதன், இவ்வுலகின் ஓர் அணுத்துணைப் பரப்பில், ஒரு நொடி நேர அளவுமட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டு, அழகும் வியப்பும் ஒழுங்கமைப்பும் நிறைந்து, எல்லையின்றி விரிந்து விளங்கும் பேரண்டத் தொகுதிகளையெல்லாம் நன்கினிது கண்டுணர்ந்து வைத்துங்கூட, மெய்ப்பிக்கப்பட முடியாத ஒரு கருத்தை, இத்துணை உறுதியாகக் கொள்ளுதல் எவ்வாறு இயலும்? என்றுதான் நான் வினவுகிற்பேன்"(4) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சிசரோ:

இங்ஙனமே, இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உரோம நாட்டில் உயிர் வாழ்ந்திருந்த சிசரோ என்னும் பெருநாவலர், "இயற்கைப் பொருள்களில் மனிதனின் அறிவு-ஆராய்ச்சி-ஆற்றல் என்பனவற்றாற் செய்து நிறைவேற்ற இயலாத ஏதோ ஒன்று அமைந்து கிடக்கின்றது. அது மனிதனைவிடச் சிறந்ததாகவே இருத்தல் வேண்

2. "Had I but served God, instead of Henry the Eighth, He would not have deserted me like this, in my old age".

—**Cardinal Wolsey.**

(3) "There are in the human body 600 muscles, 1000 miles of blood vessels, 550 arteries, 16 square feet skin, 1.5 million sweat glands, 700 million cells in honeycomb fashion in the lungs, 3 x 10'' nerve cells, 30 million white corpuscles, 18 x 10'' red corpuscles and 2,50,000 hairs on the head. In seventy years the heart beats 2,500 million times and lifts 5,00,000 tons of blood. 3 pints of saliva are swallowed daily and the stomach generates 5 to 10 quarts of gastric juice daily which digest the food and destroys the germs."

—*Louis Leguen.*

(4) "If you say 'There is no God', I can only ask you, how a speck of a mortal, living for a moment, on an atom of an earth, in plain sight of an infinite universe, full of beauty, wonder and design, can confidently hold so improbable a view."

—Sir *Charles Eliot.*

டும், அது கடவுளைத் தவிர வேறு யாதாக இருத்தல் கூடும்?''(5) என அறை கூவி அறிவுறுத்தியிருப்பதும், ஈண்டு நாம் உணர்தற்குரியது.

பேராசிரியர் யுங் :

உலகப் புகழ் பெற்ற உளநூல் அறிஞர் ஆகிய பேராசிரியர் யுங் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ''கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக உலக நாகரிக நாடுகள் அனைத்திலும் உள்ள மக்கள் பலரும் என்பாற் கலந்து ஆய்வுரை கேட்டுள்ளனர். என்னுடைய பிணியாளர்கள் அனைவருள்ளும், வாழ்க்கையின் இரண்டாம் பகுதியில்-அதாவது, முப்பத்தைந்து வயதுக்கு மேல் - தம் இன்னல்கள் தீருவதற்கு உரிய கடைசி வழியாகத் தமது வாழ்க்கையிற் சமயவுணர்வு (கடவுள் உணர்ச்சி) கைவரப் பெறுதலைக் கொள்ளாதவர்கள், ஒருவராவது இல்லை. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அங்ஙனம் நோயுற்றதற்குக் காரணம், உயிர்ப்புடைய ஒவ்வொரு மதமும் அவ்வக் காலத்தில் தன்னைப் பின்பற்றும் மக்களுக்குத் தருகின்ற மனநிறைவுணர்ச்சியை அவர்கள் பெறாமல் இழந்து விட்டமையேயாகும். அவர்களில் ஒருவராவது மீண்டும் சமயவுணர்வு கைவரப் பெறாமல், உண்மையில் தம்முடைய பிணி தீரப் பெற்றிலர்''(6) என்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார்.

இங்ஙனம் பேராசிரியர் யுங் அவர்கள் கூறுவது, ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் பெருமான்,

''தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது''

என இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் இயம்பி யருளிய பொய்யா மொழியின் எதிரொலி போலவே காணப்படுகின்றது அன்றோ?

பெர்ட்ரண்ட்ஸ்ஸல்:

இவ்வாறே, உலகப் புகழ் பெற்ற மற்றொரு பேரறிஞரும், தத்துவ கணித மேதையும் ஆகிய பெர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் அவர்கள் கூறுவதும், நம்மனோர் கருத்தில் இருத்துதற்குரியது: ''நம் கால நிலைக்கு, வேண்டுவன சில உள்ளன. நான் கூறப்புகும் செய்தியின் அடிப்படை அல்லது வேர் யாதெனின், மிக எளிமையானதும், மிகப் பழமையான முறையில் அமைந்ததுமான ஒன்றேயாம். நான் கூற முற்படுவது மிக மிக எளிமையும் பழமை முறையும் வாய்ந்ததாதல் பற்றி, ஒரு சிலர் என்பாற் புன்முறுவல் பூத்து, என்னை ஏளனம் செய்யக் கூடுமே என்றஞ்சி, அதனைக் குறிப்பிடுவதற்கு நான் நாணுகின்றேன். அதனைக் குறிப்பிடுவதற்காக அருள்கூர்ந்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள்! அதுவே அன்பு, 'இறைமை அன்பு' அல்லது சமய உணர்வோடு கூடிய இரக்க உள்ளம் ஆகும். இவ்வுணர்வை நீங்கள் எய்தினால், உயரிய நோக்கமும், செயல்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியும், மனவுறுதிக்கு ஒரு காரணமும், அறிவின் நேர்மைக்கு இன்றியமையாத தேவையும் பெற்ற ஆவீர்கள்''(7).

எமர்சன் :

''கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பது சுற்றி நாடோறும் நடைபெறுகின்ற களை ஒருசிறிது உன்னிப் பார்த்தாலே, நமக்குப் புலனாகும். நமக்கு மேற்பட்ட இயற்கைச் சட்டம் ஒன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதுதான் உலக நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கி ஒழுங்குபடுத்தி வருகின்றது. ஏதோ நம்மால் தான் நடப்பதுபோலக் கருதிக்கொண்டு, நாம் மேற்கொள்ளும் முனைப்புமிக்க செயல்கள், ஒருவகையில் தேவையில்லாதனவும் பயனற்றனவுமேயாகும். எளிய இயல்பான ஆடம்பரமற்ற செயல் நிலையில்தான், நாம் வன்மையுடையவர்களாகின்றோம். செருக்கற்ற பணிவுடைமையினால்தான், நமக்குத் தெய்விக நிலை கிடைக்கின்றது. நம்பிக்கையும்அன்புமே நம்முடைய ஏராளமான கவலைச் சுமைகளினின்று நம்மை விடுவித்து, நமக்கு நலம் விளைவிக்கின்றன.

''இயற்கைப் பொருள்களினுள்ளும், ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திற்கு மேலும், கடவுள் என்ற ஓர் உயிர்ப்பொருள் உலவி நிலவி வருகின்றது. அதுவே நம்மை இயக்கி நிற்கின்றது. உலக அமைப்பை நாம் ஏதும்

---

(5) "There is some thing in the nature of things, which the mind of man, which reason, which human power cannot effect, and certainly that which produces this must be better than man. What can this be but God ?"

—CICERO.

(6) "During the past thirty years, people from all the civilised countries of the earth have consulted me. Among all my patients in the second half of life, that is to say, over thirty-five years, there has not been one, whose problem in the last resort was not that of finding a religious outlook on life. It is safe to say that every one of them fell ill, because he had lost that which the living religions of every age, have given to their followers, and none of them has been really healed who did not regain his religious outlook."

—Prof. C. G. Jung.

(7) "There are certain things that our age needs and certain things it should avoid. The root of the matter is a very simple and old-fashioned thing, so simple that I am almost ashamed to mention it, for fear of the derisive smile with which wise cynics will greet my words. The thing I mean—please forgive me for mentioning it—is love, Christian love, or compassion. If you feel this, you have a motive for existence, a guide in action, a reason for courage, an impressive necessity for intellectual honesty."

—Dr. Bertrand Russel.

பிறழச்செய்துவிடாதபடி அதுதான் கவனித்துக் கொள்கின்றது. உலகப் பொருள்களிலெல் லாம். அது தன்னுடைய ஆற்றல்மிக்க கவர்ச்சித் திறனைப் பாய்ச்சி ஊடுருவச் செய் துள்ளது, அதன் அறிவுரையை உடன்பட்டு ஒழுகும்பொழுது, நாம் வளர்ச்சியும் செழிப்பும் அடைகின்றோம். அதன் சிற்றுயிர்களை நாம் வருத்த முற்படும்போது, அது நம் கைகளைப் பிணித்து விடுகின்றது அல்லது நம்மையே தாக்குமாறு செய்கின்றது. உலகப் பொருள் அமைப்புகள், செயல்கள் யாவுமே, கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்று நமக்கு உணர்த்தி, நம் பிக்கை கொள்ளச் செய்யும் வகையிலேயே அமைந்திருக்கின்றன'' என்று ரால்ப் வால்டோ எமர்சன் என்னும் அமெரிக்க நாட் டுப் பேரறிஞர் கூறுவதும், ஈண்டு நம்மனோர் அறிதற்கு உரியது.

சிவஞான சுவாமிகள் :

தெய்வம் ஒன்று உண்டு எனத் தெளி தற்கு வேறு பிறிது சான்றுகள் எதுவும் ல் வேண்டா. நம் உடம்பின் அமைப்பை பக்கத்தையும் ஒரு சிறிது ஊன்றி அளவிலேயே, கடவுளுண்மை ம். இதனை ''அருந்துயர்க் குரம்பை நாடல்'' எனவரும் சிவஞான யிரத் தொடருக்குப் பொருள் விளக் தில், சிவஞான சுவாமிகள் பின்வரு விவரிக்கின்றார்:

''உடம்பு முதலியவற்றால் ஆன்மாவை நாடுதலாவது: இவ்வுடல் சடம், இதன்கண் இன்ப துன்பங்களை அறிந்து நுகர்தற்கு இதனின்,வேறாய ஆன்மா என்று ஒரு பொருள் உண்டு. ஓர் உடம்பில் நிகழும் இன்ப துன்பங் கள் மற்றோர் உடம்பின் அறியப்படாமை யினால், உடம்புதோறும் ஆன்மாக்கள் வெவ் வேறு உண்டு.

அவை இவ்வுடம்பிற் கட்டுற்று நிற்றற்கு மூலமாய்,ஒரு பந்தம் அநாதியே யுடையதாதல் வேண்டும். வேண்டவே, கேவலம்-சகலம்-சுத்தம் என்னும் மூன்று அவத்தைகள் உள வாம். நாடோறும் நனவும் கனவும் உறக்கமும் பேருறக்கமும் உயிர்ப்படங்குதலும் காணப் படுதலான், உடம்பிலும் ஆன்மா ஐந்தவைத் தைப்படும். புலன்களை உணரும் நனவிடத்து நினைப்பும் மறப்பும் முறையானே மாறி மாறி நிகழ்தலின், கனவு நிலையிலும் ஆன்மா ஐந்தவத்தையுறும்.

இவ்வான்மாக்கள் உடம்பிற்கட்டுண்டு தம் வயத்தனஅன்றி நிற்றலின், அவற்றிற்கு உடம்பு முதலியவற்றைப் படைத்து நடாத்தி ஒடுக்குதற்குப் பரமான்மா ஒருவன் உண்டு. அவன் இம்மூன்றனுள் ஓரோவொரு தொழில் செய்யும் கடவுளர்க்கு மேலாய் இவர்களை யும் தொழிற்படுத்தி நிற்பன். அவன் உலகத் தைப் படைக்குங்கால் விகாரமின்றி உடனாய் நின்று, தனது சமவேத சத்தியான் இருவினை கட்கேற்ப, மாயை என்றொரு சடசத்தியினின் றும் தோற்றுவித்து ஒடுக்குவன்.

அவன் அமலனாய் நின்றே இவ்வான்மாக் களுக்கு இன்ப துன்பங்களைக் கருவிகளின் வழி நுகர்விப்பன். அப்பரமான்மா அழி பொருள் போலச் சுட்டி அறியப்படுவானும் அல்லன்; மெய்ப்பொருள் போல அறியப்படாதவனும் அல்லன்; வேறாய் அறியப்படுபவன். அங்ஙனம் அறிகின்றவன் ஆன்மா; அறியப்படுகின்றவன் பரமான்மா''.

இதுபோன்ற சிறந்த விளக்கங்கள் சிலவும், நாம் தெய்வம் ஒன்று உண்டு எனத் தெளி வதற்குத் துணைபுரிவன ஆகும்.

தெய்வம் உண்டு எனத் தெளிந்து ஒழுகு தல், நம் மனித வாழ்க்கை சிறப்புறுவதற்குப் பல்லாற்றானும் துணைபுரியும். சமய வுணர்வும், தெய்வ நம்பிக்கையும், சிறந்துயர்ந்த பண்பு நலன்கள் பலபல வெளிப்பட்டு மேலோங்கித் திகழ்வதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன.(9). சமயவுணர்வில்லாத ஒருவன் வேறு பிற துறை களில் எவ்வளவுதான் சீரும் சிறப்புமுற்று விளங்கினாலும், சமயவுணர்வும் தெய்வ நம் பிக்கையும் உடைய ஒருவன் முன்னிலையில் சிறிது தாழ்ந்தே நிற்பான். முன்னையவனிடம் இல்லாத ஏதோ ஒரு சிறந்த தனிப் பெருஞ் சிறப்பு, பின்னையவனிடம் அமைந்திருக்கக் காணலாம்(10). எனவே, நாம் அனைவரும் இத்தகைய தெய்வ உணர்வு மிக்கவர்களாக விளங்கி, வையத்து வாழ்வாங்கு நலமுற வாழ முற்படுவோமாக!

(தொடரும்)

---

(8) "A little Consideration of what takes place around us everyday would show us that a higher law than that of our will, regulates events; that our painful labours are very unnecessary and altogether fruitless; that only in our easy, simple, spontaneous action are we strong, and by contenting ourselves with obedience, we become divine. Belief and love will relieve us of a vast load of care. Oh, my brothers God exists!

There is a soul at the centre of nature and over the will of every man, so that none of us can wrong the universe. It has so infused its strong enchantment into nature that we prosper when we accept its advice; and when we struggle to wound its creatures, our hands are glued to our sides, or they beat our own breasts. The whole course of things goes to teach us faith."

—**Ralph Waldo Emerson.**

(9) "The highest flights of charity, devotion, trust, patience, bravery etc. to which the wings of human nature have spread have been for religious ideals."

—**Prof. William James.**

(10) " When one compares the deeply religious and spiritual person with the best and bravest of those who are not religious, one sees, it must be confessed, that the former possesses something which others lack."

—**Prof. J. B. Pratt.**

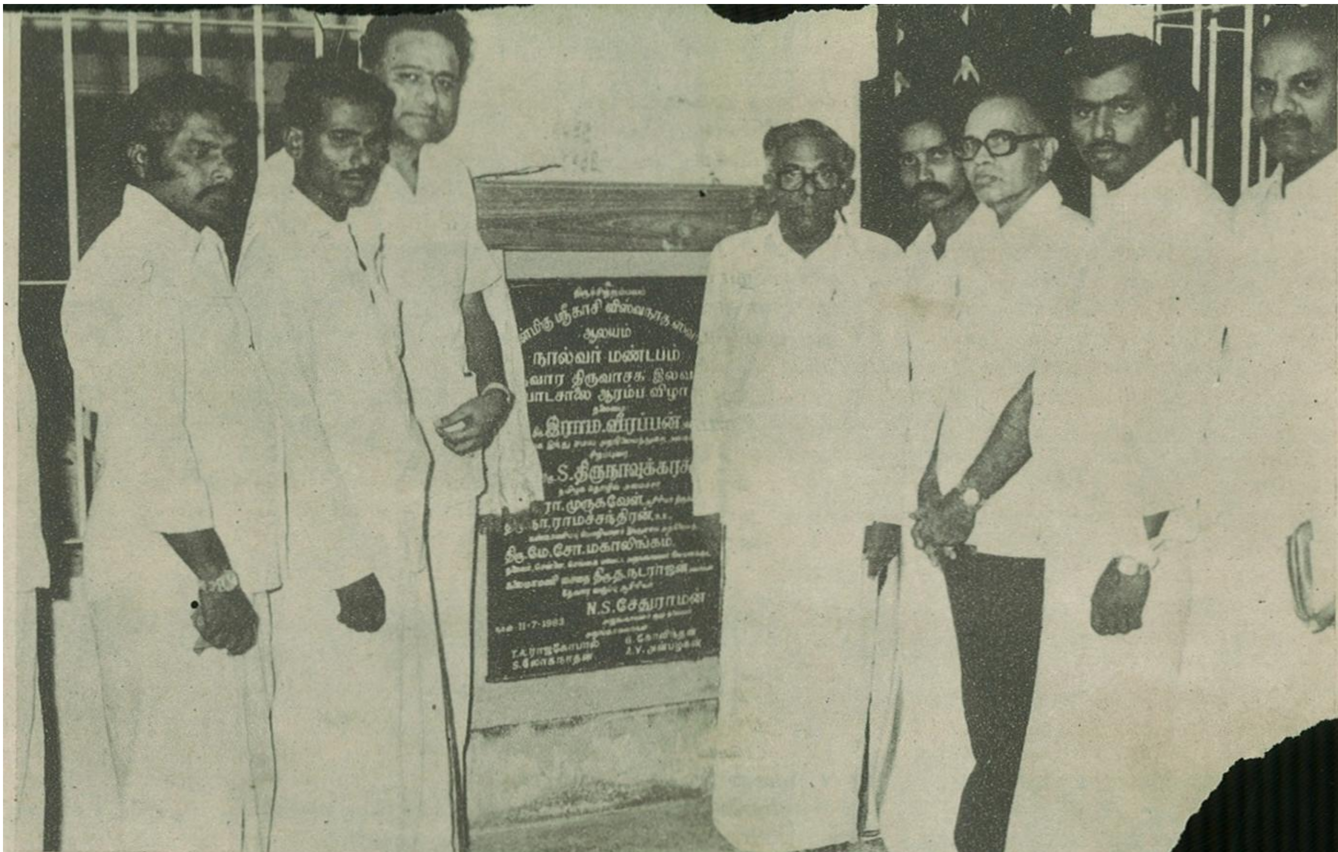

சென்னைப் பறங்கிமலை அருள்மிகு காசிவிசுவநாதசுவாமி திருக்கோயிலில், அறங்காவலர் தொழிலதிபர் - 'வள்ளல்' N. S. சேதுராமன் அமைத்துதவிய "நால்வர் மண்டபம்"–"தேவா[illegible] இலவசப் பாடசாலை" ஆரம்ப விழாவில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன் [illegible] தொழிலமைச்சர் மாண்புமிகு எஸ். திருநாவுக்கரசு அவர்களும், செங்கை மாவட்ட அறங்காவலர் நியமனக்குழு[illegible] தலைவர் திரு மே. சோ. மகாலிங்கம் அவர்களும், அறங்காவலர்கள் திரு டி. ஏ. இராசகோபால், எஸ். லோக நாதன், ஜி. கோவிந்தன், ஏ. வி. அன்பழகன், கண்காணிப்புப் பொறியாளர் திரு. நா. இராமச்சந்திரன், உதவியாணையர் திரு. என். எஸ். இராமச்சந்திரன் முதலிய பெருமக்களும் கலந்து கொள்ளுதல். ''கலைமாமணி'' திரு தேவாரம் த. நடராசன் அவர்கள் உடனுள்ளார்.

பதிவு எண். எம் 7039

மேல்மருவத்தூர் ஆதிபராசக்தி-கல்வி-மருத்துவ-பண்பாட்டு-அறநிலை மகளிர் பிரிவின் சார்பில், நான்காவது ஆன்மிக மாநாடு, சென்னை தேனாம்பேட்டையில், மே 13, 14, 15 தேதிகளில் நிகழ்ந்த பொழுது அருட்டிரு பங்காரு அடிகளார், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன், சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு பு. ரா. கோகுலகிருஷ்ணன், நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் இரா. நெடுஞ்செழியன், சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு சி. பொன்னையன், அருள்மொழியரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார், திருமதி டாக்டர் விசாலாட்சி அம்மையார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் திரு வி. எஸ். சிட்டிபாபு முதலிய பெருமக்கள் கலந்து கொள்ளுதல்.

வெளியிடுபவர் : ஆணையர், தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறை, சென்னை-600 034.
ஆசிரியர் : ந. ரா. முருகவேள், எம்.ஏ.,எம்.ஓ.எல்.
அச்சிடுவோர் : தமிழரசு அச்சகம், அரசினர் தோட்டம், சென்னை-600 002.